

סידור ערב שבת ומועד

בית תפילה ישראלי

מהדורה חגיגית ומחודשת
לרגל שני עשורים
לבית תפילה ישראלי

בית תפילה ישראלי

יוצרים יהדות ישראלית

סידור ערב שבת ומועד

בית תפילה ישראלי

יוצרים יהדות ישראלית

תל אביב · קיץ תשפ"ג - אוגוסט 2023

ליקט וערך:

אסטבן גוטפריד

ריכוז המהדורה שירה ליון שני

צוות חשיבה

אבי בלכרמן, מיה ברטל, נילי וידן, אבי זיו, רני יגר, אדר כהן, גלית כהן קדם,
שירה ליון, ענת ליברמן, רינת צפניה

ניקוד

מיה ברטל, ורדה ברקן

עיצוב ועימוד

סטודיו דוב אברמסון, ירושלים

עריכה לשונית והגהה זאב קינן

מהדורת אב תשפ"ג, אוגוסט 2023
בפתיחת שנת העשרים לבית תפילה ישראלי

CCBY חלק מהזכויות לשירים, לתפילות ולטקסטים המוגנים המופיעים בסידור זה
שמורות למחבריהם.

הפקת מהדורה זו התאפשרה תודות לתמיכתן של קרן סטולמן,
והפדרציה היהודית של ניו יורק.

בְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בְּשָׂדֶה: בְּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתְךָ:
(דברים כ"ח ג', ו')

סידור ערב שבת ומועד זה,
ליבו הפועם של בית תפילה ישראלי
מוקדש בזאת בהערכה, בהודיה ובאהבה גדולה

למר סטיב סטולמן, ברוך בן יהודה ולקרון סטולמן

לרגל שנת בר המצווה לבית תפילה ישראלי

תמוז תשע"ז - יולי 2017

*Blessed shall you be in the city and blessed shall you be in the field:
Blessed shall you be when you come in and blessed shall you be in when you go out:
(Deuteronomy 28: 5,6)*

The Siddur Erev Shabbat and Festivals,
the beating heart of Beit Tefilah Israeli
is dedicated with appreciation, gratitude and with much love to

**Mr. Steve Stulman, Baruch Ben Yehuda
and to the Stulman Foundation of New York**

In honor of Beit Tefilah Israeli's Bar Mitzvah

Tammuz 5777 – July 2017

הגו את חגי אבותיכם
והוסיפו עליהם קצת משלכם
לפי כחכם ולפי טעמכם ולפי מסבתכם.
העקר שתעשו את הכל באמונה
ומתוך הרגשה חיה וצורך נפשי,
ואל תתחכמו הרבה.

ח"נ ביאליק, 1930

תוכן העניינים

מי שברך לתלמידים היוצאים לחופשת הקיץ	126	על הסידור	6
מי שברך לתלמידים החוזרים מחופשת הקיץ	127	על התפילה	8
ברכת החודש	128	כוונות	11
תפילה לשלום העיר תל אביב-יפו	129	כוונות לפני התפילה	12
תפילה לשלום המדינה	130	כוונות לכניסה למקום תפילה	16
ברכה אישית	130	כוונות לשבת	18
תפילה לשלום הארץ	131	לקראת שבת	21
תפילות ושירים לחגים ומועדים	133	שיר השירים	22
הדלקת נרות לחג	134	פסוקי שירה	24
תפילת העמידה לרגלים	134	קבלת שבת	35
שער סתיו	138	הדלקת נרות	36
הלל	142	ברכת הבנים והבנות	37
הקפות לשמחת תורה	144	ערבית לשבת	61
תפילת הגשם	146	שמע וברכותיה	62
תפילת הטל	147	הכנה לתפילה אישית	74
שער חורף	148	תפילת העמידה לערב שבת	76
שער אביב	154	קטעי קריאה ותפילה חלופיים לתפילת העמידה	79
סדר ספירת העומר	158	תפילת העמידה לערב שבת לפי נוסח ארץ ישראל קדום	88
שער קיץ	160	מי שברך לחולים ולעוסקים ברפואה	89
ברכת המזון	165	תפילת הדרך	90
בצאת השבת	171	ברכת הגומל	90
סדר הבדלה	172	מי שברך לקהילה	91
שירים לכל עת	175	מי שברך לחיילים ולחיילות	91
מפתחות קטעי שירה, קריאה ותפילה	188	כוונה ללימוד תורה	91
על בית תפילה ישראלי	198	קידוש ליל שבת	98
אחרית דבר	199	תפילות, שירים ופיוטים נוספים	103

הקדמה - על הסידור

שָׁנִים עַל שָׁנִים בְּקִשְׁתִּי לִכְתֹּב סִדוּר
וְלֵמָּה?
מִשׁוֹם שְׁלֵמִדְתִּי שֶׁהִמְצָק בְּיִתְרָה תְּלוּי עַל בְּלִימָה
מִשׁוֹם שֶׁעֲמַדְתִּי עַל כֶּךָ שֶׁמְשַׁפְּטִים הֵם בְּקִשׁוֹת...

אהרון שבתאי (גירוסים, 1990, עמ' 20)

אנו מתכבדים להציג בפניכם את המהדורה המעודכנת של סידור ערב שבת של בית תפילה ישראלי. סידור זה מנסה לשקף במידת האפשר את חוויות התפילה בקהילת בית תפילה ישראלי המשלבת בין היהודי לישראלי, בין המעודכן לבין השאוב מעומק הדורות. זהו ניסיון ליצור שפת תפילה משמעותית, רלוונטית ובעיקר - כזו שמתגלגלת אך גם מתיישבת באופן נכון אצל ציבור רחב מאוד של ישראלים.

בבחירת התפילות והטקסטים בסידור - כמו בתפילות בקהילה - נעשה ניסיון לבחור מקורות בעלי השראה מתוך ים רחב של יוצרים עבריים מתפללים בכל הדורות, ולהפוך את שאלותיהם לשאלותינו. כדברי הרב קוק, יש כאן ניסיון צנוע ואמיץ בעת ובעונה אחת - לקדש את החדש ולחדש את הישן. כל זאת מתוך שאיפה לא רק לקרב את עצמנו לתפילה אלא גם לקרב את התפילה אלינו, למקום שבו נפגשות הזהות היהודית והישראלית.

משום כך תמצאו לצד התפילות המסורתיות מגוון רחב של יצירות-שירה, זמר עברי והגות, המשוחחות עם הטקסט המסורתי, ולעתים מבטאות את הכמיהה לקדושה ולמגע עם הנשגב בצורה שאינה נופלת בעוצמתה מהסידור הקלאסי.

"אינני יודע מילים מהן נולדת תפילה" כותב אברהם חלפי, והסידור שלפניכם הוא פרי החיים שלנו עם מילים המולידות תפילות. זהו מעדן ליטורגי רב-שכבתי, המשלב זמנים, סגנונות, עולמות ועדות. הוא אינו ניסוח תיאורטי, אלא פרי עבודה ממושכת ומחויבת בשדה התפילה. נפלה בחלקי הזכות הגדולה לעמוד בראש קהילה אמיצה זו, שאינה נרתעת מחידוש אך גם אינה מקדשת כל ניסיון.

כמעט בכל טקסט, שיר או תפילה שתמצאו בסידור זה נעשה שימוש באחת מקבלות השבת של בית תפילה ישראלי. במשך שנים של התכנסות מצאנו שלעיתים הטקסטים החדשים מעניקים לנו את כנפי המעוף המגביהים ביותר. לעיתים נוכחנו לדעת שאין תחליף למילים עמוסות המטען שהתקדשו במשך הדורות. ולעיתים מצאנו את חוויית התפילה המשמעותית ביותר דווקא בשילובים ייחודיים של מילה ושיר, בניגון ללא מילים, או פשוט בשתיקה.

מהותו של סידור זה הוא היותו "לא סופי", אך בכל זאת ציון דרך משמעותי נוסף במסע הקהילתי של בית תפילה ישראלי, שהוא מסע חייהם של אנשים רבים מאוד.

רבים השותפים ליצירת הסידור, ואני מבקש להודות לכל החברים, היועצים, המגיבים, העושים במלאכה והשותפים בעשייה. תודה לצוות המוביל של הקהילה, למתנדבים, לשותפים בהנחיית התפילות, לחברי הקהילה המתפללים אתנו מדי שבוע, הן בביתנו החם והן על שפת הים בנמל. לאורחים, לכל מי ששיתף אותנו בחוויותיו בתפילות, ולמוזיקאים שמתרגמים אתנו מדי שבוע את אותיות הסידור לחוויה של רוח ויופי שאין כדוגמתה.

"דע לך שכל רועה ורועה יש לו ניגון מיוחד משלו". מי ייתן ומתוך שלל המילים המודכסות כאן, נוכל למצוא את התפילה שמתנגנת מעמקי הניגון האישי של כל אחד מאתנו.

הרב אסטבן גוטפריד

בית תפילה ישראלי

תל אביב, קיץ תשע"א, יולי 2011

הקדמה - על התפילה

אני מקנה שאתה שומע.
אני יודע
שאין בזה הרבה ממש כך
אמרו לי.
בכל זאת אני רוצה עוד פעם
לקוות לזה
שאתה שומע איד אני מקנה.
תקנתי מחכה כמו אלה.
היה זהיר, אל תחבקנה.
נפוך זרד אחד ואיננה.
היה לנו כח
לעוד התעלה?
אני תקנה.

יחיאל מוהר

יחיאל מוהר כמו הלל בשעתו- מוסר עולם שלם על רגל אחת, בשיר אחד קצר.

עולם התפילה שלנו מתחיל באני - ביחיד שעומד מול חיו, מול הטבע, מול הזמן, עטוף מכף רגל ועד ראש ברשת מבוססת היטב של רציונליות, ביקורתיות, בלא מעט ציניות. בתוך האריג הזה נמצא בכל זאת מקום שלא נשלט לגמרי על-ידי כל אלה ובתוכו קיימת האפשרות לברוא תפילה. שמו של המקום - תקווה.

תפילה היא ביטוי לתקווה שדרכה מבקש האדם לחרוג מהנתון, מהסטטיסטיקה, ממה שיש למה שרצוי, שראוי, שנפלא שיהיה. זה רצון שנתקל תמיד, מבחוץ ומבפנים, בתחושות ש"אין בזה הרבה ממש" אבל למרות הרושם הראשוני הוא אינו רך כפי שנדמה בהתחלה. יש בו, ברצון הזה, גם "בכל זאת"- התעקשות לדבר כמו חנה בשעתה, ש"מדבר על ליבה...על עסקי ליבה" (תלמוד בבלי, ברכות ל"א ע"ב).

לתפילה נמען שאליו, לא עליו, מדבר השיר. נמען אינטימי.

ויש גם תנועה, עדינה אבל ברורה, מ"אני" ל"היהיה לנו...". לנו היא קהילה, כמו "בית תפילה ישראלי", שבתוכה יכולות התקוות והתפילות לחיות ולהתגבש, לעתים, לקול משותף. קהילה שמאפשרת ליחיד לשמור על תקוותו הפרטית, מהווה לו תמיכה כשהיא אינה מתממשת ושותפה לשמחה ברגעים שכן".

הסידור? הסידור הוא השתקפות התנועה המורכבת והמרהיבה הזאת. תנועה אנושית, יהודית, ישראלית, עתיקה וחדשה. מסגרת שיש בה כל כך הרבה אבל אף פעם לא הכל. כי הסידור הוא נתון שמחכה בעצמו לביצוע, לשנוי שהוא עצמו- פתח לתקווה.

רני יגר

בית תפילה ישראלי

תל אביב, קיץ תשע"ג, יולי 2013

כוונות

אלהי, מודה אני לפניך ריח חי וקיים
על חיי, על נשמתי וגופי, על שמי, על יצרי,
על רגשותי, על דברי ומחשבותי.
עזר לי להבין שבמעלותי יחיד ומיוחד אני,
ושמעולם לא הייה כמותי,
כי אם הייה, לא הייה צריך בקיומי.
עזר לי להגיע לשלמות בדרךי שלי
על מנת שאוכל לעמוד לפניך,
ולשבח ולהלל את שמך באמת.

מתוך סידור "שער זהב"

כיצד היא הכוונה? שיפנה את לבו מכל המחשבות ויראה עצמו כאלו הוא עומד לפני
השכינה. לפיכך צריך לישוב מעט קדם התפלה כדי לכונן את לבו ואחר כך יתפלל בנחת
ותחנונים ולא יעשה תפלתו כמי שהיה נושא משאו ומשליכו והולך לו... חסידים ראשונים
היו שוהין שעה אחת קדם התפלה.

רמב"ם, משנה תורה, הלכות תפילה טז

תפלה היא כמו נגינת ג'ז. אפשר להתפלל לבד, אך דברים מפלאים קורים כשמנגנים
עם מוזיקאים אחרים, במיוחד אם גם נגנת אתם בעבר. יש המנגנים את היצירות הישנות
והמפורות, אחרים מנגנים יצירות חדשות. לעתים כלם מנגנים בהרמוניה, ולפעמים כל אחד
מנגן בקצב הפרטי שלו, בעצמה המתאימה רק לו.

לוי ויימן-קלמן

וכשאדם עומד להתפלל ומדבר דבורי תפלה, אז הוא מלקט ציצים ופרחים ושושנים נאים,
כאדם ההולך בשדה ומלקט שושנים ופרחים נאים אחת לאחת, עד שעושה אגדה אחת.

ר' נחמן מברסלב

להתפילל משמך לחוש את הפלא, להחזיר את הרגשת המסתורין המניע את כל היצורים. התפלה היא התשובה הצנועה שלנו להפתעה הבלתי נתפסת של פלא החיים. זהו כל מה שנוכל להציע כגמול למסתורין שבו אנו חיים... הפרת התודה על הזכות שנתנת לנו להיות עדים לפלא, ועל המתנה שקבלנו - הזכות לשרת, לאהב, להגשים. רגשות תודה מגדילות נפש.

אברהם יהושע השל

התפלה מזמינה

את האל להיות נוכח בנשמותינו ומנציחה את רצונו בחיינו. תפלה אינה מסגלת להביא מים לשדות צחיחים ואינה יכולה לתקן גשר שבור וגם לא לבנות מחדש עיר מהריסותיה. אבל תפלה יכולה להשקות מים לנפש צחיחה, יכולה לתקן לב שבור ומסגלת לבנות מחדש את רצון האדם מהריסותיו.

אברהם יהושע השל

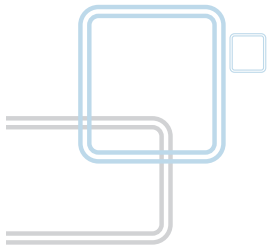

יה, אנה אמצאך?

מקומך נעלה ונעלם!
ואנה לא אמצאך?
כבודך מלא עולם!

דרשתי קרבתי,
בכל לבי קראתיך,
ובצאתי לקראתך
לקראתי מצאתיך,
ובפלאי גבורתך
בקדש חזיתיך.

ר' יהודה הלוי

תפילה שבלב

לא רק בני-אדם מתפללים, כי אם כל נמצא מתפלל - הכל ישפך שיחו. בכל דבר יש מעין תפלה שבלב, מעין רחשי תפלה. השמים מתפללים, הארץ מתפללת, כל יצור מתפלל, רחמים וגעגועים פנימיים בכל דבר, בכל חי ובכל נמצא. היצירה גופה מין רחמים היא, מין תפלה של ההויה.

האלהים מתפלל, האדם מתפלל, הבריאה מתפללת, כל יצור וכל נמצא מתפלל. לו נתנה רשות לכל החושים להקטיב, כי אז הייתה כל נשמה טובעת ביים של שירה ובעצב התפלה. קיום העולם דורש שהתפלה תהיה בלב, בהסתרה, ולא תתגלה רק למעטים, השורידים. רחמנא לבא בעי. הלב הוא סכום התפלה, התפלה היא אם כל חי והד כל חי.

מיכה יוסף ברדיצ'בסקי

תן למלים

תן למלים לעשות בך
תן להם הויה חפשי
אלו תכנסנה בך תבאנה פנימה
עושי צורות על צורות
יחוללו בך אותה חויה
תן למלים לעשות בך
אלו תעשינה בך כרצונן
עושה צורות מחדש בדבר
תעשינה בדבר שלך
אותו הדבר בדיק
כי הן דבר אותו תעשינה
הבן תבין כי אלו תחיינה
לך אותה חויה ופרושה כטבע
כי הן טבע ולא המצאה
ולא גלוי כי כן טבע
תעשינה טבע דבר בך
כמו שתן מין חיים למלה
תן למלים לעשות בך.

יונה וולך

הייתי מבטל תפלה של יום אחד, ובלבד שלא לעשות תפילתי קבע.

תלמוד ירושלמי, ברכות כח ע"ב

המסתורין שבכרח להודיעך

אָנִי יוֹדֵעַ, אָנִי מִשְׁכַּנֶּנֶע וּכְבָר הוֹכַחְתִּי לְעַצְמִי אֶלְף וְאַחַת -
שְׂאִינְךָ קָיָם,
שְׂאִתָּה אֵין, שְׂאִתָּה בְּלִי, שְׂאִתָּה חוּט תְּלוּי עַל תַּהֵן.
מָה שְׂמִטְרִיד וּמְקַנִּיט וּמְבִיךְ אוֹתִי כָּל פְּעַם מְחַדָּשׁ
הֵם הַמְּסִתּוּרִין שֶׁבְּכִרַח לְהוֹדִיעֲךָ כָּל זֹאת יוֹם יוֹם
וּלְשִׁתְּךָ אוֹתָךְ בְּמִסְקָנוֹת הָאִישִׁיּוֹת שְׁלִי.

יעקב אורלנד

אלים מתחלפים, התפילות נשארות לעד

מִצְבוֹת נִשְׁבָּרוֹת, מְלִים חוֹלְפוֹת, מְלִים נִשְׁכָּחוֹת
שְׂפָתַיִם שְׂאִמְרוּ אוֹתָן הִפְכוּ עֶפֶר,
שְׂפּוֹת מִתּוֹת כְּבָנֵי אָדָם,
שְׂפּוֹת אַחֲרוֹת קָמוֹת לְתַחֲיָה,
אֱלִים בְּשָׂמִים מְשִׁתְּנִים, אֱלִים מִתְּחַלְּפִים,
הַתְּפִלוֹת נִשְׂאָרוֹת לְעַד.

יהודה עמיחי

הטבע הוא נגונו של הקדוש ברוך הוא

מִנְגִּינָה לְלֹא מְלִים שֶׁל הַחַיִּים הַמְּתַגְּלִים לְפָנֵינוּ.
עַל מְנַת לְהַתְּעוֹרֵר כְּאֲרִי לְעִבּוֹדַת הַבוֹרָא עֲלֵינוּ לְהַאֲזִין לְנִגּוֹן
לְהַקְשִׁיב לוֹ בְּדַמְמָה עִמְקָה.
הַשְּׂקֵט מוֹפִיעַ כְּשֶׁהַמְּחֻשְׁבוֹת מְפַסְּקוֹת.
לְדַעַת אֶת הַבוֹרָא זֶה לְהַשְׁקִיט אֶת הַנִּפְשׁ,
לְחַדֵּל מִהַדְּבָרַת הַמִּתְחַזֶּה לִידַע,
כְּשֶׁלְּמַעֲשֶׂה, הִיא רַק מִחְמִיאָה לְשׁוֹטִים.
אֵין אָנוּ יְכוּלִים לְחַיּוֹת לְלֹא מְלִים
אֶךְ אֵל לָנוּ לְשַׁעַר שְׂדֵי בְּמִלִּים.
כְּפִי שְׂסִימְפוּנָה זְקוּקָה לְהַפְּסִקוֹת לְהַעֲלוֹת אֶת הַמוֹזִיקָה מִתּוֹךְ הָרַעַשׁ,
כְּךָ אָנוּ זְקוּקִים לְשַׁקֵּט, לְהַעֲלוֹת אֶת הָאֲמֹת מִתּוֹךְ הַמְּלִים.

רמי שפירו

הן התפילה, והן השירה צריך לחדש בה דבר בכל יום.

תלמוד ירושלמי, ברכות ד"ד

מה טבו אהליך יעקב משכנתיד ישראל.
ואני ברב חסדך אבא ביתך אשתתוה אל היכל קדשך ביראתך.
יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך.
ואני אשתתוה ואכרעה אברכה לפני יהוה עשי.
ואני תפלתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב-חסדך ענני באמת ישעך.

לקט פסוקים

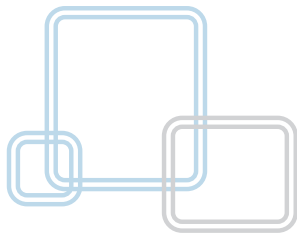
יהא זה המקום נוה, משכן לשלום
בו תנוח לה השלונה ותדור האתוה
פה פגשו נחת ושמחה עם ברכה והצלחה
בצל זאת הקורה יתרונו קול הקדשה
בזה המעון ובזו הפנה
תהא שרויה השכינה. אמן.

מחבר לא ידוע

המזור הטוב ביותר לאלו החשים פחד, בדידות או עצבות הוא לצאת החוצה, למקום בו הם יכולים להיות קצת לבד עם השמים, עם הטבע ועם אלהים. כי רק אז מרגישים שהכל הוא בדיוק כמו שצריך להיות, ושאֵלהים רוצה לראות אנשים מאשרים בתוך יפיו הפשוט של הטבע. כל עוד יש את כל זה - ונדאי תמיד יהיה - אז אני יודעת שתמיד תמצא נחמה לכל צער, תהינה הנסבות אשר תהיינה. כי אני מאמינה באמונה שלמה שהטבע מביא נחמה לכל הצרות.

אנה פרנק, יומן

שְׂכִינָה, מְקוֹר הַחַיִּים וְהַבְּרָכָה,

מִי יִתֵּן וּבְמִשְׁכָּן זֶה שֶׁל טִבַּת וְשֶׁל שְׁלוֹם
 נוֹכַל לְהַתְּבַרֵךְ בְּשִׁירָה, בְּתַפְלָה,
 בְּחִזּוֹק הַנֶּפֶשׁ וּבְשִׁלּוֹה.
 שְׁנוֹכַל לְשַׁמַּח בְּמָה שְׁאֲנוּ יוֹדְעִים,
 בְּמָה שְׁאֲנוּ לוֹמְדִים
 וּבְמָה שְׁאֲנַחְנוּ מִלְּמִדִּים אַחַד אֶת הַשָּׁנִי.
 שֶׁהַבִּישָׁנִים בִּינֵינוּ יִמְצְאוּ אֶת קוֹלָם
 וְשִׂאלָה הַחֲשִׁים מִבְּדָדִים,
 יִדְעוּ שְׁנִתֵּן לְמִצָּא כָּאֵן קָהְלָה.
 שְׁנִזְכֹּר תְּמִיד שְׁאֲנַחְנוּ אֲבוֹת אֲבוֹתָיו
 שֶׁל הָעֵתִיד
 וְשִׁכַּל מָה שְׁאֲנוּ עוֹשִׂים עִכְשָׁו,
 וְלוֹ הַמַּעֲשֵׂה הַקָּטָן בִּיּוֹתֵר, מְשֻׁנָּה סְדְרֵי עוֹלָם.
 וְכִשְׁאֲנוּ מַחְבְּרִים אֶת קוֹלוֹתֵינוּ וְאֶת מַרְצָנוּ
 בְּאוֹ נִקְרַב אֶת הָעוֹלָם
 בְּצַעַד אַחַד נוֹסֵף אֶל עֵבֶר הַשְּׁלוֹם.

מתוך סידור "שער זהב"

הַיָּם הַגָּלוּי פָּעַל עָלַי פְּעֵלָה פְּתֹאוּמִית כְּבִירָה וְעִמְקָה. הַיָּם הַגָּלוּי עוֹרֵר בִּי חֲדוּהַ, שְׂכָמוֹהָ לֹא
 הִרְגָּשְׁתִּי מַעוּדֵי בְּמַרְחֲבוֹ הָאֵין סוֹפֵי, וְאֵי אֶפְשֶׁר שְׁלֹא לְהַגִּיד - בְּטָהֲרָתוֹ הַשְּׂמִימִית.
 הוּא פָּרַגַע הַכְרִיחַ אוֹתִי לְשַׁכַּח כֹּל מַה יֵשׁ מִן הַיַּחֲסוּיּוֹת שְׂמַחֲנִיקָה אוֹתֵנוּ הַרְבֵּה יוֹתֵר מִמָּה
 שְׁאֲנוּ יְכוֹלִים לְשַׁעֵר; הוּא בָּא עִמִּי בְּשִׁיחָה כֹּל כֶּה בְּפִשְׁטוּת, כֹּל כֶּה בְּטַבְּעִיּוֹת עַל אוֹדוֹת עֲנֻנִים.
 שְׂבַחֲבָרַת בְּנֵי אָדָם אֵי אֶפְשֶׁר לְדַבֵּר עַל אוֹדוֹתָם בְּאֶפְסוֹן חֶפְשִׁי.
 הוּא דִבֵּר עִמִּי עַל דְּבָרִים הַמוֹבְנִים מַעֲצָמָם, עַל דְּבַר הָאֵין סוֹף, עַל דְּבַר הָאֵהָבָה הָאֵין סוֹפִית
 לְכֹל הַיְצוּרִים, עַל דְּבַר הָאָדָם, עַל דְּבַר הָאֱלֹהִים.

א"ד גורדון

כִּי בֵיתִי בֵית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכֹל הָעַמִּים.

ישעיה נו

אלהי, עזר לנו לעשות את השבת הזו שבת קדש.

לאחר המהומה אנו כמהים לטקט.

לאחר ההמלה והאדישות של היום יום

אנו כמהים למגע עם יקירינו.

לאחר ההתמקדות בעבודה, באחריות ובעל של השבוע

אנו כמהים לחפש להרהר ולהקשיב לעצמנו.

שבת היום. אנו פוקחים את עינינו לראות את היפי הנסתר

ואת שלל האפשרויות האינסופיות בעולם שבראת.

אנו נכנסים דרך שערי שמורות החסד החבויות בנו ובתוך רעינו

ואנו מתכווננים לקראת אותו רגע קסום של קדשת השבת.

מחבר לא ידוע

משמעות השבת הנה לחגוג את הזמן ולא המקום. ששה ימים בשבוע אנו חיים תחת רדנות הדברים הקטנים למקום, בשבת אנו מנסים להתכונן לקדשת הזמן. זהו יום שבו אנו נקראים לחלק בו את הנצחי בזמן, לעבר מעסוק בתוצאות הבריאה לעסוק במסתרי הבריאה. מעולם הבריאה לבריאת העולם.

אברהם יהושע השל

השבת העתיקה שלנו במולדת המחדשת, אנו בונים אותה במדה ובצורה שהגולה אינה

יודעת דגמתן. לעינינו הולכות ונוצרות, הולכות ומתחדשות צורות קיים והוי של השבת.

הצורות הן אולי "חדשות" בחלקן, אבל הן יונקות מן החיוני והרענן שבישן ובמסרת. אף

"ענג שבת" שלנו היא עדות יפה לכה. השבת העברית הצבורית כבר קימת ועומדת כן

בגבולות ובצורות, שהגולה אינה מעזה אפלו לחלם עליהן.

משה גליקסמן, "הארץ", 1928

עלינו להפך את שבתותינו וחגיגנו למדורות של תרבות... השבת בשבילי היא מעמודי התרבות העברית, וההשג הסוציאלי הראשון של האדם העובד בהיסטוריה האנושית. ואני בוש שהיה הכרח לעשות ענין זה... ענין להסכם פוליטי.

ברל כצנלסון

אָמֵן אֵינוּ יְכוּל לְהַחְזִיק כָּל הַזְּמַן מִבְּרֵשֶׁת בְּיַד. הוא חָיָב לַעֲצֹר מִדֵּי פַעַם, לְהִסְתַּכֵּל, לְהִתְבּוֹנֵן עַל יְצִירְתּוֹ עַל מְנַת לְרַעְנָן אֶת הַחֲזוֹן שֶׁלוֹ לְגַבֵּי הַיְצִירָה. בְּחַיִּים, כְּמוֹ בְּאֲמֹנוֹת, אָנוּ נִדְרָשִׁים לֹא לְהִבְלַע אֶל תּוֹךְ הַתְּהַלִּיכִים הַטֵּכְנִיִּים שֶׁל חַיֵּי הַיּוֹם יוֹם כְּדֵי לֹא לְאַבֵּד אֶת הַמוֹדְעוֹת לְתַכְנִית הַכְּלָלִית, אֶת הָרְאִיָּה הַכוֹלֶלֶת. הַשְּׁבֵת הִיא אֶחָד הָרְגָעִים הָאֵלֶּה שֶׁבָּהֶם אָנוּ מְנִיחִים אֶת הַמְּבֻרְשֶׁת הַצְּדָה וּמְחַדְּשִׁים, וּמְרַעְנְנִים אֶת הַמַּמְבֵּט עַל הַיְצִירָה שֶׁלָּנוּ. כֶּן נֹכַח לְאַחֵר הַשְּׁבֵת לְחַזֵּר לְבֵד עִם חֲזוֹן עַל חַיֵּינוּ: יוֹתֵר בְּהִיר, יוֹתֵר מְזַקֵּק, וְעַם כּוֹחוֹת מְחַדְּשִׁים.

מרדכי קפלן

שְׁקִיעַת הַשָּׁמֶשׁ בַּיּוֹם ו' פּוֹתַחַת פֶּרֶק זְמַן שֶׁבוּ פְּרָחֵי הַשְּׂדֵה עוֹמְדִים מוֹל הָאָדָם כְּחֻבְרִים שְׁוִים בְּיָקוּם. אֲסוּר לִי לְקַטֹּף פֶּרֶחַ, אוֹ לְנַהֵג בּוֹ כְּאִנֹּת נִפְשֵׁי בְשִׁקִיעָה. בְּכַנִּיסַת הַשְּׁבֵת הַפֶּרֶחַ נִהְיָ עֲצָמִיּוֹת בְּפָנָי עֲצָמָה, שֵׁיִשׁ לָהּ זְכוּת קִיּוּם לְלֹא כָּל קֶשֶׁר לַעֲרֵךְ שֶׁלוֹ עֲבוּרִי, הָאָדָם. אֲנִי עוֹמֵד בְּדַמָּמָה בְּפָנָי הַטֵּבַע כְּלַפְנֵי חֵבֵר לְבְרִיאַת הָאֵל, וְלֹא כְּלַפְנֵי חֶפְצַי שְׂאוּכַל לְשַׁלֵּט בּוֹ, וְאֲנִי חָיָב לְהִתְמוּדָד עִם הָעֵבֶדָה שֶׁאֲנִי אָדָם וְלֹא אֵל. הַשְּׁבֵת מְנַסָּה לְרַפֵּא אֶת הַיְהִירוֹת הָאֲנוּשִׁית שֶׁל הַתְּרַבּוּת הַטֵּכְנִיִּלּוֹגִית.

דוד הרטמן

הַשְּׁבֵת הִיא הַיְצִירָה הַגְּאוּנִית בְּיוֹתֵר שֶׁל הַרוּחַ הָעֵבֶרִי, וְכָל הַפּוֹגֵעַ בָּהּ כְּפּוֹגֵעַ בְּכַבַּת הָעַיִן שֶׁל הָאָמָה. הַהֲגֵדָרָה שֶׁל פְּגִיעָה מֵהִי אֵינָה מוֹטֶלֶת עָלַי, וּבַעֲקָר אֵין לְקַבֵּעַ מַסְמְרוֹת חֲזָקִים בְּדָבָר הַזֶּה. הַדְּבָרִים דְּקִים מִן הַדְּקִים וְהֵם מְסוּרִים לְלֵב, וְהַכֵּל לְפִי הַכּוֹנֵה, וּכְבֵּר אֲמָרוּ חֲכָמִים עַל הַסִּיגִים: "טוֹב עֲשֹׂר אֲמוֹת וְעוֹמֵד - מִמָּאָה וְנוֹפֵל."

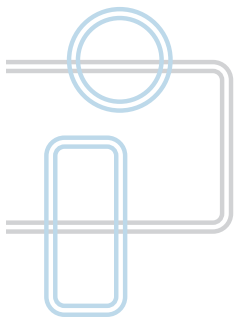
ח"נ ביאליק

הַקְרִיָּה הַיְהוּדִית בַּעֲרַב שַׁבַּת

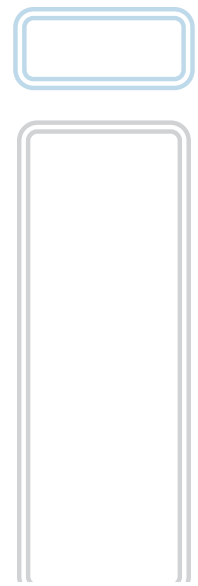
הַצְּלָלִים הָאֲרָפִים הַמְתַּחַתְּכִים מִתּוֹךְ צִפּוּי זָהָב שֶׁל טָרָם עֵרֵב, עֲנֵנֵי הָאֲרָגְמָן הַנוֹסְעִים בְּהוֹד לְהַתְּקָשֶׁר פְּרָגוּד עַל פְּנֵי הַיָּם, הַבְּתִים הַלְּבַנְבְּנִים, הַוְרָדְרָדִים, הַמְּחַכִּים לְשַׁפַּע קֶדֶשׁ יַעֲטִם, עֲגָלוֹת הַפְּרָדוֹת, הַמְּכוֹנִיּוֹת, הָאֲבִטּוּבוֹסִים - בְּחֻפְזוֹנָם, שְׂבִי-מַעֲבֹדָה קוֹנִים צְרוּרוֹת פְּרָחִים וְשָׁטִים הֶלְאָה, הַבְּיָתָה, הַבְּיָתָה, לְקַרְאֵת שְׁבֵת! זְקִנִים וְזִקְנוֹת מְקַדְּמִים אֶל בֵּית-הַפְּנִסָּה כְּמִשְׁפָּטָם בַּעֲרֵת מוֹלְדָתָם, אֶךְ גַּם הֵם פְּסִיעֵתָם מְחַדְּשֶׁת, כְּאֵלּוּ בְּלַכְתָּם אֶל עֵתִיקוֹת יְלָכוּ אֶל עֵתִידוֹת.

אברהם רגלסון

לקראת שבת

שיר השירים

דודי לי ואני לו הרעה בשושנים.
מי זאת עלה מן המדבר מקטרת מור ולבונה.
לבבתיני אחתי כלה, עירי צפון ובואי תימן.

מתוך שיר השירים

הדודאים נתנו ריחם ועל פתחינו כל מגדים.
מה יפה, יפה וגם נעים,
יפה דודי דומה לצבי, לעפר האילים.

על פי שיר השירים ז יד

אני ישנה ולבי ער, קול דודי דופק.
אם תמצאו אותו מה תגידו לו, שחולת אהבה אני.

על פי שיר השירים ה ב, ח

הנך יפה רעיתי, הנך יפה עיניך יונים.
כשושנה בין החוחים, כן רעיתי בין הבנות.
יונתי בחגוי הסלע, בסתר המדרגה,
הראיני את מראיך, השמיעני את קולך.
כי קולך ערב, ומראיך נאוה.

מתוך שיר השירים

קול דודי הנה זה בא:
מדלג על ההרים, מקפץ על הגבעות.

שיר השירים ב ח

על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי,
בקשתי, ולא מצאתיו. אקומה נא ואסובבה בעיר,
בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי.

שיר השירים ג, א-ב

אנה הלך דודך היפה בנשים,
אנה פנה דודך ונבקשנו עמך.
דודי ירד לגנו לערגות הבשם,
לרעות בגנים וללקט שושנים.

שיר השירים ו א-ב

שבת המלכה

החמה מראש האילנות נסתלקה,
בואו ונצא לקראת שבת המלכה.
הנה היא יורדת הקדושה, הברוכה.
ועמה מלאכים צבא שלום ומנוחה.
בואי, בואי המלכה,
בואי, בואי הכלה.
שלום עליכם מלאכי השלום.

ח"נ ביאליק

יעלה יעלה

יעלה יעלה בואי לגני
יבוא דודי יחיש צעדיו
אם ידידי ארכו נדודיו
שובי אלי, את בת אהובה
הנה עמי זאת אות כתובה
רעי, דודי, נפשי פדית
עתה לי בין עמים זרית
אימתי, לטוב זריתך
כי אהבת עולם אהבתך
לו יהי כדברך, ידידי
ולתוך ציון נחה גדודי
חזקי רעיה חכך כיון טוב
ולסיריך אכרות ואחטב

ר' ישראל נג'ארה / צפת המאה ה-16

הנץ רמון פרחו גפני
ויאכל את פרי מגדיו
איך יחידה אשב על כני
שובי אתי, ואני אשובה
כי בתוכך אתן משכני
ולבת מאז אותי קנית
ואיך תאמר כי אהבתני
ולתהלה ולטוב שריתך
על כן אושיבך על דוכני
עתה מהר תאסף נדודי
ושם אקריב לך את קרבני
כי ציץ ישעי רענן ורטב
וחיש אשלח לך את סגני.

ר' אברהם אבן עזרא	כִּי אֲשַׁמְרָה שְׁבֵת אֵל יִשְׁמְרֵנִי, אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינֵינוּ.
תהלים קיח	אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדָה, אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ.
תלמוד ירושלמי, נדרים, ל ע"ב	אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא: וְאַהֲבַת לְרַעְדָּה כְּמוֹדָה, זֶה כָּלֵל גְּדוֹל בְּתוֹרָה.
שמות טו	עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה.
על פי ויקרא יט	הֲרִינִי מִקִּבֵּל עָלַי אֶת מִצְוֹת הַבּוֹרָא: וְאַהֲבַת לְרַעְדָּה כְּמוֹדָה.
תהלים קכז	אֲשָׂא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵן יָבֹא עֲזָרִי. עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
תהלים קלג	הִנֵּה מָה טוֹב וַיְמָה נְעִים שְׁבֵת אֲחִים גַּם יַחַד.
מתוך ידיד נפש	אֱלֹהֵי חֲמֻדָּה לְבִי חֹסֶה נָא וְאֵל נָא תִתְעַלֶּם.
מתוך סליחות	הַנְּשַׁמָּה לְךָ וְהַגּוֹף פֶּעֶלְךָ, חֹסֶה עַל עַמְלֶךָ.
תהלים נז	עוֹרָה כְּבוֹדִי, עוֹרָה הַנֶּבֶל וְכִנּוֹר, אֲעִירָה שָׁחַר.
על פי תהלים קל	מִמַּעַמְקִים קָרְאתִיךָ יְהוָה. אֵלֵי שְׁמֵעָה קוֹלִי, שְׁמֵעָה תַחֲנוּנָי.
תהלים קכב	לְמַעַן אַחִי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ. לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ.
תהלים קכב	יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילֶךָ, שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ.

זכריה ד

לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי, אמר יהוה צבאות.

ישעיה ב

וכתתו חרבותם לאתים, וחינתייהם למזמרות
לא ישא גוי אל גוי חרב, ולא ילמדו עוד מלחמה.

מתוך עמידה לשבת

חמדת ימים אותו קראת, זכר למעשה בראשית.

מתוך חזרת הש"ץ

וטהר לבנו לעבדך באמת.

תהלים קמז

שבחי ירושלים את יהוה, הללי אלהיך ציון.
כי חזק בריחי שעריך, ברך בניך בקרבך.

תהלים קלז

על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון.

דברים טז

ושמחת בחגך והיית אך שמח.

ר' שלום שבזי

עת דודים כלה בואי לגני, פרחי הגפן הנצו רמונים.

תהלים נה

האזינה אלהים תפלתי, ואלתתעלם מתחנוני.

תהלים נא

לב טהור ברא לי אלהים, ורוח נכון חדש בקרבי.
אלתשליכני מלפניך, ורוח קדשך אלתקח ממני.

מתוך קריאת שמע על המיטה

בשם יהוה אלהי ישראל,
מימיני מיכאל ומשמאלי גבריאל,
ומלפני אוריאל, ומאחורי רפאל
ועל ראשי שכינת אל.

תהלים סג

כן בקדש חזיתך לראות עזך וכבודך.
צמאה לך נפשי, כמה לך בשרי.

תהלים ק

עבדו את יהוה בשמחה באו לפניך ברננה.

וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ, וְדַבַּק לִבְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ,
וְיַחַד לִבְבְּנוּ לְאַהֲבָה וְלִירָאָה אֶת שְׁמֶךָ, וְלֹא נִבּוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד.

מתוך שחרית של שבת

דְּרָשׁוּ יְהוָה וְעֹז, בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תָּמִיד.
שִׁירוּ לוֹ, זַמְרוּ לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו.

תהלים קה

יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנֵג שַׁבָּת
עִם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעֵי כָּל־שָׁבָעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מְטוֹבָה.
וְהַשְׁבִּיעֵי-רְצִיתָ בּוֹ וְקַדְּשָׁתוּ.

מתוך תפילות שבת

כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ גֶשֶׁר צָר מְאֹד
וְהַעֲקָר לֹא לִפְחָד כִּלְלֵל.

ע"פ רבי נחמן מברסלב

פָּתַחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָק אָבִא בְּסֵ אֹדָה יְהוָה.
זֶה הַשַּׁעַר לִיהוָה צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ.

אוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתָנִי וְתָהִי לִי לִישׁוּעָה.
אֲבֵן מָאֶסוּ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה.

מֵאֵת יְהוָה הִיתָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ.
זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה נִגִּילָה וְנִשְׁמְחָה בּוֹ.

תהילים קיח

אֲשֶׁר־י יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלָלוּךָ סֵלָה.
אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁכְּבָה לוֹ אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁיְהוּהוּ אֱלֹהִיו.

תהלים פד, תהלים קמד

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוֹנָה, וְיִוְעֲצֵנוּ כְּבַתְחֻלָּה.
וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה.
צִיּוֹן בְּמִשְׁפַּט תִּפְדֶּה וְשִׁבְיָהּ בְּצַדִּיקָה.

מתוך תפילת שמונה עשרה וישעיה א

קָטַנְתִּי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת עַבְדְּךָ.
כִּי בְּמִקְלִי עֲבַרְתִּי אֶת הַיַּרְדֵּן עָתָה הֵייתִי לְשָׁנֵי מַחְנוֹת,
הַצִּילֵנִי נָא, כִּי חֲסָדְךָ גָּדוֹל עָלַי.
וְהַצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׁאוֹל תַּחְתָּיָהּ.

בראשית לב, תהילים פו

חביב אדם שנברא בצלם

רבי עקיבא, אבות ג'

אמת אתה הוא ראשון, אתה הוא אחרון
ומבלעדך אין לנו מלך גואל ומושיע

תפילת שחרית

אתה אחד ושמוך אחד, ומי כעמך ישראל, גוי אחד בארץ?
תפארת גדלה ועטרת ישועה, יום מנוחה וקדשה לעמך נתת.
אברהם יגל, יצחק ירנן, יעקב ובניו ינוחו בו.

מתוך מנחה לשבת

כי הם חיינו וארך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה.

מתוך תפילת ערבית

כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלים.

ישעיהו ב

תורת יהוה תמימה, משיבת נפש. עדות יהוה נאמנה, מחכימת פתי.
פקודי יהוה ישרים, משמחי לב. מצות יהוה ברה, מאירת עינים.
יראת יהוה, טהורה עומדת לעד. משפטי יהוה אמת, צדקו יחדו.

תהלים יט

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יהוה צורי וגואלי.

תהלים יט

עץ חיים היא, למחזיקים בה ותמכיה מאשר.
דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום.

משלי ג

השיבנו יהוה אליך ונשובה, חדש ימינו בקדום.

איכה ה

הנה לא יגום ולא יישן שומר ישראל.

תהלים קכא

הנשמה יורדת לתוך הגוף היא צועקת וי וי
ירידה זו לצורך עליה עד שכל זה הוא כדאי.

ניגון חב"ד - על פי מדרש תנחומא

נשמת כל חי תברך את שמוך יהוה אלהינו.

מתוך תפילת שחרית

ואני אשיר עזר וארנן לבקר חסדך
כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי.
עזי אליך אזמרה.

תהלים נ"ט

ניגון העשבים

דַע לָךְ כִּי כָל רוּעָה וְרוּעָה יֵשׁ לוֹ נִגּוֹן מְיֻחָד, לְפִי הָעֵשְׂבִים וּלְפִי הַמְּקוֹם שֶׁהוּא רוּעָה שָׁם, כִּי כָל עֵשֶׂב וְעֵשֶׂב יֵשׁ לוֹ שִׁירָה, וּמְשִׁירַת הָעֵשְׂבִים נַעֲשֶׂה נִגּוֹן שֶׁל רוּעָה. אִם הֵייתִי זֹכֶה לְשִׁמֹּעַ אֶת קוֹל הַשִּׁירוֹת וְהַתְּשֻׁבָּחוֹת שֶׁל הָעֵשְׂבִים, אֵיךְ כָּל עֵשֶׂב וְעֵשֶׂב אוֹמֵר שִׁירָה לְשֵׁם יְתִבְרַךְ, בְּלִי תְמִיּהָה וּבְלִי שׁוֹם מַחְשְׁבוֹת זָרוֹת, וְאֵינָם מְצַפִּים לְשׁוֹם תְּשׁוּלֹם גָּמוּל! כִּמּוֹ! יְפִים וְנָאִים כְּשִׁשׁוּמְעִים הַשִּׁירָה שְׁלָהֶם! וְטוֹב מְאֹד בִּינִיָּהֶם לְעַבֵּד אֶת יְהוָה בְּיִרְאָה. תִּכְף כְּשִׁאֲדָם מִתְעוֹרָר לְהִשְׁתַּוְּקֵק לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲזִי כִּפִּי הַתְּעוֹרְרוֹתוֹ וְהַשְׁוֵקָתוֹ, נִמְשַׁכֶּת עָלָיו הָאָרֶה מְקַדְּשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

ר' נחמן מברסלב

שירת העשבים

דַע לָךְ	כִּמּוֹ יְפָה,	וּכְשֶׁהֲלֵב
שְׁכַל רוּעָה וְרוּעָה	כִּמּוֹ יְפָה וְנָאָה	מִן הַשִּׁירָה מִתְמַלֵּא
יֵשׁ לוֹ נִגּוֹן מְיֻחָד	כְּשִׁשׁוּמְעִים הַשִּׁירָה	וּמְשִׁתוֹקֵק
מְשִׁלּוֹ.	שְׁלָהֶם.	אֶל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
דַע לָךְ	טוֹב מְאֹד	אוֹר גְּדוֹל
שְׁכַל עֵשֶׂב וְעֵשֶׂב	לְהַתְפַּלֵּל בִּינִיָּהֶם	אֲזִי נִמְשָׁךְ וְהוֹלֵךְ
יֵשׁ לוֹ שִׁירָה מְיֻחָדָת	וּבְשִׁמְחָה לְעַבֵּד	מְקַדְּשֵׁתָהּ שֶׁל הָאֶרֶץ
מְשִׁלּוֹ,	אֶת ה'.	עָלָיו
וּמְשִׁירַת הָעֵשְׂבִים	וּמְשִׁירַת הָעֵשְׂבִים	וּמְשִׁירַת הָעֵשְׂבִים
נַעֲשֶׂה נִגּוֹן	מִתְמַלֵּא הֵלֵב	נַעֲשֶׂה נִגּוֹן
שֶׁל רוּעָה.	וּמְשִׁתוֹקֵק.	שֶׁל הֵלֵב.

נעמי שמר

שיר עם נקי

ערב יום שַׁבַּת,
שְׁעָה חֲמֵשׁ עַד שֵׁשׁ,
וְכָל אֶחָד כְּמַעֲט
שׁוֹב מִתְחַדֵּשׁ.
בְּכָל שַׁבְּעָה יָמִים
הַמְקֻלְחוֹת שְׁרוֹת,
הַיָּמִים שׁוֹב חַמִּים
בְּצִנּוֹרוֹת.
שְׁבִיל בְּאֲמָצֵעַ שְׁבִיל בְּצַד,
חֲפוּפִים אֶחָד אֶחָד.
אֵיזָה נְקִיּוֹן וְסֹדֵר,
אֵיזָה יָפִי שֶׁל מְצַעֵד.
מִים וְסַבּוֹן,
חֲשֵׁמֶל דּוֹפֵק שְׁעוֹן,
וְלֹא עוֹשִׂים חֲשָׁבוֹן
עִם הַחֲשָׁבוֹן.
מִי בִשֵׁם לְפָנִים,
וְחֻלְצַת שַׁבַּת יָפָה,
זֶהוּ שֶׁל לְבָנִים
לְהַחֲלֶפָה.
שְׁבִיל בְּאֲמָצֵעַ שְׁבִיל בְּצַד...
רַגַע שֶׁל חֵלוֹם
לְגוּף וְלִנְשָׁמָה
כָּלֵם אוֹמְרִים שְׁלוֹם
וְכִמָּה נִשְׁמָע.
אֶפְלוּ גוּף חוֹרֵק
הוּא מְרַגֵּשׁ פְּתָאוֹם טְרִי,
וְכָל אֶחָד שׁוֹרֵק
שִׁיר עִם נְקִי.
אהוד מנור / מתי כספי

ערב שבת

עוֹד מְעַט יֵרֵד אֵלַינוּ
יוֹם שַׁבַּת הַטּוֹב.
לְכַבּוֹדוֹ תִּכְיֶין אֲמִנוּ
מִטְעָמִים לָרֵב.
בוֹאֵי, בוֹאֵי הַבְּרוּכָה,
יוֹם שַׁבַּת, יוֹם מְנוּחָה.
בוֹאֵי נָא, בוֹאֵי נָא, הַמְלֶכָה.
אֶךְ נִפְסִיק פֶּה לְמוֹדֵינוּ,
הַבִּיטָה נְמַהֵר.
נִתְקַדֵּשׁ לְשַׁבְּתָנוּ
בְּפָרְחִים וּבְגָנֵר.
בוֹאֵי בוֹאֵי הַבְּרוּכָה,
יוֹם שַׁבַּת, יוֹם מְנוּחָה
בוֹאֵי נָא, בוֹאֵי נָא, הַמְלֶכָה.
שמואל בס / יואל ולבה

שבת המלכה

הִנֵּה הִיא קְרִיבָה וּבָאָה, זֹאת הַמְלֶכָה
הִנֵּה הִיא קְרִיבָה וּבָאָה, זֹאת הַמְלֶכָה
יוֹם ו' הוֹלֵךְ, שַׁבַּת הַמְלֶכָה
בְּרוּךְ בוֹאֵה, שַׁבַּת הַמְלֶכָה
טוֹב שֶׁבָּאת שַׁבַּת הַמְלֶכָה
שַׁבַּת שַׁבַּת, שַׁבַּת הַמְלֶכָה
הִנֵּה הִיא קְרִיבָה וּבָאָה, זֹאת הַמְלֶכָה
הִנֵּה הִיא קְרִיבָה וּבָאָה, זֹאת הַמְלֶכָה
הַכֹּל לְבָן, שַׁבַּת הַמְלֶכָה
הַכֹּל מוֹכֵן, שַׁבַּת הַמְלֶכָה
טוֹב שֶׁבָּאת שַׁבַּת הַמְלֶכָה
שַׁבַּת שַׁבַּת, שַׁבַּת הַמְלֶכָה
אריק איינשטיין ושלום חנוך

העיר הלבנה

מְקַצֵּף גַּל וְעִנְנָה
בְּנִיתִי עִיר לִי לְבָנָה
כְּמוֹתֶם קוֹצֵפָה, כְּמוֹתֶם שׁוֹטְפָה
כְּמוֹתֶם יָפָה.

עַם בְּקָר צַח חֲלוֹן נִפְקָח
וְאֵת יְלֵדָה צוֹפָה בּוֹ כֶּן
כְּמוֹ יוֹנָה הַנִּכְוָנָה לְמַעוֹפָה.

כִּי בָּא הַשַּׁחַר וְהָאוֹר
וְכָל עִירֵי תֵצֵא לְסַחֵר
וְעַמּוּסָה הִיא מְשֹׂא
לַעֲיָפָה.

הִנֵּה עִירֵי גְדוֹלָה כְּאוֹר
וְאֵת גְּרָגֵר אֶבֶק אֶפֶר
גְּרָגֵר אֶבֶק שֶׁדָּבַק
לַצְעִיפָה.

מְקַצֵּף גַּל וְעִנְנָה
בְּנִיתִי עִיר לִי לְבָנָה
כְּמוֹתֶם קוֹצֵפָה, כְּמוֹתֶם שׁוֹטְפָה
כְּמוֹתֶם יָפָה.

עַם עָרַב רַךְ חֲלוֹן נִפְקָח
וְאֵת יְלֵדָה צוֹפָה בּוֹ כֶּן
כְּמוֹ מַלְכָּה הַמְּחַכָּה לְאַלוֹפָה,

כִּי בָּא הַלַּיְלָה הַשַּׁחַר
עִירֵי מוֹאֲרֵת סְחוֹר סְחוֹר
וְאוֹרוֹתֶיהָ רְבִיד לָךְ
עַל צִוָּאר.

הִנֵּה עִירֵי גְדוֹלָה כְּלִיל
וְהִיא אֲרָמוֹן עֵנֶק אֶפֶל
וְיִלְדָתִי בּוֹ מוֹלְכָת
עַד מָחָר.

נעמי שמר

ירדה השבת

יְרֵדָה הַשַּׁבָּת אֶל בְּקַעַת גְּנוֹסָר,
וְנִיחוּחַ עֲתִיק בְּשׁוּלֵיהָ.
וַיַּעֲמָדוּ מִסְבִּיב הַרְרִים שׁוֹשְׁבֵינִים
לְשֵׁאת אֲדַרְתָּה הַזֹּהֶבֶת.
תַּעֲלִינָה יוֹנִים מִכְּנֹרֶת הַיָּם,
קִבַּל אֶת רוּחָה הַלוֹהֶבֶת.

נִשְׁקָה הַשַּׁבָּת לְרֵאשׁוֹ שֶׁל הַבְּרוּשׁ,
לְאַזּוֹב שֶׁבִפְסָלַע נִשְׁקָה.
וַיְהִי הַדְרֵדֵר לְשִׁרְבִיט שֶׁל מַלְכוּת
עַל רְמוֹת דְּמָמָה מְרוֹנֶנֶת.
יִמְשֹׁךְ אֶז הַתּוֹר בְּקוֹלוֹ הַמְּתוֹק
חֲמֻדַּת כְּסוּפִין מְעֻדָּנֶת.

הַרְטִיטָה שַׁבָּת בַּחֲנֻה הַגָּנוּז
עֵינֵי חֲלוֹנוֹת מְכַל עֵבֶר.
וַתִּצְאָנָה בְּנוֹת אֶל הָעֶרֶב זִמֵּר
זְמִירוֹת בְּעֶרְגָּה מְצַלְצֶלֶת.
וְהִיְתָה הַעֲדָנָה בְּבִקְעַת גְּנוֹסָר
לְנִשְׁמַת עֵבֶר יֵית נֶאֱצֶלֶת.

יהושע רבינוב / דוד זהבי

שלום לך דודי

שְׁלוֹם לָךְ, דּוֹדֵי הַצַּח וְהָאֲדָמוֹן,
שְׁלוֹם לָךְ מֵאֵת רַקָּה כְּמוֹ רִמּוֹן,
לְקִרְאֵת אַחוּתְךָ רוּץ, צֵא נָא
לְהוֹשִׁיעָה
וְצִלַּח כְּבֹן יִשְׂי רַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן
”מָה לָּךְ יְפֵה־פִיָּה, כִּי תַעוֹרְרִי
אַהֲבָה

וְתִצְלְצְלֵי קוֹלְךָ כְּמַעִיל בְּקוֹל
פַּעֲמוֹן?

הָעֵת אֲשֶׁר תַּחְפוֹץ אַהֲבָה -
אַחִישְׁנָה

עֲתָה, וְעֲלִיךָ אֲרַד כְּטַל חֶרְמוֹן

שלמה אבן גבירול

לפנות ערב

בין ברושים יורד הערב,
הסתכלי, הצל קרב אלינו,
יחפים גלף בשדות השלף
כי היום, יפתי, עובר.

על כתפך ידי תנוח
וצלי על יד צלך פוסע,
מן הים עכשו נושב הרוח
כי היום, יפתי, עובר.

בואי נשב, הכל רוגע,
בין עצמי הפרדס היום שוקע
בעלי גפנים הצל נוגע,
בחרשת האימליפטוס
כבר החשך מתחבא.

אה... אור שקיעה מאיר פניך,
צמתך בתוך ידי מוטלת,
ושחרות, שחרות, הן שתי עיניך,
והיום, יפתי, עובר.

שימי ראשך אצלי על ברכי,
בצמה השחרה אקלע לך פרח,
צפורים שרות את שיר הדרכי,
על חרשת האימליפטוס
כבר הלילה מכסה.

אה... בין ברושים עולה ירח,
הסתכלי, כל כך שקוף הלילה,
במרחב שדות ינשוף צורח
ואחריו יללת התן.

יעקב שבתאי / ששה ארגוב

שבת

תלם אחרון וחשך בגינה,
היום אומר את סוף הפנגינה.
ערב חרישי חתם את התמונה,
בין אור וחשך נחה השכונה.

דג אסף חפה אחרונה.
הנה כבר יום ששי פנה.
שוקי העיר, פנפי הינה
לבשו כתנת לבנה.

השלחן מוכן ונאספו כלם.
גרות דולקים עם יין וחלה.
יום עמל כלה, ומה שלא נשלם
אולי נתחיל מחר מהתחלה.

נתן יונתן / נחום היימן

שבת שלום

את האבק מכל פנה נסיר לכבוד שבת.
על הקיר תמונה יפה נתלה לכבוד שבת.
לבבה שמלה נקיה נלביש לכבוד שבת
שבת שלום שבת שלום
מנוחה ושמחה היום.

מטה לבנה לבבה נציע לכבוד שבת
נר קטן במנורה נכין לכבוד שבת,
שיר מנוחה ושמחה נשיר לכבוד שבת.
שבת שלום שבת שלום
מנוחה ושמחה היום.

מינה חפץ / יצחק אדל

על אהבתך אשתה גביעי

על אהבתך אשתה גביעי,
שלוש לך שלום יום השביעי.

ששת ימי מעשה לך כעבדים,
אם אעבד בהם אשבע נדודים.
כלם בעיני הם ימים אחדים,
מאהבתי כך יום שעשועי.

אצא ביום ראשון לעשות מלאכה,
לערוך ליום שבת המערכה.
מה לי ליום שני או לשלישי,
יסתיר מאורותיו יום הרביעי.

אשמע מבשר טוב מיום חמישי,
כי מחרת יהיה נפש לנפשי.
אמצא ביום ששי נפשי שמחה,
כי קרבה אלי עת המנוחה.

אם נע ונד אלך למצא רוחה,
ערב ואשכח כל נודי ונועי.
מה נעמה לי עת בין השמשות,
לראות פני שבת פנים חדשות.

ר' יהודה הלוי

מי אוהב את השבת

מי אוהב את השבת? אמא ואבא!
מי אוהב את השבת? סבתא וסבא!
מי אוהב את השבת?
אני, אתה ואת.
כל העולם כמעט!
אז למה לא כל יום שבת?

יום ראשון שני שלישי
כל יום נמשך שנה.

רביעי את חמישי נותן במתנה.
הימים עוברים לאט
ראשון עד חמישי
ומחר מחר שבת
כי בא כבר יום ששי.

מי אוהב את השבת...

בשבת הצפורים שרות מרב שמחה
בשבת אין שיעורים
זה יום של מנוחה.
בשבת כל עץ מודה
לשמש על אורה
ורוקדת בשדה
גם עדנה הפרה.

מי אוהב את השבת...

בשבת אבי יטן עם העתון שלו
ואמי אומרת כן הרבה יותר מלא,
יום שבת הוא יום נחמד
יותר מכל אחר -
אז למה דוקא יום שבת
עובר כל כך מהר...?

אהוד מנור / רפי בן משה

תן שבת ותן שלום

הצִלְלִים כְּבָר מִתְאַרְכִּים
אֲחֵר הֶצְהָרִים
תֵּן שִׁבְתָּ וְתֵן שָׁלוֹם
לְעִיר יְרוּשָׁלַיִם.
וְתֵן לָנוּ שְׁעַת מַלְכוּת
כְּזֹאת שְׁבִין עָרְבִים
תֵּן שָׁלוֹם וְתֵן שִׁבְתָּ בְּעִיר יְרוּשָׁלַיִם.

הִנֵּה בָּאָה הַשִּׁבְתָּ
עִם סִמְקֵי הַשָּׁמַיִם
תֵּן שִׁבְתָּ וְתֵן שָׁלוֹם
לְעִיר יְרוּשָׁלַיִם.
הִנֵּה שָׁלוֹם יוֹרֵד עָלַי
יִוֹרֵד בְּצַחוֹר כְּנַפְיִם
תֵּן שָׁלוֹם וְתֵן שִׁבְתָּ בְּעִיר יְרוּשָׁלַיִם.

תֵּן שִׁבְתָּ וְתֵן שָׁלוֹם
בְּעִיר יְרוּשָׁלַיִם.

כָּל הַמְגִדְלִים כָּלָם
מִשְׁתַּחֲוִים אֲפִים
תֵּן שִׁבְתָּ וְתֵן שָׁלוֹם
לְעִיר יְרוּשָׁלַיִם.

אוֹר גְּדוֹל הִנֵּה נִדְלָק
בְּאִישׁוֹנֵי עֵינַיִם
תֵּן שָׁלוֹם וְתֵן שִׁבְתָּ בְּעִיר יְרוּשָׁלַיִם.

תֵּן שִׁבְתָּ וְתֵן שָׁלוֹם
בְּעִיר יְרוּשָׁלַיִם.

חיים חפר / דובי זלצר

האורח

אִם בְּשַׁעַר יֵשׁ אֹרֶחַ
שְׁנַחֲת מִעֵבֶר יָם
מִה נִצִּיעַ לְאֹרֶחַ
בְּבוֹאוֹ מִשָּׁם?

טָנָא יִרְקָ, פֶּרַח לָבֵן, יֵין אָדָם,
פֶּת בְּמַלְחָה
זֶה מִה טָיִשׁ
שֵׁב אֲתֵנוּ כָּאן.

שֵׁב אֲתֵנוּ, זֶה הַבַּיִת
תְּרִיס פְּתוּחַ לְמִדְבָּר
שֵׁב אֲתֵנוּ כָּבֵן בַּיִת
לֹא כֶּהֱלֵךְ זָר.

טָנָא יִרְקָ...

וְהִלֵּב הִזָּה הַפְּתִי
שְׁאֵף פֶּעַם לֹא יִחַכֵּים
שׁוֹב נִדְלָק וְשׁוֹב הַרִיעַ
אֶל הַפְּרוֹחִקִים.

טָנָא יִרְקָ...

הָאוֹרְחִים הוֹלְכִים הַבַּיְתָה
תְּרִיס פְּתוּחַ שׁוֹב נִסְגָּר
הַשְּׁלֶחַן נִעוֹר וְרִיק
זֶה מִה שְׁנִשְׂאָר

טָנָא יִרְקָ...

נעמי שמר

קבלת שבת

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וַיְצַוֵּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת.

יְהִיו הַנְּרוֹת הַלְלוּ אוֹת בְּרָכָה בְּשַׁבַּת קִדְּשָׁךְ וַיִּשְׂרוּ עָלֵינוּ חַדוֹת שַׁבָּת.

בְּרוּךְ בּוֹאֵךְ שַׁבָּת, בּוֹאֵךְ בְּרוּךְ.

הִבִּיאֵי נָא עִמָּךְ אֶת הַמְּרִגּוּעַ, אֶת הַשִּׁלּוֹה
שְׁלֵאֲחֵר שְׁבוּעַ רַב-פְּנִים שֶׁל הַמְּלֵת עָמַל
אֶת הַחֲלָל, שְׁבַת־כּוֹ אֶפְשָׁר לְרַקֵּם
אֵין סוּף שֶׁל חִלּוּמוֹת בְּיַחַד וּלְבַד,
אֶת שְׁעַת הַמְּחִלוֹת שְׁבָה נוֹכַל
לְשָׁמַע אֶת פְּעִימוֹת לְבוֹ שֶׁל הַזּוּלָּת.
שַׁבָּת, בְּרוּךְ בּוֹאֵךְ, בְּרוּךְ בּוֹרְאֵךְ, בְּרוּךְ גֵּרְךָ.

ברכת קיבוץ משמרות

לְהַדְלִיק נְרוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת

זוּהִי שַׁבָּת.

לְהַדְלִיק נְרוֹת שַׁבָּת

זוּהִי קְפִיצַת נְפֶשׁ הַרְת נְצוּרוֹת

לְיָם נְהַדָּר, שְׁיֵשׁ בָּהּ מְסֻתוֹרֵין

שֶׁל אֵשׁ הַשְּׁקִיעָה.

בְּהַדְלִיקֵי הַנְּרוֹת יִהְפֶּךְ

חֲדָרֵי לְנֶהַר דִּי-נּוֹר,

בְּאֲשֻׁדוֹת בְּרַקַּת שׁוֹקַע לְבִי.

זלדה

ברכת הבנים והבנות

לבנים

ישמך אלהים כאפרים וכמנשה.

לבנות

ישמך אלהים כשרה, רבקה, רחל ולאה.

לכולם

יברך יהוה וישמרך
יאיר יהוה פניו אליך ויחנך
ישא יהוה פניו אליך
וישם לך שלום.

ברכת הילדים

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו,
שתשמור על משפחתנו, היום ובכל יום תמיד,
שתהא השמחה והאהבה שורה בתוכנו,
והגן עלינו מכל מכאוב וחבלה, צער ואכזבה. הרחמן הגן עלינו.

אב הרחמן, אשר מפּי עוללים יסדת עז,
אנא הנחה את ילדינו יהוה אלהינו, שדרכם לא תאבד עליהם,
והאר את יומם, שחיוכם לא ימוש מפיהם לעולם,
והרחק מעליהם פגעים רעים,
והשיבם אלינו בשלום ובגיל תמיד.
ברוך אתה יהוה, משמח הורים וילדים.

אשרת מורג

יָדִיד נֶפֶשׁ

יָדִיד נֶפֶשׁ אָב הַרְחֵמֶן
מִשָּׁךְ עֲבָדֶךָ אֶל רְצוֹנֶךָ.
יְרוּץ עֲבָדֶךָ כְּמוֹ אֵיל
יִשְׁתַּחֲוֶה אֶל מוֹל הַדָּרֶךְ.
יַעֲרֹב לוֹ יְדִידוֹתֶיךָ
מִנִּפְתַּי צוּף וְכֹל טָעַם.

הַדּוֹר נֶאֱהָ זֵיו הָעוֹלָם
נֶפְשֵׁי חוֹלַת אֲהַבְתֶּךָ.
אָנָּה אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ
בְּהִרְאוֹת לָהּ נַעֲם זֵיוֶךָ.
אֲזוֹ תִתְחַזַּק וְתִתְרַפָּא.
וְהִיְתָה לָהּ שְׂמֵחַת עוֹלָם

וְתִיק יִהְיֶמוּ נָא רַחֲמֶיךָ
וְחוּסָה נָא עַל בֶּן אֲהוּבֶךָ.
כִּי זֶה כְּמָה נִכְסֶיךָ נִכְסֵי
לְרְאוֹת בְּתַפְאֲרַת עֲזֶךָ.
אֱלֹהֵי חֲמֻדָּה לְבִי
וְחוּסָה נָא וְאֵל תִּתְעַלֵּם.

הַגְּלָה נָא וּפְרוֹס חֲבִיבֵי עָלִי
אֶת סִכַּת שְׁלוֹמֶךָ.
תֵּאִיר אֶרֶץ מִכְבוֹדֶךָ
נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בְּךָ.
מִהֵרָ אֲהוּב כִּי בָּא מוֹעֵד
וְחִנְנוּ כִּימֵי עוֹלָם.

ר' אלעזר אזכרי

ככה כמו שאני הולך

כְּכֹה כְּמוֹ שְׁאֲנִי הוֹלֵךְ אֲנִי רוֹצֶה לְקַבֵּל פְּנֵי שַׁבַּת הַמַּלְכָּה.
לְגוֹפִי בְּגָדִים שֶׁל יוֹם יוֹם וְגוֹפִי, אִם בְּכִלְלִי, אִינְנוּ חִזְק בְּכִלְלִי
וְגַם הַנֶּפֶשׁ לֹא.

כְּכֹה כְּמוֹ שְׁאֲנִי הוֹלֵךְ אִם אֶקְבֵּל פְּנֵי שַׁבַּת הַמַּלְכָּה
וְהִיוּ הַבְּגָדִים לְגוֹפִי שֶׁל יוֹם יוֹם וְגוֹפִי אֶפְשָׁר חֲלָשׁ יוֹתֵר מִרְגִּישָׁה
אֲבָל הַנֶּפֶשׁ לֹא.

כְּכֹה כְּמוֹ שְׁאֲנִי עוֹדֵנִי הוֹלֵךְ אִם תִּקְבֵּל שַׁבַּת הַמַּלְכָּה אֶת פְּנֵי
יִלְבָּשׁ גּוֹפִי שַׁבַּת יוֹם יוֹם וְגוֹפִי יִחְזַק וְהַשַּׁבַּת בְּנֶפֶשׁ תְּהִי.

לְכִי נִפְשִׁי צְאִי כֻלָּה יוֹם יוֹם לְקַבֵּל פְּנֵי שַׁבַּת הַמַּלְכָּה.

אמיר גלבע

מִי הָאִישׁ הַחֶפֶץ חַיִּים,
אֶהָב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב.
נִצּוֹר לְשׁוֹנֵד מְרַע,
וּשְׁפָתַיִךְ מְדַבֵּר מִרְמָה.
סוֹר מְרַע וְעֵשָׂה טוֹב,
בְּקֶשׁ שְׁלוֹם וְרִדְפֵהוּ.

תהלים לד

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יָבוֹא עֲזָרִי.
עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
אֵל יִתֵּן לַמּוֹט רִגְלֶךָ אֵל יְנוּם שִׁמְרֶךָ.
הִנֵּה לֹא יְנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל.
יְהוָה שִׁמְרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ.
יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה וְיָרַח בַּלַּיְלָה.
יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ.
יְהוָה יִשְׁמֹר צִאתֶךָ וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

תהלים קכא

מקובלי צפת חיברו לפני כארבע-מאות שנה טקס קבלת שבת המקדים את תפילת ערבית לשבת. ששת המזמורים הפותחים את קבלת השבת מסמלים את ששת ימי המעשה בבריאת העולם, והפיוט לכה דודי עומד כנגד השבת.

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה, וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר, יוֹם אֶחָד.

בראשית א ה

תהלים צה

נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנו.
בְּזַמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ.
וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים.
וּתְנוּעָפוֹת הָרִים לוֹ.
וַיִּבְשֹׁת יָדָיו יִצְרוּ.
נִבְרָכָה לִפְנֵי יְהוָה עֵשֶׁנו.
וְאֲנַחְנוּ עִם מְרֻעֵיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ,
אֵל תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כְּמַרְיָבָה,
אֲשֶׁר נִסּוּנִי אַבּוֹתֵיכֶם,
אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר,
וְהֵם לֹא יָדְעוּ דְרָכָי.
אִם יִבְאוּן אֶל מְנוּחָתִי.

לְכוּ גְרַנְנָה לַיהוָה,
נִקְדָּמָה פָּנָיו בְּתוֹדָה
כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה
אֲשֶׁר בִּידוֹ מְחַקְרֵי אָרֶץ
אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עֹשֶׂהוּ
בְּאוֹ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה,
כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ
הַיּוֹם אִם בְּקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ.
כִּיּוֹם מָסָה בְּמִדְבָר.
בְּחַנוּנֵי גַם רָאוּ פְעָלָי.
וְאָמַר עִם תַּעֲי לִבְבֵּהֶם,
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי,

שיר ליל שבת

התבואי אלי הלילה
כבסים כבר יבשו בחצר.
מלחמה שאף פעם לא די לה,
היא עכשיו במקום אחר

וכבישים שבים בלי הרף
לבדם כסוס בלי רוכבו
והבית נסגר בערב
על הטוב והרע שבו.

וידענו היטב כי הגבול הוא
קרוב, ואסור לנו שם.
אבי התפלל: "ויכלו
הארץ וכל צבאם".

צבא והארץ האפילו,
עוד מעט וככה האור.
המנצח בה שמים התחילו
שוב השנים צריכים לגמור.

יהודה עמיחי / משה וילנסקי

חמדה

שם ידעתי חמדה שלא היתה כמוה,
והזמן ההוא היה יום השביעי בשבת
וכל בדי אילנות היו מתעצמים לגבה.
והאור הלך מסביב שוטף פנהר לנבע,
וגלגל העין את גלגל החמה חמד.
אז ידעתי חמדה שלא היתה כמוה.

הזהירו ראשי השיחים והאור לא ידע שבוע,
נתה בגלי הנהר ובכל אדוותיו נצת,
אף ראשי היה בעיניו כתפוח זהב לבלע.

שושני נהר צהבות פערו את פיהן לבלע
את אדוות הנהר בחפזן וגבעול העשב השט,
ואותו היום היה יום השביעי בשבת
וכל בדי אילנות מתעצמים בתשוקה לגבה
ואז ידעתי חמדה שלא היתה כמוה.

דליה רביקוביץ

השבעה

באי שבת של שלום
בערבו של ירח אדם
עלי מתפלת אלקבץ
לקראתנו,

באי שבת של שלום
אלינו אלינו

באי

פלת

השבת

בערבו של ירח כזה
לא אבאי שכזה

ואוי ואבואי שכזה

בהדהד

קול בודד

על אודות

זאת

אדמת האדם הקטנה

הביתית

ושלנו מאד

כזאת

שלנו שלנו

מאד.

אברהם חלפי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רִקְיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם, וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם. וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים
אֶת הַרְקִיעַ, וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לַרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַרְקִיעַ
וַיְהִי כֵן. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַרְקִיעַ שָׁמַיִם, וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי.

בראשית א ו-ח

תהלים צו

שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ,
שִׁירוֹ לַיהוָה, בָּרְכוּ שְׁמוֹ,
סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ,
כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד,
כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים,
הוֹד וְהַדָּר לִפְנֵי
הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים,
הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ,
הַשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ,
אָמְרוּ בְּגוֹיִם
אֵף תִּכּוֹן תִּבְּל בַּל תִּמּוֹט.
יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם
יִרְעַם הַיָּם וּמְלֵאוֹ,
אָז יִרְנְנוּ כָּל עֲצֵי יַעַר
כִּי בָּא
יִשְׁפֹּט תִּבְּל בְּצַדִּיק

שִׁירוֹ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ.
בְּשָׂרוֹ מִיוֹם לְיוֹם יִשׁוּעָתוֹ.
בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו.
נִזְרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים.
וַיְהוֶה שָׁמַיִם עֲשָׂה.
עֵז וְתִפְאָרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ.
הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֵז.
שִׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו.
חִילוּ מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ.
יְהוָה מֶלֶךְ.
יִדִין עַמִּים בְּמִישְׁרִים.
וְתִגַּל הָאָרֶץ.
יַעֲלֶז שְׂדֵי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ.
לִפְנֵי יְהוָה
כִּי בָּא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ.
וְעַמִּים בְּאִמוֹנָתוֹ.

אלוהים נתן לך במתנה

אלהים נתן לך במתנה
דבר גדול, דבר נפלא
אלהים נתן לך במתנה
את החיים על פני האדמה

נתן לך את הלילה והיום
אהבה תקנה וחלום
ק"ץ, חרף, סתו, אביב
נשמה טובה להביט סביב

נתן לך שדות ירקם
פרחים ועצים מלבבים
נהרות, נחלים וימים
שמים, ירח, כוכבים

אלהים נתן לך במתנה
דבר גדול, דבר נפלא
אלהים נתן לך במתנה
את החיים על פני האדמה

נתן לך חגים ושבתות
את ישראל ארץ האבות
ידיים וראש להגשים חלומות
נתן לך את כל הנפלאות

נתן לך דברים כל כך יפים
להביא לעולם ילדים
להאזין לשירים, לראות צבעים
הו, מה רבו מעשיך אלהים

אלהים, תן לי רק עוד מתנה
מתנה קטנה, אך נפלאה
אלהים, תן לי רק עוד מתנה
את השלום על פני האדמה.

דוד חלפון / איתן מסורי

הללויה

אדם חוזר וקציר יומו
צנוע הוא ודל,
ועל גבו צרות החל
עומסות לו כמגדל.

ולפניו רואה פתאום
את שתי עיניה של בתו
והוא אז שר, והן אתו
שרות הללויה.

הללויה, וזה השיר
עולה מכל פנות העיר
כשהאדם ושתי עיני בתו
שרים הללויה.

בונה אדם את בניניו
מהכל וקלפים,
יום יום טורח ועמל
יום יום הם נטרפים.

אבל אל מול חרבן קלפיו
עולה השמש מעליו
והוא אוסף אותם אליו
ושר הללויה.

הללויה וזה השיר
עולה מכל פנות העיר
כשהאדם אוסף את כל קלפיו
ושר הללויה.

פרושים ימי בפני האל
יודע הוא דרכי
וכל שירי כמו תפלות
שלחו למרחקים

וכשיגיע סוף התנאי
אנעל בשקט את חיי
ושיר חדש צעיר וחי
יושר: הללויה.

הללויה, וזה השיר
עוד יעלה בכל העיר
והוא חדש והוא צעיר וחי
ושר הללויה

יעקב גלפז / מני גל

...ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו
למינהו; וירא אלהים כי טוב. ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי.

בראשית א יב-יג

יהוה מלך תגל הארץ,
ענן וערפל סביביו,
אש לפניו תלה,
האירו ברקיו תבל,
הרים בדונג נמסו מלפני יהוה,
הגידו השמים צדקו,
יבשו כל עבדי פסל
השתחוו לו כל אלהים.
ותגלנה בנות יהודה,
כי אתה יהוה עליון על כל הארץ,
אהבי יהוה שנאו רע,
מיד רשעים יצילים.
אוד זרע לצדיק,
שמחו צדיקים ביהוה.

ישמחו איים רבים.
צדק ומשפט מכון כסאו.
ותלהט סביב צריו.
ראתה ותחל הארץ.
מלפני אדון כל הארץ.
וראו כל העמים כבודו.
המתהללים באלילים,
שמעה ותשמח ציון
למען משפטיך יהוה.
מאד נעלית על כל אלהים.
שמר נפשות חסידיו
ולישרי-לב שמחה.
והודו לזכר קדשו.

איזה אחלה עולם

כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה בְּחִלּוֹנִי
עַץ שְׁמֹרִיק לְךָ וְגַם לִי
אֲנִי שֶׁר לְעֶצְמִי, אִיזָה אַחְלָה עוֹלָם.

הַשָּׂמִים כְּחֵלִים, עֵנָן הוּא לְכֶן
וְהַבְּקָר בְּהִיר וּבִלְיָה אִישׁוֹן
וְאַחֲלָם לְעֶצְמִי, אִיזָה אַחְלָה עוֹלָם.

וְכָל צְבָעֵי הַקֶּשֶׁת, יָפִים וְחֻדָּשִׁים
פְּרוֹסִים אַחֲרֵי הַגֶּשֶׁם עַל פְּנֵי הָאֲנָשִׁים
וְהַיּוֹם כֹּה יָפֵה, וְקָל לִי כָּל כָּךְ
לוֹמֵר שֶׁאֲנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ.

וְהִנֵּה תִינוּקוֹת בּוֹכִים בְּמִטָּה
מֵה שָׁהֵם יִלְמְדוּ לְעוֹלָם לֹא אֲדַע
אֶז אֲנִי שֶׁר לְעֶצְמִי, אִיזָה אַחְלָה עוֹלָם.

וְכָל צְבָעֵי הַקֶּשֶׁת, יָפִים וְחֻדָּשִׁים...

הַשָּׂמִים כְּחֵלִים, עֵנָן הוּא לְכֶן
וְהַבְּקָר בְּהִיר, וּבִלְיָה אִישׁוֹן
וְאַחֲלָם לְעֶצְמִי, אִיזָה אַחְלָה עוֹלָם
אֲנִי שֶׁר לְעֶצְמִי (שֶׁר לְעֶצְמִי), אִיזָה אַחְלָה עוֹלָם.

נוסח עברי: עלי מוהר

פסק זמן

לְקַחַת פֶּסֶק זְמַן וְלֹא לְחַשֵּׁב
לְשִׁבְתָּ מוֹל הַיָּם וְלֹא לְדַאֵג
לְיֵת לְרֹאשׁ לְנוּחַ מִהַפְּצוּצִים
לְתֵת לְלֵב לְנוּחַ מִהַלְחָצִים

אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה לֹא הַזְמַן
בְּעֶצֶם גַּם אֲנִי עוֹד לֹא מוֹכֵן
אֲבָל הַנְּשִׂמָה רוֹצָה קִצָּת מְנוּחָה
לְתַפְּסֵי אֹוִיר בְּשִׁבִיל לְחֹזֵר לְעִבּוּדָה

אוֹלֵי זֶה רַק מְשִׁבֵּר קֶטָן וְזֶה חוֹלֵף
אוֹלֵי פְּשׁוּט אֲנִי נִהְיִיתִי קִצָּת עֵיף

לְקַחַת פֶּסֶק זְמַן וְלֹא לְחַשֵּׁב
לְשִׁבְתָּ מוֹל הַיָּם וְלֹא לְדַאֵג
לְתֵת לְרֹאשׁ לְנוּחַ מִהַפְּצוּצִים
לְתֵת לְלֵב לְנוּחַ מִהַלְחָצִים

אוֹלֵי זֶה רַק מְשִׁבֵּר קֶטָן וְזֶה חוֹלֵף
אוֹלֵי פְּשׁוּט אֲנִי נִהְיִיתִי קִצָּת עֵיף

לְקַחַת פֶּסֶק זְמַן וְלֹא לְחַשֵּׁב
לְשִׁבְתָּ מוֹל הַיָּם וְלֹא לְדַאֵג.

אריק איינשטיין / שם טוב לוי

תודה

תּוֹדָה עַל כָּל מֵה שֶׁבְּרָאתָ
תּוֹדָה עַל מֵה שְׁלִי נִתַּתְּ
עַל יוֹם שֶׁל אֶשֶׁר
תְּמִימוֹת וַיִּשֶׁר
עַל יוֹם עֲצוּב שֶׁנִּגְעַלְמִ
תְּשׁוּאוֹת אֶלְפִים
וְכַפִּים
שֶׁבְּזָכוֹתֵם אֲנִי קָיָם.

עוזי חיטמן

תּוֹדָה עַל כָּל מֵה שֶׁבְּרָאתָ
תּוֹדָה עַל מֵה שְׁלִי נִתַּתְּ
עַל צָחוּק שֶׁל יֶלֶד
וְשִׂמְי הַתְּכֵלֶת
עַל אֲדָמָה וּבֵית חָם
פְּנֵה לְשִׁבְתָּ
אֶשָּׁה אוֹהֶבֶת
שֶׁבְּזָכוֹתֵם אֲנִי קָיָם

תּוֹדָה עַל כָּל מֵה שֶׁבְּרָאתָ
תּוֹדָה עַל מֵה שְׁלִי נִתַּתְּ
עַל אוֹר עֵינַיִם
חֶבֶר אוֹ שְׁנַיִם
עַל מֵה שֶׁיֵּשׁ לִי בְּעוֹלָם
עַל שִׁיר קוֹלֶחַ
וְלֵב סוֹלֶחַ
שֶׁבְּזָכוֹתֵם אֲנִי קָיָם

... וַעֲשֵׂא אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת הַמְּאֹר הַגְּדֹל לְמַמְשָׁלֶת הַיּוֹם
וְאֶת הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשָׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֶת הַכּוֹכָבִים. וַיִּתֵּן אֶתֶם אֱלֹהִים בְּרַקִּיעַ
הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ, וְלִמְשַׁל בְּיוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ
וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב. וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי.

בראשית א טז-יז

מזמור,

שִׁירָו לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ
הוֹשִׁיעָה לֹו יְמִינוּ,
הוֹדִיעַ יְהוָה יִשׁוּעָתוֹ
זָכַר חֲסֵדוֹ וְאַמּוֹנָתוֹ
רְאוּ כָל אַפְסֵי אָרֶץ
הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ
זְמְרוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר,
בְּחִצְצָרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר
יִרְעַם הַיָּם וּמְלֵאוֹ,
נְהַרְוֹת יִמְחֲאוּ כָף,
לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא
יִשְׁפֹט תִּבְל בְּצַדִּיק

כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה,
וַיִּרְוַע קִדְשׁוֹ.
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גְּלָה צְדָקָתוֹ.
לְבַיִת יִשְׂרָאֵל.
אֶת יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ.
פָּצְחוּ וּרְנְנוּ וְזַמְרוּ.
בְּכִנּוֹר וְקוֹל זְמֵרָה.
הָרִיעוּ, לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה.
תִּבְל וַיִּשְׁבִּי בָהּ.
יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ.
לִשְׁפֹט הָאָרֶץ.
וְעַמִּים בְּמִישָׁרִים.

אל נבקש

אל נבקש הכל לדעת
אל נסתקרן לגבי המחר
יש לפעמים שסבה לא נודעת
יש לפעמים שנסתר הדבר

יש דברים נסתרים
לא נבין לא נדע
נעשה גם דברים
שנראים בלי סבה
לא צריך כל דבר
לחקר ולשאל
לפעמים גם מתר
לא לדעת הכל

אל נבקש סבה לכל צעד
אל נבקש לדעת כל סוד
יש לפעמים שסבה לא נודעת
אל נתאש, אל נפסיק לצעד

יש דברים נסתרים...

יש בודאי דברים שעשינו
ישנם כאלה לא מעטים
אם עדין סבה לכל זאת לא גלינו
אולי נגלה סבתם בעתיד.

תמי לוי / משה נגר

אני מאמין

שחקי שחקי על החלומות,
זו אני החולם שח.
שחקי כי באדם אאמין,
כי עודני מאמין בך.

כי עוד נפשי דרור שואפת,
לא מכרתיה לעגל פז,
כי עוד אאמין באדם,
גם ברוחו, רוח עז.

רוחו ישליך כבלי-הקל,
ירוממונו בכותי-על
לא ברעב ימות עובד,
דרור לנפש, פת-לדל.

שחקי כי גם ברעות אאמין,
אאמין כי עוד אמצא לב,
לב תקוותי גם תקוותי,
יחוש אשר יבין כאב.

אאמינה גם בעתיד,
אף אם ירחק זה היום,
אך בוא יבוא - ישאו שלום,
אז וברכה לאם מלאם.

שאול טשרניחובסקי / טוביה שלונסקי

שקט

שלח לי שקט טוב, מוגן
שלח לי שקט מעגן
שלח לי שקט ממכן
לשמע שקט לא מכאן
תשלח לי שקט בקפסא, מארץ רחוקה.

שלח לי שקט מארגן
שלח לי שקט מעדכן
שלח לי שקט מפאר
תשלח לי שקט מהכפר
תשלח לי שקט בקפסא, מארץ רחוקה.

שקט, שקט, שקט,
שקט מופתי
מיום הלדתי
עד יום מותי
שקט עד יום מותי
שלח לי שקט מהדר
שלח לי שקט מאלתר
שלח לי שקט ירחי
תשלח לי שקט בין כוכבים
תשלח לי שקט בקפסא מארץ רחוקה

יונה וולך / יובל מסנר

וַיְבָרֶךְ אֶתֶם אֱלֹהִים לֵאמֹר: פָּרוּ וּרְבוּ, וּמְלֵאוּ אֶת הַיָּמִים בַּיָּמִים,
וְהָעוֹף יִרְבַּ בְּאֶרֶץ. וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר, יוֹם חֲמִישִׁי.

בראשית א כב-כג

יֵשֶׁב כְּרוּבִים תִּנּוּט הָאָרֶץ.
וְרֵם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים.
קְדוֹשׁ הוּא.
אֶתָּה כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל,
אֶתָּה עֹשֵׂית.
וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדָּם רַגְלָיו
וּשְׂמוֹאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ,
וְהוּא יַעֲנֵם.
שָׁמְרוּ עֲדוֹתָיו
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתָּה עֲנִיתֵם,
וְנִקֵּם עַל עֲלִילוֹתֵם.
וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קְדִשׁוֹ,

יְהוָה מֶלֶךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים,
יְהוָה בְּעִיּוֹן גָּדוֹל,
יִוְדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנִרְאָה,
וְעַז מְלֶכֶךְ מִשְׁפָּט אֲהַב
מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בַּיַּעֲקֹב
רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
קְדוֹשׁ הוּא.
מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו
קִרְאִים אֶל יְהוָה
בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם,
וְחֹק נָתַן לָמוֹ.
אֵל נִשְׂא הָיִיתָ לָהֶם,
רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
כִּי קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.

מדרש תנחומא ויצא פרק ו - ילמדנו רבינו: הרואה אדם נאה כיצד הוא מברך? כך שנו רבותינו:

מדרש תנחומא כי תשא פרק ד: מגן בתוכו ואמרת "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם".

מתוך "אלהים מבקש את האדם" מאת הרב אברהם יהושע השל: "אלהים זקוק לאדם על מנת להגשים את יעדו". **מתוך ראיון עם הרב אברהם יהושע השל:** "אלהים זקוק לעזרתנו. הייתי מגדיר את האדם כצורך אלהי. אלהים זקוק אדם. **מתוך כתביו של רבי מנחם מנדל מקוצק:** "היכן נמצא

הבורא? היכן שנותנים לו להיכנס" - "כלל זה היא נקוט בידך: מי שאינו רואה את המקום בכל מקום, אינו רואה בשום מקום". - כמעט אלפיים שנה מפרידות בין הפילוסוף - הסיני-טאוואיסטי צ'ואנג טסה ובין הרבי מנחם מנדל מקוצק, אבל שניהם כאחד התייחסו לערגת החיפוש אחר אלוהים. כאשר נשאלו על ידי תלמידיהם "היכן נמצא האלהים?" הם ענו, כל אחד בדרכו שלו, "היכן שנותנים לו להיכנס".

"מאור עיניים" של מנחם נחום מצ'רנוביל (1730-1797), שעל פי מסורות חסידיות הספיק לפגוש בצעירותו את הבעל שם-טוב והיה אחד מבכירי תלמידיו של המגיד ממזריטש: וכל זה הוא ע"י שהבורא יתברך נתן התורה לישראל שהוא התבלין שמתבלין וממתקין ליצר הרע וע"י התורה השם יתברך משכין שכינתו בתוך האדם כמו שאמר הכתוב "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" (שמות כה ח). כנודע שאור אין-סוף ברוך הוא מופיע ושורה בתוך אותיות התורה, שע"י שמדבק חיותו ודבורו בתורה נדבק בחיותו חלק האלוהי המופיע באותיות התורה... ונקרא האדם גם כן בחינת מקדש, שהבורא ברוך הוא מצמצם שכינתו בתוך האדם העובד ע"י התשוקה והתענוג שיש לו מעבודת האדם כאמור לעיל. וכמו שמצינו במקדש הכללי שצמצם הבורא ב"ה שכינתו בין בדי ארון אשר השמים ושמי השמים לא יכללוהו וכל זה ע"י התשוקה שיש לו יתברך לישראל, כן הוא בבחינת מקדש פרטי שהוא האדם, הזוכה להיות מרכבה לו יתברך... עיקר כוונת הבורא בציווי המשכן והמקדש להשרות שכינתו במקדש הפרטי, שהוא האדם...

תפילה תל אביבית

אֱלֹהֵי - פֶּאן אֵין לָנוּ פֶּתֶל, יֵשׁ רַק יָם
אֶבֶל אֶתָּה הָרִי נִמְצָא בְּכָל מְקוֹם
אֲזָ בְּטַח פֶּאן גַּם.

וְלָכֵן, כְּשֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ פֹּה לְאַרְבֵּי הַחוֹף
אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֶתָּה אֶתִּי
וְזֶה עוֹשֶׂה לִּי טוֹב.

וְכִשְׁאֲנִי רוֹאֶה תִּירָת, יְפֶה וְשִׁזּוּפָה
אֲנִי מְכִיט פֶּה אֶמְנֵם לְמַעַנִּי
אֶבֶל גַּם לְמַעַנְךָ

כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֶתָּה בְּתוֹכִי
כְּשֶׁם שְׂאֲנִי בְּתוֹכְךָ.

וְאוּלַּי נִבְרָאתִי

כְּדִי שְׂמִתוֹכִי תוּכַל לְרְאוֹת

אֶת הָעוֹלָם שְׂפָרְאֶת

כְּעֵינַיִם חֲדָשׁוֹת.

עלי מוהר / יוני רכטר

הרואה בריות טובות ואילנות טובות אומר ברוך שככה לו בעולמו. **מדרש רבה בראשית פרשה**

יב פסקה א - מלך מלכי המלכים הקב"ה

ברא האדם הזה ונתן ביבו על פתחו והוא נאה והוא שבחו אמר רבי יצחק בר מריון כתיב וייצר ה' אלהים את האדם, אשר יצר כביכול הקב"ה מתגאה בעולמו ואומר ראו בריה שבראתי וצורה שיצרתי. **ספר השל"ה**

הקדוש - פרשת קרח

תורה אור: בקשתם היה שכל העדה יהיו קדושים, שלא תהיה התפשטות הקדושה על יחידי סגולה, רק על כל העדה, כולם יהיו קרובים לקדושה.

ואמרו הלא אנחנו שמענו ה' אלהיך, ויש להקשות למה לא אמר אנכי ה' אלהיכם, אלא הראה הש"י בזה הדיבור, שכל אחד ואחד מאתנו חשוב בעיניו, לכך אמר בלשון יחיד, כל כן בתוכנו יהיה ה'.

וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה, וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד; וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר,

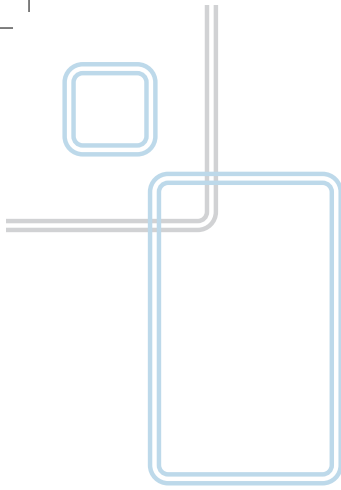
יוֹם הַשְּׁשִׁי.

בראשית א לא

מזמור לדוד

הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים, הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז.
הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ, הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַדְרַת קִדְשׁ.
קוֹל יְהוָה עַל הַמַּיִם. אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים
יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים:

קוֹל יְהוָה בַּכַּתָּ, קוֹל יְהוָה בְּהַדְרָה,
קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אַרְזִים. וַיִּשְׁבֹּר יְהוָה אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן.
וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן, וַיִּשְׁרִיזֵם – כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים.
קוֹל יְהוָה חִצֵּי מִדְבָּר. קוֹל יְהוָה יַחֲלִל אֵילֹת.
וַיִּחַשְׁף יַעֲרוֹת. וְכַהֲכִלּוּ, כָּלוּ אִמְרֵי כְבוֹד.
יְהוָה לְמַבּוֹל יֵשֵׁב. וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם.
יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

אלו פינו מלא שירה בים
ולשוננו רנה בהמון גליו
ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע
ועינינו מאירות כשמש וכירח
וידינו פרושות כנשרי שמים
ורגלינו קלות כאילות,
אין אנחנו מספיקים להודות לך
יהוה אלהינו ואלהי אבותינו.

מתוך תפילת שחרית של שבת

אחד אחד ובאין רואה
... ושוב אעמד נפעם לפני עולם פלאי בטהרו,
גן נעול וחתום, זרוע חידות ופלאים,
לא חלה בהם יד ולא נסה אליהם דבר שפתים,
לבבי ימלא המון ותמהון אלהים על פני,
בעיני תזרח הדמעה ובנפשי תרועה נאלמה...
ח"נ ביאליק

אָנאַ בְּכַח גְּדֵלַת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה.
קַבֵּל רַנַּת עֲמֶךָ, שְׁגִבְנוּ, טְהַרְנוּ, נוֹרֵא.
נָא גְבוּר, דּוֹרְשֵׁי יַחֲוֹדְךָ כְּבַבְתָּ שְׁמֶרֶם.
בְּרַכְס, טְהַרְס, רַחֲמֵי צְדָקְתְּךָ תְּמִיד גְּמִלְס.
חֲסִין קְדוּשׁ, בְּרוּב טוֹבְךָ נִהַל עֲדָתְךָ.
יַחֲוִיד גְּאָה, לְעֲמֶךָ פְּנֵה, זוֹכְרֵי קְדֻשָׁתְךָ.
שׁוֹעֲתֵנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקֹתֵנוּ, יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת.

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

בשם רבי נחוניא בן הקנה

ערב עירוני

שְׁקִיעָה וְרִדָּה בֵּין הַגְּגוֹת
אֶסְפֹּלֵט כַּחַל מְלֻמְטָה
עֵינֵי נָשִׁים נוּגוֹת, נוּגוֹת
אוֹמְרוֹת לְעֶרֶב "לָמָּה בָּאתָ?"

הַפְּנִסִים פְּרָחֵי הָעִיר
מְלַבְּלָבִים בָּאוֹר נְחוּחַ
אָבִיב חֲשֵׁמֶל עֲצוּב בְּהִיר
מִשְׁכָּרוֹנוֹ אָסוּר לְבָרַח

הוא רק יתום ורק תמים
נוֹלָד לָרֶגַע וְאֵינּוּ
בֵּין הַלִּילוֹת וְהַיָּמִים
הוא בא לְזָרַח בְּעֵינָיו

בֵּין הַיָּמִים וְהַלִּילוֹת
לְנֵאוֹת מְרָאָה כְּחֻלִּים גֵּלָה נָא
כֵּל נְשִׁמוֹתֵינוּ הַבְּלוֹת
שֶׁם דְּשָׂא עֵשֶׁב תִּלְחַכְנָה

נִפְנוּף שְׁלוֹם יִלְדָה פְּתִיָּה
אֵת חַיִּכָּה נִשְׂאָה אוֹטוֹ
מָה שְׁהִיָּה וְלֹא הִיָּה
נִדְמָה כְּמוֹ יָשׁוּב לֵהְיוֹת עוֹד

כָּעֵת אֲנִי מֵאֵד אֶחָד
וּמִסְתַּכֵּל מֵאֵד בְּשִׁקְט
אֵיךְ הַלְּבָנָה חוֹלְצַת שֵׁד
מִקִּיר הַבַּיִת שֶׁמִּנְגֵד
גּוֹפֵי נִקְטָן וּמִתְנַמְנֵם
אָבֵל רֵאשִׁי כֵּל כֶּף גְבוּהַ
עַד שֶׁאֶפִּילוּ אִם אֵלֶךְ
לֹא אֶתְבוּנֵן לְאֵן אָבוֹאָה

שְׁקִיעָה וְרִדָּה עַל סֶף הַרְחוֹב
וְרִחוֹב כְּמִנְהַרְהָ שֶׁל תִּכְלֵת
מִי שֶׁיִּגִיעַ עַד הַסּוּף
יִרְצָה לְבִכּוֹת מֵרֵב תוֹחֵלֵת

שְׁקִיעָה וְרִדָּה בֵּין הַגְּגוֹת
אֶסְפֹּלֵט כַּחַל מְלֻמְטָה
עֵינֵי נָשִׁים נוּגוֹת, נוּגוֹת
אוֹמְרוֹת לְעֶרֶב "לָמָּה בָּאתָ?"

נתן אלתרמן / יוני רכטר

שיר העמק

בָּאָה מְנוּחָה לִיָּע
וּמְרֻגוּעַ לְעֵמֶל.
לִילָה חוֹר מִשְׁתַּרְע
עַל שְׂדוֹת עֵמֶק יִזְרְעָאל.
טל מְלֻמְטָה וּלְבָנָה מֵעַל,
מְבִית אֶלְפָּא עַד נְהַלֵּל.

מה, מה לִילָה מְלִילִי?
דְּמָמָה בִּיזְרְעָאל.
נוֹמָה עֵמֶק, אֶרֶץ תִּפְאָרֵת,
אֲנִי לָךְ מִשְׁמֶרֶת.

יָם הַדְּגָן מִתְנוּעֵעַ,
שִׁיר הַעֵדָר מִצְלִיצַל,
זוֹהֵי אֶרֶץ וּשְׂדוֹתֶיהָ,
זֶהוּ עֵמֶק יִזְרְעָאל.
תִּבְרַךְ אֶרֶץ וְתִתְהַלֵּל
מְבִית אֶלְפָּא עַד נְהַלֵּל.

מה, מה לִילָה מְלִילִי?

אֶפֶל בְּהַר הַגְּלֻבּוּעַ,
סוּס דוֹהַר מִצַּל אֶל צַל.
קוֹל זַעֲקָה עָף גְבוּהַ,
מִשְׂדוֹת עֵמֶק יִזְרְעָאל.
מִי יֵרָה וּמִי זֶה שֶׁם נֶפֶל
בֵּין בֵּית אֶלְפָּא וְנְהַלֵּל?

מה, מה לִילָה מְלִילִי?

נתן אלתרמן / דניאל סמבורסקי

לְכֵה דוּדֵי לְקִרְאֵת כָּלָה פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה

שְׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדַבּוּר אֶחָד
הַשְּׁמִיעֵנוּ אֵל הַמִּיָּחָד
יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד
לְשֵׁם וּלְתַפְאֳרָת וּלְתַהֲלָה.

לְכֵה דוּדֵי לְקִרְאֵת כָּלָה פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה

לְקִרְאֵת שַׁבַּת לְכוּ וּנְגַלְכֵה
כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה
מֵרֵאשׁ מִקְדָּם נְסוּכָה
סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחֲשָׁבָה תַחֲלָה.

לְכֵה דוּדֵי לְקִרְאֵת כָּלָה פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה

מִקְדָּשׁ מְלֻךְ עִיר מְלוּכָה
קוּמֵי צְאֵי מִתּוֹךְ הַהֶפְכָּה
רַב לָךְ שַׁבַּת בְּעַמְק הַבְּכָא
וְהוּא יַחֲמַל עֲלֶיךָ חֲמָלָה.

לְכֵה דוּדֵי לְקִרְאֵת כָּלָה פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה

הַתְּנַעֲרֵי מֵעֶפֶר קוּמֵי
לְבָשֵׁי בְּגָדֵי תַפְאֳרַתְךָ עִמִּי
עַל יָד בֶּן יִשִׁי בֵּית הַלְחָמֵי
קִרְבָּה אֵל נַפְשִׁי גְאֻלָּה.

לְכֵה דוּדֵי לְקִרְאֵת כָּלָה פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה

הַתְּעוֹרְרֵי הַתְּעוֹרְרֵי
כִּי בָּא אֲוֶרֶךְ קוּמֵי אֲוֶרֶי
עוֹרֵי עוֹרֵי שִׁיר דְּבָרֵי
כְּבוֹד יְהוָה עֲלֶיךָ נְגַלָּה.

לְכֵה דוּדֵי לְקִרְאֵת כָּלָה פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה

לֹא תִבְשֵׂי וְלֹא תִכְלְמִי
מִה תִשְׁתַּחֲוֶי וּמִה תִהְיֶי
בְּךָ יַחֲסוּ עֲנִי עַמִּי
וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלְהָה.

לְכָה דוּדֵי לִקְרֹאת כֹּלָה פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה

וְהָיוּ לְמִשְׁסָה שְׂאֵסִיד
וְרַחֲקוּ כָּל מִבְלַעִיד
יִשִּׁישׁ עָלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ
כְּמִשׁוֹשׁ חֶתָן עַל כֹּלָה.

לְכָה דוּדֵי לִקְרֹאת כֹּלָה פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרָצִי
וְאֶת יְהוָה תִּעְרִיצִי
עַל יַד אִישׁ בֶּן פְּרָצִי
וְנִשְׁמַחָה וְנִגִּילָה.

לְכָה דוּדֵי לִקְרֹאת כֹּלָה פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה

בְּאֵי בְּשָׁלוֹם עֲטָרְתָהּ בַּעֲלָהּ
גַּם בְּשִׂמְחָה וּבִצְהָלָהּ
תּוֹךְ אֲמוּנֵי עַם סִגְלָהּ
בּוֹאֵי כֹלָה בּוֹאֵי כֹלָה.

לְכָה דוּדֵי לִקְרֹאת כֹּלָה פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה

שלמה אלקבץ

כְּנִיסַת אַבְלִים

הַמְקוֹם יִנְחַם אֶתְכֶם בְּתוֹךְ שְׂאֵר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.

מזמור שיר ליום השבת

טוב להדות ליהוה	ולזמר לשמך עליון.
להגיד בבקר חסדך	ואמונתך בלילות.
עלי עשור ועלי נבל	עלי הגיון בכנור.
כי שמחתני יהוה בפעלך	במעשי ידך ארגן.
מה גדלו מעשיך יהוה	מאד עמקו מחשבתך.
איש בער לא ידע	וכסיל לא יבין את זאת.
בפרח רשעים כמו עשב	ויציצו כל פעלי און
להשמדם עדי עד.	
ואתה מרום לעלם, יהוה.	

כי הנה איביך, יהוה	כי הנה איביך יאבדו.
יתפרדו כל פעלי און.	

ותרם כראים קרני	בלתי בשמן רענן.
ותבט עיני בשורי.	בקמים עלי מרעים, תשמענה אזני.
צדיק בתמר ופרח	כארז בלבנון ישגה.
שתולים בבית יהוה	בחצרות אלהינו יפריחו.
עוד ינובון בשיבה	דשנים ורעננים יהיו.
להגיד כי ישר יהוה	צורי, ולא עולתה בו.

יהוה מלך גאות לבש	לבוש יהוה עז התאזר
אף תכון תבל כל תמוט.	נכון כסאך מאז, מעולם אתה.
נשאו נהרות יהוה	נשאו נהרות קולם
ישאו נהרות דכסם.	

מקלות מים רבים	אדירים משברי ים
אדיר במרום יהוה.	
עדתיך נאמנו מאד	לביתך נאוה קדש,
יהוה, לארך ימים.	

תפילה

אינני יודע מלים מהן נולדת תפלה
כל המלים אבדו בקולי והיו כאלמות אפלה.
אה עדין רואות עיני זרה עיניו של ילד.
ועוד רואות עיני: כוכב אין דומה לו בזהר,
ואמהות דאגות פנים
נוהגות אל האור ילדיהן הקטנים.
מה יהיה עליהם? מה יהיה?
אינני יודע מלים מהן נולדת תפלה
שמעו שמחתם הנושמת כאבי,
שנדמה כי לא יחלוף עד עולם.
כרוע אכרע לפני דמות אלהים
אף אם מעיני נעלם.
אל נא תרע לתמימים.
הם אינם יודעים מדוע ברק פוגע בעץ
הנושא את פרו לתמו.
אל נא תרע לתמימים
הם אינם יודעים מדוע אדם מחלל את צלמו

אברהם חלפי

אינני יודע מלים מהן נולדת תפלה
כל המלים אבדו בקולי והיו כאלמות אפלה.

בקשה

היה טוב אלינו
ותן לנו הרבה הרבה זמן
זמן לראות
את כל אחד לחוד
ואולי אף לאהבו,
זמן להביט בתקרה
ולחשב על מה חושבים המלאכים
זמן לדברים יפים
שבגללם כדאי לחיות
זמן להבלים הרבה
שמהם תצא חכמה,
זמן להביט בעיניים
וללמוד בעל פה את צבען
והרבה הרבה זמן
לחשב על כל אלה יחד.

אריאנה הרן

חיך

גם אם הלב פגוע
גם אם הכל תקוע
גם אם מרגיש שאין איה, תחיה;
תן חייה ומבעד לפחד
שוב התקנה צומחת
תראה את השמש מפציעה, לה ולה;
פתח את פניה בשמחה
והמשך בדרךך
אם דמעה, פה ושם מבליחה
זה הזמן לנסות עוד פעם
ולחיה בלי זעם
האור יפציע ועוד איה;
אם תחיה.

צ'ארלי צ'אפלין

העולם ומלואו מסביב מסביב

כָּל פְּרוּדָה בְּמִקוּמָהּ, כָּל כּוֹכֵב בְּנֵתִיב,
כָּל גֶּרְמֵי הַשָּׁמַיִם נְעִים כְּסֻדָּרָם,
גַּם הָאָרֶץ כְּלָה וּיצוּרֶיהָ כָּלָם,
אֲגָמִים וְיָמִים, מַעֲיָנוֹת מִתְגַּבְּרִים,
אֲבָנִים וְסֻלְעִים וְצוּקֵי הַרְרִים,
עֵשְׂבִים וְשִׁיחִים, וּפְרָחִים וְעֵצִים,
בְּעֲלֵי הַחַיִּים הַשׁוֹרְצִים וְרָצִים,
גַּם דְּגִים הַשׁוֹחִים בְּמֵי יָם וְנֶהָר,
גַּם עוֹפוֹת הַדְּוֹאִים בְּמִרְחָב נֶהְדָּר,
גַּם חַיּוֹת בִּיעֲרוֹת הַגְּדוֹת וְנָעוֹת,
גַּם בְּהֵמוֹת הָרוּעוֹת בְּשִׂדְמוֹת, בְּגִבְעוֹת,
גַּם שְׂרָצִים זְעִירִים הַצְּצִים לְבִקְרִים,
מִתְרַבֵּים בְּסֻדָּקִים, זוֹחֲלִים מִחוּרִים,
וְאֵת כָּל הַבְּרוּאִים, אֵת כָּלָם, אֵת כָּלָם,
הֵן בְּרָא אֲדוֹנֵנוּ רַבּוֹן הָעוֹלָם.
הוּא הַפְּלִיא וְיִצֵר בְּחֻכְמָה עֲלֵאִית
יֵשׁ מֵאִן בְּשִׁשֶׁת יָמִי בְּרָא שְׁמֵית.

שלום עליכם. תרגום: שלמה לוריא

תפילה לאם בטרם שחרית

בְּשִׁעָה שְׁאֵנִי עוֹמֶדֶת לְבִשְׁל דִּי־סַת סֵלַת
הִסֵּר מִמְּוִנִי כָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת
וּכְשִׁאֲנִי נוֹגַעַת בְּגוֹ הַתִּינוּק וּמִדָּה חֲמוּ
שְׁיִלְכוּ מִמְּוִנִי כָּל מִינֵי טְרָדוֹת
שְׁלֵא יִבְלָבְלוּ מַחֲשָׁבוֹתַי.
וְתֵן לִי אִמּוֹן לְזַכָּךְ פְּנִי
שְׁיִיכַל כָּל אֶחָד מִיִּלְדֵי
לְרֵאוֹת פְּנֵינוּ בְּתוֹךְ פְּנֵי
כְּמוֹ בְּמִרְאָה רְחוּצָה לְקִרְאֵת חַג

וְאֵת הַחֲשֵׁךְ הַמְּשַׁקֵּעַ מִפְּנֵים
פְּנֵי - כֶּסֶה בְּאוֹר.

שְׁלֵא תִפְקַע סִבְלָנוּתִי וְלֹא יַחַר גְּרוּנִי
מִצְעָקָה מִתְחַבֶּטֶת וּמִתְעַבָּה
שְׁלֵא יִהְיֶה לִי רַפְיוֹן יָדַיִם
מוֹל הַבְּלָתִי נוֹדַע
וְשְׁלֵא יִפְסַק אֶף לֹא לְרַגַע
מִנְעַע בְּשׂוֹר בְּבִי לְבִין יְלָדֵי.

תֵּן בִּי אֶהְבֶּתְךָ שְׁיֵהָא בִּי דִי לְעַמּוֹד בְּפִתַח
הַבַּיִת וּלְחַלְקָה
בְּפִשְׁטוֹת בְּהַ פּוֹרְסִים לְחֵם וּמּוֹרְחִים
חֻמְאָה כָּל בְּקָר
מִחֻדָּשׁ גִּיחוּחַ חֻלָּב רוֹתַח וְגוּלֵשׁ וְרִיחַ
הַקֶּפֶה מְכַסִּים
עַל קֶרְבֵּן תּוֹדָה וְקֶרְבֵּן תְּמִיד
שְׁאֵינִי יוֹדַעַת אִיךָ נוֹתְנִים.

חווה פנחס כהן

מחדש

אב גדול וקדוש, אבי כל באי עולם!
אתה בורא את עולמך-בנה, בנה, בכל מעוף עין...
אם כהרף עין תסיר את חסד יצירתך והיה הכל - אין ואפס...
אבל אתה מריק על יצירה-בנה צנורי ברכה בכל רגע ורגע -
ועוד פעם יופיעו כוכבי-שחר ושרו שירת אהבה לפניה -
ועוד פעם יצא שמש בגבורתו ושר שירת-עז לפניה -
ועוד פעם ישירו מלאכים שירת קדש לפניה -
ועוד פעם תשרנה נשמות שירת צמאון לפניה -
ועוד פעם ישירו עשבים שירת געגועים לפניה -
ועוד פעם תשרנה צפרים שירת גיל לפניה -
ועוד פעם ישירו אפרוחים עזובים שירת יתומים לפניה -
ועוד פעם יתעטפו אילנות כשליחי צבור לפניה
ועוד פעם ילחש מעין את תפלתו -
ועוד פעם יעטף עני וספך את שיחו לפניה -
ועוד פעם נשמתו-תפלתו בוקעת רקיעה-שחקיה בעלותה לפניה -
ועוד פעם פור יתפורר גוו מאימת כבודך -
ועוד פעם עינו נשואה אליך:

רק קו אחד מאורך והייתי חדור אורה.

רק דבר אחד מדבריה וקמתי לתחיה.

רק תנועה אחת מחיי נצחך

והייתי רוי טל ילדות!

הלא אתה בורא הכל מחדש.

ברא נא, אבי, אותי, ילדה, מחדש!

נשם בי מנשמת אפה וחייתי

חיים חדשים, חיי ילדות חדשה!

הלל צייטלין

ברוך שברא כל אלו לשמשני.

כמה יגע אדם הראשון

ולא טעם מלוגמא אחת

עד שחרש, וזרע, וקצר, ועמר, ודש, וזרה, וברר,

וטחן, והרקיד, ולש ואפה

ואחר כך אכל.

ואני עומד שחרית ומוציא כל אלו לפני.

כמה יגע אדם הראשון

ולא לבש חלוק אחד

עד שגזז, ולבן, ונפץ, וצבע, וטוה, וארג, ותפר

ואחר כך לבש.

ואני עומד שחרית ומוציא כל אלו לפני.

כמה אכנניות שוקדות ומשכימות

ואני עומד שחרית ומוציא כל אלו לפני.

תוספתא ברכות פרק ו הלכה ה

ערבית לשבת

בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבַרֵךְ

בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבַרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד

בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבַרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד

ברכת הזמן

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מֵעַרִיב עַרְבִים. בְּחִכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים, וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרֻצּוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה, וּמְבַדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם, תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמֵּעַרִיב עַרְבִים.

כָּל מְרֵאוֹת עוֹלָמֵי שֶׁל הַיָּמִים הָרֵאשׁוֹנִים הָהֵם, מְרֵאוֹת פְּלָאִים, מְרֵאוֹת שְׁאֵנִים וְקִלִּים כְּעֶרְפְּלֵי טֵהַר, חֲצִצִּים חִידוֹת וְחֲצִצִּים חִלּוּמוֹת - וּבְכָל זֹאת אֵין בְּהִירִים וּבְרוּרִים כְּמוֹהֶם וְאֵין מְצִיאוֹת כְּמְצִיאוֹתָם, הֵם הֵם מְרֵאוֹת שְׁתִּיָּה לְנַפְשִׁי, צוּרוֹת יְסוֹד, שְׁנִתְּנוּ לִי מְשֻׁמִּים חֲנָם, נִדְבַת אֱלֹהִים וְחֶסֶדוֹ. ...כָּל מְרֵאוֹת שְׁמַיִם וָאָרֶץ שֶׁהֵייתִי מְבַרֵךְ עֲלֵיהֶם בִּימֵי חַיִּי לֹא נִזְוֵנוּ אֶלָּא מִכַּח רְאִיָּה רֵאשׁוֹנָה... כָּל אֵימַת שְׁאֵנִי רוֹאָה חִמָּה בְּשִׁקִּיעָתָהּ וּבְזָרִיחָתָהּ נִהְדָּרָה, אֶעֱמֹד מְשֻׁתָּמָם: הֲלֹא רְאִיתִי פַּעַם אַחַת שִׁקִּיעָה וְזָרִיחָה נִהְדָּרָה וְנִפְלְאָה מִזֶּה...?

ח"נ ביאליק

לְמַדְנִי אֱלֹהֵי, בְּרֹךְ וְהִתְפַּלֵּל
עַל סוּד עֲלֶה קָמַל, עַל נִגְה פְּרִי בְּשֵׁל,
עַל הַחֲרוֹת הַזֹּאת: לְרֵאוֹת, לְחוּשׁ, לְנִשּׁוּם
לְדַעַת לְיַחַל, לְהַכְשִׁיל.

לאה גולדברג

לְמַד אֶת שְׁפָתוֹתַי בְּרִכָּה וְשִׁיר הַלֵּל
בְּהִתְחַדֵּשׁ זְמַנְךָ עִם בִּקְרָה וְעִם לַיִל,
לְבַל יִהְיֶה יוֹמֵי הַיּוֹם כְּתַמוּל שְׁלִשׁוּם,
לְבַל יִהְיֶה עָלַי יוֹמֵי הַרְגֵל.

הַאֲזִינָה אֱלֹהִים תְּפִלָּתִי וְאַל תִּתְעַלֵּם מִתְחִנָּתִי.

תהלים נה

מעריבה ערבים

בְּרוּכָה אַתְּ שְׁכִינָה תְּפָאֶרֶת הָעוֹלָם
אֲשֶׁר בְּדַבְרָה מְעַרְיָבָה עֲרָבִים
בְּחֻכְמָה פּוֹתַחַת שְׁעָרִים
וּבִתְבוּנָה מְשַׁנָּה עֵתִים
וּמַחְלִיפָה אֶת הַזְּמַנִּים
וּמְסַדֶּרֶת אֶת הַכּוֹכָבִים
בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרִקִיעַ כְּרֻצוֹנָה.
בוֹרְאֵת יוֹם וְלַיְלָה
גּוֹלְלֵת אוֹר מִפְּנֵי הַשֶּׁן
וְחוֹשֶׁף מִפְּנֵי אוֹר.
וּמַעֲבִירָה יוֹם וּמְבִיאָה לַיְלָה
וּמְבַדֵּילָה בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה
שְׁכִינַת תְּפָאֶרֶת שְׁמָה.
בְּאֵר חַיִּים וְקִיּוּם
תְּמִיד תִּשְׁמְרֵנוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
בְּרוּכָה אַתְּ שְׁכִינָה
הַמְעַרְיָבָה עֲרָבִים.

חיה רבקה מאירסון

מעריב

עֲבַרְתִּי לַיָּד בֵּית כְּנָסֶת רְעוּעַ
בְּשִׁכּוֹנַת מוֹנִטִיפִיּוֹרֵי בְּתַפְלַת מְעַרִיב
וְשִׁמְעֵתִי מִתּוֹכּוֹ בְּרוּךְ ה' הַמְּבַרֵךְ
הַמְּשַׁכְּתִי הַלְּאָה וְהַאֲפֵל גִּבֹר
וְרַק שְׁפַעַת פְּרַחֵי מְטַפֵּס סְגָלִים
עוֹד הַדְּהִימָה בְּחַיּוֹת צְבָעָה
כְּאֵלוֹ אוֹר הַיּוֹם גּוֹבֵר
וְשִׁמְעֵתִי אֶת עֲצָמֵי אוֹמֵר
בְּרוּךְ ה' הַמְּבַרֵךְ
וְחוֹזֵר וְאוֹמֵר
בְּרוּךְ ה' הַמְּבַרֵךְ.

אייל מגד

הריני מקבל עלי את מצות הבורא: ואהבת לרעך כמוך.

על פי ויקרא יט

ברכת האהבה

אֲהַבֶּתָּ עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲהַבְתָּ. תוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
אוֹתָנוּ לְמַדְתָּ. עַל כֵּן יְהוּה אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ,
וְנִשְׁמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ
וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֲהַבְתָּךְ אֶל תְּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים,
כְּרוּךְ אַתָּה יְהוּה אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

הכניסיני תחת כנפך

הכניסיני תחת כנפך,
והיי לי אם ואחות,
ויהי חיקך מקלט ראשי,
קן תפלותי הנדחות.

ובעת רחמים, בין השמשות,
שחי ואגל לך סוד יסורי:
אומרים, יש בעולם נעורים -
היכן נעורי?

ועוד רז אחד לך אתודה:
נפשי נשרפה בלהבה;
אומרים, אהבה יש בעולם -
מה זאת אהבה?

הכוכבים רמו אותי,
היה חלום - אך גם הוא עבר;
עתה אין לי כלום בעולם -
אין לי דבר.

הכניסיני תחת כנפך,
והיי לי אם ואחות,
ויהי חיקך מקלט ראשי,
קן תפלותי הנדחות.

ח"ו ביאליק

חותמי

מדוע איני פרח,
אדם-פרח ברכני, רוחי
בעדינות ולא בעצמה.
להיות בעל חיוכים
במקום בעל מלים
ולעד להביא אור לעולמי
להיות מסגל לתת אהבה, מזל
בעזרת שערותי, כמו סחלבים.
ותהא כניסתי אל חדרים
כמו נגיעות אצבעות
על קלידי הפסנתר
עדינות, אתה השם המפרש
היה צלם האלהים שבי.

אברהם יהושע השל

יהי רצון מלפני
שיכבשו רחמי את כעסי
ויגלו רחמי על מדותי,
ואתנהג עם בני במדת הרחמים,
ואכנס להם לפני ולפנים.

על פי תלמוד בבלי, ברכות טז עא

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד:

בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

וְאֶהְבֶּתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מַאֲדֶּךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִכִי מִצְוָה הַיּוֹם עַל־לִבְבְּךָ: וּשְׁנַנְתָּם לְבִנְיָד וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שְׁמֵעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִכִי מִצְוָה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וּנְתַתִּי מִטְר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגַנְךָ וְתִירֹשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וּנְתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאִכְלֹתָ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְּׁמַרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבַדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהַ עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְתַת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וּנְתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתְּוֹרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֹתָם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהָיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אִמֵּת

שמע ישראל

לְאֱלֹהוֹת אֲלֹפֵי פָּנִים
מִלֵּא עוֹלָם שְׁכִינָתָהּ
רַבּוּי פְּנֵיהָ אֶחָד.

נֹאֲהַב אֶת הַחַיִּים
וְאֵת עֵין הַחַיִּים
כָּכֵל לְבַבְנוּ וּבְכֵל נַפְשֵׁנוּ
וּבְכֵל מְאוּדָנוּ .
יְהִי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
בְּלִבְבְּנוּ וּבְקִרְבָּנוּ:
שְׁמִירַת אֶרֶץ וַיִּוְשְׁבֶיהָ,
רְדִיפֵת צֶדֶק וְשָׁלוֹם,
אֲהַבֵת חֶסֶד וְרַחֲמִים.
נִשְׁנַנֵּם
לְבַנּוֹתֵינוּ וּלְבַנֵּינוּ
וַיִּנְדְּבֵר בָּם
בְּשִׁבְתֵינוּ בְּבֵיתנוּ
בְּלִכְתָּנוּ בְּדַרְגָּה,
בְּשִׁכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ.
וַיְהִי מַעֲשֵׂינוּ
נֶאֱמָנִים לְדַבְרֵינוּ
לְמַעַן יִדְעוּ דוֹר אַחֲרוֹן
בְּנוֹת וּבָנִים יוֹלְדוּ
חֶסֶד וְאֱמֶת וּנְפִגְשׁוּ
צֶדֶק וְשָׁלוֹם נִשְׁקוּ.

מַרְשָׁה פֶּאֱלֶק, סֵפֶר הַבְּרֻכּוֹת

את קולך הקורא לי

כְּשֵׁם שֶׁרַק הַיָּם יִדַע אֶת עַמְקוֹ
הַזְּמַן אֶת רֵאשִׁיתוֹ
וְהַחֲלָל אֶת מְמַדְיוֹ,
כְּשֵׁם שֶׁרַק הַפֶּרֶחַ יִמְצָה יַפְעָתוֹ
וְהִפְרִי אֶת מְגִדְיוֹ -
כֵּן רַק אַתָּה תִּדַע אֶת עֲצָמְךָ.
אֲכַל בִּי הִנֵּךְ בּוֹעֵר
כָּאֵשׁ עַל מִשְׁכְּבִי בַלִּילוֹת.
אַתָּה הַגּוֹאֵל וְהַמִּיַּחַל, הַשּׁוֹאֵל וְהַמְהַפֵּה,
אַתָּה הַמְּאִיר וְכֹבֵה, הַמְּזַמְּדֵם, הַהוֹזֵה,
אַתָּה לֵיל-רַבּוֹת-כּוֹכָבִים-הַשְּׁכוֹרִים-מְאוּרָם
וְאַתָּה זְמֶרֶת הַנְּהָרוֹת, וְאַתָּה טְהַרַת הַרְקִיעַ הָרָם
אֲשֶׁר לְנֹכַח פְּנֵי אֲשׁוּ
וּבַעֲוֹנוֹן רוֹאוֹתֵי אַחְזָה,
וּבַגְּדָם זְרוּעוֹת אֶקְרַב
וּבַקְדֻחַ מוֹחֵי אֲהַזֶּה,
וּבַשְּׁפָתֵי הַצְּרוּבוֹת אֶלְאֵט
וּבַכְּלִיֹן בְּשׁוּרֵי אֶרְעָד,
וּבְאַזְנֵי הַחַרְשׁוֹת אֶשְׁמַע
אֶת קוֹלְךָ הַקּוֹרֵא לִי
אֶת קוֹלְךָ הַקּוֹרֵא לִי
עַד כְּלוֹת הַנְּשָׁמָה.

פִּנְחַס שֹׁדָה

אָמַת וְאַמוֹנָה כָּל זֹאת וְקִים עָלֵינוּ, כִּי הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זֹלָתוֹ, וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים, מַלְכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעַרִיצִים הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ, וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעוֹשֶׂה גְדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר, נְסִים וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר. הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּחַיִּים, וְלֹא נָתַן לְמוֹט רַגְלֵנוּ. הַמְדַרְיֵכֵנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ, וְיָרֵם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ. הָעוֹשֶׂה לָנוּ נְסִים וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמְכָה בְּעִבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת עוֹלָם.

הַמְעַבִּיר בְּנָיו בֵּין גְּזֵרֵי יַם סוּף, אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע. וְרָאוּ בְנָיו גְּבוּרָתוֹ, שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם.

מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כָלָם:
מִי כָמְכָה בְּאֱלִים יְהוָה, מִי כָמְכָה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ,
נוֹרָא תַהֲלוֹת עֲשֵׂה פְלֹא.

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנֵיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה, זֶה אֱלִי עָנּוּ וְאָמְרוּ:
יְהוָה יְמַלֵּךְ לְעַלְמֵ וָעַד.

וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְהוָה אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חֶזֶק מִמֶּנּוּ,
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גְּאֹל יִשְׂרָאֵל.

לו יהי

עוד יש מפרש לָבוּן בְּאִפְקוֹ
מוֹל עֵינָן שְׁחֹר כְּבֹד
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ לוֹ יְהִי.
וְאִם בְּחִלּוֹנוֹת הָעֶרֶב
אוֹר יָרוֹת הַחַג רוֹעֵד
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ לוֹ יְהִי.
לוֹ יְהִי, לוֹ יְהִי
אֲנֵא - לוֹ יְהִי
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ לוֹ יְהִי.

מה קול ענות אני שומע
קול שופר וקול תפים
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ לוֹ יְהִי
לוֹ תִשְׁמַע בְּתוֹךְ כָּל אֵלֶּה
גַּם תִּפְלֶה אַחַת מִפִּי
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ לוֹ יְהִי.
לוֹ יְהִי לוֹ יְהִי.....

בתוך שכונה קטנה מוצלת
בית קט עם גג אדם
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ לוֹ יְהִי.
זה סוף הקיץ סוף הדרך
תן להם לשוב הלום
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ לוֹ יְהִי.
לוֹ יְהִי, לוֹ יְהִי...

ואם פתאום יזרח מאפל
על ראשנו אור כוכב
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ לוֹ יְהִי.
אז תן שלוה ותן גם כח
לְכָל אֵלֶּה שְׁנֵאֵהָב
כָּל שְׁנַבְקֵשׁ לוֹ יְהִי.
לוֹ יְהִי, לוֹ יְהִי...

נעמי שמר

יהי הכול

יהי הפל שָׁקָה לְכָל שְׁיוּכָל לְהִטִּיב עִמּוֹ.
הַיֵּלֶד לְאִשָּׁה הָאִמָּהִית
לְמַעַן יִגְדֵל,
הַעֲגָלָה לְעֵגְלוֹן הַטּוֹב
לְמַעַן יִנְהַג בָּהּ הֵיטֵב
וְהָאֲדָמָה לְמִשְׁקִים אוֹתָהּ מֵיָמִים,
לְמַעַן תִּתֵּן פְּרִיָּהּ בְּעֵתוֹ.
ברטולד ברכט / שלמה גרוניך
תרגום: נתן זך

חזון

והיה, בן אדם, כְּאִשֶּׁר תִּשׁוּב אֵל
הַטֶּבַע - וּפְקַחְתָּ בַיּוֹם הַהוּא אֶת
עֵינֶיךָ, וְהִצַּצְתָּ יִשָּׁר לְתוֹךְ עֵינֵי הַטֶּבַע
וְרֵאִיתָ בָּהֶן אֶת תְּמוּנָתְךָ. וְיַדְעֶתָ כִּי אֵל
עֲצָמְךָ שֵׁבֶתָ כִּי בְּהִתְעַלְמָךָ מִן הַטֶּבַע
וְהִתְעַלְמָתָ מֵעֲצָמְךָ...
וְהִיָּה בַיּוֹם הַהוּא וְנִתְּנָה בָּךְ, בֶּן-אָדָם,
רוּחַ חֲדָשָׁה, וְהִרְגִּשְׁתָּ רִגְשׁ חֲדָשׁ, רָעַב
חֲדָשׁ - לֹא רָעַב לְלֶחֶם וְלֹא צָמָא
לְכֶסֶף, כִּי אִם לְעִבּוּדָה. וּמִצָּאתָ עֲנָג
בְּכָל עִבּוּדָה אֲשֶׁר תַּעֲבֹד וּבְכָל מַעֲשֵׂה
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה, כְּעֲנָג אֲשֶׁר אֵתָהּ מוֹצֵא
בְּאִכְלֶהָ וּבִשְׁתִּיתָה... וְהִיָּה בְּעִבְדְּךָ אֶת
עִבּוּדְתָּךְ, וְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ חִלְלוֹ שֶׁל עוֹלָם
בֵּית מְלָאכָה, וְאֵתָהּ וְהֵטֵבֵע - עוֹבְדִים.
וְלֵב אֶחָד לְשִׁנִּיכֶם וְרוּחַ אַחַת...

א"ד גורדון

אָדוֹן הַשְּׁלוֹם, מְלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ, עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שֶׁתְּבַטֵּל מִלְחָמוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים מִן הָעוֹלָם, וְתַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם גָּדוֹל וְנִפְלֵא בְּעוֹלָם, וְלֹא יֵשׂא גּוֹי אֶל גּוֹי חָרֵב, וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה.

עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו כְּלָנוּ, שֶׁנִּזְכֶּה תָּמִיד לְאַחֵז בְּמִדַּת הַשְּׁלוֹם וְיִהְיֶה שְׁלוֹם גָּדוֹל בְּאַמַּת בֵּין כָּל אָדָם לַחֲבֵרוֹ, וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִהְיֶה שׁוּם מִחֲלָקֶת אֶפְלוּ בֵּלֵב בֵּין כָּל בְּנֵי אָדָם וְיִהְיֶה כָּל אָדָם אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם תָּמִיד בְּאַמַּת וּבִלְבַב שְׁלָם וְלֹא נִחְזִיק בְּמִחֲלָקֶת כָּלֵל לְעוֹלָם, וְאַפְלוּ נֶגֶד הַחוֹלְקִים עֲלֵינוּ וְלֹא נִבְיֵשׂ שׁוּם אָדָם בְּעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גָּדוֹל וְנִזְכֶּה לְקִיָּם בְּאַמַּת מִצְוֹת 'וְאַהֲבַת לְרֵעֵךְ כְּמוֹךְ' בְּכָל לֵב וְגוֹף וְנַפֶּשׁ וּמְמוֹן. וְיִקְיָם בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפִתּוֹב: "וְנִתְתִי שְׁלוֹם בְּאַרְצְךָ, וּשְׂכַבְתֶּם וְאִין מִחְרִיד, וְהַשְׁבִּתִי חַיָּה רְעָה מִן הָאָרֶץ, וְחָרֵב לֹא תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם". יְהוֹה שְׁלוֹם, בְּרַכְנוּ בְּשְׁלוֹם.

ר' נחמן מברסלב

הַשְּׂפִיבְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשְׁלוֹם, וְהַעֲמִידְנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְחַיִּים. וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמְךָ, וְתִקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנו מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֶךָ. וְהִגֵּן בְּעַדְנוּ, וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב דְּבָר וְחָרֵב וְרָעַב וְיָגוֹן, וְהִסֵּר שְׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבִצֵּל כְּנַפְיֶךָ תִּסְתִּירְנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילְנוּ אַתָּה, כִּי אֵל מְלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה. וּשְׂמוֹד צֵאתְנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וְלְשְׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמְךָ, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַפּוֹרֵשׁ סִבַּת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם.

אם

עד מתי תאכל החרב
אלהי המלחמות
עד מתי נשגה בחלומות
בא נהיה ונתן להיות
בא נחיה ונתן לחיות.

אם

אם רק תביני
אם רק תאמיני
זה לא בשמים
הושיטי ידים
אם...

אברהם היה אבינו
לא היית בן יחיד
זה קורה במשפחה תמיד
מי שפעם לחם יעיד
מלחמה אין בה שום עתיד

אם

אם רק תביני
אם רק תאמיני
הושיטי ידים
זה לא בשמים

יש דרך נפתחת
בואי נלך בה יחד
זה לא בשמים
הושיטי ידים
אם...

אז יגור זאב עם כבש
ונמר עם גדי ירבע
ועבדאללה אז ישב עם כ"ץ
זה אפשר עם קצת מאמץ
אף אחד לא יחטף שובץ.

אם

אם רק תבינו
אם רק תאמינו
הושיטו ידים
זה לא בשמים.

שמוליק קראוס / יעקב רוטבליט

שיר משמור

שְׁמָרִי נִפְשָׁךְ, כַּחַךְ שְׁמָרִי שְׁמָרִי נִפְשָׁךְ
שְׁמָרִי חַיִּיךְ בִּינְתָךְ, שְׁמָרִי חַיִּיךְ
מְקִיר נּוֹפֵל, מִגַּג גְּדֹלֶק, מִצַּל חֲשָׁךְ,
מֵאֲבֹן קֶלַע, מִסַּפְּיֹן, מִצַּפְּרָנִים
מִן הַשְׁוֹרֶף, מִן הַחוֹתֶךְ
מִן הַסְּמוּךְ כְּמוֹ עֵפֶר כְּמוֹ שָׁמַיִם
מִן הַדּוֹמָם, מִן הַמְּחַכֶּה וְהַמּוֹשֶׁה
וְהַמְּמִית כְּמִי בָּאָר וְאֵשׁ כִּירִים
נִפְשָׁךְ שְׁמָרִי וּבִינְתָךְ שַׁעַר רֵאשֶׁךְ
עוֹרָךְ, שְׁמָרִי נִפְשָׁךְ, שְׁמָרִי חַיִּיךְ .

זה ערב קיץ לכאורה, זה לכאורה
רק ערב קיץ טוב, ידוע ויָשׁוּן,
שָׁבָא לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לֹא לְמוֹרָא
וְלֹא לְרַחֲשׁ חֲשָׁדוֹת וְדַבַּר אֶשֶׁם
שָׁבָא עִם רֵיחַ תְּבַשְׂיִלִּים וְעִם מְנוּרָה
אֲשֶׁר תֵּאִיר עַד אִם נָנוּחַ וְנִישָׁן.
רק ערב קיץ חם וטוב הוא לכאורה,
רק ערב קיץ חם שָׁבָא לֹא לְמוֹרָא.

הנה הרוח יד שולחת וגבלי רחש
פתאום חלון לאט נפתח בחשכה
אמרי מדוע את צוחקת כמו פחד
אמרי מדוע את קופאת כמו שמחה
אמרי מדוע העולם כה זר עדין
ואש ומים מביטים בו מכל צד
אמרי מדוע בו מפרפרים חייך
כמו צפור מבוהלה בתוך כף יד
אמרי מדוע את מעוֹף וְרַעַד רַב
כמו צפור בחדר בחפשה אֲשֶׁנָּב.
זה ערב קיץ לכאורה...

שְׁמָרִי נִפְשָׁךְ הַעֲיִפָה, שְׁמָרִי נִפְשָׁךְ
שְׁמָרִי חַיִּיךְ, בִּינְתָךְ, שְׁמָרִי חַיִּיךְ,
שַׁעַר רֵאשֶׁךְ, עוֹרָךְ, יָפְיָךְ,
לִבְךָ הַטּוֹב, אֲמִצְיָהוּ בְּיָדְךָ.

נתן אלטרמן / ששה ארגוב

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתֶם בְּרִית עוֹלָם. בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ הִיא לְעוֹלָם, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפָשׁ.

רק ברגלים

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְהוָה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

אגדלך

אֲגַדְלֶךָ אֱלֹהֵי כָל נֶשְׁמָה
בְּעַמְדֵי תוֹךְ קַהֲלְךָ צוֹר לְרוּמָם
רְקִיעֵי רוּם הָלֹא נָטָה בְּמִבְטָא
הַיּוֹכֵל אִישׁ חֲקוֹר אֶת סוּד יַצְרוּ
מְרוּמָם הוּא עָלֵי כָל פֶּה וְלִשׁוֹן
וַיִּתְגַּדֵּל בְּגוֹי קְדוֹשׁ וְעֲלִיוֹן

וְאוֹדֶךָ בְּרַב־פֶּחַד וְאִמָּה
לֶךְ אֲכַרְעֶ וְאֲכַף רֹאשׁ וְקוּמָה
וְהָאָרֶץ יִסְדָּה עַל בְּלִימָה
וּמִי הוּא זֶה בְּכָל קִדְמָה וְיָמָה
אֲשֶׁר הִפְלִיא וְעָשָׂה כָל בְּחֻכְמָה
וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֲלָמָא

ר' אברהם אבן עזרא • ספרד / מאה 12

חצי קדיש

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֲלָמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ (יש
המוסיפים: וַיִּצְמַח פְּרָקְנָה, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָה)
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעֲלָמֵי עֲלָמֵיא:

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמַם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵהּ
דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעֲלָא (בשבת שובה לְעֲלָא לְעֲלָא מְכַל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא
וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא, דְּאָמִירָן בְּעֲלָמָא. וְאָמְרוּ אָמֵן.

אין צורך להיות ציוני או מדקדק במצוות בשביל להכיר ערך השבת... מי שמרגיש בלבו קושי אמיתי עם חיי האמה, בכל הדורות, הוא לא יוכל בשום אופן לצייר לו מציאות עם ישראל בלי 'שבת מלכתא'... אפשר לאמר בלי שום הפרזה כי יותר משישראל שמרו את השבת שמרה השבת אותם, ולולא היא שהחזירה להם 'נשמתם' וחדשה את חיי רוחם בכל שבוע, היו התלאות של ימי המעשה מושכות אותם יותר ויותר כלפי מטה, עד שהיו יורדים לבסוף לדיוטה התחתונה של 'חמריית' ושפלות מוסרית ושכלית.

אחד העם

ישנם רגעים בחיינו בהם התהלה נובעת מתוכנו באופן טבעי. פסגות ההימליה בשעת השקיעה, מפלי ויקטוריה באפריקה, צפורים מעירות את השמש בזריחתה, ילד נולד. כשאנחנו מסתכלים אל העולם בעיניים כאלו, ההתרגשות שאנו מרגישים גדולה והמלים כמו מתפרצות מבין שפתינו. כשאני מהלל ומשבח אינני מצפה להשיג משהו בתמורה. אני מהלל משום שאינני יכול לכבש את הרגש בקרבי. אך מדוע עלינו לשבח באותם זמנים שבהם איננו מרגישים מלאי שבח והלל? האם אלהים זקוק לדברי השבח שלנו? לתהלה יש כוח טרנספורמטיבי. היא יכולה לשנות את הדרך בה אנו תופסים את המציאות. כאשר אנו רוצים לשבח בלי חויה מקדימה ומפעימה, אנו מוצאים שלעיתים לא קל לנו לעשות זאת. זאת אולי הסבה שאחד השמות לתפלה הוא עבודה, או עבודה שבלב. העצה היחידה שאני יכול לתת לכם היא לא להפסיק. אם תמשיכו להלל, בסופו של דבר תגיעו לנקודה בה ישתנה מאזן ה-ph והחמיצות תתפוגג.

הרב זלמן שחטר-שלומי ורות גן קגן

הכנה לתפילה אישית

אֵלֵי, שְׁלֵא יִגְמַר לְעוֹלָם
הַחֹל וְהַיָּם,
רְשָׁרוֹשׁ שֶׁל הַיָּמִים,
בְּרַק הַשָּׁמַיִם,
תְּפִלַּת הָאָדָם.

חנה סנש

פניך אל פניי

הֵי לִי
פְּנֵיךָ יָפִים
אֶל פְּנֵי.

הֵי לִי
פְּנִים אֶל
פְּנִים לִי.

פָּה אֶל
פִּה. הָגָה
אֶל הָגָה.

אבות ישורון, שי צברי

הַתְּפִלָּה כְּאֵלוֹ הַכֹּל תִּלְוֵי רַק בְּאֵל
פָּעַל כְּאֵלוֹ הַכֹּל תִּלְוֵי רַק בָּהּ.

פרדיננד איסרמן

דַּע לִפְנֵי מִי אַתָּה עוֹמֵד... אֲמִנוֹת זֹאת שֶׁל מוֹדְעוֹת לְאֱלֹהִים, שֶׁל הַרְגָּשׁת נֹכַחְוֹתוֹ בְּחַיֵּי יוֹם שְׁלֹנוּ אֵינָה נִלְמָדֶת כְּלֵאחֶר יָד. חֶסֶד אֱלֹהִים מִתְנַגֵּן בְּחַיֵּינוּ כְּבִהְדִים מְקַטְעִים. רַק כְּשֶׁאֲנִי שׁוֹמְרִים עַל הַצְּלִילִים, הַנִּפְרָדִים לְכְאוֹרָה, אֲנִי מִגִּיעִים לְיָדֵי כֶּשֶׁר הַשְּׂגָת הַנְּעִימָה.

אברהם יהושע השל

הַגִּיד לָךְ אָדָם מֵה טוֹב
יָמָה יֵהוּה דוֹרֵשׁ מִמֶּךָ
כִּי אִם עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט
וְאֲדַבַּת חֶסֶד
וְהַצְנַע לְכַת עִם אֱלֹהֶיךָ.

מיכה 1

אם ישך

(אין כמוך ישך)
אֵל תִּסְתִּיר פְּנִים
בְּנֵי אָדָם מִדְּבָרִים אֵלֶיךָ
לֹא אֲבָנִים.

אברהם חלפי

הַנְּגוֹן הוּא כְּמוֹ כְּנָפִים שֶׁל צְפוּר. כְּפִי שֶׁהַכְּנָפִים שֶׁל הַצְּפוּר מְנַתְּקוֹת אוֹתָהּ מִהַקְרָקַע וּמִעֲלוֹת אוֹתָהּ אֶל-עַל, כֶּךָ הַשִּׁיר אוֹ הַנְּגוֹן מִשְׁמֵשׁ לָנוּ כְּכְנָפִים, מְנַתֵּק אוֹתָנוּ מִהַקְרָקַע וּמֵאֲפֶשֶׁר לָנוּ לְעוֹף. כְּשֶׁאֲנִי שׁוֹרֵם, כְּשֶׁאֲנִי מִתְמַסְרִים לְנְגוֹן, אֲנִי מִצְּלִיחִים לְהַתְעַלּוֹת מִהַדְּאָגוֹת הַיּוֹמִיּוֹמִיּוֹת וְיֵשׁ לָנוּ אֶפְשָׁרוֹת לְגַלוֹת אֶת הַצְּדָדִים הַנִּסְתָּרִים שֶׁל הָאֵל בְּעוֹלָם.

גדליה שור

תקווה

אני מקווה שאתה שומע.
אני יודע
שאין בזה הרבה ממש כן
אמרו לי.
בכל זאת אני רוצה עוד פעם
לקוות לזה
שאתה שומע איה אני מקווה.

תקוותי מחכה כמו אילה.
היה זהיר, אל תחבקנה.
נפוי זרד אחד ואיננה.
היהיה לנו כח
לעוד התחלה?

אני תקווה.

יחיאל מוהר

גם לתפלת יחיד צריכים שנים:

תמיד אחד שמתנוועע
והשני שלא נע הוא האלהים.
אבל כשאבי התפלל הוא עמד במקומו
זקוף ובלי גוע והכריח את האלהים לנוע
כמו סוף ולהתפלל אל אבי.

יהודה עמיחי

תקות חוט השני

שקר-נא גם לי קצה חוט
אפלו שהוא מתעלם לעתים
כדי שברעש הזה הכללי
שבנו גם קולי מתערב
כאלו היתה לא שלי
כאלו היתה קול כללי
אזכר עוד לקחת ללב
אזכר שזה עוד כואב.

נתן זך

תפילת העמידה

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאֲמוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. אֱלֹהֵי שָׂרָה, אֱלֹהֵי רִבְקָה, אֱלֹהֵי רָחֵל, וְאֱלֹהֵי לֵאָה.
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל,
וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אָבוֹת וְאֲמָהוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

בעשרת ימי תשובה

זָכְרָנוּ לַחַיִּים, מֶלֶךְ חַפְץ בַּחַיִּים. וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְגַן אַבְרָהָם וְעֹזֶרֶת שָׂרָה.

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בַּחוּר מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם: בְּקִיץ מוֹרִיד הַטָּל:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בַּחֲסֵד, מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת
וּמִי דוֹמֵה לָךְ, מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

בעש"ת מִי כְמוֹךָ אֵב הַרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מַחֲיָה הַמֵּתִים.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
הָאֵל (בש"ת המלך) הַקְּדוֹשׁ.

אַתָּה קְדֻשָּׁתְךָ אֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁמְךָ, תְּכַלִּית מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וּבִרְכָתוֹ
מְכַל הַיָּמִים, וְקְדֻשָּׁתוֹ מְכַל הַזְּמַנִּים. וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם, וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֵת
יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ, כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים
לַעֲשׂוֹת.

יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבַּת וְקוֹרְאֵי עֲנֵג, עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי, כֹּלָם יִשְׁבְּעוּ

וַיִּתְעַנְּגוּ מִטּוֹבָךְ וּבִשְׁבִיעֵי רְצִיַתְךָ בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ, חֲמֻדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ, זָכָר לַמַּעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאֱמוּנֵינוּ, רְצָה בְּמִנוּחַתְנוּ, קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. שְׂבַעְנוּ מִטּוֹבָךְ וְשִׁמְחָנוּ בִישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לִבָּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שֶׁבֶת קִדְשֶׁךָ, וְיִנּוּחוּ בָּהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִקִּדְשֵׁי הַשֶּׁבֶת.

רְצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֵם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל, וְתֵהִי לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

בראש חודש ובחול המועד אומרים

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאֱמוּנֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוּרֵינוּ וּפְקֻדוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְאֱמוּנֵינוּ וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלִיטָה לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם:

בראש חדש ראש החדש הזה

בחוהמ"ב חג המצות הזה

בחוהמ"ס חג הסוכות הזה

זָכְרָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. וּבְדַבָּר יִשְׁעָה וּרְחֻמִּים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאֱמוּנֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיִּינוּ, מְגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נְסִיךְ שְׂבָכְל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נְפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכְל עֵת, עָרַב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים. הַטוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסִדֶיךָ, מֵעוֹלָם קוִינּוּ לָךְ.

ועל הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות ועל המלחמות שעשית לאבותינו ולאמותינו בימים ההם ובזמן הזה:

לחנוכה:

לפורים:
בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל, להשכיחם תורתך, ולהעבירם מחקי רצונך, ואתה, ברחמיך הרבים, עמדת להם בעת צרתם: רבת את ריבם, דגת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, ונודים ביד עוסקי תורתך. לך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה. ואחר כן באו בניך לדיבר ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעו שמונת ימי חנכה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול.

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפנו תמיד לעולם ועד.

בעשי"ת - וכתב לחיים טובים כל בני בריתך.

וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יהוה, הטוב שמך ולך נאה להודות.

שלוש רב על ישראל עמך, ועל כל באי עולם תשים פי אתה הוא מלך אדון לכל השלום וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך.

בעשי"ת - בספר חיים, ברכה ושלוש, ופרנסה טובה, נזכר ונכתב לפניך, אנחנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלוש:

ברוך אתה יהוה, המברך את עמו ישראל בשלוש.

אלהי, נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדם. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ובמצותיך תרדף נפשי. וכל החושבים עלי רעה, מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך, עשה למען ימינך, עשה למען קדשתך, עשה למען תורתך, למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני.

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יהוה צורי וגואלי.

עושה שלום (בשבת שובה השלוש) במרומו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ועל כל יושבי תבל, ואמרו אמן.

קטעי קריאה ותפילה חלופיים לתפילת העמידה

אבי היה אלוהים ולא ידע

אָבִי הָיָה אֱלֹהִים וְלֹא יָדַע.
הוא נתן לי את עשרת הדברות
לא ברעם ולא בזעם, לא באש ולא בענן אלא ברפות ובאהבה.
וְהוֹסִיף לְטוֹפִים וְהוֹסִיף מְלִים טוֹבוֹת, וְהוֹסִיף "אָנָּה" וְהוֹסִיף "כְּבִקְשָׁה".
וְזָמַר זְכוֹר וְשָׁמֹר בְּגוֹן אֶחָד וְהִתְחַנֵּן וּבְכָה בְשִׁקְט בֵּין דָּבָר לְדָבָר,
לא תשא שם אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּא, לא תשא, לא לְשׁוּא,
אָנָּה, אל תענה ברעך עד שקר.
וְחִבַּק אוֹתִי חֶזֶק וְלָחַשׁ בְּאָזְנִי: לא תגנב, לא תנאף, לא תרצח.
וְשָׁם אֶת כְּפוֹת יָדָיו הִפְתּוּחוֹת עַל רֹאשִׁי בְּבִרְכַת יוֹם כְּפוֹר.
כְּבֹד, אֱהָב, לְמַעַן יֵאָרִיכוֹן יָמֶיךָ עַל פְּנֵי הָאָדָמָה.
וקול אבי לכן כמו שער ראשו.
אחר כך הפנה את פניו אלי בפעם האחרונה כמו ביום שמת בזרועותי, ואמר:
"אני רוצה להוסיף שנים לעשרת הדברות:
הדבר האחד-עשר, "לא תשתנה"
והדבר השנים-עשר, "השתנה, תשתנה"
כך אמר אבי ופנה ממני והלך ונעלם במרחקו המוזרים.

יהודה עמיחי

אמי היתה נביאה ולא ידעה

אָמִי הָיְתָה נְבִיאָה וְלֹא יָדָעָה.
לא כמו מרים הנביאה הרוקדת בתפים ובמצלתיים
ולא כמו דבורה שישבה תחת התמר ושפטת את העם,
ולא כמו חלדה הנביאה המנבאה עתידות
אלא נביאה פרטית שלי שקטה ועקשנית
ואני חיב לקים את הכל וזמן חיי עובר.
אָמִי הָיְתָה נְבִיאָה כְּשֶׁאָמְרָה לִי אֶת דְּבָרֵי הַיּוֹם יוֹם,
פְּסוּקִים לְשִׁמוּשׁ חַד פְּעָמִי: אֵתָה תִצְטַעַר,
זֶה יַעֲיִף אוֹתְךָ, זֶה יַעֲשֶׂה לְךָ טוֹב, אֵתָה תִרְגֵּשׁ
כְּמוֹ אָדָם חָדָשׁ, אֵתָה תֵאָהֵב אֶת זֶה, אֵתָה
לא תוכל, אֵתָה לֹא תֵאָהֵב אֶת זֶה,
אֵתָה לֹא תִצְלִיחַ לְסַגֵּר אֶת זֶה, יָדַעְתִּי שְׁלֹא תִזְכָּר,
שְׁלֹא תִשְׁכַּח, תִּתֵּן, תִּקַּח, תִּנּוּחַ, אֵתָה יְכוּל, אֵתָה יְכוּל.
וכְשֶׁאָמִי מֵתָה הִצְטַרְפּוּ כָּל הַנְּבוּאוֹת הַקְּטָנוֹת
לְנְבוּאָה גְדוֹלָה אֲשֶׁר תִּגְיַע עֲדֵי נְבוּאָת אַחֲרֵית הַיָּמִים.

יהודה עמיחי

אני מתפלל מתוך הלב סדור

אני מתפלל מתוך הלב סדור
קרוע שולים וכל המלים החסרות אני
רואן מתעופפות כבר זמן רב מתעופפות
ומבקשות מנוח לכף הרגל איך
אביא להן מזור ולב
סדורי אכול שולים
אזל וערם.

אמיר גלבע

אני אומר באמונה שלמה

שהתפלות קדמו לאלהים.
התפלות יצרו את האלהים,
האלהים יצר את האדם
והאדם יוצר תפלות
שיצרות את האלהים שיצר את האדם.

יהודה עמיחי

תשמרנו מן הפניות והגאות, מן הפעס והקפדנות והעצבות והרכילות ושאר מדות רעות. ותצילנו מקנאת איש מרעהו, ולא תעלה קנאת אדם על לבנו ולא קנאתם על אחרים. אדרבא, תן בלבנו שנגאה כל אחד מעלת חברינו ולא חסרונם. ושנדבר כל אחד את חברו בדרך הישר והרצוי לפניך ולא תעלה שום שגאה מאחד על חברו חלילה, ותחזק אותנו באהבה אליך, שיהיה הכל נחת-רוח. אמן, כן יהי רצון.

ר' אלימלך מליזנסק

עקר השלום הוא לתבר שני הפכים, על כן אל יבהלוך רעיוניך. אם אתה רואה איש אחד שהוא בהפוך גמור מדעתך, וידמה לך שאי אפשר בשום אופן להחזיק בשלום עמו, וכן כשאתה רואה שני אנשים שהם שני הפכים ממש, אל תאמר שאי אפשר לעשות שלום ביניהם, כי אדרבא, זהו עקר שלמות השלום, להשתדל שיהיה שלום בין שני הפכים. כמו השם יתברך, שעושה שלום במרומי בני אש למים, שהם שני הפכים.

ר' נחמן מברסלב

אֵכֶן יֵשׁ וְגַם בְּיָמֵינוּ אֱלֹהִים

יעמד פתאום אנוש ויתפלל,
והאיש לא בטלית עטוף הוא
עניבתו עשויה ומצחצחות נעליו,
והוא לא במקדש כורע, לא בבית-תפלה-
באמצע הכרך ליד תחנת הטרום,
בחכותו לקרון מספר פלוני אלמוני
יעמד ויתפלל לאחד אשר ירגיש:
ישנו.

יצחק למדן

ניסיון

לך נשבעתי אל עליון
ולא אדע האקים
איה אעמד בנסיון
נסיון האשר השלם.
איכה תכיל עיני האור?
ידי רפות, ידי הזזות-
איכה אשא ולא אשבר
שמחה כזאת, ברכה כזאת?
מכבד על איה לא אפל,
איה לפניה אתיצב
זקופה, גדולה, נושאת בעל
של אשר אנושי שלו.

לאה גולדברג

אני רוצה לשיר שיר הלל

אני רוצה לשיר שיר הלל לכל מה שנושא
פה אתנו ולא עוזב ולא נודד כצפורי הנודד
ולא בורח צפונה ולא דרומה ולא שר "לבי במזרח
ואנכי בקצה מערב". אני רוצה לשיר לעצים
שאינם משליכים את עליהם וסובלים להט קיץ וקר הרף
ולבני אדם שאינם משליכים את זכרונותיהם
וסובלים יותר מבני אדם שמשליכים הכל.
אבל מעל לכל אני רוצה לשיר שיר הלל
לאוהבים שנושאים יחדו לשמחה ולצער ולשמחה.
לעשות בית, לעשות ילדים, עכשו ובעונות האחרות.
יהודה עמיחי

קראתי אלהים

קראתי אלהים ואין
אלהים. אבל היה
אלהים כי קראתי
אלהים. ואלמלא
היה אלהים מה
קראתי? וקראתי. קראתי
אלהים. והיה, ולו
לרגע, ויהיה. לא
ימות כל עוד
אני שוב וקורא
אלהים.

עדי עסיס

אני רוצה תמיד עיניים

אני רוצה תמיד עיניים כדי לראות
את פי העולם ולהלל את היפי
המפלא הזה שאין בו דפי
ולהלל את מי שעשה אותו יפה להלל
ומלא, כל-כך מלא, יפי.

ואינני רוצה לעולם להיות עור ליפי
העולם כל עוד אני חי. אני אומר
על דברים אחרים אבל לא אומר די
לראות את היפי הזה שבו אני חי
ושבו ידי מהלכות כמו אניות וחושבות
ועושות את חיי באמץ ולא פחות מכן,
בסבלנות, סבלנות בלי די.

ולא אחדל מהלל. כן, להלל לא אחדל.
וכשאפל עוד אקום - ולו רק לרגע - שלא יאמרו
הוא נפל. אלא הוא קם עוד לרגע להלל
בעינים אחרונות
את שלהלל לא יחדל.

נתן זך

רק קו

רק קו אחד מאורח והייתי
חדור אורה.

רק דבר אחד מדברך
וקמתי לתחיה.

רק תנועה אחת מחיי נצחך
והייתי רווי טל-ילדות.

הלא אתה בורא הכל
מחדש.

ברא-נא אבי אותי ילדך
מחדש.

נשם בי מנשמת אפך
וחייתי חיים חדשים.

חיי ילדות חדשה.

הלל צייטלין

הריני מוחל לכל מי שהכעיס והקניט אותי
או שחטא כנגדי בין בגופי, בין בממוני,
בין בכבודי, בין בכל אשר לי,
בין באונס, בין ברצון, בין בשוגג, בין במזיד,
בין בדבור, בין במעשה
ולא יענש שום אדם בסבתי.

מתוך סדר קריאת שמע שעל המיטה

אלו דברים שאין להם שעור:
הפאה והבכורים והראיון וגמילות חסדים
ותלמוד תורה.
אלו דברים שאדם אוכל פרותיהם בעולם הזה
והקרו מִיָּמֵת לוֹ לְעוֹלָם הַבָּא, ואלו הן:
כבוד אב ואם, וגמילות חסדים, והשקמת בית המדרש,
שחרית וערבית,
והכנסת אורחים, ובקור חולים,
והכנסת פלה, ולוית המת, ועיון תפלה,
והבאת שלום בין אדם לחברו,
ותלמוד תורה כנגד כלם.
תלמוד בבלי שבת קכז ע"א

שאיין להם שיעור

אלו דברים שאין להם שעור:
הצחוק והתכלת והרגע.
ומן היגון באה אלי תכלת
ומן הפעמון בא אלי צחוק
והרגע בא מתוך עצמו.
אל תקרבו! לחשתי, חוסמת -
רוצה אני להיות מגבלה,
מִצְמָצְמֹת פְּרַעַשׁ, סופית כמאמר.
אינני רוצה להיות בלי שעור.
עודני עומדת, שולחת קולי לפני, כמבצר.
וצחוק ותכלת ורגע משתלחים בי,
נוגחים בי,
בלי שעור.

רבקה מרים

תפלה כיריעת פלאים

תפלה כיריעת פלאים פרושה על פני מרחב עצום
והיא את לבי רוצה לחן.
עמה כל היום וכל הליל אני עורך קרב עצום
להוכיחה כי אין זה לה מקום נכון.
וכבר כל החרוזים הנבכים בעינים קרצו
לעטי הרכון על ניר לברכו
עד פתאם מעברים רוחותי התפרצו
וצחוק מולך האיר דמעי
כי שיר החל לבכות.
תפלה כיריעת פלאים פרושה על פני מרחב עצום
והיא את לבי רוצה לחן.
לכן רגלי אל רחוק מאד פרצו
וכבר טל הרבה שתנו עיני וכבר מטל הרבה עיני לחות.
אמיר גלבע

גְּדוּלִים מַעֲשֵׂי אֱלֹהִי

גְּדוּלִים מַעֲשֵׂי אֱלֹהִי. הוּא בָּא עִמִּי
בְּכָל הַמּוֹרָאוֹת וּבְכָל תְּאֵי הַבְּכִי.
רוּאָה עִמִּי בַּתּוֹגוֹת וּבּוֹטֵחַ בְּשִׁמְחָתִי
יוֹם אֶחָד כִּי תָבוֹא לְהִיֹּת קִיָּמָת
אֶל תִּמְיֵד. גְּדוּלִים מַעֲשֵׂי אֱלֹהִי
לִמֵּן יוֹם בּוֹ הִפְרִתִּיהוּ. אוֹדֶךָ אֱלֹהִי,
הִנֵּה בָּאָה שִׁמְחָתִי. הִנֵּה בָּאָה וַיִּוְרְדָה עָלַי.

אמיר גלבע

הַמְּקוֹם שֶׁבוֹ אֲנוּ צוֹדְקִים

מִן הַמְּקוֹם שֶׁבוֹ אֲנוּ צוֹדְקִים
לֹא יִצְמָחוּ לְעוֹלָם
פְּרָחִים בְּאֶבֶב.

הַמְּקוֹם שֶׁבוֹ אֲנוּ צוֹדְקִים
הוּא רָמוֹס וְקִשָּׁה
כְּמוֹ חֶצֶר.

אֲבָל סִפְּקוֹת וְאַהֲבוֹת עוֹשִׂים
אֶת הָעוֹלָם לְתַחֲוֹחַ
כְּמוֹ חִפְּרִפְרֵת, כְּמוֹ חֲרִישׁ.
וּלְחִישָׁה תִשְׁמַע בַּמְּקוֹם
שֶׁבוֹ הָיָה הַבַּיִת.
אֲשֶׁר נִחְרַב.
יְהוּדָה עֲמִיחִי

אני מאמין

נמצא שאני מאמין באל, אך אינני מאמין באל שֶהוא אקסקלוסיבי "יהודי"...

אני מאמין אפוא באל אוניברסלי הכולל את כל ה"יוניברס" על כל מה שיש בו, שהיה ושהיה. באל הזה אני מאמין באמונה שלמה. האל הזה, האל "שלי", אינו זקוק למתוכים, לדמויים, לפלחנים, לטקסים ולקרבנות. הוא אינו זקוק גם ל"קהלת מאמינים", לא לבתי כנסת, לא לבתי מקדש, לא לכנסיות ולא למסגדים. כל אלה טריויאלים ומגומדים. את האל הזה יצרתי "בשבילי" והוא חלק ממני. אתו אני יכול לנהל דיאלוג ושיח בכל עת. לפי "חקיו" ו"משפטיו" שהם אקסקלוסיביים בשבילי ושאני יצרתי אותם- לפיהם אני נוהג.

לאל הזה אני מתפלל יום יום תוך מתן "דין וחשבון" יומי (לעצמי) ותפלה ליום הבא. מהאל ה"פרטי" הזה אני מבקש רחמים עלי, על משפחתי, על עמי, על ארצי ועל עולמי. לו אני אומר תודה על שהעניק לי חיים מיום ליום, ממנו אני מבקש עצה, סעד, חסד ואהבה. אינני מחכה - כי איך יכול אני? - לתשובה. הרי אני מנהל שיח עם האל הזה, הגדול מכל גדל, העמוק מכל עמק, הגבוה מכל גבה, מתוך הקלפה האורגנית הדקה שבה אני חי, העוטפת כדור קטנטן המשיט לו מסביב לכוכב שמש קטן, המטייל בשביל החלב, אותה גלקסיה בינונית, הנעה לה בתנועה נהדרת בין חברותיה הרבות לאין ספר. לשם, לאין-סוף הזה, אני מכון את "קרן האור" של תפילתי כל חיי. בודאי מאז שאני זוכר את עצמי, מגיל הילדות והנערות ומכל מקום שבו עמדתי ב"תפלת היחיד" מול השמים. לא מפני שאני חושב כי ה"אל" שלי נמצא בשמים, פשוט מפני שפך יותר "יפה". הרי כבר אמרתי: האל הזה נמצא בכל מקום ואולי בשום מקום המובן לנו, בודאי לא במקום שאני או מישהו יכל להגדיר אותו.

אריה (לובה) אליאב

הילדה זהרה חושבת מחשבות על הבדידות של אלוהים

כֶּכָּה גַם אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים
לְרֹאוֹת אוֹתוֹ

וְהוּא לְבַד
וְאִישׁ לֹא מְשַׁחֵק אֹתוֹ

וַיֵּשׁ לוֹ הַמּוֹן הַמּוֹן חוֹשִׁים
שֶׁלֹּנוּ אֵין
וְאֵין לָנוּ מוֹשֵׁג בְּכֻלָּל שְׁיֵשׁ

וַיֵּשׁ לוֹ, לְמַשָּׁל, מִיֵּן חוֹשׁ
הוֹמּוֹר בְּגִדְל הַחֻלָּל כָּלוּ

רַק אֵין לוֹ
מִי אֲשֶׁר
יִצְחַק אֹתוֹ.

אֲבָל אוֹלֵי בְּכָל זֹאת
יֵשׁ
מִי שְׁיִצְחַק אֹתוֹ
וְזֶה בְּתִנְאֵי שְׁיֵשׁ עוֹד
אֱלוֹהִימִים

אֲבָל כְּנֶרְאָה שְׁאֵין
וְשׁוֹב אֲנִי
לוֹחֶשֶׁת
כְּמִשְׁהוּ

כִּי הוּא גְדוֹל בּוֹדֵד קֶטָן

וּפְעַם פְּעַם
(כְּשֶׁהֵייתִי עוֹד יוֹתֵר קֶטָנָה)
הֵייתִי עֲצוּבָה שֶׁהוּא כָּל כָּן
לְבַד

לְפַעְמִים
אֲנִי חוֹשֶׁבֶת עַל
הַבְּדִידוֹת שֶׁל אֱלֹהִים

וְהוּא
רְחוֹק

מְכַל רְחוֹק

וְהוּא אֵי שָׁם
בְּשָׁם

רְחוֹק מְכַל שָׁם
בְּסוֹף

שֶׁל הָאֵין סוֹף

וְהוּא גַם כָּאן קְרוֹב
וְאִישׁ לֹא מְנַחֵשׁ
כְּמִה קְרוֹב

שֶׁלְפַעְמִים
אֲנִי רוֹצֶה
לְלַחֵשׁ לוֹ
מִשְׁהוּ

וְאוֹלֵי לְפַעְמִים הוּא מְתַחַפֵּשׁ
לְסִתָּם אִישׁ
וַיּוֹרֵד לְכֹאן?
אוֹלֵי בְּכֻלָּל הוּא גֵר כָּאן
בְּשִׁכּוּנָה
קְרוֹב לָיִם?

כְּמוֹ חֵידֵק שֶׁלֹּא יְכוּל לְרֹאוֹת
אָדָם
אוֹ אֶת כַּדּוּר-הָאֶרֶץ
אוֹ אֶפִּילוֹ נְמֻלָּה

או אם היָה לוֹ שָׁכָן
או בֶּן-דָּוִד

הוא בָּטַח אוֹהֵב תְּפִלוֹת
פְּשוּט מְפָנִי
שָׁאֵז
סוֹף סוֹף
מְדַבְּרִים אֵלָיו

הָאֲנָשִׁים מִתְּפַלְלִים אֵלָיו
וּמְבַקְשִׁים מִמֶּנּוּ
כָּל מִינֵי דְבָרִים
בְּשִׁבִיל עֲצָמָם

וְגַם אֲנִי
לְפַעֲמִים בְּלֵב
מְבַקְשֵׁת מִמֶּנּוּ
בְּקִשׁוֹת

אֲבָל תָּמִיד תָּמִיד
אֲנִי אוֹמְרַת לוֹ תוֹדָה
וְגַם מִתְּפַלְלָת אֵלָיו
שֶׁיִּדְאָג לְעֲצָמוֹ
וְשִׁיתַּחֲתֵן עִם אֲדוֹנָיָהּ
וְשִׁיחָהּ שְׂמֵחַ
וּבְרִיא.

רחל חלפי

שָׁאֵין לוֹ אִמָּא אָבָא וּמִי
דוֹאָג לוֹ כְּשֶׁהוּא צָמָא, נוֹתֵן
לוֹ מְשָׁהוּ לְשִׁתוֹת וְהָאֵם
יֵשׁ לוֹ נְעֻלֵי בֵּית חוּמוֹת-חוּמוֹת
עִם רִיץ רָץ?

תִּגִּיד אָבָא'לָהּ
יֵשׁ לְאֲדָנִי אִמָּא
יֵשׁ לְאֲדָנִי אָבָא אוֹ סָבָא?

וְאָבָא שׁוֹתֵק,
סִמְּוֵן שָׁאֲדָנִי יְתוּם.

אָבָא אוּלַי לְפָחוֹת
יֵשׁ לְאֲדָנִי
אֲדוֹנָיָהּ?

הֲלוֹאֵי שֵׁיִשׁ לוֹ אֲדוֹנָיָהּ

וְלְפַעֲמִים אֲנִי שׁוֹמְעַת שֶׁהַגְּדוֹלִים
מֵאֲשִׁימִים אוֹתוֹ

וְאֵלֵהֶם הוּא טוֹב הֲרִי

אֵז לָמָּה בְּאֶמֶת
יֵשׁ בְּעוֹלָם
כָּל מִינֵי דְבָרִים שׁ...

אֵיזָה דְבָר
קֶשֶׁה זֶה
לְהִיֹּת אֶחָד

אִם לְפָחוֹת
הָיָה
עוֹד יְקוּם אֶחָד
עוֹד אֲדָנִי אֶחָד

תפילת העמידה לערב שבת לפי נוסח ארץ ישראל הקדום

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאֲמוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, אֱלֹהֵי שְׂרָה, אֱלֹהֵי רַבֵּקָה, אֱלֹהֵי רַחֵל וְאֱלֹהֵי לֵאָה, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, מְגַנְנֵנוּ וּמְגַן אֲבוֹתֵינוּ וְאֲמוֹתֵינוּ, מְבַטְחֵנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְגַן אַבְרָהָם וְשְׂרָה.

אַתָּה גְּבוּר וְאֵין כְּמוֹךָ, חֲזָק וְאֵין זוֹלָתְךָ, מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד
בְּעוֹת הַגְּשָׁמִים הַגֶּשֶׁם בְּקִיץ הַטֵּל מְכַלְכֵּל חַיִּים וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַיֵּה הַמֵּתִים.

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבְּלַעֲדֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ.

יוֹם עֲנַגְהָ תַתְּ לַעַם שְׂקִינִית, לְהִיּוֹת אוֹת בֵּינֶךָ וּבֵינֵינוּ נִתְתָּ, כְּפָתוּב בְּתוֹרָתְךָ: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לַעֲלֵם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ. וּמֵאַהֲבָתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וּמִחֲמִלְתְּךָ מִלְּבַנּוּ עַל בְּנֵי בְרִיתְךָ, נִתְתָּ לָנוּ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, לְקַדְּשָׁה וּלְמַנוּחָה, לְאוֹת וּלְבְרִית, וּלְתַת לָנוּ בְרָכָה וְשָׁלוֹם מֵאַתָּה. אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאֲמוֹתֵינוּ, רְצֵה בְּמִנוּחָתְנוּ: קְדֹשְׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, טָהַר לְבַנּוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, וְהִנְחִילָנוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שְׁבַת קְדֹשָׁה, וַיִּשְׁמְחוּ בְךָ אוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְאֵת יוֹם הַשְּׁבַת.

רְצֵה, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְשַׁכַּן בְּצִיּוֹן וְעַבְדוֹךָ עַבְדֶּיךָ בִּירוּשָׁלַיִם. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפֹץ בְּנוּ וְתִרְצֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שְׂאוֹתְךָ בִּירְאָה נְעַבְדְּךָ.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאֲמוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, עַל כָּל הַטּוֹבוֹת הַחֶסֶד וְהַרְחָמִים שֶׁגָּמַלְתָּנוּ וְשִׁעֲשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ וְאֲמוֹתֵינוּ לְפָנֵינוּ. וְאִם אֶמְרֵנוּ מְטָה רָגַלְנוּ – חֲסִדְךָ, יְהוָה, יִסְעַדְנוּ [עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נְסִיף שְׁבָכְל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׁבָכְל עַת, עַרְב וּבִקְר וְצַהֲרִים]. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַטּוֹב לָךְ לְהוֹדוֹת.

שִׁים שְׁלוֹמְךָ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל עִירְךָ וְעַל נַחְלָתְךָ, וְכֵן תְּבָרַכְנוּ כְּלָנוּ בְּשָׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְעוֹן הַבְּרָכוֹת וְעֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם.

אַתָּה הוּא יְהוָה לְבָדְךָ. אַתָּה עֹשִׂיתָ אֵת הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַיִם וְכָל צְבָאָם, הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מְחַיֵּה אֵת כָּלֶם וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִים: אַתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשָׁמַת שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמֵצֵאתָ אֵת לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ. כֵּן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאֲמוֹתֵינוּ, שֶׁתְּקַרְבֵנוּ וְשֶׁתַּחַנְנֵנוּ, אֲנַחְנוּ וְכָל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, לְרְצוֹנְךָ לְאַהֲבָתְךָ וּלְיִשׁוּעָתְךָ, לְעִשׂוֹת רְצוֹנְךָ כְּרְצוֹנֵנוּ...

יְהִיו לְרְצוֹן אֲמְרֵי פִי וְהִגִּיז לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

מי שברך לחולים

מי שִׁבְרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְאֲמוֹתֵינוּ שָׂרָה, רַבֵּקָה, רְחֵל וְלֵאָה, הוּא יְבָרַךְ אֶת... וְאֶת כָּל הַחֹלִים וְהַחֹלוֹת בֵּינֵינוּ וּבִקְרַבְנוּ בְּרִפּוּאֵה שְׁלָמָה; רִפּוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וּרְפּוּאֵת הַגּוּף.

רְפָאנוּ יְהוּה וְנִרְפָא, הוֹשִׁיעֵנו וְנִשְׁעָה, כִּי תִהְלֹתֵנוּ אִתָּה, כִּי אֵל מֶלֶךְ רּוּפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אִתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוּה, רּוּפֵא חֹלִים.
אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ.

מי שברך לעוסקים ברפואה ובביקור חולים

מי שִׁבְרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְאֲמוֹתֵינוּ שָׂרָה, רַבֵּקָה, רְחֵל וְלֵאָה, הוּא יְבָרַךְ אֶת, כָּל מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּרִפּוּאֵת חֹלִים, וְכֹל מִי שֶׁמְבַקְרִים אוֹתָם. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָהֶם חֲכָמָה, הַבְּנָה, כֹּחַ וְלֵב שׁוֹמֵעַ לְעֶסוֹק בְּעִבּוּדָתָם בְּאֲמוּנָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם, עִם כָּל יִשְׂרָאֵל, וְנֹאמַר אָמֵן.

רפא צירי

רְפָא צִירֵי אֵל נֶאֱמָן
אֶת רֵאשֵׁי שׁוּר חֲלָשֵׁי

פְּתַח שַׁעַר הַרְחָמִים
עַל עִבְדְּךָ שֵׁים חֲסִדְּךָ

אֵל חַי רַצֵּה תַפְלָתִי
בְּמַהְרָה דְּרוֹר קְרֵא

רפאל ענתבי - רפאל דרעי

תפילת הדרך

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו,
שתוליכנו לשלום
ותצעיִדנו לשלום,
ותדריכנו לשלום.
ותגיענו למחוז חפצנו לחיים ולשמחה ולשלום
ותצילנו מכף כל אויב ואורב ולסטים,
וחיות רעות בדרך
ומכל מיני פורעניות
המתרגשות ובאות לעולם.
ותשלח ברכה בכל מעשה ידנו,
ותתננו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך
ובעיני כל רואינו
ותשמע קול תחנונינו.
כי אל שומע תפלה ותחנון אתה.
ברוך אתה יהוה, שומע תפלה.

ברכת הגומל

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
הגומל לחיבים טובות שגמלני כל טוב.

אמן. מי שגמלך כל טוב הוא יגמלך כל טוב, סלה.

לאשה עונים: אמן. מי שגמלך כל טוב הוא יגמלך כל טוב, סלה.

מי שברך לקהילה

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ואמותינו שרה, רבקה, רחל ולאה, הוא יברך את כל הקהל הקדוש הזה, עם כל קהלות הקדש, הם ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם. ומי שמיוחדים בתי כנסיות לתפלה ולגמילות חסדים, ומי שבאים בתוכם להתפלל ולעסוק בתקון עולם, ומי שנותנים נר למאור ויין לקדוש ולהבדלה, ופת לאורחים וצדקה לעניים. וכל מי שעוסקים בצרכי צבור ובבנין ארץ ישראל באמונה, הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם ויסיר מהם כל מחלה, וירפא לכל גופם ויסלח לכל עונם וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, עם כל ישראל אחיהם ואחיותיהם, ונאמר: אמן.

כוונה ללימוד תורה

הנני רוצה ללמד כפי שיביאני תלמוד זה לידי מעשה ולידי מדות ישרות, ולידי ידיעת התורה. והריני לומד ועושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה. מתוך סידור השל"ה

מי שברך לחיילי וחיילות צה"ל

מי שברך אבותינו, אברהם, יצחק ויעקב, ואמותינו, שרה, רבקה, רחל ולאה, הוא יברך את חילי וחיילות צבא ההגנה לישראל ושאר מגיני ומגנות עמנו העומדים על משמרתם ועל משמרתן. ישמרם הקדוש ברוך הוא ויצילם מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה בכל מעשה ידיהם, ויצליח דרכם, ויקים בהם הכתוב: "וכתתו חרבתיהם לאתנים ונתיתיהם למזמרות, לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה. וישבו איש תחת גפנו ותחת תאנתו ואין מחריד". ונאמר: אמן.

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם. וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּו שְׁבֹת מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

ברכה מעין שבע

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאֱמוּנָתֵנוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. אֱלֹהֵי שְׂרָה, אֱלֹהֵי רַבֵּקָה, אֱלֹהֵי רַחֵל וְאֱלֹהֵי לֵאָה. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

מִגַּן אֲבוֹת וְאֵמָהוּת בְּדַבְּרוֹ, מַחֲיָה מַתִּים בְּמֵאֲמָרוֹ, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ שְׂאִין כְּמוֹהוֹ. הַמְנִיחַ לַעֲמוֹ בַּיּוֹם שְׁבֹת קְדוֹשׁ, כִּי בָס רָצָה לְהַנִּיחַ לָהֶם. לְפָנָיו נַעֲבֹד בִּירְאָה וּפְחָד, וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד, מֵעַיִן הַבְּרָכוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם, מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבֹת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי, וּמְנִיחַ בְּקַדְשָׁהּ לַעַם מְדֻשָּׁנִי עֲנֵג, זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית.

מנוחת הנפש

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאֱמוּנָתֵנוּ, רָצָה בְּמִנוּחַתֵּנוּ. קְדֻשָּׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבֶךָ וּשְׂמַחְנוּ בִישׁוּעֶתֶךָ, וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שְׁבֹת קְדוֹשֶׁךָ, וַיְנַוְחוּ בָּהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבֹת.

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה
(עדות המזרח מוסיפים ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה). בחייכון וביומיכון ובחיי דכל
בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה
דקדשא, בריך הוא. לעלא (בשבת שובה לעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא
תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן.

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל ישראל קדם אבוהון די בשמיא, ואמרו
אמן.

(נוסח אשכנז)

יהא שלמא רבא מן שמיא
וחיים עלינו ועל כל ישראל.
ואמרו אמן.

עשה (בשבת שובה ה) שלום
במרומיו הוא יעשה שלום
עלינו ועל כל ישראל ועל כל
יושבי תבל ואמרו אמן.

(נוסח עדות המזרח)

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים
ושבע וישועה ונחמה ושיזבא
ורפואה וגאולה וסליחה וכפרה
ורוח והצלה, לנו ולכל עמו
ישראל ואמרו אמן

עשה (בשבת שובה ה) שלום
במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום
עלינו ועל כל ישראל, ועל כל
יושבי תבל ואמרו אמן.

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית, שלו עשנו כגויי הארצות ולו שמנו כמשפחות האדמה, שלו שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונס. ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא.

שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל, ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו אין עוד אמת מלפנו אפס זולתו. כפתוב בתורתו: וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת, אין עוד.

על בן נקוה לה, יהוה אלהינו, לראות מהרה בתפארת עזו, להעביר גלולים מן הארץ, והאלילים פרות יפרתו, לתקן עולם במלכות שדי.

וכל בני בשר יקראו בשמה, להפנות אליה כל רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל כי לה תכרע כל ברך, תשבע כל לשון. לפניה יהוה אלהינו יכרעו ויפלו ולכבוד שמה יקר יתנו, ויקבלו כלם את על מלכותה ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד, כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד, כפתוב בתורתך: יהוה ימלך לעולם ועד.

ונאמר: והיה יהוה למלך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד.

עלינו לשבח

הנני עומד כאן בקושב רב
לא בנקשות או בקבעון אלא משחרר וערני
קרוי על ידי החיים
מצוה על ידי ההיסטוריה
אני מעז להטות און
לקריאותיה של התורה
לרדף צדק, אהבת חסד,
ולהצניע לכת עם האחד,
מקור ותמצית הכל.
אני כורע ברה ומרוקן את עצמי
מהסח הדעת
ולרגע אחד - שלום.
שלום מעצם נוכחותי.
שלום כי אני במקומי.
שלום מלפעל ללא הסוס.
השלום שבהקשבה ללא דאגה.
אני מכונן את תקוותי אליך
האחד - שהוא מקור התקנה וההבטחה,
האחד שהוא המעשה והמחולל
אני מכונן את תקוותי לחכמת דרכך.
אני מטהר את עיני מאלילים
ומצליח לראות את נוכחותך בעולם.
אני מרוקן את לבי מרודנים
אשר משעבדים אותי בשעבוד לריק,
ואיש אינו משעבד אלי.
אני מכיר במגבלות המלים
וצועד אל מעבר לתויות
על מנת לחבק כל אחד ואחד
כאחד
אז כל החיים ידעו
שרק אליך אני נאמן
רק בפניך אני כורע ברה
רק לך ההוד והתפארת
כי רק אתה החיים ונותן החיים.

רמי שפירו

אני ואתה

אני ואתה נשנה את העולם,
אני ואתה, אז יבואו כבר כלם.
אמרו את זה קדם, לפני.
זה לא משנה -
אני ואתה נשנה את העולם.
אני ואתה ננסה מהתחלה,
יהיה לנו רע, אין דבר, זה לא נורא,
אמרו את זה קדם, לפני, זה לא משנה -
אני ואתה נשנה את העולם.
אני ואתה נשנה את העולם.
אני ואתה אז יבואו כבר כלם.
אמרו את זה קדם, לפני. זה לא משנה -
אני ואתה נשנה את העולם.

אריק איינשטיין

מציל עני מחזק ממנו

ועני ואביון מגוזלו.

שועת עניים אתה תשמע

צעקת הדל תקשיב ותושיע.

מתוך שחרית של שבת, נוסח עדות המזרח

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן.

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמַם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְא (בשבת שובה לעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא
וּנְחֻמָּתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן.

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם (בשבת שובה השלום) בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח
פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמְן
קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן.

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמַם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא,
בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְא מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשֻׁבְחָתָא וְנְחֻמָּתָא, דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא,
וְאָמְרוּ אָמֵן.

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע וּשְׁוֹעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וּרְפוּאָה וְגִאָּלָה
וְסְלִיחָה וְכַפְרָה וְרוּחַ וְהַעֲלָה, לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.

ממחרת חג הפסח ועד שבועות מוסיפים את ספירת העומר, עמ' 158
מראש חודש אלול ועד הושענה רבה נהוג לקרוא את תהלים כ"ז, עמ' 163

לפני קדיש

התחלות חדשות מעלות לזכרון
סופים ישנים וטריים.
אני חב כל כך הרבה לעבר
ולאלה שלקחו בו חלק
הורים וסבים,
בנים ובנות, אחים ואחיות
מורים ומעצבי רוחי,
חברים ואהובים.
כל אלה, אלה שבחיים ואלה שלא,
הוסיפו את הנגיעה שלהם
לאדם שהפכתי להיות.
לאלה שבחיים, אני פונה אליהם
בהפרת תודה ובאהבה,
כשאני פותח את זרועותי בידידות
ומציע להם אהבה מתחדשת.
למותם, אני פונה בזכרון
כשאני מאשרר את חיהם
במצוי מלא של חיי.
בשוטטות בין הספק לתקנה,
כשאני בד בבד לבד ובקהלה,
אני מחפש את האמץ להתמודד
עם העל המכביד של הלא ידוע
באצילות ובחסד.
לכבוד כל אלה אשר הלכו לפני,
אני קם להצהיר על המחזוריות הנצחית
של מעגל החיים והמות,
באמירת קדיש.

רמי שפירו

ניגונים

שתלתם נגונים בי אמי ואבי
נגונים מזמורים שכוּחיים.
גרעינים גרעינים נשאם לבבי
עתה הם עולים וצומחים
עתה הם שולחים פארות בדמי
שרשיהם בעורקי שלובים
נגוניך אבי ושריך אמי
בדפקי געורים ושבבים.

הנה אאזין שיר ערשי הרחוק
הביע פי אם אלי בת.
הנה לי תזרהנה בדמע ושחוק
"איכה" וזמירות של שבת.

כל הגה יתם וכל צליל יאלם
בי קולכם הרחוק כי יהום
עיני אעצם - והריני אתכם
מעל לחשכת התהום.

פניה ברגשטיין

מזמור לדוד, יהוה רעי לא אֶחָסֵר.
בנאות דשא ירביצני, על מי מנחות
ינהלני. נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק
למען שמו. גם כי אלך בגיא צלמות
לא אירא רע, כי אתה עמדי. שבטך
ומשענתך המה ינחמני. תערך לפני
שלחן נגד צדרי, דשנת בשמן ראשי,
כוס ירוּה. אך טוב וחסד ירדפוני כל
ימי חיי. ושבתי בבית יהוה לארץ ימים.

תהלים כג

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁרֵת מִלְּאֲכֵי עֲלִיּוֹן
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בּוֹאֲכֶם לְשֵׁלוֹם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲכֵי עֲלִיּוֹן
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּרַכּוֹנִי לְשֵׁלוֹם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲכֵי עֲלִיּוֹן
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
צֵאתְכֶם לְשֵׁלוֹם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲכֵי עֲלִיּוֹן
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּשַׁבְתְּכֶם לְשֵׁלוֹם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲכֵי עֲלִיּוֹן
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

קִידוּשׁ לֵיל שַׁבַּת

יש המתחילים בלחש: וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר
יוֹם הַשְּׁשִׁי. וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם. וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה.
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּו שַׁבַּת מְכַל מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

סַבְרֵי חֲבֵרוֹת וְחֻבְרִים

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בָּנוּ,
וַיִּשְׁבַּת קִדְּשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחִילָנוּ זְכוּרֹן לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. כִּי הוּא
יוֹם תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי קִדְּשׁ זְכוּר לִיצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי בָנוּ בְּחֵרֶת וְאוֹתָנוּ
קִדְּשֵׁת מְכַל הָעַמִּים, וַיִּשְׁבַּת קִדְּשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחִילָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, מִקְדֵּשׁ הַשַּׁבַּת.

בְּרַכַּת הַמוּצִיא

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמוּצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ.

בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
מִיְמֵינִי מִיְכָאֵל וּמִשְׁמְאֵלֵי גְבְרֵי־אֵל,
וּמִלְפָנַי אֹרִי־אֵל, וּמֵאַחֲרַי רְפָאֵל
וְעַל רֹאשֵׁי שְׂכִינַת אֵל.

מתוך קריאת שמע על המיטה

נוסח ברכת היין מהגניזה - ברכת יין עסיס

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּרָא יַיִן עֲסִיס וְתִירוֹשׁ טוֹב
מְעֻצֵי גַפְנִים, וְהוּא עָרַב לְנֶפֶשׁ וְטוֹב לְאָדָם, וּמִשְׁמַח לֵב וּמְצַהֵל פָּנִים.
וְהוּא תְנַחֲוּמִין לְאַבְלִים, וּמְרִי נֶפֶשׁ יִשְׁבְּחוּ רִישׁוֹ, וְהוּא רְפוּאָה לְכָל שׁוֹתָיו
לְמִי שִׁישְׁתָּנוּ בְטַעַם וּבְרַעַת.

הוּא שְׂמַחַת לֵבָב, שְׂשׂוֹן וְרַב - גִּילָה לְשׁוֹתֵינּוּ אוֹתוֹ. הוּא - אֱלֹהֵינוּ יִצְרוּ
מֵאֵז לְהִתְעַנֵּג בְּמַעֲשֵׂים כּוֹנְנֵנוּ מֵרֹאשׁ, שְׁכָל שׁוֹתָיו יְבָרְכוּ לְאֵל וְיִשְׁבְּחוּ
לְיוֹצֵר בִּינָה הַמְכִינֵן מֵעַדְנֵי תֵבֵל וְיוֹצֵר לְמִתְקֵי אֶרֶץ. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר בָּרָא
תִירוֹשׁ מִן הַגֶּפֶן וְהִתְקַזְּן עֲסִיס מִן הָעֲנָבִים לְהַשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ רַעְבָּה וּלְמַלֵּא נֶפֶשׁ
שׁוֹקֵקָה. שׁוֹתָיו יִשְׂמַח לְבוֹ עַל פְּרֵי מַעֲשָׂיו יְבָרְכוּ לְבוֹרְאָהוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם לְבָדוֹ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

שבת המלכה

קבלנו פני שבת ברננה ותפלה,
הביתה נשובה, בלב מלא גילה.
שם ערוך השלחן, הנרות יאירו,
כל פנות הבית יזרחו, יזהירו.
שבת שלום ומברך!
שבת שלום ומברך!
באכם לשלום, מלאכי השלום!

ח"נ ביאליק

אדון עולם

אדון עולם אשר מלך
לעת נעשה בחפצו כל
ואחרי ככלות הכל
והוא ה' והוא ה'ה
והוא אחד ואין שני
בלי ראשית בלי תכלית
והוא אלי וחי גואלי
והוא נסי ומנוס לי
בידו אפקיד רוחי
ועם רוחי גויתי

בטרם כל יציר נברא
אזי מלך שמו נקרא
לבדו ימלך נורא
והוא יהיה בתפארה
להמשיל לו להחבירה
ולו העז והמשרה
וצור חבלי בעת צרה
מנת כוסי ביום אקרא
בעת אישן ואעירה
אדני לי ולא אירא.

נמצא ואין עת אל מציאותו
 נעלם וגם אין סוף לאחדותו
 לא נערך אליו קדשתו
 ראשון ואין ראשית לראשיתו
 יורה גדלתו ומלכותו
 אל אנשי סגלתו ותפארתו
 נביא ומביט את תמונתו
 על יד נביאו נאמן ביתו
 דתו לעולמים לזולתו
 מביט לסוף דבר בקדמתו
 נותן לרשע רע כרשעתו
 לפדות מחכי קץ ישועתו
 ברוך עדי עד שם תהלתו.

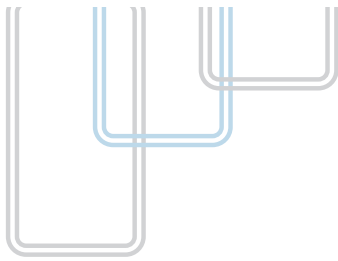
יגדל אלהים חי וישתבח
 אחד ואין יחיד כִּיחודו
 אין לו דמות הגוף ואינו גוף
 קדמון לכל דבר אשר נברא
 הנו אדון עולם לכל נוצר
 שפע נבואתו נתנו
 לא קם בישראל כמשה עוד
 תורת אמת נתן לעמו אל
 לא יחליף האל ולא ימיר
 צופה ויודע סתרינו
 גומל לאיש-חסד כמפעלו
 ישלח לקץ ימים משיחנו
 מתים יחיה אל ברב חסדו

יהוה עז לעמו יתן
 יהוה יברך את עמו בשלום

שבת שלום

תפילות, פיוטים ושירים נוספים

מִשֶׁה קִבַּל תּוֹרָה מִסִּינַי, וּמִסֵּרָה לַיהוֹשֻׁעַ,
וַיהוֹשֻׁעַ לְזִקְנִים, וְזִקְנִים לְנָבִיאִים,
וְנָבִיאִים מִסֵּרָה לְאִנְשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָּה.
הֵם אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה דְבָרִים:
הָיוּ מְתוּנִים בְּדִין,
וְהִעֲמִידוּ תַלְמִידִים הַרְבֵּה,
וַעֲשׂוּ סִיג לַתּוֹרָה:

פרקי אבות א א

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת.
וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה,
וְתֵן בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאָדָמָה,
וְשִׁבְעֵנוּ מִטוֹבָה,
וּבְרַךְ שְׁנַתְנוּ כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת.
לְבְרָכָה.

מתוך תפילת שמונה עשרה

יְדִידִי-דִי בְּאֵהָבֶת-בֵּת כְּרָמִים
וְנָשִׁיר-שִׁיר לְנֶאֱדָר-דָּר מְרוֹמִים.
אֶהוּבְךָ-בְךָ וְעֲזָךְ-זָךְ עֲצוּמִים
רְחוּמְךָ-מְךָ וְחוּמְךָ-מֵר רְחוּמִים
פְּלֵאוֹת-אוֹת וְנִסִּים-שִׁים לְחוּסִים
עֲשׂוּקִים-קִים וְהָאֵר-אוֹר תְּמִימִים
כְּאֶתְמוֹל-מוֹל לְבָבִי-בִי עֲדִי כִי
בְּפִשְׁרוֹן-רוֹן אֶהְלֵל-לֵיל וְיָמִים.

ר' יהודה הלוי

דרור יקרא לבן עם בת
 וינצרכם כמו בבת
 נעים שמכם ולא ישבת
 שבו נוחו ביום שבת

דרש נוי ואולמי

ואות ישע עשה עמי
 נטע שורק בתוך פרמי
 שעה שועת בני עמי

דרך פורה בתוך בצרה
 וגם בכל אשר גברה
 נתן צרי באף עברה
 שמע קולי ביום אקרא

אלהים, תן במדבר הר
 הדס שטה ברוש תדקח
 ולמזהיר ולנוהר
 שלומים תן כמי נהר

הרוך קמי אל קנא
 במוג לבב ובמגנה
 ונרחיב פה ונמלאנה
 לשוננו לה רנה

דעה חכמה לנפשך
 והיא כתר לראשך
 נצר מצות קדשך
 שמר שבת קדשך.

דונש בן לברט

יה רבון עלם ועלמיא.
 אנת הוא מלכא מלך מלכיא:
 עובד גבורתך ותמהיא,
 שפר קדמי להחויא.

יה רבון...

שבחין אסדר צפרא ורמשא,
 לך אלהא קדישא די ברא כל נפשא.
 עירין קדישין ובני אנשא,
 חיות ברא ועופי שמיא.

יה רבון...

רבובין עובדך ותקיפין
 מכיך רמיא וזקיף כפיפין.
 לו יחיה גבר שגין אלפין.
 לא יעול גבורתך בחושבניא.

יה רבון...

אלהא די ליה יקר ורבותא,
 פרוק ית ענד מפוס אריותא.
 ואפיק ית עמד מגו גלותא.
 עמד די בחרת מכל אומיה.

יה רבון...

למקדשך תוב ולקדש קדשין,
 אתר די ביה יחדון רוחין ונפשין.
 ויזמרון לך שירין ורחשין.
 בירושלם קרתא דשופריא.

יה רבון...

ישראל נגארה

אזמר בשבחין
למיעל גו פתחין
דבחקל תפוחין
דאגוז קדישין.

נזמין לה השתא
בפתורא חדתא
ובמנרתא טבתא
דנהרא על רישין.

ימינא ושמאלא
ובניהו כלה
בקשוטין אזלא
ומאנין ולבושין.

יחבק לה בעלה
וביסודא דילה
דעביד ניתא לה
ידא כתיש כתישין.

צוחין אף עקתינ
בטלין ושביתין
ברם אנפין חדתין
ורוחין עם נפשין.

חדו סגי ייתי
ועל חדא תרתני
נהורא לה ימטי
וברכאן דנפישין.

ר' יצחק לוריא (האר"י)

אזמר בשבחין
לבוא בפתחים
שבשדה תפוחים
שקדושים הם.

נזמיננה עתה
בשלחן חדש
ובמנורה טובה
המאירה על ראשים.

ימין ושמאל
ובניהם כלה
יוצאת בקשוטים
וכלים ולבושים.

יחבקנה בעלה
וביסוד אשר לה
הגורם לה נחת
יכתש כתוש.

צעקות גם צרות
בטלות ושובתות
אך פנים שמחות
ורוחות עם נפשות.

שמחה גדולה תבוא
בכפל כפלים
אור לה יגיע
וברכות רבות.

למולדת שובי רוני

למולדת שובי רוני
צהלי בת יפהפיה
בתוכך אתן משכני
בני על הר המורה

אורי נאווה כי בא אורך
ושכחי ימי שפלותך
עורי יפה שירי שירך
כי תמו ימי גלותך
ובנה אולמך ודבירך
שמה על ארץ צביה

שובי אל משכנותיך
שובי את ואני אשובה
ואגאל את שביתיך
יהיו לאלפי רבבה
ארחם על אדמותיך
ותהי לגפן פריה

רעה חביבה עדינה
שמחי גילי שיר דברי
פרחי כציץ פשוטנה
ודגי ורבי עשי פרי

כי הגאלה נכונה אשלח ינון ואליה

אשר מזרחי / עממי

אין כאלוהינו עם תרגום ללדינו

אין כִּאדוֹיִנו אין כִּאלֹהֵינו
אין כְּמוֹשִׁיעֵנו אין כְּמַלְכֵנו

Non komo nuestro Dio, Non komo nuestro Señor,
Non komo nuestro Rei, non komo nuestro Salvador.

מי כִּאדוֹיִנו מי כִּאלֹהֵינו
מי כְּמוֹשִׁיעֵנו מי כְּמַלְכֵנו

Ken komo nuestro Dio? ken komo nuestro Señor?
ken komo nuestro Rei? kon komo nuestro Salvador?

נֹדֶה לְאֵדוֹיִנו נֹדֶה לְאֱלֹהֵינו
נֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנו נֹדֶה לְמַלְכֵנו

Loaremos a nuestro Dio, loaremos a nuestro Señor,
loaremos a nuestro Rei, Loaremos a nuestro Salvador.

בְּרוּךְ אֵדוֹיִנו בְּרוּךְ אֱלֹהֵינו
בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנו בְּרוּךְ מַלְכֵנו

Bendicho nuestro Dio, bendicho nuestro Señor,
Bendicho nuestro Rei, bendicho nuestro Salvador.

אַתָּה הוּא אֵדוֹיִנו אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינו
אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנו אַתָּה הוּא מַלְכֵנו

Tu sos nuestro Dio, Tu sos nuestro Señor,
Tu sos nuestro Rei, Tu sos nuestro Salvador.

יהי שלום בחילנו
בסימן טוב בן בא לנו
ושלוח בישראל
בזמיו יבא הגואל.

הילד יהי רענן
ובתורה אז יתבונן
בצל שדי יתלונן
יאליף דת לכל שואל.

ומקורו יהי ברוד
ושלחנו יהי ערוד
זמן חיו יהי ארוד
וזבחו לא יתגאל:

שמו יצא בכל עבר
וליראי אל יהי חבר
אשר יגדל יהי גבר
יהי בדורו כשמואל:

עדי זקנה וגם שיבה
ושלום לו ורב אהבה
יהי דשן בכל טובה
אמן בן יאמר האל.

הנמול בתוך עמו
ויהיה אלהיו עמו
יחיה לאביו ולאמו
ועם כל בית ישראל.

יהוה אלהינו, לקח טוב נתן לנו
על יד משה רבנו, הודו ליהוה כי טוב

הודי ירד לגנו, וכפלה קדשנו
במצותיו צוננו, סור מרע ועשה טוב.

וביום השבת קדש, הוא יום ששה לחדש
חתן כלתו קדש, בשבת אחים מה טוב.

הגלו עלי אהבה, הודי דגול מרבבה,
יהוה מסיני בא, ותרא אותו כי טוב.

אנכי ולא יהיה, דבר ממית ומחיה,
היה, הוה ויהיה, הוא הישר והטוב.

ברוך הוא וברוך שמו, אשר צנה לעמו,
לא תשא לשוא שמו, אמר אלהים לא טוב.

יום השבת מנוחה, לא יגון ואנחה,
קול ששון וקול שמחה, והנה האור כי טוב.

חיים וחסד לה, אם תכבד כל ימיה,
אביד ואמה, ארץ ימים וגם טוב.

צלם אלהים ודמות, לא תרצח כי מות תמות,
גם חיות גם בהמות, כי יהוה לכל טוב.

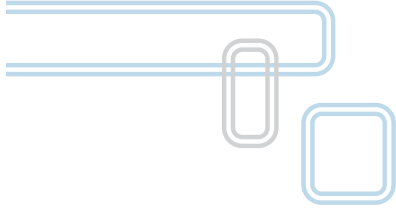
ישר חיל לא תנאף, אזי לא יחרה אף,
לא מלאך ולא שרף, אוהב ימים לראות טוב.

רחוק תרחק לא תעשה, לא תגנב לא תכסה
כי אם בתורת משה, טעמו וראו כי טוב.

אמת קנה אל תמכר, לא תענה כשכור,
לא תחמד, זכור תזכר, ומצות אל תמנע טוב.

חסין קדוש חננו, נך ישר עננו
קבל תפלתנו, חסדך מחיים טוב.

סימן דוד אבוחצירא חז'

אנחנו לא צריכים

כָּבֶר יִבְשׁוּ עֵינֵינוּ מִדְּמָעוֹת,
וּפֵינוּ כָּבֶר נוֹתֵר אֵלֶם בְּלִי קוֹל.
מָה עוֹד נִבְקֵשׁ, אָמֹר מָה עוֹד?
כַּמְעַט בְּקִשְׁנוּ לָנוּ אֶת הַכֹּל.

אֶת הַגֶּשֶׁם תֵּן רַק בְּעֵתוֹ,
וּבְאֵיבִיב פִּזָּר לָנוּ פְּרָחִים,
וְתֵן שְׂיַחְזֹר שׁוֹב לְבֵיתוֹ,
יֹתֵר מִזֶּה אֲנַחְנוּ לֹא צָרִיכִים.

כָּבֶר כְּאֲבָנוּ אֶלְף צִלְקוֹת,
עֵמֶק בְּפָנִים הַסֵּתֵרנוּ אֲנַחְהָ.
כָּבֶר יִבְשׁוּ עֵינֵינוּ מִלְּבַכּוֹת -
אָמֹר שְׂכַבֵּר עֲמַדְנוּ בְּמִבְחָן.

אֶת הַגֶּשֶׁם תֵּן רַק בְּעֵתוֹ,
וּבְאֵיבִיב פִּזָּר לָנוּ פְּרָחִים,
וְתֵן לָהּ לַהֲיוֹת שִׁנִּית אֲתוֹ -
יֹתֵר מִזֶּה אֲנַחְנוּ לֹא צָרִיכִים.

כָּבֶר כְּסִינֹו תֵל וְעוֹד אֶחָד,
טָמְנוּ אֶת לְבָבוֹ בֵּין בְּרוּשִׁים.
עוֹד מְעַט תִּפְרָץ הָאֲנַחְהָ -
קִבֵּל זֹאת כְּתִפְלָה מֵאֵד אִישִׁית.

אֶת הַגֶּשֶׁם תֵּן רַק בְּעֵתוֹ,
וּבְאֵיבִיב פִּזָּר לָנוּ פְּרָחִים,
וְתֵן לָנוּ לְשׁוֹב וְלִרְאוֹתוֹ -
יֹתֵר מִזֶּה אֲנַחְנוּ לֹא צָרִיכִים.

אבי קורן / שמואל אימברמן

היום

הַיּוֹם נַעֲשֶׂה מִשְׁהוֹ בְּלִתֵּי נִשְׁכָּח
שְׂיִשְׂאִיר זְכָרוֹן שֶׁל שְׂמִיחָה מְבָרָךְ
הַיּוֹם אֲשַׁלַּח יָד לְלִטְף אֶת רֵאשִׁיךָ
הַיּוֹם אֶגְרֹם לָךְ סוּף סוּף לְחִיָּה.

הַיּוֹם אֶגְרֹשׁ אֶת הָעֶצֶב מֵעֵינֶיךָ
אֶעֱשֶׂה אֶת הַיּוֹם לְמֵאֲשֶׁר בְּחִיָּה .
הַיּוֹם תִּשְׁמְעֵי מַה שְׁעוֹד לֹא שְׁמַעְתָּ
אֲחַדְדֶשׁ לָךְ חֲדוּשׁ וְאֲדַלִּיק לָךְ מִכָּבֶט.
הַיּוֹם אֲבַטֵּל לָךְ מִשְׁהוֹ טְעִים
אֶעֱשֶׂה אֶת הַכֹּל שְׂיִהְיֶה לָךְ נָעִים.
נִכּוֹן, לֹא תִמִּיד אֲנִי מִרְאֶה אֶהְבֶּה
אֲבָל הַיּוֹם אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת הַקְּרָבָה.
הַיּוֹם.

כֹּל כֵּן הִרְבֵּה זְמַן לֹא דִבְרַנּוּ שְׁנֵינוּ
עַל כֹּל מַה שְׁעוֹבֵר מֵעֵלֵינוּ
הַיּוֹם נִצָּא לְסִבּוּב בְּשִׂכּוֹנָה
נִשְׁבַּח קִצֵּת בְּיַחַד עַל סִפְסָל בְּגִנָּה.
הַיּוֹם נַעֲשֶׂה מִשְׁהוֹ בְּלִתֵּי נִשְׁכָּח
שְׂיִשְׂאִיר זְכָרוֹן שֶׁל שְׂמִיחָה מְבָרָךְ
הַיּוֹם אֲשַׁלַּח יָד לְלִטְף אֶת רֵאשִׁיךָ
הַיּוֹם אֶגְרֹם לָךְ סוּף סוּף לְחִיָּה.
הַיּוֹם.

אהוד בנאי

אהבה בת עשרים

ידענו אש, ידענו רעם
ואהבה בת עשרים
ברחנו זה מזו לא-פעם
אבל היינו חוזרים
וחדר זה עודו שומר
זכרון ימים יפים יותר
עקבות סופה אשר פרחת לה
כאן שום דבר אינו דומה
לאשר עבר לאשר חומק
לאשר הולך אתנו הלאה
יפה שלי
את יחידה ומכושפת שלי
מאור השחר עד לבוא לילי
אוהב אותך,
אוהב עדין.
אני מכיר את כשופיך
את השקרים את הסודות.
צריך תמיד לפקח עין
ולהשמר מפלכודות.
ובלילות הכי קרים
היו ודאי גם אחרים
שאת גופך השביעו נחת.
הן אחרי ככלות הכל
היה לי כשרון גדול
להזדקן אתך ביחד.
יפה שלי...
הזמן שיר אבל מנגן עוד
והימים כואבים
אך אין מלכדת מסכנת
כשלותם של אוהבים.
אם את רוצה עכשו לבכות
לבי עכשו נקרע פחות
יש בזהירות עכשו ללכת.
זה קו הגבול מכאן עד כאן
כי המשחק הוא מסכן
המלחמה ברה נמשכת
יפה שלי...

ז'אק ברל / עברית: נעמי שמר

גאון

גאון מי שהמציא את הים
דגים וגלים והל לכלם
גאון מי שהמציא ת'שקיעה
איך כל יום השמש נהיית עיפה

איך הירח מתרומם...?

גאון מי שהמציא ת'זקנה
לפעמים אנשים גם צריכים מנוחה
גאון מי שהמציא ת'חיות
לפעמים הן יותר מאתנו אנושיות

כמה פשוטה השאלה
גאון מי שמבין אותה...

גאון מי שהמציא ת'שתיקה
לפעמים ממלים היא יותר חזקה
גאון מי שהמציא חברים
כשאפשר לדבר בלילות הקרים

כמה יפה האהבה
גאון מי שהדליק אותה

גאון מי שהביא לי אותך
ואיך בלעדיך הייתי בוכה

אביב גפן

הַלְלוּהָ
הַלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרַקִּיעַ עֶזוֹ.
הַלְלוּהוּ בְּגְבוּרַתָּיו, הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלוֹ.
הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בַּנֶּבֶל וּכְנֹר.
הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמַחֹל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֶגְב.
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה.
כֹּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּהָ.

תהלים קז

הללו את יהוה ממעמקי היקום
הַלְלוּ אֵת יְהוָה מִמַּעַמְקֵי הַיְקוּם
הַלְלוּ אֵת יְהוָה בְּלִבְבוֹת הָאֲנָשִׁים
הַלְלוּ אֵת יְהוָה עַל הַכֶּחַ וְעַל הַיָּפִי
עַל הַרְגֵשׁ וְעַל הָאֱהָבָה הָאִינְסוֹפִית
הַלְלוּ אֵת יְהוָה בְּכָלֵי הַקֶּשֶׁה וּבְכָלֵי נְשִׁיפָה
בְּרִבְעֵיזוֹת מִיָּתֵר וּבְכִנּוּרוֹת
הַלְלוּ אֵת יְהוָה בְּמִסְחָר וּבְמִקוּמוֹת הָעֲבוֹדָה
בְּעֶזְרַת מַחְשָׁבִים, בְּעֶזְרַת פִּטְיֹשׁ וּמִסְמָר
הַלְלוּ אֵת יְהוָה בְּחֵדֵר הַשָּׁנָה וּבְמִטְבָּח
הַלְלוּ אֵת יְהוָה בְּסִירִים וּבְקַנְקָנִים
הַלְלוּ אֵת יְהוָה בְּמִקְדָּשׁ זְמַן הַהוֹנָה
כָּל נְשִׁימָה תְהַלֵּל יְהוָה
הַלְלוּהָ.

מחבר לא ידוע, על פי תהילים קז

הללויה

הללו את יהוה בקוסמוס,
מקום קדשו
הללוהו במרומים ברדיוס של 100,000 שנות אור
הללוהו כל כוכבי אור
והחללים שבין הכוכבים
הללוהו שמי השמים,
בגלקסיות ובחללים הבין גלקטיים
הללוהו האטומים, הניאטרוניים, הפרוטונים,
הקוורקים ומה שביניהם
הללוהו בגל ובכנור ובסקסופון
הללוהו בקלרינט ובשופר
בחצוצרות ובטרומבונים
במשורוקיות ובקורנאות
הללוהו בכנורות ובבטנגונאות
בפסנתרים ובעגבים
הללוהו בבלוז ובג'ז
בתזמורות הפילהרמוניות
ובשירת הגוספל
עם החמישית של בטהובן
בגיטרות ובמרימבות
הללוהו בקלטות, בדיסקים,
באפודים וב-MP3
כל הנשמה וכל תא חי
תהלל יי
הללויה

ארנסטו קרדינו

הללויה

הללויה לעולם
הללויה ישירו כלם
במלה אחת בודדה
הלב מלא בהמון תודה
והולם גם הוא
איזה עולם נפלא.

הללויה עם השיר
הללויה על יום שמאיר
הללויה על מה שהיה
ומה שיעוד לא היה
הללויה.

הללויה לעולם
הללויה ישירו כלם
והענבלים הגדולים
יהדדו בהמון צלילים
ואתנו הם יאמרו
הללויה.

הללויה על הכל
הללו על מחר ואתמול
הללויה ותנו יד ביד
ושירו מלב אחד
הללויה.

שמרית אור / קובי אשרת

דברים שרציתי לומר

יש דברים שרציתי לומר ואינם נענים לי
המלים שבחרתי אינן הטובות מכלן
עמקים מני ים הסודות שאינם מוכנים לי
שאולי לא אבין, לא אבין לעולם.

לא בכל הדרכים שרציתי ללכת הלכתי
בדרכים שהלכתי תעיתי ודאי לא פעם אחת
ועצבות מהלה כל שמחה, כל שמחה
ששמחתי
כמו בקשתי דבר, דבר שאבד.

חלומות שחלמתי והם מקצים בי עדין
שבריהם בעיני נשטפים מפני בדמעה
ולילות יסורים לא ספורים שהטבעתי ביני
כאובד בדרכי, בדרכי הרעה.

אך בכל הדרכים מעולם לא אבדה לי דרכנו
וגם אם לפעמים סערנו מסביב הרוחות
ואהבתי אותך והיה לנו טוב, טוב עד גדולינו
והיה לנו רע ואהבתי אותך לא פחות.

יעקב רוטבליט / יהודה פוליקר

לפני שיגמר

עידן רייכל

לא לפחד להתאהב
שישבר הלב
לא לפחד בדרך לאבד

לקום כל בקר
ולצאת אל החיים
ולנסות הכל לפני שיגמר

לחפש מאיפה באנו
ולחזור בסוף תמיד להתחלה
למצא בכל דבר עוד יפי
ולרקד עד שנופלים מעיפות
או אהבה

מפל הרגעים בזמן
למצא אחד לאחז בו
להגיד שהגענו
תמיד לזכר לרגע לעצר
ולהודות על מה שיש ומאיפה שבאנו

לחבק אותה בלילה
כשהיא נרדמת
אז כל העולם נרגע
לנשם אותה עמוק
לדעת שתמיד
אני אהיה שם בשבילה

חיוכים

אם עולה השמש ובכל בקר חדשה היא
אם הפרחים סתם מחיכים אל העולם
אם מתנגלגל הגל מצחוק עד השמים
אז למה גם אנחנו לא נצחק עם כלם?

אם יש עוד קרקסים וליצנים ולא בספר
אם צחוק הילדים נשמע צלול ולא רחוק
צחוק השוק, הים, הפעמון של בית הספר
אז למה גם אנחנו לא נלמד לצחק?

כדאי, כדאי ללמד מן הפרחים
לא לקמץ בחיכים
והעולם, תראה, יהיה פתאם כה טוב,
כדאי לצחק ולחייך נסו רק פעם,
כדאי לצחק, כדאי לחיות, כדאי לאהב.

צריך קצת לחיך, מתר לכעס
אך בזהירות לא להרס
אפשר לרקם חלום נפלא ביום סגריר
אפשר לחלם ולקוות נסו רק פעם
אפשר לצחק ללא סבה, אפשר גם לשיר.

אדם הולך בעיר, והיא שלו והיא זרה לו,
והוא שותק והעולם כלו שותק
לפתע בדיק מוולו תינקת התחיקה לו
והאדם צוחק והעולם כלו צוחק.

ושוב נושקת שקמש את העיר המאהבת
גל שובב וקל נושק לסלע שוב ושוב,
האור נושק לצל והפסים את הרקבת
רק אנו שוכחים מה שכל כך כל כך חשוב.

כדאי, כדאי ללמד...

לאה נאור / אנחל קבראל

שיר שמח

אם גם ראשנו שח
ועצב סובבנו -
הבה ונתלקח
מן השמחה שבנו.

הי, הי,
הבה ונתמלא
שמחה, שמחה כמלא העין,
הי, הי,

שירו עלה, עלה,
עלה ובער היין!
עלה ובער היין!
הי, הי...

עלה ובער כאש
והדליקנו כח!
אבוי למתאש,
הלילה יש לשמח!

הי, הי,
הלילה יגאל
כל מי, כל מי שנושמה בו,
הי, הי,

כל איש בישראל -
ניצוץ של נחמה בו!
ניצוץ של נחמה בו!
הי, הי...

יעקב אורלנד / מרדכי זעירא

צפור שנייה

ראיתי צפור רבת יפי,
הצפור ראתה אותי.
צפור רבת יפי כזאת לא אראה עוד
עד יום מותי.

עבר בי אז רטט של שקמש,
אמרתני מלים של שלום.
מלים שאמרתני אמש
לא אמר עוד היום.

נתן דן / מישה סגל

על כל אלה

על הדבש ועל העקץ,
על הפור והמתוק,
על בתנו התינוקת
שמור אלי הטוב.

על האש המבערת,
על הפנים הזפים,
על האיש השב הביתה
מן המרחקים.

על כל אלה, על כל אלה,
שכר-נא לי אלי הטוב.
על הדבש ועל העקץ,
על הפור והמתוק,
אל נא תעקר נטוע,
אל תשכח את התקנה
השיבני ואשובה
אל הארץ הטובה.

שמור אלי על זה הבית,
על הגן, על החומה,
מגינן, מפחד-פתע וממלחמה.

שמור על המעט שיש לי,
על האור ועל הטף
על הפרי שלא הבטיל עוד
ושנאסף.

על כל אלה...

משרש אינן ברוח,
מרחוק נושר כוכב,
משאלות לבי בחשך
נרשמות עכשיו.

אנא, שמור לי על כל אלה
ועל אהובי נפשי,
על השקט, על הכבי
ועל זה השיר.

נעמי שמר

כולנו זקוקים לחסד

כלנו זקוקים לחסד
כלנו זקוקים למגע
לרכש חם לא בכסף,
לרכש מתוך מגע.
לתת בלי לרצות לקחת
ולא מתוך הרגל.

כמו שמש שזרחת,
כמו צל אשר נופל.
בואי ואראה לך מקום
שבו עוד אפשר לנשם.

כלנו רוצים לתת.
רק מעטים יודעים איך.
צריך ללמד פעת
שהאשר לא מחייב,
שמה שנתן אי פעם
לא ילקח לעולם.

שיש לכל זה טעם,
גם פשהטעם תם...
בואי ואראה לך מקום
שבו עוד אפשר לראות.

כלנו רוצים לאהב.
כלנו רוצים לשמח.
כדי שיהיה לנו טוב,
כדי שיהיה לנו כח.

כמו שמש שזרחת,
כמו צל אשר נופל,
בואי ואראה לך מקום
שבו עוד מאיר אור יום.

נתן זך / אילן וירצבורג

מתנות קטנות

זֶה עוֹד יוֹם שְׁשִׁי נוֹשֵׁם אֶת הָאָוִיר
הָאוֹר וְהַצֵּל מִשְׂחָקִים שׁוֹב תּוֹפֶסֶת
הַשְּׁלֶחַן עֶרֶוֹךְ, תְּמוֹנֹת יְלָדוֹת עַל הַקִּיר
שִׁירֹת לְבָנוֹת חוֹזְרוֹת מִבֵּית כְּנֶסֶת
וְהָרִיחַ הַזֶּה שְׁשׁוֹרֵט לִי אֶת הַלֵּב
מִתְגַּנֵּב מִתְגַּנֵּב וּפּוֹתֵחַ דְּלָתוֹת
אֵל אֲשֶׁר קָטָן, אֵל אוֹתוֹ שִׁיר יִשָּׁן
שְׁעוֹבֵר אֶצְלוֹ בְּמִשְׁךָ דּוֹרוֹת

מתנות קטנות

מִיִּשְׁהוּ שְׁלַח לִי מִתְּנוּת קִטְנוֹת
רְסִיסִים שֶׁל כְּנָנָה, עֵגוּלִים שֶׁל אֲמוּנָה
מִתְּנוּת קִטְנוֹת
מִיִּשְׁהוּ שְׁלַח לִי מִתְּנוּת קִטְנוֹת
כְּמוֹ הַכַּחַץ לְקַבֵּל אֶת מָה שְׁאִין, אֶת מָה שְׁיִישׁ
מָה עוֹד אֶפְשָׁר כִּכָּר לְבַקֵּשׁ?

זֶה עוֹד יוֹם שְׁשִׁי מִרְפֶּסֶת וְעֵתוֹן
הַשְּׂמֶשׁ כְּמוֹ הַדְּאָגוֹת לְאֵט נִמְחָקֵת
מִנְגִּינוֹת פְּשׁוּטוֹת זֹחֵלוֹת מֵהַחֲלוֹן
וְשׁוֹם סֵעֶרָה כִּכָּר לֹא תִסְתִּיר פֶּה אֶת הַשְּׂקֵט.

מתנות קטנות...

כִּי בָנוּ בְּחֶרֶת
וְאוֹתָנוּ קִדְשָׁתָהּ
בְּרוּךְ אַתָּה ה'
מִקְדָּשׁ הַשֶּׁבֶת

וְהָרִיחַ הַזֶּה שְׁשׁוֹרֵט לִי אֶת הַלֵּב
מִתְגַּנֵּב מִתְגַּנֵּב וּפּוֹתֵחַ דְּלָתוֹת
אֵל אֲשֶׁר קָטָן אֵל אוֹתוֹ שִׁיר יִשָּׁן
שְׁעוֹבֵר אֶצְלוֹ בְּמִשְׁךָ דּוֹרוֹת

מתנות קטנות...

נועם חורב / רמי קליינשטיין

יש בי אהבה

בֵּין הָאֶפֶל לְנֶסֶתֶר
בְּעוֹלָמְנוּ הַפֶּר
אוֹמְרִים שְׁיִישׁ עוֹד תִּקְנֶה
קוֹרְאִים לְזֶה אֶהְבֶּה
וּמְחַכִּים לְבֹאֶה

בֵּין הָאֶתְמוֹל לְעֵתִיד
בֵּין הָאוֹצֵר לְתַחֲתִית
אוֹמְרִים שְׁיִישׁ עוֹד תִּקְנֶה
קוֹרְאִים לְזֶה אֶהְבֶּה
וּמְחַכִּים לְבֹאֶה

בֵּין הַבִּלְבוּל לְאֶסוֹן
תִּדְעוּ שְׁיִישׁ פִּתְרוֹן
קוֹרְאִים לְזֶה אֶהְבֶּה

בֵּין הַזִּיּוּף לְאֶמֶת
בֵּין כָּל מָה שְׁחִי לְמֵת
יִשְׁנֶה אֶהְבֶּה

יֵשׁ בִּי אֶהְבֶּה
וְהִיא תִתְעוֹרֵר וְתִגַּע
יֵשׁ בִּי אֶהְבֶּה
וְהִיא תִנְצַח

בֵּין הַשְּׂפִיאוֹת לְשִׁנָּה
בֵּין הַיְלָדוֹת לְזִקְנָה
אוֹמְרִים שְׁיִישׁ עוֹד תִּקְנֶה
קוֹרְאִים לְזֶה אֶהְבֶּה
וּמְחַכִּים לְבֹאֶה

ארקדי דוכין

צלילי השקט

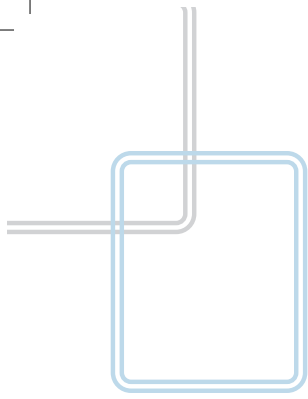
אפלה טובה שלי
את אֶזְנֶךָ הִטִּי נָא לִי
חלום מוזר עשה אלי דרכו
חרש בשנתי טמן זרעו
החזון שבמוחי הטמן בלאט
והוא עוד שט
בתוך צלילי השקט
בחלומי אני בודד
ברחובות צרים צועד
ובהלת פנס בקצה רחוב
בלילה קר, שכיח ורטב
את עיני פלחו אורות גאון קרים
וזוהרים
נגעו בצליל השקט
ובאורות הצהבים
ראיתי אנשים רבים
מדברים, אך לא אומרים דבר
להקשיב אינם יודעים מכבר
שיר חדש כותבים שאיש לא יזמר
ואין מפר
את צלילי השקט
האזינו לי, שוטים
שקט וסרטן פושטים
את דברי שמעו אלמדכם
יד הושיטו לי מתוך לבכם
אך מלי כמו טפות נשרו
הדהדו
בתוך השקט
אנשים תפלות נשאו
לשלטי האור סגדו
והאותיות הזוהרות
סימנים נתנו ואזהרות
הן דברי הנביאים פתובים
בכל חדרי המדרגות
על פני קירות
בתוך צלילי השקט

פול סיימון / תרגום: אהוד מנור

לשוב הביתה

הגיע הזמן להתעורר
לעזוב הכל להתגבר
לשוב הביתה לא לחפש מקום אחר
הגיע הזמן להשתנות
גם אם פספסנו כמה תחנות
אפשר לרדת יש רכבת חזרה לשכונות
הכל אפשר רק אם נרצה, המחפש תמיד מוצא
גם אם הוא נמצא אי שם הרחק בקצה
דלתות שמים לא נגעלו, כשהבן קורא הצילו
אז אבא שבשמים מגיע אפלו
אפלו שעשינו משהו רע
הוא מוחל וסולח מוחל וסולח
ומושיט ידו לעזרה ונותן ברחמי
את הכח לתקן ולשוב אליו
הגיע הזמן להתחרט
אם כבר לברח אז מהחטא
אם כבר לקחת אז לקחת בשביל לתת
וזה הזמן להתקרב לא לפחד מהכאב
ואם לתת אז כבר לתת מכל הלב
הכל אפשר רק אם נרצה, המחפש תמיד מוצא
גם אם הוא נמצא אי שם הרחק בקצה
דלתות שמים לא נגעלו, כשהבן קורא הצילו
אז אבא שבשמים מגיע אפלו

ישי ריבו / מאור שושן

פה בארץ חמדת אבות
 פה בארץ חמדת אבות
 תתגשמונה כל התקוות,
 פה נחיה ופה נצר,
 חיי זהר חיי דרור,
 פה תהא השכינה שורה,
 פה תפרח גם שפת התורה.

נירו ניר, ניר, ניר,
 שירו שיר, שיר, שיר,
 גילו גיל, גיל, גיל,
 כפר הנצו נצנים.
 נירו ניר, ניר, ניר,
 שירו שיר, שיר, שיר,
 גילו גיל, גיל, גיל,
 עוד יבואו זרעונים.

מוריס רוזנפלד / הרמן צבי ארליך /
 תרגום: ישראל דושמן

עוד לא תמו כל פלאיך

ארצנו הקטנטונת, ארצנו היפה
 מולדת בלי פתנת, מולדת יחפה
 קבליני אל שיריך, כלה יפהייה
 פתחי לי שעריך אבוא בם אודה יה.

בצל עצי החרש, הרחק מאור חמה
 יחדו נכה פה שרש אל לב האדמה
 אל מעינות הזוהר, אל בארות התם
 מולדת ללא תאר וצועני יתום.

עוד לא תמו כל פלאיך
 עוד הזמר לו שט
 עוד לפי מכה עם ליל
 ולוחש לו בלאט:
 את לי את האחת
 את לי את, אם ובת
 את לי את המעט
 המעט שנותר.

נביאה בבגדינו את ריח הכפרים
 בפעמון לבנו יכו העדרים,
 ישנה דממה רוגעת
 וקרן אור יפה,
 ולאורה נפסעה ברגל יחפה.

עוד לא תמו כל פלאיך...

יורם טהרלב / רמי קלינשטיין

אין לי ארץ אחרת

אין לי ארץ אחרת
 גם אם אדמתי בוערת
 רק מילה בעברית חודרת
 אל עורקיי, אל נשמתי
 בגוף פואב, בלב רעב
 כאן הוא ביתי

לא אשתוק, כי ארצי
 שינתה את פניה
 לא אותר לה,
 אזכיר לה,
 ואשיר כאן באוניה
 עד שתפקח את עיניה

אין לי ארץ אחרת
 עד שתחדש ימיה
 עד שתפקח את עיניה

אהוד מנור / קורין אלאל

מסע אל ארץ ישראל

הֵיִרַח מִשְׁגִּיחַ מַעַל,
עַל גְּבִי שֶׁק הָאֵכֶל הַדֵּל
הַמְדַבֵּר מִתַּחְתֵּי, אֵין סוֹפּוֹ לְפָנִים,
וְאִמִּי מִבְּטִיחָה לְאַחֵי הַקְּטָנִים.

עוֹד מַעֲט, עוֹד קֶצֶת, לְהָרִים רְגָלִים
מֵאֲמָץ אַחֲרוֹן, לְפָנֵי יְרוּשָׁלַיִם.

אוֹר יָרַח הַחֲזֵק מַעֲמָד,
שֶׁק הָאֵכֶל שֶׁלֵּנוּ אָבֵד
הַמְדַבֵּר לֹא נֹגֵמַר, יִלְלוֹת שֶׁל תַּנּוּיִם,
וְאִמִּי מַרְגִּיעָה אֶת אַחֵי הַקְּטָנִים.

עוֹד מַעֲט, עוֹד קֶצֶת, בְּקָרוֹב נִגָּאֵל
לֹא נִפְסִיק לְלַכֵּת לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

וּבְלִילָה תִקְפּוּ שׁוֹדְדִים,
בְּסָפִין גַּם בַּחֲרֵב חֲדָה
בַּמְדַבֵּר דָּם אִמִּי, הֵיִרַח עֲדִי
וְאִנִּי מִבְּטִיחָה לְאַחֵי הַקְּטָנִים.

עוֹד מַעֲט, עוֹד קֶצֶת, יִתְגַּשֵּׁם הַחֲלוּם
עוֹד מַעֲט נִגִיעַ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

בִּירַח דְמוּתָהּ שֶׁל אִמִּי,
מִבִּיטָה בִּי, אִמָּא אֵל תַּעֲלָמִי
לוֹ הֵיִתָּה לְצַדִּי, הִיא הֵיִתָּה יְכוּלָה,
לְשַׁכְנֵעַ אוֹתָם שְׂאֵנִי יְהוּדִי.

עוֹד מַעֲט, עוֹד קֶצֶת, יִתְגַּשֵּׁם הַחֲלוּם
עוֹד מַעֲט נִגִיעַ, לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

עוֹד מַעֲט, עוֹד קֶצֶת, לְהָרִים רְגָלִים
מֵאֲמָץ אַחֲרוֹן, לְפָנֵי יְרוּשָׁלַיִם.

חיים אידיסיס / שלמה גרוניך

משירי ארץ אהבתי

מְכוֹרָה שְׁלִי, אֶרֶץ נוֹי אֲבִיוֹנָה
לְמַלְכָּה אֵין בֵּית, לְמַלְכָּה אֵין כְּתָר.
וְשִׁבְעָה יָמִים אֲבִיב בְּשִׁנָּה
וְסִגְרִיר וְגִשְׁמִים כָּל הַיָּתָר.

אֶף שִׁבְעָה יָמִים הַוָּרְדִים פּוֹרְחִים,
וְשִׁבְעָה יָמִים הַטְּלָלִים זוֹרְחִים,
וְשִׁבְעָה יָמִים חֲלוֹנוֹת פְּתוּחִים,
וְכָל קִבְצֵינִי עוֹמְדִים בְּרָחוֹב
וְנוֹשְׂאִים חִוְרוֹנָם אֵל הָאוֹר הַטּוֹב,
וְכָל קִבְצֵינִי שְׂמֻחִים.

מְכוֹרָה שְׁלִי, אֶרֶץ נוֹי אֲבִיוֹנָה
לְמַלְכָּה אֵין בֵּית לְמַלְכָּה אֵין כְּתָר.
רַק שִׁבְעָה יָמִים חֲגִים בְּשִׁנָּה
וְעִמָּל וְרַעֵב כָּל הַיָּתָר.

אֶף שִׁבְעָה יָמִים הַנְּרוֹת בְּרוּכִים
וְשִׁבְעָה יָמִים שְׁלַחְנוֹת עֲרוּכִים,
וְשִׁבְעָה יָמִים הַלְּבָבוֹת פְּתוּחִים,
וְכָל קִבְצֵינִי עוֹמְדִים בַּתְּפִלָּה,
וּבְנִי בְנוֹתֵיךְ חֲתוּ וְכִלָּה,
וְכָל קִבְצֵינִי אַחִים.

עֲלוּבָה שְׁלִי, אֲבִיוֹנָה וּמְרָה,
לְמַלְכָּה אֵין בֵּית, לְמַלְכָּה אֵין כְּתָר -
רַק אַחַת בְּעוֹלָם אֶת שִׁבְחֵךְ אֲמָרָה
וְגִנּוּתֵךְ חֲרַפְתֵּךְ כָּל הַיָּתָר.

וְעַל כֵּן אֵלֶיךָ לְכָל רָחוֹב וּפְנָה,
לְכָל שׁוֹק וְחֶצֶר וְסִמְטָה וְגִנָּה,
מִחֲרָבַן חוֹמֹתֶיךָ כָּל אֲבֹן קִטְנָה -
אַלְקִט וְאַשְׁמֹר לְמִזְכָּרְתָּ.

וּמַעִיר לְעִיר, מִמְדִּינָה לְמְדִינָה
אֲנוּדָה עִם שִׁיר וְתַבַּת נְגִינָה
לְתַנּוֹת דְּלוּתֵךְ הַזוֹהָרָת.

לאה גולדברג / דפנה אילת

מקום לדאגה

בְּקִצָּה הַשָּׁמַיִם וּבְסוֹף הַמַּדְבָּר
יֵשׁ מְקוֹם רְחוֹק מְלֵא פְרָחִי בָר
מְקוֹם קָטָן, עֲלוּב וּמְשֻׁגָע
מְקוֹם רְחוֹק, מְקוֹם לְדֹאגָה.

אוֹמְרִים שָׁם מָה שְׂיִקְרָה
וְחוֹשְׁבִים עַל כָּל מָה שְׂיִקְרָה
אֱלֹהִים שָׁם יוֹשֵׁב וְרוֹאֶה
וְשׁוֹמֵר עַל כָּל מָה שְׂבָרָא

אָסוּר לְקַטֹּף אֶת פְּרָחֵי הַגֵּן
אָסוּר לְקַטֹּף אֶת פְּרָחֵי הַגֵּן
וְדוֹאֵג, וְדוֹאֵג נוֹרָא.

יהונתן גפן / מתי כספי

עמוק בטל

טָנָא מְלֵא כּוֹכָבִים
רִיחַ דְּשָׂאִים דּוֹבְבִים
עֵמֶק בְּטָל
פּוֹעֵם לְבָבִי

הִנֵּה פְעֻמֶיהָ קְרִבִים
הִרְעִידוּ רְבוּא רְבִיבִים
עֵמֶק בְּטָל
פּוֹעֵם לְבָבִי.

לאה גולדברג / מארינה מקסימיליאן בלומין

אל הציפור

שְׁלוֹם רַב שׁוֹבְךָ, צִפְרָה נְחַמְדָּת,
מְאַרְצוֹת הַחֵם אֶל חַלוּנֵי -
אֶל קוֹלְךָ כִּי עָרַב מָה נִפְשֵׁי כָלְתָה
בְּחֹרֶף בְּעֶזְבְּךָ מְעוֹנֵי.

זְמֵרִי, סִפְרִי, צְפוּרֵי הַיְקָרָה,
מְאַרְץ מְרַחֲקִים נִפְלְאוֹת,
הִגֵּם שָׁם בְּאַרְץ הַחֲמָה, הַיְפָה,
תִּרְבִּינָה הֲרָעוֹת, הַתְּלָאוֹת?

הִיֵּד כִּפְנִינִים הֵטַל עַל הַר חֲרָמוֹן,
אִם יֵרֵד וַיִּפַּל כְּדָמְעוֹת?
וּמָה שְׁלוֹם הַיְרֵדֵן וּמִימֵיו הַבְּהִירִים?
וְשְׁלוֹם כָּל הָהָרִים, הַגְּבְעוֹת?

וְאֲחֵי הָעֵבְדִים, הַזְרָעִים בְּדָמְעָה -
הִקְצְרוּ בְרִנָּה הַעֲמָרָה?
מִי יִתֵּן-לִי אֲבָר וְעִפְתִּי אֶל אֶרֶץ
כִּי יִנְיַץ הַשָּׂקֵד, הַתְּמָר!

כִּבְר כָּלוּ הַדְּמְעוֹת, כִּבְר כָּלוּ הַקְּצִים
וְלֹא הַקִּיץ הַקָּץ עַל יְגוֹנֵי,
שְׁלוֹם רַב שׁוֹבְךָ, צִפְוֹרֵי הַיְקָרָה,
צְהֵלִי-נָא קוֹלְךָ וְרִנִּי!

ח"נ ביאליק

עוד חוזר הנגון

עוד חוזר הנגון שִׁנְחַת לְשׁוֹא
וְהִדְרָךְ עוֹדְנָה נִפְקַחַת לְאַרְךָ
וְעֵנן בְּשִׁמְיוֹ וְאֵילן בְּגִשְׁמִיו
מִצְפִּים עוֹד לָךְ עוֹבֵר אֶרֶח.

וְהָרוּחַ תִּקּוּם וּבְטִיסַת נִדְנֹדוֹת
יַעֲבְרוּ הַבְּרָקִים מֵעֲלֶיךָ
וְכַבְשֵׁה וְאֵילַת תְּהִיֵּינָה עֲדוֹת
שְׁלֹטְפַת אוֹתָן וְהוֹסִפַת לְכַת.

וְיִדְיָה רִיקוֹת וְעִירָךְ רְחוֹקָה
וְלֹא פֶעַם סָגַדְתָּ אִפִּים
לְחַרְשָׁה יִרְקָה וְאִשָּׁה בְּצַחוֹקָה
וְצִמְרַת גְּשׁוּמַת עֲפֹעֲפִים.

עוד חוזר הנגון שִׁנְחַת לְשׁוֹא
וְהִדְרָךְ עוֹדְנָה נִפְקַחַת לְאַרְךָ
וְעֵנן בְּשִׁמְיוֹ וְאֵילן בְּגִשְׁמִיו
מִצְפִּים עוֹד לָךְ עוֹבֵר אֶרֶח.

נתן אלתרמן

מודה אני

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ,
עַל כָּל הַחֶסֶד וְהָאֱמֶת
וְהַטּוֹבָה וְהָרַעָה וְהַטּוֹבָה
שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי וְעִם בֵּיתִי
וְעִם קְרוֹבֵי וִידִידֵי
וְעִם בְּנֵי עַמִּי וְעִם אֶרְצִי
וְעִם כָּל הָעוֹלָם וְהָאָדָם
אֲשֶׁר בְּרָאָתָּ.

בְּלֹאט חֶרֶשׁ חֶרֶשׁ,
עוֹלוֹת נִפְרָשׁוֹת,
עֲתִידוֹת עֲתִידוֹת לְקִרְאָתְנוּ
וְאֵת מְחִיכָתָּ, אֵלֵי
מִתּוֹךְ הַשָּׁנָה.

יְהִי לְנוּ טוֹב
טוֹב מְטוֹב, טוֹב מְאֹד
זֶה מִתְחִיל כְּבָר בְּבִקְרָה
וְאֵת מְחִיכָתָּ אֵלֵי מִתּוֹךְ הַשָּׁנָה.

מאיר אריאל

זה קורה

זה קורה
שהדרך מתמשכת
זה קורה
יש ללכת, ללכת.

שום דבר לא ידוע
לא שנה לא שבוע
יש לנוע, לנוע
ולחשב שהייתי יכול
לחזר על הכל
אבל בן אדם
זה קורה.

זה קרה
שהדרך התמשכה לי
זה קרה
לא ידעתי איך זה בא לי.

שום דבר לא ידוע
לא שנה, לא שבוע
יש לנוע לנוע
ולחשב שהייתי יכול
לחזר על הכל
אבל בן אדם
זה קרה.

זה יקרה
ואולי בסוף הדרך
שנראה,
כי הדרך מתמשכת.

שום דבר לא ידוע
לא שנה, לא שבוע
יש לנוע, לנוע
ולחשב שהייתי יכול
לחזר על הכל
אבל בן אדם
זה יקרה.

שמוליק קראוס

שיר לשלום

תנו לשמש לעלות
לבקר להאיר
הזכה שבתפלות
אותנו לא תחזיר.
מי אשר כבה נרו
ובעפר נטמן
בכי מר לא יעירו לא יחזירו לְכָאן.

איש אותנו לא ישיב
מבור תחתית אפל
כאן לא יועילו
לא שמחת הנצחון
ולא שירי הלל!

לכן, רק שירו שיר לשלום
אל תלחשו תפלה!
מוטב תשירו שיר לשלום
בצעקה גדולה!

תנו לשמש לחדר
מבעד לפרחים
אל תביטו לאחור
הניחו להולכים.

שאו עינים בתקנה
לא דרך כננות

שירו שיר לאהבה
ולא למלחמות!

אל תגידו: יום יבוא
הביאו את היום!

כי לא חלום הוא ובכל הכפרות
הריעו רק שלום!

לכן, רק שירו שיר לשלום
אל תלחשו תפלה!
מוטב תשירו שיר לשלום
בצעקה גדולה!

יעקב רוטבליט / יאיר רוזנבלום

שיר הכבוד

אֲנַעִים וְזִמְרוֹת וְשִׁירִים אֶאָרוּג
נִפְשִׁי חֲמֹדָה בְּצֶל יָדְךָ

מִדֵּי דְבָרֶיךָ בְּכַבּוֹדְךָ
עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבְּדוֹת

אֶסְפְּרָה כְּבוֹדְךָ וְלֹא רֵאִיתִיךָ
בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ

גִּדְלַתְךָ וּגְבוּרַתְךָ
דָּמוּ אוֹתְךָ וְלֹא כִפִּי יִשָּׁךְ

הַמְשִׁילוּךָ בְּרוֹב חַיּוֹנוֹת
וַיַּחְזִיזוּ בְךָ זַקְנָה וּבַחֲרוֹת

זַקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוֹת בְּיוֹם קָרֵב
חִבְשׁ כּוֹבֵעַ וְשׂוֹעָה בְּרֵאשׁוֹ

טַלְלֵי אוֹרוֹת רֵאשׁוֹ נִמְלֵא
יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חֲפִץ בִּי

כָּתַם טְהוֹר פִּי דְמוֹת רֵאשׁוֹ
לַחֵן וּלְכַבּוֹד צְבִי תִּפְאָרָה

מַחְלָפוֹת רֵאשׁוֹ כְּבִימֵי בַחֲרוֹת
נֹוֹה הַצֶּדֶק צְבִי תִּפְאָרְתוֹ

סִגְלָתוֹ תְּהִי בִידּוֹ עֲטָרַת
עַמּוֹסִים נִשְׂאֵם עֲטָרַת עֲנָדִם

פָּאֵרוֹ עָלַי וּפָאֵרַי עָלָיו
צַח וְאֶדָם לְלִבּוֹשׁוֹ אֶדָם

קִשֶׁר תִּפְלִין הָרָאָה לְעֵינָיו
רוֹצֵה בְעַמּוֹ עֲנוּיִם יִפְאָר

רֵאשׁ דְּבָרְךָ אָמֵת קוֹרָא מְרֵאשׁ
שֵׁית הַמּוֹן שִׁירֵי נָא עָלֶיךָ

תְּהַלְתִּי תְּהִי נָא לְרֵאשֶׁן עֲטָרַת
תִּיקַר שִׁירַת רֵשׁ בְּעֵינֶיךָ

בְּרַכְתִּי תַעֲלֶה לְרֵאשׁ מִשְׁבִּיר
וּבְבְרַכְתִּי תִנְעֲנַע לִי רֵאשׁ

יַעֲרֵב נָא שִׁיחֵי עָלֶיךָ.
מִי יִמְלַל גְּבוּרוֹת יְהוָה.

כִּי אֶלֶיךָ נִפְשִׁי תַעֲרֹג.
לְדַעַת כָּל רוֹז סוֹדְךָ.

הוֹמָה לְבִי אֶל דוֹדְךָ.
וְשִׁמְךָ אֶכְבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת.

אֲדַמְךָ אֶכְנֶךָ וְלֹא יִדְעֵתִיךָ.
דְּמִית הַדָּר כְּבוֹד הוֹדְךָ.

כִּנּוּ לְתוֹקֶךָ פְּעֻלַּתְךָ.
וַיִּשׁוּדֶךָ לְפִי מַעֲשֵׂיךָ.

הִנֵּךְ אֶחָד בְּכָל דְּמִיוֹנוֹת.
וַיִּשְׁעֵר רֵאשֶׁךָ בְּשִׁיבָה וּשְׁחָרוֹת.

כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יִדְּיוֹ לוֹ רֵב.
הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וְזִרְעֵךָ קִדְשׁוֹ.

קוֹצוֹתָיו רִסְסֵי לֵילָה.
וְהוּא יִהְיֶה לִי לְעֲטָרַת צְבִי.

וְחַק עַל מִצַּח כְּבוֹד שֵׁם קִדְשׁוֹ.
אִמְתּוֹ לוֹ עֲטָרָה עֲטָרָה.

קוֹצוֹתָיו תִּלְתְּלִים שְׁחוֹרוֹת.
יַעֲלֶה נָא עַל רֵאשׁ שְׁמַחְתּוֹ.

וַעֲנִיף מְלוֹכָה צְבִי תִּפְאָרְתָּ.
מֵאֲשֶׁר יִקְרוּ בְעֵינָיו כְּבָדִם.

וְקָרוֹב אֵלַי בְּקִרְאֵי אֱלֹהֵי.
פּוֹרָה בְּדַרְכּוֹ בְּבֵאוֹ מֵאֶדוֹם.

תְּמוֹנֵת יְהוָה לִנְגַד עֵינָיו.
יּוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת בְּסֵם לְהַתְּפָאֵר.

דוֹר וְדוֹר עִם דוֹרְשֵׁיךָ דְרוֹשׁ.
וְרִנְתִּי תִקְרַב אֵלֶיךָ.

וְתִפְלְתִי תִכּוֹן קִטּוֹרַת.
כְּשִׁיר יוֹשֵׁר עַל קַרְבְּנֶיךָ.

מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד צְדִיק כְּבִיר.
וְאוֹתָהּ קַח לְךָ כְּבִשְׂמֵים רֵאשׁ.

כִּי נִפְשִׁי תַעֲרֹג אֵלֶיךָ.
יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהַלְתּוֹ.

היה לי חבר היה לי אח

במקום שאֵליו אָני הוֹלֵךְ
היו רבים כָּבֵד לְפָנַי.
השאירו שְׂבִיל, השאירו עֵץ
השאירו אֶבֶן לְרַגְלִי.

וְכֵּן אָנִי אֲשָׁאִיר אַחֲרַי,
האם אֲשָׁאִיר אִיזָה דָּבָר?

אִינִי רוֹאֶה אֶת צַעְדֵי
אִינִי רוֹאֶה אֶת צַעְדֵי
וְיָמִי יִרְאֶה אוֹתָם מִחֵר?

הֲיֵה לִי חֵבֵר, הֲיֵה לִי אֶח
הוֹשֵׁט לִי יָד כְּשֶׁאֶקְרָא,
הֲיֵה לִי חֵבֵר, הֲיֵה לִי אֶח,
הוֹשֵׁט לִי יָד בְּעֵת צָרָה,
אֲנִי אַחִיךָ, אֵל תִּשְׁפָּח.
הֲיֵה לִי חֵבֵר, הֲיֵה לִי אֶח.

במקום שאֵליו אָני הוֹלֵךְ
היו נְשִׁים, היו גְּבָרִים
וְאַהֲבָה גְּדוֹלָה הִיְתָה,
האם אָנִי אֶמְצָא אוֹתָהּ?
הם לא השאירו לִי דָּבָר
לא אֲנַחוֹת וְגַם לא פְּרָחִים

הם לא השאירו לִי דָּבָר
הם לא השאירו לִי דָּבָר
מִלְבָּד אַחִים וְחֵבְרִים.

הֲיֵה לִי חֵבֵר, הֲיֵה לִי אֶח...

במקום שאֵליו אָני הוֹלֵךְ
אֲנִי נִזְהָר שְׁלֵא לְשִׁבֵר
אֲנִי נִזְהָר שְׁלֵא לְדָרֵךְ
אֲנִי נִזְהָר שְׁלֵא לְזַכֵּר
וְטוֹב לִי שְׁאֵתָה אֶתִּי
וְגַם אֶתָּה וְגַם אֶתָּה,
פֶּה תִשָּׂאֵר אַחֲרַי לְכַתִּי
פֶּה תִשָּׂאֵר אַחֲרַי לְכַתִּי
הַחֲבָרוֹת אֲשֶׁר הִיְתָה.

הֲיֵה לִי חֵבֵר, הֲיֵה לִי אֶח...

יורם טהרלב / יאיר רוזנבלום

דרכנו

אור הַנֵּר נִמְהָל בְּאוֹר הַיָּרֵחַ
על הַכֶּר שְׁעָרָךְ שְׁפוּן
בַּחֲלוֹן צְמֶרֶת עֵץ פּוֹרֵחַ
וְהַשֶּׁקֶט חֲזָר, רוֹאִים לְפָנַי הַחַיִּךְ

סְעָרָה הִיְתָה, הִנֵּה חֲלָפָה לָהּ
וּפְנִיךָ שׁוֹב רוֹגְעוֹת כְּפָנַי הַיָּם
עִם הָאוֹר נוֹסִיף לְלֶכֶת הַלָּאָה
עוֹד הַדֶּרֶךְ רַבָּה, הַמִּסָּע עֲדִין לֹא תָם

לֹא קִלְהָ הִיא לֹא קִלְהָ דְרָכֵנוּ
וְעֵינֶיךָ לְפַעֲמַיִם כֵּה נֹגוֹת
עוֹד שְׂדוֹת פּוֹרְחִים יֵשׁ לְפָנֵינוּ
עוֹד הָרִים גְּבוּהִים וְצוֹנְנֵי פְּסוּגוֹת

רְסִיסִים שֶׁל אוֹר בְּדַמְעוֹתֶיךָ
וְחַיִּיךָ שׁוֹב מְנַשֵּׁשׁ דְּרָכֹךְ אֵלַי
כָּל הַטּוֹב עוֹדֵנוּ לְפָנֶיךָ
שִׁימִי רֹאשׁ עַל כְּתָפַי תִּנֵּי לִי יָדֶךָ בְּיָדֵי

עוֹד מְעַט יָתֵם הַנֵּר לְגוֹעַ
עוֹד מְעַט יוֹבֵס הַשֶּׁקֶט הַמְּכֻרָךְ
הַמְּלֵת הַיּוֹם תִּתְחִיל לְשַׁקֵּעַ
לֹא תִהְיֶי לְבַדְּךָ, אֲנִי אֶהְיֶה שָׁם אִתְּךָ

לֹא קִלְהָ הִיא לֹא קִלְהָ דְרָכֵנוּ...

יעקב רוטבליט / יזהר אשדות

הימים שעוד נכוננו לנו

הַיָּמִים שֶׁעוֹד נְכוֹנֵנוּ לָנוּ
שִׁיְהִיו נְכוֹנִים, שִׁיְהִיו רְכוּנִים
שִׁיְהִיו מְעֻלֵינוּ כְּמוֹ כְּפוֹת תְּמָרִים.
וְאַנְחָנוּ שְׁנֵי הַמִּינִים,
נְבָרְךָ עֲלֵיהֶם,
וּבֵין כְּפוֹת דִּינֵנוּ
דְּרִיכֵנוּ קִשְׁתָּם כּוֹכְבִים רְחוֹקִים
לְהַבִּיט בָּנוּ מִתּוֹךְ הַלִּילוֹת,
וְלֹא יִבּוֹשׁ לְהִיּוֹת מוֹאָרִים בְּיָמֵים, בְּיָמֵים.
הַיָּמִים שֶׁעוֹד נְכוֹנֵנוּ לָנוּ...

וְהַאֲפֵלָה תִּבְיֵא תִּבְנוּנָה אֵל לִילוֹתֵינוּ
וְעֵין תִּהְיֶה בָּנוּ זָבַת דְּמָעוֹת רְכוֹת שֶׁל דְּבִשׁ בְּחָלָב,
וְשִׁבְעַת הַמִּינִים, פִּי שִׁבְעָה מוֹנִים
בְּבִגְדוֹתַי יִבְשִׁיל לְבֹנוּ.

הַיָּמִים שֶׁעוֹד נְכוֹנֵנוּ לָנוּ...

עידית פאנק / חנו יובל

מי שברך לתלמידים היוצאים לחופשת הקיץ

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב ואמותינו שרה רבקה רחל ולאָה, הוא יברך את כל ילדי ישראל היוצאים לחפשתם השנתית, ואת כל המורים וההורים המסיימים יחד אתם את שנת הלימודים. יהי רצון מלפניך שתולידם לשלום ותצעידם לשלום ותגיעם לשנת הלימודים הבאה לאחר מנוחה ובכחות מחדשים.

הטוב והמטיב לבריות יעניק להם בינה ודעת להמשיך לצמת, להסתקרן, ללמד ולחקר את העולם לפי קצבם, ויסיפו לגלות את יפי העולם דרך עינים מלאות פליאה ולב מלא חסד.

יברכה יהוה וישמרך
יאר יהוה פניו אליך ויחנך
ישא יהוה פניו אליך, וישם לך שלום.

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו, שתצעידם אל תוך בית הספר לשלום, ותדריכם בתוך כתליו בשלום, ותגיעם אל סוף שנת הלמודים הקרבה לחיים, לשמחה ולשלום.

ותן בלב בנינו ובנותינו להבין, להשכיל, לשמע, ללמד וללמד את כל דברי תלמוד תורתך באהבה, ואת כל והעשר הרבגוני של התרבות, הדעת, האמנות והמדות הנחשפות לעיניהם מדי יום, כך שיוכלו לגלות בכל יום דבר חדש, להתפעל מן המפלא ולהתרגש מכל גלוי קטן.

תן בלבם את העז לעשות בכל יום מעשה אחד של חסד, שידעו להכיל את השונה ולהעריך את הלא-מכר, ושיהיו מסגלים למצוא בכל יום דבר אחד להודות עליו.

רבונו של עולם, פקח את עיני בנינו ובנותינו העומדים בפתח מסלול חיים חדש של גלוי עולמות, להמשיך ולגלות עולמות חדשים גם בתוך עצמם.

ברך את מורי בנינו ובנותינו, העוסקים במלאכת הקדש, באהבה וארך רוח, וחקם שידעו להגן ולשמר בבנינו ובבנותינו את הנצוץ הטבעי של התמימות, הסקרנות, השמחה וחדות החיים, מי יתן ומזריהם ידעו להוות דגמה ומופת להם וגם לנו.

תן בנו ההורים היכלת להאמין בעצמות החבויות של ילדינו, היכלת להעניק להם את המרחב הדרוש להם להצליח ולהכשל בעתם, והתבונה להעביר להם את אהבת הלמוד.

יהי רצון שמאותיות האלף-בית יוכלו בנינו ובנותינו יום אחד לבנות תלי תלים של יצירה, למענם, למען כל בית ישראל ולמען כל יושבי תבל.

יְבָרְכֶם יְהוָה ויִשְׁמְרֶכֶם
יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֵיכֶם ויַחְנֶכֶם
וְשֵׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֵיכֶם וישם לְכֶם שְׁלוֹם.

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו, שתחדש עלינו את החודש הזה לטובה ולברכה. ותתן לנו חיים ארפים, חיים של שלום, חיים של טובה, חיים של ברכה, חיים של פרנסה, חיים של חלוי עצמות, חיים של עשר וכבוד, חיים שיש בהם ישר ותבונה והשכל ודעה, חיים שאין בהם בושה וכלמה, חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת שמים, חיים שימלאו משאלות לבנו לטובה. אמן סלה.

מי שעשה נסים לאבותינו ולאמותינו, וגאל אותם מעבדות לחרות, הוא יגאל אותנו בקרוב ויקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ, חברים כל ישראל ונאמר אמן.

ראש חודש יהיה ביום הבא עלינו ועל כל ישראל לטובה.

יחדשהו הקדוש ברוך הוא עלינו ועל כל עמו בית ישראל בכל מקום שהם.
 לטובה ולברכה: לששון ולשמחה: לישועה ולנחמה:
 לפרנסה טובה ולכלכלה: לחיים טובים ולשלום: לשמועות טובות.
 ולבשורות טובות: (בחורף ולגשמים בעתם) ונאמר אמן.

שנים עשר ירחים

בתשרי נתן הדקל פרי שחום נחמד
 בחשוון ירד יורה ועל גגי רקד.
 בכסלו נרקיס הופיע, בטבת ברד.
 ובשבט חמה הפציעה ליום אחד.
 באדר עלה גיחוח מן הפרדסים.
 בניסן הונפו בכח כל החרמשים.
 באיר הכל צמח בסיון הבכיר
 בתמוז ואב שמחנו אחר קציר.

תשרי, חשוון, כסלו, טבת
 חלפו, עברו ביעף.
 גם שבט, אדר, ניסן, איר,
 סיון, תמוז ואב.
 ובבא אלול אלינו,
 ריח סתו עלה
 והתחלנו את שירנו
 מהתחלה!
 נעמי שמר

רבון העולמים, מודים אנחנו לך על שהפלאת חסדך לנו בהקמת עיר גדולה ומפארה ורבת-עם בארצנו בשם תל אביב-יפו. אתה השפעת לפני למעלה ממאה שנה רוח עצה ותבונה על קבוצת בונים מבני ציון היקרים, לתקע יתד על שפת הים לעיר עברית וחנונתם עז ועצמה להגשים שאיפתם זו באמץ וגבורה ובמסירות נפש, וקבעו בה סדרים מתקנים, והעמידו מוסדות נעלים לתרבות עברית, לתורה ולתפלה, לבתי חנוך ולמוד, למסחר ולחרשת המעשה ולפעולות חסד. והנה העיר גדלה ותיף, ורבים מאחינו ואחיותינו נהרו אליה ונהיתה למרכז החיים בארץ. תמיד הומיה מאנשים ומלאה חיים ותנועה, קול תקוה נשמע בשעריה והלמות עמלים ברחובותיה ומרכלת רבה בשוקיה.

המחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית, משך חסדך עלינו גם לימים יבואו. הגן על עירנו ועל תושביה, הדרך את ראשי העיר להוליכה בדרךי החכמה, הישר והצדק. עזר לנו, תושבי העיר של היום ומעצבי העיר של המחר, לשמור את מתנות הטבע של העיר, כחופי הים, וברך את תושבי עירנו באהבת אדם באשר הוא אדם. "עוד אבנה ונבנית בתולת בת ציון" – מי יתן ונמשיך לבנות ולהבנות בעיר העברית הראשונה לארץ ימים. אמן.

אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, צוֹר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ. בְּרַךְ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל, רֵאשִׁית צְמִיחַת גְּאֻלְתָּנוּ. הֲגֵן עֲלֶיךָ בְּאַבְרַת חֶסֶדְךָ, וּפְרֹשׁ עֲלֶיךָ סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ, וּשְׁלַח אוֹרְךָ וְאַמְתָּךְ לְרֵאשִׁיָּהּ, שְׂרִיָּה וְיוֹעֲצִיָּהּ, וְתִקְנֶם בְּעֶצֶה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. חִזַּק אֶת יְדֵי מַגְנֵי אֶרֶץ קְדֻשָׁנוּ, וְהִנְחִילֵם אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּעָה וְעֹטְרַת נֶצְחוֹן תְּעַטְרֵם, וְנִתְּנָה שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ וְשִׁמְחַת עוֹלָם לְיוֹשְׁבֵיהָ. וְאֶת אֲחֵינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל פְּקַד-נָא בְּכָל אַרְצוֹת פְּזוּרֵיהֶם, וְתוֹלִיכֶם מִהֲרָה קוֹמְמִיּוֹת לְצִיּוֹן עִירְךָ וְלִירוּשָׁלַיִם מִשְׁכַּן שְׁמֶךָ, כִּכְתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדְךָ: "אִם יִהְיֶה גִדְחָךְ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם, מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ". אָמֵן סְלָה.

ברכה אישית

עוֹלָמְךָ תִּרְאֶה בְּחַיֶּיךָ
 וְאַחֲרֵי־ךָ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבֹּא
 וְתִקְוֶתְךָ לְדוֹר דוֹרִים.
 לְבָךָ יִהְיֶה תְּבוּנָה
 פִּיךָ יִדְבֵּר חֲכָמוֹת
 וְלִשׁוֹנְךָ יִרְחִישׁ רִנָּנוֹת
 עַפְעַפֶּיךָ יִישִׁירוּ נִגְדֶיךָ
 עֵינֶיךָ יֵאִירוּ בְּמֵאוֹר תּוֹרָה
 וּפְנֵיךָ יִזְהִירוּ כְּזֹהַר הַרְקִיעַ.
 שְׁפָתוֹתֶיךָ יִבְעִעוּ דַּעַת
 וְכִלְיוֹתֶיךָ תַעֲלֶזְנָה מִיִּשְׂרָאֵל,
 וּפְעָמֶיךָ יִרְצוּ לְשִׁמּוֹעַ
 דְּבָרֵי עֲתִיק יוֹמִין.

תלמוד בבלי, ברכות יז עא

אל אלהי הרוחות, נתת בידינו הכח שלא יהיה כן כמוהו מיום הרת עולם
להפך סדרי בראשית.
אנא, תן לנו החכמה ותבונת הכפים לרפאות את השמים ואת הארץ
מעונותינו. יקום פרקן לשמיא כדי שתשפע עלינו ברכת החמה
לחיים ולא למות,
לברכה ולא לקללה
שנאמר: אפתח לכם את ארבות השמים, והריקתי לכם ברכה עד-בלי די.
ולא-ישחת לכם את פרי האדמה.
אל מלא רחמים, זכר לנו בריתך עם כל הברואים בני נח, ופרש סבת
רחמים ושלום על כל מיני החיים ועלינו,
הקף כלם בזיו השכינה ונחל עדניך תשקם בכל מושבותיהם ואז תראה
הקשת בענן – שש ומתפאר בגווניו,
וישוב עץ החיים לאיתנו הראשון. ותזכנו, אותנו ואת צאצאינו, לישוב ימים
רבים על האדמה כימי השמים על הארץ.
ברוך חי העולמים.

על פי הרב דוד זיידברג

תפילות ושירים לחגים ומועדים

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של יום טוב.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה.

תפילת העמידה לרגלים - ערבית

אדני, שפתי תפתח. ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה, אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק ואלהי יעקב. אלהי שרה, אלהי רבקה, אלהי רחל ואלהי לאה. האל הגדול הגבור והנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות ואמהות, ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה. מלך עוזר ומושיע ומגן, ברוך אתה יהוה, מגן אברהם ועזרת שרה.

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה, רב להושיע.

בקוץ מוריד הטל. בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם.

מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתו לישיני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה.

ונאמן אתה להחיות מתים, ברוך אתה יהוה, מחיה המתים.

אתה קדוש ושמו קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה.

ברוך אתה יהוה האל הקדוש.

אתה בחרתנו מכל העמים, אהבת אותנו ורצית בנו, ורוממתנו מכל הלשונות, וקדשתנו במצותיך, וקרבתנו מלכנו לעבודתך, ושמו הגדול והקדוש עלינו קראת.

בערבית של ליל יום טוב שחל במוצאי שבת מוסיפים:

ותודיענו משפטי צדקך, ותלמדנו לעשות בהם חקי רצונך, ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה משפטים ישרים ותורות אמת, חקים ומצות טובים, ותנחילנו זמני ששון ומועדי קדש וחגי נדבה, תורישנו קדשת שבת וכבוד מועד ותגיגת הרגל. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת, ואת יום השביעי מששת ימי המעשה הקדשת והבדלת, והקדשת את עמך ישראל בקדשתך.

וּתְתֵן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (בשבת שְׁבֹתוֹת לְמִנוּחָה ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה,
חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן, אֶת יוֹם (בשבת השְׁבֹת הַזֶּה וְאֵת יוֹם)
בַּפֶּסַח חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, זְמַן חֲרוּתֵנוּ,
בִּשְׁבוּעוֹת חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַזֶּה, זְמַן מִתֵּן תּוֹרַתֵנוּ,
בְּסוּכוֹת חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה, זְמַן שִׂמְחַתֵנוּ,
בְּשִׁמְיֵי עֲצַרַת שְׁמִינֵי חַג עֲצַרַת הַזֶּה, זְמַן שִׂמְחַתֵנוּ,
(בשבת בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, זְכוֹר לִיציאת מִצְרַיִם.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאֲמוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ, וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע,
וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִפְקֹדֵנוּ, וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִזְכְּרֵנוּ מְשִׁיחַ בֶּן
דָּוִד עַבְדְּךָ, וְיִזְכְּרֵנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ, וְיִזְכְּרֵנוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ,
לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם
בַּפֶּסַח חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה.
בִּשְׁבוּעוֹת חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַזֶּה.
בְּסוּכוֹת חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה.
בְּשִׁמְיֵי עֲצַרַת הַשְּׁמִינֵי, חַג עֲצַרַת הַזֶּה.

זְכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּו לְטוֹבָה, וּפְקַדְנוּ בּו לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנו בּו לְחַיִּים
טוֹבִים. וּבְדַבָּר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי
אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.
וְהַשִּׂיאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, לְשִׂמְחָה
וּלְשִׂשׁוֹן כְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאֲמוֹתֵינוּ, (בשבת רִצָּה בְּמִנוּחַתֵנוּ) קֹדֶשְׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ, תֵּן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ, שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ,
וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת. וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (בשבת בְּאַהֲבָה
וּבְרַצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן (בשבת שְׁבֹת ו) מוֹעֲדֵי קֹדֶשְׁךָ, וְיִשְׂמְחוּ בְךָ
כָּל יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ (בשבת השְׁבֹת ו)
יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינִים.

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה. והשב את העבודה לדביר ביתך, ותפלתם באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך. ותחזינה עינינו בשוכב לציון ברחמים. ברוך אתה יהוה, המחזיר שכנתו לציון.

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו לעולם ועד, צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא לדר ודר. נודה לך ונספר תהלתך, על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפיש שבכל יום עמנו, ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיה, המרחם כי לא תמו חסדיך, כי מעולם קוינו לך. ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפנו תמיד לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה, ויהללו את שמך באמת, האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה להודות.

שלוש רב על ישראל עמך ועל כל באי עולם תשים, כי אתה הוא מלך אדון לכל השלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך. ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום. אלהי, נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי תדום, ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדף נפשי. וכל החושבים עלי לרעה, מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך, עשה למען ימינך, עשה למען תורתך, עשה למען קדשתך, למען יחלצון ידידך-הושיעה ימינך וענני. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יהוה צורי וגואלי.

עשה שלום במרומו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ועל כל יושבי תבל, ואמרו אמן.

קידוש לרגלים

כשחל יו"ט בשבת מתחילין כאן:

וְהִי עֶרֶב וַיְהִי בִקְרַי יוֹם הַשְּׁשִׁי. וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם. וַיְכַל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֵאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל מְלֵאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ, כִּי בּו שָׁבַת מְכַל מְלֵאכְתּוֹ אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

כשחל יו"ט בחול מתחילין כאן:

סְבָרֵי חֲבֵרוֹת וְחֻבְרִים

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוֹ מְכַל עַם וְרוֹמְמָנוּ מְכַל לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְתַתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָה ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן, אֶת יוֹם (לשבת הַשְּׁבֻת הַזֶּה וְאֵת יוֹם)

לפסח: חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, זְמַן חֵרוּתֵנוּ

לשבועות: חַג הַשְּׁבֻעוֹת הַזֶּה, זְמַן מַתַּן תּוֹרַתֵנוּ

לסוכות: חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה, זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ

לשמ"ע ולש"ת: שְׁמִינֵי עֶצְרַת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ

(לשבת בְּאַהֲבָה) מְקַרֵּא קֹדֶשׁ, וְזָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי בְנוֹ בְּחֵרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מְכַל הָעַמִּים. (לשבת וְשַׁבָּת) וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ (לשבת בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן הַנִּחְלָתֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ (לשבת הַשְּׁבֻת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחֲנִינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזְמַן הַזֶּה.

לסוכות:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לֵישֵׁב בְּסֻכָּה.

כשחל יו"ט במוצאי שבת מקדשין לפי סדר יין, קידוש, נר, הבדלה, זמן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַמְּבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל, בֵּין אֹרֶךְ לְחֶשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים. בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשִּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה, בֵּין קִדְּשַׁת שְׁבֻת לְקִדְּשַׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּתָהּ, וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשִּׁשִּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה קִדְּשָׁתָהּ. הַבְּדִלָּתָהּ וְקִדְּשָׁתָהּ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשָׁתָהּ, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקִדְּשׁ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחֲנִינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזְמַן הַזֶּה.

רוח סתיו

אל תתבייש, יהיה עצוב.
אל תצטער, אם תצטער,
זאת היא עונה כזאת, חבוב,
זה רק הסתו וזה עובר.

לך עירי בליל העיר,
הבט לרום, חפש כוכב,
מתר, מתר גם לצעיר
להיות טפה זמן בסתו.

זה הסתו עם הענן
ועם הרוח המיבב,
ואם אתה סתם ציניקון
בכל זאת זה צובט בלב.

הנה באוירה כזאת
לנערה שוב אין אוקרים:
"הי, בבה, מתק, באי לרקד" -
אלא: "הביטי, ליל סתוים..."

סתיו יהודי

סתו יהודי בארץ אבותי
שולח בי
רמזי אלול.

כבר משתגעות בי קצת
הצפורים הקטנטנות שורקות
העצב של יום הכפורים.

אז יתקע בשופרות לפתח שערי שמים.
ופנים יהודיות מן הגולה
באפרפר גנה
ירחפו לפני כסא אדון עולם.

ובקשות ותחנונים וניצוצות הרבה
בלעמק עיניהן.

אברהם חלפי / יוני רכטר

לבחור נכון

בסוף הכל מתנקז אלי
ענין של זויות
אני לא מבין רמזים אולי
צבועים ואותיות

מבט חטוף אל עצמי ודי
רק לא להסתכל
מה שבפנים כבר בפנים מדי
קוראים לזה הרגל

מתי אלמד לבחור נכון
להאמין, לראות שטוב
בלי להביט שוב לאחור
לבחור נכון

אותו הקול מדבר אלי
פוגש בי בלילות
הולך מבלי להבין לאן
האם אדע לחזור
מבט חטוף מסביב ודי
יותר כבר לא אפל
יש ילד שמתסכל עלי
קוראים לזה לגדל

מתי אלמד לבחור נכון
להאמין, לראות שטוב
בלי להביט שוב לאחור

בסוף הכל מתחבר אלי
ענין של חלומות
אם אתעורר בדייק בזמן
אולי אוכל לזכר

אוקרים יש מי ששומר עלי
נותן לי את הכוחות
עוד לא מצאתי תשובה אבל
קוראים לזה לחיות

מתי אלמד לבחור נכון
להאמין, לראות שטוב
בלי להביט שוב לאחור
לבחור נכון

אמיר דדון

אתה צוחק: "שטיות, שטיות".
מן התרגשות, "הו, מה פתאום..."
אז למה זר סתוניות
שלחת לילדה שלשום?

זה הסתו עם הענן...

דמעה, אל תתאדם, חבר,
היא לא תגרם שום נזקים.
תאמר: "זה גשם, לא יותר",
אבל הן שנינו זאת יודעים.

זה הסתו עם הענן...

יחיאל מוהר / יוחנן זראי

שיר תשרי

הַשָּׁמַיִם מְשִׁתְּנִים
לְעֵינַי הַחֻקְלָאִים.
הַשָּׁכְנִים מִתְּכַוְּנִים
לְיָמֵם הַנּוֹרָאִים.

מִיֶּשֶׁהוּ חוֹשֵׁב עָלַיךְ
וְרוֹשֵׁם אֶת מַעֲשֵׂיךְ.
בּוֹא הַבֵּיתָה בְּמַהֲרָה
עִם הַרוּחַ הַקְּרִירָה
(בּוֹא הַבֵּיתָה בְּמַהֲרָה
עִם הַרוּחַ הַקְּרִירָה)

מִנְדְּרִיגוֹת מִבְּשִׁילוֹת
בְּפִרְדָּס בְּמוֹעֲדֶךָ.
הַמּוֹרוֹת מְשִׁתְּעֵלוֹת
וְהוֹלְכוֹת לִישׁוֹן מְקֻדָּם.

כָּבֵד רְאִיתִי נְחִילָאֵלִי
וְאוֹלֵי זֶה רַק נִדְמָה לִי
עוֹד חֲמִסִּין נִשְׁבֵּר אֶתְמוֹל
גַּם הַחֻפֵּשׁ הַגָּדוֹל
(עוֹד חֲמִסִּין נִשְׁבֵּר אֶתְמוֹל
גַּם הַחֻפֵּשׁ הַגָּדוֹל).

מַה יִּקְרָה וּמַה יִּחְלֶף?
שׁוֹאֲלִים הַכֶּתֶבִּים
כְּשֶׁלֹּאֲרָךְ כָּבִישׁ הַחוּף
מִתְיַצְּבִים הַחֻצְבִּים.

מַה בְּעֵתוֹנֵי הָעָרֵב
מִבְּשִׁרְתֵּי הַכּוֹתֶרֶת?
בּוֹא הַבֵּיתָה בְּמַהֲרָה
עִם הַרוּחַ הַקְּרִירָה
(בּוֹא הַבֵּיתָה בְּמַהֲרָה
עִם הַרוּחַ הַקְּרִירָה).

רחל שפירא

התחדשות

עֵיפוֹת בְּלִתֵּי מְסֻבֶּרֶת
פִּיק בְּרַפִּים לֹא מוֹבֵן

זוֹ שְׁעָה שְׁלֹא חוֹזֶרֶת
לְעוֹלָם - אֲבָל
בְּלִבָּךְ אֶתָּה יוֹדֵעַ
שֶׁמַּעֲבֹר לַפְּנֵה
אֲהַבָּה חֲדָשָׁה
מִמִּתְיָנָה.

אֲחֵרֵי הַחֲגִים יִתְחַדֵּשׁ הַכֹּל
יִתְחַדְּשׁוּ וְיִשׁוּבוּ יְמֵי הַחַל
הָאֲוִיר, הָעֶפֶר, הַמָּטָר וְהָאֵשׁ
גַּם אֶתָּה, גַּם אֶתָּה תִּתְחַדֵּשׁ.

בְּגִנְךָ פּוֹרְחִים לַפְּתַעַךְ
בְּעֶרְבוּבִיָּה גְמוּרָה
עֵץ הַחֲלוּמוֹת
וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרַע
הַסֵּתֶכֶל עַל כְּלַיֶּךָ
שֶׁהִשְׁאַרְתָּ בְּחֻצְרֶךָ
הַפִּטְיִשׁ, הַסֵּלֶם, הַמַּעֲדָר.

אֲחֵרֵי הַחֲגִים...

בְּמִסְעֵ שְׁלֹא נִגְמַר
בֵּין שְׂדוֹת הַצֵּל וּשְׂדוֹת הָאוֹר
יֵשׁ נְתִיב שְׁלֹא עֲבַרְתָּ
וְשִׁתְּעֵבֶר
שְׁעוֹן הַחוֹל, שְׁעוֹן חֲיִיךְ
מְאוֹתֶת לָךְ עֶכְשׁוֹ
לְמַד-דָּלֶת, לְמַד-הָא, לְמַד-וָו.

נעמי שמר

גם השנה

כָּל שָׁנָה וְשָׁנָה מוֹרִיק הַדֶּשָׁא
וְעוֹלָה הַחֲמָה וְיוֹרֵד הַמָּטָר.
כָּל שָׁנָה וְשָׁנָה אֲדַמָּה מִתְחַדָּשֶׁת
מִלְבִּין הַחֶצֶב וּמִזְהִיב הַהָדָר.
כָּל שָׁנָה נוֹלָדִים אַנְשִׁים לְרַב
לְדַמְעוֹת וְלִצְחֹק - לְאַחֲוָה וְשִׁנְאָה.
יֵשׁ מִיִּשְׁהוּ הַרוֹצֵה רַק טוֹב
גַּם הַשָּׁנָה.

לאה גולדברג

אדם באמת אינו צריך

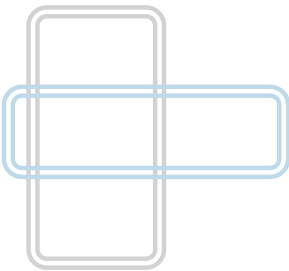
אָדָם בְּאֵמֶת אֵינוֹ צָרִיךְ אֶלָּא לְסַפֵּר אֶחָד בְּחַיָּו
כְּאִשֶּׁר כָּל חַיָּו נִקְבָּצִים לְעֵינָיו בְּסִפְרֵי הַפְּתוּחַ לְעֵינָיו
כְּאִשֶּׁר הוּא קוֹרָא בּוֹ דָּף אַחַר דָּף וְרוֹאֶה לְעֵינָיו
אִיךָ יוֹם אַחַר יוֹם רִדָּף כְּמוֹ דָּף אַחַר דָּף
בְּסִפְרֵי הַפְּתוּחַ לְעֵינָיו.
וְאִף לֹא אֶחָד נֶעְזֵב וּבְרַחֲמִים רַבִּים נֶאֱסָף
דָּף אַחַר דָּף
בְּסִפְרֵי הַפְּתוּחַ לְעֵינָיו
כִּי רוֹאֶה לְעֵינָיו
פְּתוּחַ סֵפֶר חַיָּו
בְּרַחֲמִים רַבִּים נֶעְזֵב.

אמיר גלבע

אחד בספטמבר

מִלִּיּוֹן יְלָדִים הוֹלְכִים הַיּוֹם לְבֵית הַסֵּפֶר
וְאֶחָד מֵהֶם מַחֲזִיק בְּיָדוֹ
רִיחַ מַחְבְּרוֹת וְיִלְקוּט עוֹר חֲדָשׁ נוֹדָף מְמַנּוּ
הַתְּרַגְּשׁוֹת עוֹלָה מִשְׁעָרוֹ הַחֲפוּף
אוֹשֶׁת חִלּוּמוֹת קִיץ שְׂתַמּוּ דְחוּסָה
בְּסִלְיוֹת סַנְדָּלִיו הַקְּטָנִים
יָדָה הַקְּטָנָה, הַלַּחָה, לוֹחֶצֶת בְּחִזָּקָה אֶת יָדוֹ
כְּשֶׁאֲנַחְנוּ נִכְנָסִים לְחֶצֶר וְהַפְּחַד הַיְדוּעַ
לְהִתְחִיל שׁוֹב מֵהַתְּחִלָּה, הַכֹּל, אֲנַחְנוּ שְׂגִינוּ
מוֹל הָעוֹלָם, עוֹד רָגַע אֶחָד
לְפָנָי שְׁאֵעֵזֵב אֶת יָדָה וְתִהְיֶה אִתָּה לְבַדָּה
גָּבֵר קָטָן גָּזוּז שְׁעָר מוֹל הָעוֹלָם
וְאִנִּי אֶסֶב מִבְּטִי, אִשָּׁה שְׂרַבִּים נִכְנָסוּ לְתוֹכָהּ
אֲבָל אִישׁ לֹא יֵצֵא מִתּוֹכָהּ מֵעוֹלָם.
וְאַלְהָ.

אלישבע גרינבאום

אָדוֹן הַסְּלִיחוֹת

אָדוֹן הַסְּלִיחוֹת

בוֹחֵן לְבָבוֹת

גּוֹלָה עֲמוּקוֹת

הַדּוֹבֵר צְדָקוֹת

חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ

הַדּוֹר בְּנִפְלְאוֹת

וְתִיק בְּנִחְמוֹת

זוֹכֵר בְּרִית אָבוֹת

חוֹקֵר כְּלִיּוֹת

חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ

טוֹב וּמְטִיב לְבָרִיּוֹת

יּוֹדֵעַ כָּל נִסְתָּרוֹת

בוֹבֵשׁ עֲוֹנוֹת

לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת

חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ

מְלֵא זִכְרוֹת

נוֹרָא תְהִלּוֹת

סוֹלֵחַ עֲוֹנוֹת

עוֹנֶה בְּעַת צָרוֹת

חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ

פוֹעֵל יְשׁוּעוֹת

צוֹפֵה עֲתִידוֹת

קוֹרָא הַדּוֹרוֹת

רוֹכֵב עַרְבוֹת

שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת

תָּמִים דְּעוֹת

חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ

בִּשְׁנֵה הַבָּאָה

בִּשְׁנֵה הַבָּאָה נִשְׁבַּע עַל הַמְּרַפֶּסֶת

וְנִסְפָּר צַפְרִים נוֹדְדוֹת

יְלָדִים בְּחִפְזָה יִשְׁחָקוּ תוֹפְסֶת

בֵּין הַבַּיִת לְבֵין הַשְּׂדוֹת

עוֹד תִּרְאֶה, עוֹד תִּרְאֶה

כִּמָּה טוֹב יִהְיֶה

בִּשְׁנֵה, בִּשְׁנֵה הַבָּאָה

עֲנָבִים אֲדָמִים יִבְשִׁילוּ עַד הָעָרֵב

וְיִגָּשׁוּ צוֹנְנִים לְשִׁלְחֹן

וְרוֹחוֹת רְדוּמִים יִשְׂאוּ עַל אֵם הַדְּרֶךְ

עֵתוֹנִים יִשְׁנִים וְעַנֵּן

עוֹד תִּרְאֶה, עוֹד תִּרְאֶה

כִּמָּה טוֹב יִהְיֶה

בִּשְׁנֵה, בִּשְׁנֵה הַבָּאָה

בִּשְׁנֵה הַבָּאָה נִפְרָשׁ כְּפוֹת יָדַיִם

מוֹל הָאוֹר הַנֶּגֶד, הַלְּבָן

אֲנִפָּה לְבִנָּה תִפְרָשׁ בְּאוֹן כְּנָפַיִם

וְהַשְּׂמֵשׁ תִּזְרַח בְּתוֹכָן

עוֹד תִּרְאֶה, עוֹד תִּרְאֶה

כִּמָּה טוֹב יִהְיֶה

בִּשְׁנֵה בִּשְׁנֵה הַבָּאָה

אהוד מנור / נורית הירש

מתוך ההלל

הודו ליהוה כי טוב
יאמר נא ישראל
יאמרו נא בית אהרן
יאמרו נא ידאי יהוה

מן המצר, קראתי יהוה
יהוה לי, לא אירא
יהוה לי בעזרי
טוב לחסות ביהוה
טוב לחסות ביהוה
כל גוים סבבוני
סבבוני גם סבבוני
סבבוני כדבורים
דחה דחיתני לנפל
עזי וזמרת יהוה
קול רנה וישועה
ימין יהוה רוממה
לא אמות כי אחיה
יסר יסרני יהוה

פתחו לי שערי צדק
זה השער ליהוה

אודך כי עניתני
אבן, מאסו הבונים
מאת יהוה היתה זאת
זה היום עשה יהוה

אנא יהוה הושיעה נא
אנא יהוה הצליחה נא

כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.

ענני במרחב יהוה.
מה יעשה לי אדם.
ואני אראה בשנאי.
מבטח באדם.
מבטח בנדיבים.
בשם יהוה כי אמילם.
בשם יהוה כי אמילם.
דעכו כאש קוצים, בשם יהוה כי אמילם.

ויהוה עזרני.
ויהי לי לישועה.
באהלי צדיקים. ימין יהוה עשה חיל.
ימין יהוה עשה חיל.
ואספר מעשי יהוה.
ולמות לא נתנני.

אבא בס, אודה יהוה.
צדיקים יבאו בו.

ותהי לי לישועה.
היתה לראש פנה.
היא נפלאת בעינינו.
נגילה ונשמחה בו.

אנא יהוה הושיעה נא.
אנא יהוה הצליחה נא.

כי לך טוב להודות ולשמוך נאה לומר, כי מעולם ועד עולם אתה אל.
ברוך אתה יהוה מלך מהלל בתשבחות.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצננו לישיב בסכה.

טוב לאדם

טוב לאדם היות פעם בָּדָד.
לא סָפָר, לא רָע, לא צָבוּר וְלֹא פָרֵט,
רק הוא עם לבו, עם הלב רק בְּלֶבֶד,
טוב לאדם היות פעם בָּדָד.

וטוב כי יצא פעם ריק מְנוֹכְסִי,
לא בית, לא שְׂדֵה, לא נְדָרֵשׁ, לא חֵיב.
רק יקְשִׁיב אֶל לבו וְיַחְרִישׁ חֶרֶשׁ רַב
טוב כי יצא האדם מְנוֹכְסִי.

כי יקְשִׁיב אֶל לבו וְיָבִין לְחַיִּי
וְיַדַע אֲשֶׁר יש וְיַחוּשׁ מֵה חֵיב.

זלמן שזר

שלומית בונה סוכה

שְׁלוֹמִית בֹּנֶה סֶכָה,
מוֹאֲרֵת וִירְקָה
עַל כֵּן הִיא עֲסוּקָה הַיּוֹם.
וְאִין זוֹ סֵתֶם סֶכָה,
מוֹאֲרֵת וִירְקָה
שְׁלוֹמִית בֹּנֶה סֶכֶת שְׁלוֹם.

היא לא תִשְׁכַּח לְשִׁים,
לוֹלֵב וְהֶדְסִים
עֲנָף שֶׁל עֵרְבָה יֵרֵק
רְמוֹן בְּתוֹךְ עֲלִי,
וְכָל פְּרוֹת הַסֶּתוּ
עִם רֵיחַ בְּסִתְנִים רְחוּק.

וְכִשְׁשֵׁלּוֹמִית תֹּאמַר,
הַבֵּיטוּ, זֶה נִגְמַר
יִקְרָה דְבָר נִפְלֵא פִתְאֹם
יָבוֹאוּ הַשְּׂכָנִים, כָּלֶם בְּהִמוּנִים
וְלִכְלֶם יִהְיֶה מְקוֹם.

וְאֵז מִתוֹךְ הַסֶּכָה,
יִצִּיץ לוֹ וְיִזְרַח
כּוֹכָב בְּהִיר כְּיֵהֶלֶם
שְׁלוֹם, סֶכֶת פְּלֵאִים,
מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים
שְׁלוֹמִית בְּנִתָה סֶכֶת שְׁלוֹם

נעמי שמר

סדר הקפות לשמחת תורה

אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו.
לעשה נפלאות גדולות לבדו – כי לעולם חסדו.
אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך.
יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו.
יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם.
יהי יהוה אלהינו עמנו, כאשר היה עם אבותינו, אל יעזבנו ואל יטשנו.
ואמרו: הושיענו אלהי ישענו, וקבצנו והצילנו מן הגוים, להודות לשם קדשך,
להשתבח בתהלתך.
יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלך לעולם ועד.
יהוה עז לעמו יתן, יהוה יברך את עמו בשלום.
ויהי נא אמרינו לרצון לפני אדון כל.
ויהי בנסע הארץ ויאמר משה: קומה יהוה ויפצו איביה וינסו משנאיך מפניך.
קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך.
כהניף ילבשו צדק וחסידים יריגו.
בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך.
ואמר ביום ההוא: הנה אלהינו זה, קוינו לו ויושיענו. זה יהוה קוינו לו, נגילה
ונשמחה בישועתו.
מלכותך מלכות כל עולמים, וממשלתך בכל דור ודור.
כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלים.
אב הרחמים היטבה ברצונך את ציון, תבנה חומות ירושלים.
כי כך לבד בטחנו, מלך אל רם ונשא, אדון עולמים.

הקפה א:

אנא יהוה הושיעה נא אנא, יהוה הצליחה נא. אנא יהוה עננו ביום קראנו.
אלהי הרוחות הושיעה נא, בוחן לבבות הצליחה נא. גואל חזק עננו ביום קראנו.

הקפה ב:

דובר צדקות הושיעה נא, הדור בלבוש הצליחה נא. ותיק וחסיד עננו ביום
קראנו.

הקפה ג:

זה וישר הושיעה נא, חומל דלים הצליחה נא. טוב ומטיב עננו ביום קראנו.

הקפה ד':

יִרְדַּע מַחְשְׁבוֹת הוֹשִׁיעָה נָא, כְּבִיר וְנְאוֹר הַצְּלִיחָה נָא. לֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ.

הקפה ה':

מֶלֶךְ עוֹלָמִים הוֹשִׁיעָה נָא, נְאוֹר וְאֲדִיר הַצְּלִיחָה נָא. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ.

הקפה ו':

עוֹזֵר דָּלִים הוֹשִׁיעָה נָא, פּוֹדֶה וּמַצִּיל הַצְּלִיחָה נָא. צוֹר עוֹלָמִים עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ.

הקפה ז':

קְדוֹשׁ וְנוֹרָא הוֹשִׁיעָה נָא, רַחוּם וְחַנוּן הַצְּלִיחָה נָא. שׁוֹמֵר הַבְּרִית עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ. תּוֹמֵךְ תְּמִימִים הוֹשִׁיעָה נָא, תִּקְוֵי לְעַד הַצְּלִיחָה נָא. תְּמִים בְּמַעֲשָׂיו עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ.

אשורר שירה

אֲשׁוֹרֵר שִׁירָה לְכְבוֹד הַתּוֹרָה
מִפִּי יִקְרָה זָכָה וּבְרָה

נֶאֱמַן שְׁמוֹ בְּחַר בְּעַמּוֹ
לְהִיּוֹת לוֹ לְשֵׁמוֹ אֵמָה נִבְחָרָה

נִגְלָה בְּכְבוֹדוֹ, עַל סִינֵי הוֹדוֹ
קָרָא לְעַבְדּוֹ, לְקַבֵּל תּוֹרָה

נִתְּנָה לָנוּ עַל יַד רוּעֵנוּ
מִשָּׁה רַבֵּנוּ בְּחֵיר הָאֵמָה

ר' רפאל ברוך טולדנו

נֶאֱמַן בֵּיתוֹ הַבֵּיט בְּדַמּוֹתוֹ
גַּם נִבְוֵאתוֹ מֵרָאָה מְאִירָה

יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבַת אֵל
כִּי הוּא מִנְחִיל אֵל לֹמְדֵי תּוֹרָה

אֲשֶׁרֵי הִגְבֵּר עַל יַצְרוֹ גּוֹבֵר
מִיִּשְׂרָאֵל דּוֹבֵר בּוֹחֵר בַּתּוֹרָה

רְבָה נְעִימָה תּוֹרָה תְּמִימָה
פְּתִי מַחְכִּימָה עֵינַי מְאִירָה.

יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצה בעתו ולברך את כל מעשה ידך.

כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחס לאכל. כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר הפצתי והצליח אשר שלחתי. כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון, ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף.

וכעץ שתול על פלגי מים
גשמה דברי תורתך המשולים כמים
השונה לרונה מנחלי מים
הוי כל צמא לכו למים!

שאתה הוא יהוה אלהינו

לברכה ולא לקללה:
לחיים ולא למות:
לשבע ולא לרזון:

משיב הרוח ומוריד הגשם:

אמן
אמן
אמן

גשם בעתו

גשם בעתו, כמה עצב בא אתו
הכל עצר, הכל עמד,
רק הגשם בא לו בזמן.
לו לא אכפת
שבלילות שם קר מאוד
שבחולות קשה לבכות
שאין על מי להתרפק
כשבחוץ הגשם דופק.

גשם בעתו, ואומרים שפכה טוב
על בגד קיץ, סודר ישן
ובכיס מכתב מאי-שם.
גשם מתוק
גשם נשק אותו בשמי
גשם לטף את הפנים
הבאת גשם בעתו
אז הבא, הבא לי אותו.

תן מחמה ותן מאורך...

תלמה אליגון רוז / קובי אושרת

תן מחמה ותן מאורך
תן לשדות רק גשם ברכה
תן מפתך ביד רחבה
ותן לנו זמן לאהבה

תפילת הטל

לך לשלום גשם, ובא בשלום טל. כי רב להושיע ומוריד הטל.
אשיר שירתתי, ואשים דברתי, ואגבירה שפתי.
לצור ישועתי, וביום אמרתי, תזל כטל.
כי שם כבודך האל, שוכן בתוך עם אל.
ותעמיד מיכאל, ותהיה לו לגואל
היום לישראל, היה כטל.

אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו
בטללי אורה תאיר אדמה,
בטללי ברכה תברך אדמה,
בטללי גילה תגיל אדמה,
בטללי דיצה תדשן אדמה,
בטללי הוד תהדר אדמה,
בטללי ועד טוב תועד אדמה,
בטללי זמרה תזמר אדמה,
בטללי חיים תחיה אדמה,
בטללי טובה תטיב אדמה,
בטללי ישועה תושיע אדמה,
בטללי כלכלה תכלכל אדמה.

אנא הורידהו

לאורה. לברכה. לגילה. לדיצה. להוד. לוועד טוב. לזמרה. לחיים טובים. לטובה.
לישועה. לכלכלה. כמו שאתה הוא יהוה אלהינו רב להושיע, מוריד הטל, לברכה:

שאתה הוא יהוה אלהינו משיב הרוח ומוריד הטל.

לברכה ולא לקללה. אמן
לחיים ולא למות. אמן
לשבע ולא לרזון. אמן

והגשם יבוא

מקל ואָבן
והשביל שאָבד
זֶה סוֹף הַמַּסְלוּל
זוֹ טַפְנֵת לְבַד
זֶהוּ שֶׁבֶר זְכוּכִית
זֶה חַיִּים וְזֶה אוֹר
וְזֶה לַיְלָה זֶה מוֹת
זֶה חֵם וְזֶה קָר
זֶה הַעֵץ שֶׁפּוֹרַח
זֶה שׁוֹעֵל עַל הַדָּרָךְ
נֶצֶן נִפְתַּח
וְצַפּוֹר מִזְמָרַת
זֶהוּ יַעַר הַרוּחַ
זֶה סֵתוֹ וְזֶה סֵלַע
וּשְׂרִיטָה וּמִכָּה
יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁכְּאַלֶּה
וְהַרוּחַ נוֹשֵׁב לוֹ
חִפְשֵׁי עַל הַדָּרָךְ
זֶה הָאוֹר הַחֲלָל
הָאוֹר וְהָאֶרֶץ
וְהַגֶּשֶׁם יָבֵא
וְיִשְׁטֹף כָּל כְּאָב
זֶה הַמֵּתַח שְׂתָם
זוֹ שְׂמֻחָה שֶׁבִּלְבַב
כְּתֵף מְקוֹם
הַבְּשָׂר וְהַעֲצָם
הַסְּלִילָה שֶׁל הַכְּבִישׁ
הַשְּׂרִיקָה שֶׁל הָאָבן
וְטַפְטוּף שֶׁל טֶפֶה
וְנִצְנוּץ שֶׁל זֶהָב
וְהַפְּנוֹחַ שֶׁל הַחֵץ
הַהַמּוֹר וְהַקָּרָב
וְתַחֲתִית הַבָּאָר
וְהַשְּׁבִיל שֶׁאָבַד
זֶהוּ סוֹף הַמַּסְלוּל
זוֹ טַפְנֵת לְבַד

חֲנִית
מִסְמֵר
נִקְדָּה וְנִתּוֹר
וְטַפְטוּף וְטֶפֶה
זֶה הוּא סוֹף הַסְּפּוֹר
מִשְׁאִית עֲמוּסָה
אוֹר הַבְּקָר הָרֶךְ
וּבִאֲפֵל הַלַּיִל
יְרִיָּה שֶׁל אֶקֶדַח
וְשִׁכְשׁוּךְ הַנְּהַר
וְנִצְנוּץ הַכּוֹכָב
וְהַפְּחַד בְּפָנִים
זֶה אָבוֹד וְזֶה שֵׁב
הַשְּׂרָטוּט שֶׁל הַבַּיִת
הַגּוּף בְּמִטָּה
וְהַבֶּץ וְהַבֶּץ
וְהָאוֹטוֹ נִתְקַע
לְצוּף, לְשַׁחוֹת
לְהַמְשִׁיךְ לֹא לְשַׁקֵּעַ
וּמַעוּף הַכֶּנֶף
חֲלִזוֹן, גֶּץ גְּבוּהָ
וְהַגֶּשֶׁם יָבֵא
וְיִשְׁטֹף כָּל כְּאָב
הַבְּטָחָה שֶׁל חַיִּים
הַשְּׂמֻחָה שֶׁבִּלְבַב
וְאָדָם שֶׁל הַתּוֹת
שֶׁל הָאוֹר
שֶׁל הָאֵשׁ
אִם נַחֲיָה לֹא נִמּוֹת
לֹא נִמּוֹת כִּי נַחֲיָה
וְהַגֶּשֶׁם יָבֵא
וְיִשְׁטֹף כָּל כְּאָב
הַבְּטָחָה שֶׁל חַיִּים
הַשְּׂמֻחָה שֶׁבִּלְבַב

מקל ואָבן
והשביל שאָבד
זֶה הוּא סוֹף הַמַּסְלוּל
לְהִיּוֹת כְּאֵן לְבַד
הָאוֹר וְהַחֲפֵשׁ
וּבְקָר וְעֶרֶב
וְהַיָּם וְהָאֶפֶק
וְהַשִּׁיר וְהַדָּרָךְ
וְהַגֶּשֶׁם יָבֵא
וְיִשְׁטֹף כָּל כְּאָב
הַבְּטָחָה שֶׁל חַיִּים
הַשְּׂמֻחָה שֶׁבִּלְבַב
אֵשׁ
אָבן
אוֹר
מִים
חֵץ
דָּרָךְ
יַעַר
נֵץ
פְּרַח
כֶּשֶׂר
שְׂמֻחַת
אוֹר
עֲצָב
סֵלַע
קֶצֶב
קָר
וְהַגֶּשֶׁם יָבֵא
וְיִשְׁטֹף כָּל כְּאָב
הַבְּטָחָה שֶׁל חַיִּים
הַשְּׂמֻחָה שֶׁבִּלְבַב...

אנטוניו קרלוס ז'ובים /
עלי מוהר

מעוז צור ישועתי
 לה נאה לשבת.
 תכון בית תפילתי
 ושם תודה נזבח.
 לעת תכון מטבח
 מצר המנבח.
 אז אגמור בשיר מזמור
 חנכת המזבח.

יונים נקבצו עלי
 אזי בימי חשמנים
 ופרצו חומות מגדלי
 וטמאו כל השמנים
 ומנותר קנקנים
 נעשה גם לשושנים
 בני בינה ימי שמונה
 קבעו שיר ורננים.

מזמור לילה

את כל הכוכבים טמן,
 את הסהר עטף בשחר
 מצפון ועד תימן
 אין קרן אור.

והבקר אלמן נאמן
 שק אפר על מתניו יחגר
 מצפון ועד תימן
 אין קרן אור.

הדליקה נא גר לבן
 באהל לבי השחר
 מצפון ועד תימן
 יזרח האור

לאה גולדברג / גילי דור ואחינועם ניני

דצמבר

ריח ים ורוח סתו
 ומין של תפוחי זהב
 ומין סגיר מתוק חמוץ
 מושך מבית אלי חוץ
 ללכת לכת ולנשם
 אור שקיעות כחל אדם.

אור שקיעות, גיחוח דק,
 הגשם זה עתה נפסק.
 עלה ושוט והסתכל,
 עד מה יפה היא התבל.
 עלה ושוט והסתכל,
 עד מה יפה היא התבל.

הפנסים חורי פנים,
 כחלות עיני העננים
 ומשהו מוזר כזה
 לוחץ דומם על החזה,
 לוחץ, קורע ודורש,
 הלב רוצה להתעטש.

אור שקיעות, גיחוח דק,
 הגשם זה עתה נפסק.
 עלה ושוט והסתכל
 עד מה יפה היא התבל.
 עלה ושוט והסתכל
 עד מה יפה היא התבל.

דצמבר חדש מקטר
 ריחות תפוח ומטר
 אתה נותן כוחות גנוזים
 להרגי התמוזים
 אתה יודע להשיב
 מעט אביב לתל אביב.

אור שקיעות, גיחוח דק,
 הגשם זה עתה נפסק.
 עלה ושוט והסתכל,
 עד מה יפה היא התבל.
 עלה ושוט והסתכל,
 עד מה יפה היא התבל.

נתן אלתרמן / משה וילנסקי

Ocho Kandelikas

Hanuka linda sta aki
 Ocho Kandelas para mi.
 Hanuka linda sta aki
 Ocho Kandelas para mi.

Una Kandelika
 Doz kandelikas
 Trez kandelikas
 Kuarto Kandelikas
 Sintju kandelikas
 Sez kandelikas
 Siete kandelikas
 Ocho Kandelas para mi.

Mucas fiestas vo fazer
 Kon alegrijas i plaser.
 Mucas fiestas vo fazer
 Kon alegrijas i plaser.

Una kandelika...

Loz pastelikos vo kumer
 Kon almedrikas i la mijel.
 Loz pastelikos vo kumer
 Kon almedrikas i la mijel.

Una kandelika...

Flory Yagoda

נרותי הזעירים
 נרותי הזעירים
 מה רבו הספורים
 לי ילאט האור,
 לי ילאט האור,
 על דמים וכשלונות,
 על תרועות של נצחונות,
 על קרבות של דרור,
 על קרבות של דרור.
 עת אראה אורכם הקט,
 יעיטני צל בלאט
 אור אלי יקרא,
 אור אלי יקרא,
 ישראל שבעת קרב,
 אפס גם ידעת רב,
 עז ותפארה, עז ותפארה.

אבינועם ראובן / מוריס רוזנפלד / הרמן צבי ארליך

אור

אור
 עולה בבקר
 על אגם רחוק (זוכרת)
 כן אני זוכרת
 ולא אחדל ולא אשתק.
 אור שמבשר את
 ההשקמה והזריחה (זוכרת)
 רק לראות עוד פעם
 יותר מזה איני צריכה.
 שמש, הביאו שמש
 אם שמי מעננים
 עוצמת את עיני
 אבל השמש היא בפנים.

אור בצהרים
 על האדמה (זוכרת)
 על חלקת הפנים
 ועל שתיל ועל קמה.
 אור יורד בערב
 על שדות חיי (זוכרת)
 עוד אני זוכרת
 זה אור יומי זה אור יומי.
 שמש, הביאו שמש...
 אור יורד בערב (שמש)
 אור בצהרים (שמש)
 אור עולה בבקר אור!

נעמי שמר

אמא אדמה

היא תביט אלי טובה וְחַכְמָה
כְּמוֹ בֶּבֶן הַשֵּׁב הַבֵּיתָה מִן הַדֶּרֶךְ
וְתַחֲבֵק אוֹתִי אֵלֶיךָ בְּנִשְׁימָה חֲמָה
אִמָּא אֲדָמָה.

היא תגיד "אַתָּה עִיף מִן הַמָּסַע
אֶל תַּפְחָד אֲנִי חוֹבֶשֶׁת אֶת פְּצָעֶיךָ"
היא תִקַּח אוֹתִי אֵלֶיךָ כְּשֶׁאֶקְרָא בְּשִׁמָּה
אִמָּא אֲדָמָה.

היא תביט אלי טובה וְחַכְמָה
היא שְׁקוּטָה כֹּל כֶּף וְכִמוֹ תַמִּיד סוֹלַחַת
וְתַחֲבֵק אוֹתִי אֵלֶיךָ בְּנִשְׁימָה חֲמָה
אִמָּא אֲדָמָה.

יעקב רוטבליט / מיקי גבריאלוב

ולס להגנת הצומח

כָּבֵר פּוֹרְחִים נִרְקִיסִים בְּשִׁמּוֹרוֹת הַטֵּבַע
מִרְבָּדִים נִפְרָשִׁים בְּשִׁפְלַת הַחוּף
כְּלָנִית וְכֶרֶם, אֶלֶף גּוֹן וְצָבַע
וְהַחֵק שְׁאוֹמֵר - כָּאֵן אֶסוּר לְקַטֹּף!

רק עֲלִי אֵין הַחֵק מְשֻׁגָּח
רק עֲלִי אֵישׁ אֵינוֹ שׁוֹמֵר
לוֹ הִיוּ לִי עֲלִי גְבִיעַ
אֲז הָיָה מְצָבִי אַחֵר.

צְפוּרִים נְדִירוֹת כָּבֵר דּוֹגְרוֹת בְּסַלַע
צְבָעוֹנֵי הַהָרִים הוּא מְחוּץ לְתַחוּם!
כֹּל גְּבָעָה נִשְׂאָה בְּשׁוּלֵי הָעִיר הִיא
שְׁטַח בֶּרֶךְ מְגֻדָּר וְאָזוּר רְשׁוּם!

אֲז אֲנִי לִפְעָמִים חוֹשֶׁבֶת
כִּי הָיָה זֶה אוֹלֵי רְצוּנִי
לוֹ הֵייתִי נִרְקִיס אוֹ רְקֶפֶת
אוֹ אֶפְלוֹ אֵיזָה בֶּן חָצֵב מְצוּי.

הַסֵּתְכָלוֹ מַה שְׁקוּרָה לִי בְּדֶרֶךְ:
כֹּל אֶחָד עוֹבֵר, חוֹטֵף, קוֹטֵף, קוֹלַע לוֹ זֵר
לוֹ הֵייתִי חִיָּה אוֹ פֶּרֶחַ
אֲז הָיָה מְצָבִי אַחֵר!

נעמי שמר

תן כתף

תן כתף, עצם את העינים,
פורים לנו נשפח את הכל.
יש לה כאב, רמסהו ברגלים,
פתח את פיה ושירה בקול:

אהא! אהא! כלנו נשתגע
נראה, נחיה, על אף כל התלאות.
אהא! אהא! חפצנו נבצע
נחיה, נראה נסים ונפלאות.

תן ונשתולל בלי חשבון ומח
לדאגותיה אל נא תבט
לעזאזל, עד כלות הכח
הפקר את הלב, הראה, הפכד.

אהא! אהא! כלנו נשתגע
נראה, נחיה, על אף כל התלאות.
אהא! אהא! חפצנו נבצע
נחיה, נראה נסים ונפלאות.

תן כתף, נתחבק כה יחד
פרץ, אורי, פנינה ורות!
לב אל לב, עד כדי קדחת!
פורים לנו, לעד לא נמות!

פורים לנו נשפח את הכל.
יש לה כאב, רמסהו ברגלים,
פתח את פיה ושירה בקול.

אביגדור המאירי / מרדכי זעירא

נודה ונהלל

נודה ונהלל לצור עזנו
שעשה נסים לאבותינו

ימים שנים באותו זמן
איש צר ואויב הרשע המן
נלכד ברשתו אשר לי טמן
ולא נתן צור למוט רגלינו

על בן בלילה נקרא מגלה
גם ביום נשנה אותה בגילה
לפרסם נסי נורא עליה
רב את ריבנו, דן את דינו

קבעים מאז מורי תעודות
לתקן בהם רבי סעודות
בשר שמן עם לחם חמודות
ושתות בלב טוב מיין רקתנו

ולדלים רבים נרבה מתנות
גם לאיש רע נשלחה מנות
ונקיים מצוה לקרא זכרונות
ענן עמלק הוא ראש צרינו

בתסדף חן עדה נודה
ותרדף באף כל צר בה רדה
נפלאותיה אזי נגידה
ישתבח שמך לעד מלכנו.

ר' יעקב אבן צור (יעב"צ) / מרוקו (פאסט) / המאה ה-18

שׁוֹשַׁנַּת יַעֲקֹב

שׁוֹשַׁנַּת יַעֲקֹב צָהֳלָה וְשִׁמְחָה
בְּרֵאוֹתֶם יַחַד תִּכְלֹת מְרֻדְכֵי.
תִּשְׁוַעְתֶּם הָיִיתָ לְנִצָּח.

וְתִקְוֹתֶם בְּכֹל דּוֹר וְדוֹר.
לְהוֹדִיעַ שֶׁכֵּל קִיּוֹד לֹא יִבְשׁוּ
וְלֹא יִכְלְמוּ לְנִצָּח
כֹּל הַחוֹסִים בָּךְ.

אָרוּר הַמֶּן אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ לְאַבְרָם,
בְּרוּךְ מְרֻדְכֵי הַיְהוּדִי.
אָרוּרָה זֶרֶשׁ אִשְׁתֵּי מִפְחִידִי,
בְּרוּכָה אֶסְתֵּר בַּעֲדִי.

אָרוּרִים כָּל הַרְשָׁעִים,
בְּרוּכִים כָּל הַצַּדִּיקִים
וְגַם חֲרֻבוֹנָה זְכוּר לְטוֹב.

קִידוּשׂא רַבָּה לַפּוּרִים

יוֹם הַפּוּרִים. וַיְכַלּוּ הַמַּיִם מִהָאָרֶץ וְכָל צִבְאָם. וַיְכַלּוּ לֹט בַּיּוֹם הַפּוּרִים כְּדוֹ אֲשֶׁר שָׁתָה.
וַיִּשְׁתָּה בַּיּוֹם הַפּוּרִים מִכָּל כְּדִיוֹ אֲשֶׁר שָׁתָה. וַיְבָרַךְ אֶת יוֹם הַפּוּרִים וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ, כִּי
בּוֹ שָׁתָה מִכָּל מִשְׁקָאוֹתָיו אֲשֶׁר בָּחַר לְשִׁתוֹת.
סַבְרֵי סוֹרְרִים וּמוֹרִים וְשׁוֹרְרִים, בְּרוּךְ אַתָּה מוֹכֵר פְּרֵי הַגִּפְנֹן!
בְּרוּךְ אַתָּה אֲשֶׁר מָכַר לָנוּ מִכָּל יַיִן וְהִשְׁקֵנוּ מִכָּל דְּבִשׁ וְהִשְׁכִּירָנוּ בְּכוֹסוֹתָיו. וְתִתֵּן לָנוּ
בְּאַהֲבָה מִשְׁקִים לְשִׁמְחָה יַיִן וְדְבִשׁ לְשִׁשׂוֹן, אֶת יוֹם חַג הַפּוּרִים הַזֶּה, זְמַן שְׁכָרוֹתֵנוּ,
בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ, אֲסוּר לְשִׁתִּית מַיִם. כִּי לָנוּ מְכַרְתָּ וְאוֹתָנוּ הַרְוִיתָ מִפְּרֵי כַרְמֵיִם.
וּמִשְׁקֵי כְּדִיָּה בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁשׂוֹן הִשְׁכַּרְתָּנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה מוֹכֵר מִשְׁקִים וּמַעֲדָנִים.
בְּרוּךְ אַתָּה שֶׁהִשְׁכִּירָנוּ וְהִגְמִיאָנוּ לְזְמַן הַזֶּה!

אברהם מנדל מוהר, "כל בו פורים", לבוב 1855

פתאום נפל עלי אביב

פתאום נפל עלי אביב
 ישר מן האויר
 פתאום בכל המרחבים
 צועק ירק בהיר
 פתאום נפל עלי אביב
 צעיר ורענן
 והוא המס בהבל פיו
 גם רוח, גם ענן.

אך מי יתן והוא
 יהיה אתי כל השנה
 כי האביב הנו
 הרבה יותר מסתם עונה
 אך מי יתן והוא
 יהיה אתי כל השנה
 כי האביב הנו
 הרבה יותר מסתם עונה
 - האביב!

פתאום נפל עלי אביב
 חצוף ומסתער
 את נחירי אפי הרחיב
 נחוח משכר
 פתאום נפל עלי אביב
 והוא, ולא אחר
 אל מול חלון ביתי הביא
 עולם יפה יותר.

אך מי יתן והוא...
 פתאום נפל עלי אביב
 ומגעו נעים
 ואת נפשי פשוט השיב
 השיב את החיים
 פתאום נפל עלי אביב
 ונצנים המטיר
 ובזכותו, אני מודה
 כתבתי את השיר.

אילן גולדהירש / גידי קורן

והיא שעמדה לאבותינו ולנו
 שלא אחד בלבד
 עמד עלינו לכלותנו
 והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.

מההגדה של פסח

קרוב יום אשר הוא לא יום ולא
 רם הודע כי לה היום אף לה
 שומרים הפקד לעירך כל היום וכל
 תאיר באור יום חשבת
 לילה
 הלילה
 הלילה
 לילה.

ניי (מראשוני הפייטנים בא"י, במאה השישית-שביעית לספירה)

שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים.
אז ימלא שחוק פינו ולשונונו רנה.
אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה;
הגדיל יהוה לעשות עמנו, היינו שמחים.
שובה יהוה את שביתנו באפיקים בנגב.
הזרעים בדמעה ברנה יקצרו.
הלוח ילך ובכה נשא משך הזרע.
בא יבא ברנה נשא אלמתיו.

תהלים קכו

שיר בבוקר בבוקר

פתאם קם אדם בבקר ומרגיש כי הוא עם ומתחיל ללכת
ולכל הנפגש בדרכו קורא הוא שלום.
דגנים עולים מול פניו מבין חריצי המדרכת
וניחוחות לראשו מדיפים עצי אזורכת.

הטללים רוססים והרים רבוא קרנים - הם יולידו חפת-שמש לכלולותיו.
והוא צוחק גבורת דורות מן ההרים
ונכלמות משתחוות המלחמות אפים
להוד אלף שנים מפכות במסתרים.

אלף שנים צעירות לפניו -
כפולג צונן.
כשיר רועים.
כענף.

פתאם קם אדם בבקר ומרגיש כי הוא עם ומתחיל ללכת
ורואה כי חזר האביב והוריק שוב אילן מן השלכת.

אמיר גלבע / גידי קורן ושלמה ארצי

מה נאוו עלי

מה נאוו עלי ההרים רגלי
 קול צופףך ישאו קול רנה
 עין בעין תראי שכניה
 לשבויים דרור בשיר ומזמור
 סלו סלו את המסלה
 יבא מבשר בלשוננו מלה
 צאי מבבל קרית עובדי בל
 שוש ישישו כל אבלי ציון
 בנה אבנה לך גוה אפריון
 שאי עיניך וראי בניך
 תחת חשך אשים לך אורה
 הנה גדול הוא אים ונורא
 עד מתי בלה יפה ומעלה
 עורי עורי עדת ישראל
 וגם אקים לך חומת אריאל

ר' שמעון ב"ר נסים

מבשר שלום בבני עירך
 התנערי מתוך מגנה
 ושבו בניך לגבולך
 אל בית הר המור יהי שבילך
 פצחו רנה ותהלה
 קומי עורי כי בא אורך
 כנור ונבל אז יהי שירך
 לבא לחסות בצל העליון
 אכן כסא לדוד מלכך
 באו אליך לאור באורך
 אז מציון תצא התורה
 ביום שימי כתר לראשך
 לזר בעולה כדל והלך
 אחיש אשלח נזון וגואל
 זכר אזכר חסד נעורך.

כאן

כאן ביתי פה אני נולדתי
 במישור אשר על שפת הים
 כאן החברים אתם גדלתי
 ואין לי שום מקום אחר בעולם
 כאן ביתי פה אני שתקתי
 בשפלה אשר על גב ההר
 כאן מן הבאר שתיתי מים
 ושתיתי דשא במדבר.
 כאן נולדתי כאן נולדו לי ילדי
 כאן בניתי את ביתי בשתי ידי
 כאן גם אתה אתי וכאן כל אלה ידידי
 ואחרי שנים אלפים סוף לנדודי.

כאן את כל שירי אני נגנתי
 והלכתי במסע לילי
 כאן בנעורי אני הגנתי
 על חלקת האלהים שלי.
 כאן נולדתי...
 כאן את שלחני אני ערכתי
 פת של לחם פרח רענן
 דלת לשכנים אני פתחתי
 ומי שבא נאמר לו "אהלן".
 כאן נולדתי...
 עוזי חיטמן

על כפיו יביא

בְּרַחוּבְנו הַצָּר
גַּר נֶגֶר אֶחָד מוֹזֵר
הוּא יוֹשֵׁב בְּצָרִיפוֹ
וְלֹא עוֹשֶׂה דָבָר.

אִישׁ אֵינוֹ בָּא לְקִנּוּת,
וְאִין אִישׁ מְבַקֵּר,
וְשִׁנְתִּים שֶׁהוּא
כֹּבֵר אֵינוֹ מִנְּגֵר.

וְהוּא חִלּוּם אֶחָד נוֹשֵׂא עוֹד בְּלִבּוֹ
לְבָנוֹת כֶּסֶא לְאֱלֹהֵי שְׂיָבוֹא,
עַל כַּפָּיו אוֹתוֹ יָבִיא,
לְאֱלֹהֵי הַנְּבִיא.

וְהוּא יוֹשֵׁב וּמְחַכֶּה לוֹ
כֹּבֵר שְׁנִימִים חוֹלֵם הוּא שְׂיִזְכֶּה לוֹ,
עַל סוּדוֹ שׁוֹמֵר וּמְחַכֶּה לוֹ
מִתִּי כֹבֵר יִגִּיעַ הַיּוֹם.

בְּרַחוּבְנו הַצָּר
גַּר סִנְדֵּלֶר אֶחָד מוֹזֵר
הוּא יוֹשֵׁב בְּצָרִיפוֹ
וְלֹא עוֹשֶׂה דָבָר.

מִדְּפָיו הָרִיקִים
מְכֹסִים בְּאֶבֶק
כֹּבֵר שְׁנִתִּים מִנְּח
הַמְרָצֵעַ בְּשִׁק.

וְהוּא חוֹלֵם כִּי נִעְלִים הוּא תוֹפֵר,
בֵּן עַל הָרִים יָנוּוּ רַגְלֵי הַמְּבַשֵּׁר.
עַל כַּפָּיו אוֹתָן יָבִיא,
לְאֱלֹהֵי הַנְּבִיא.

וְהוּא יוֹשֵׁב וּמְחַכֶּה לוֹ...

בִּירוּשָׁלַיִם יִשְׁנוּ
אִישׁ לְגִמְרֵי לֹא צָעִיר,
שֶׁבְּנָה הִרְבֵּה בְּתִים
בְּכָל פְּנוֹת הָעִיר.

הוּא מְכִיר כָּל סְמִטָּה,
כָּל רְחוּב וּשְׁכוּנָה,
הוּא בּוֹנֵה אֶת הָעִיר
כֹּבֵר שְׂבָעִים שָׁנָה.

וְהוּא חוֹלֵם כִּי, כְּמוֹ שֶׁאֶת הָעִיר בָּנָה,
יִצִּיחַ לְמַקְדָּשׁ אֶת אֶבֶן הַפִּנֵּה.
עַל כַּפָּיו אוֹתָהּ יָבִיא
אֱלֹהֵי הַנְּבִיא.

וְהוּא יוֹשֵׁב וּמְחַכֶּה לוֹ...

יורם טהרלב / יאיר רוזנבלום

הנני מוכן ומזמן לקיים מצות עשה של ספירת העמר, כמו שכתוב בתורה: "וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה. עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום".

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על ספירת העמר.

חסד שבחסד	I היום יום אחד בעומר
גבורה שבחסד	2 היום שני ימים בעומר
תפארת שבחסד	3 היום שלשה ימים בעומר
נצח שבחסד	4 היום ארבעה ימים בעומר
הוד שבחסד	5 היום חמישה ימים בעומר
יסוד שבחסד	6 היום שישה ימים בעומר
מלכות שבחסד	7 היום שבעה ימים שהם שבוע אחד בעומר
חסד שבגבורה	8 היום שמונה ימים שהם שבוע אחד ויום אחד בעומר
גבורה שבגבורה	9 היום תשעה ימים שהם שבוע אחד ושני ימים בעומר
תפארת שבגבורה	10 היום עשרה ימים שהם שבוע אחד ושלשה ימים בעומר
נצח שבגבורה	11 היום אחד עשר יום שהם שבוע אחד וארבעה ימים בעומר
הוד שבגבורה	12 היום שנים עשר יום שהם שבוע אחד וחמישה ימים בעומר
יסוד שבגבורה	13 היום שלושה עשר יום שהם שבוע אחד ושישה ימים בעומר
מלכות שבגבורה	14 היום ארבעה עשר יום שהם שני שבועות בעומר
חסד שבתפארת	15 היום חמישה עשר יום שהם שני שבועות ויום אחד בעומר
גבורה שבתפארת	16 היום שישה עשר יום שהם שני שבועות ושני ימים בעומר
תפארת שבתפארת	17 היום שבעה עשר יום שהם שני שבועות ושלשה ימים בעומר
נצח שבתפארת	18 היום שמונה עשר יום שהם שני שבועות וארבעה ימים בעומר
הוד שבתפארת	19 היום תשעה עשר יום שהם שני שבועות וחמישה ימים בעומר
יסוד שבתפארת	20 היום עשרים יום שהם שני שבועות ושישה ימים בעומר
מלכות שבתפארת	21 היום אחד ועשרים יום שהם שלשה שבועות בעומר
חסד שבנצח	22 היום שנים ועשרים יום שהם שלשה שבועות ויום אחד בעומר
גבורה שבנצח	23 היום שלשה ועשרים יום שהם שלשה שבועות ושני ימים בעומר
תפארת שבנצח	24 היום ארבעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות ושלשה ימים בעומר
נצח שבנצח	25 היום חמישה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וארבעה ימים בעומר
הוד שבנצח	26 היום שישה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וחמישה ימים בעומר
יסוד שבנצח	27 היום שבעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות ושישה ימים בעומר
מלכות שבנצח	28 היום שמונה ועשרים יום שהם ארבעה שבועות בעומר
חסד שבהוד	29 היום תשעה ועשרים יום שהם ארבעה שבועות ויום אחד בעומר
גבורה שבהוד	30 היום שלושים יום שהם ארבעה שבועות ושני ימים בעומר
תפארת שבהוד	31 היום אחד ושלושים יום שהם ארבעה שבועות ושלשה ימים בעומר

נצח שבהוד	32 היום שניים ושלוחים יום שהם ארבעה שבועות וארבעה ימים בעומר
הוד שבהוד	33 היום שלשה ושלוחים יום שהם ארבעה שבועות וחמישה ימים בעומר
יסוד שבהוד	34 היום ארבעה ושלוחים יום שהם ארבעה שבועות ושישה ימים בעומר
מלכות שבהוד	35 היום חמישה ושלוחים יום שהם חמישה שבועות בעומר
חסד שביסוד	36 היום שישה ושלוחים יום שהם חמישה שבועות ויום אחד בעומר
גבורה שביסוד	37 היום שבעה ושלוחים יום שהם חמישה שבועות ושני ימים בעומר
תפארת שביסוד	38 היום שמונה ושלוחים יום שהם חמישה שבועות ושלשה ימים בעומר
נצח שביסוד	39 היום תשעה ושלוחים יום שהם חמישה שבועות וארבעה ימים בעומר
הוד שביסוד	40 היום ארבעים יום שהם חמישה שבועות וחמישה ימים בעומר
יסוד שביסוד	41 היום אחד וארבעים יום שהם חמישה שבועות ושישה ימים בעומר
מלכות שביסוד	42 היום שנים וארבעים יום שהם שישה שבועות בעומר
חסד שבמלכות	43 היום שלשה וארבעים יום שהם שישה שבועות ויום אחד בעומר
גבורה שבמלכות	44 היום ארבעה וארבעים יום שהם שישה שבועות ושני ימים בעומר
תפארת שבמלכות	45 היום חמישה וארבעים יום שהם שישה שבועות ושלשה ימים בעומר
נצח שבמלכות	46 היום שישה וארבעים יום שהם ששה שבועות וארבעה ימים בעומר
הוד שבמלכות	47 היום שבעה וארבעים יום שהם שישה שבועות וחמישה ימים בעומר
יסוד שבמלכות	48 היום שמונה וארבעים יום שהם שישה שבועות ושישה ימים בעומר
מלכות שבמלכות	49 היום תשעה וארבעים יום שהם שבעה שבועות בעומר

עֲבָדֵי זְמַן עֲבָדֵי עֲבָדִים הֵם
 עֲבָד אֲדֹנָי הוּא לְבַד חֲפָשִׁי.
 עַל כֵּן בִּבְקִשׁ כָּל אֲנוּשׁ חֲלֵקוּ
 "חֲלֵקֵי אֲדֹנָיו" אֲמָרָה נִפְשִׁי.

ר' יהודה הלוי

אֲנֵא בְּכַח גְּדֵלַת יְמִינְךָ תִּתִּיר צְרוּרָה.
 קִבַּל רֵנַת עַמְךָ, שְׂגִבְנוּ, טְהַרְנוּ, נוֹרָא.
 נֵא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יַחֲדָךְ כְּכַבַּת שְׁמֵרֶם.
 בְּרַכְס, טְהַרֶם, רַחֲמֵי צִדְקַתְךָ תִּמְיֵד גְּמֵלִם.
 חֲסִין קְדוּשׁ בְּרוּב טוֹבְךָ נִהַל עֲדַתְךָ.
 יַחֲדֵי, גֵּאָה, לְעַמְךָ פָּנָה, זֹכְרֵי קִדְשְׁתְּךָ.
 שְׁוַעַתְנוּ קִבַּל וּשְׁמַע צַעֲקַתְנוּ, יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת.
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

זרעי קיץ

זרעי קיץ
 נשאים ברוח מעירים זכרונות
 מעוררים ערגונות
 זרעי קיץ באים בנחירים
 ורומזים איזה קיץ
 הולך להיות -
 בקר אחד פתחתי חלון
 ותכף הריח לי דק מן הדק
 קיץ מסוג שהיה כאן כבר פעם
 אמרתי בא קיץ - קיץ חזק.
 איך מוצא חן בעיניך להיות
 פרח עושה לו פדור לבנבן?
 רוח קלה בו תבוא לעת ערב
 תפזר את ראשך הלאה הלאה אי אן.
 היית רוצה להיות גל נשבר
 אל חוף ההומה רוחצים רוחצות?
 עושה אותי מלך משוח במלח
 מכתר בזרים של אצות.
 תרצה תהיה סיגריה גנובה
 בפי נערים בתשוקה ראשונה
 או אז תמצץ תשאף אלי אפר

יאמרו זה הבהוב - הבהוב העונה!
 זרעי קיץ
 נשאים ברוח
 מעירים זכרונות
 מעוררים ערגונות
 זרעי קיץ
 באים בנחירים
 ורומזים איזה קיץ
 הולך להיות -
 אז מהו הקיץ שבא להיות
 ממה שהריח לי דק מן הדק
 גל אהבה שנוסע אלינו
 נשבר על פמיהה למרחק.
 זרעי קיץ
 נשאים ברוח
 מעירים זכרונות
 מעוררים ערגונות
 זרעי קיץ באים בנחירים
 ורומזים איזה קיץ
 הולך להיות.

מאיר אריאל / שלום חנוך

ימים לבנים

ימים לבנים, ארפים,
 כמו בקיץ קרני החמה.
 שלות בדידות גדולה
 על מרחב הנהר.
 חלונות פתוחים לרוחה
 אל תכלת דממה.
 גשרים ישרים וגבוהים
 בין אתמול ומחר.
 כל כך קל לשאת שתיקתכם,
 ימים לבנים וריקים
 הן עיני למדו לחיך
 וחדלו משכבך

לזרז על לוח שעון את מרוץ הדקים.
 ישרים וגבוהים הגשרים
 בין אתמול ומחר.
 ימים לבנים, ארפים,
 כמו בקיץ קרני החמה.
 לכבי התרגל אל עצמו
 ומונה במתינות דפיקותיו.
 ולמתק הקצב הרך מתפייס,
 מותר ונרגע,
 כתינוק מזמר שיר ערשו
 טרם סגר את עיניו,
 עת האם הלאה פסקה מזמר ונרדמה.

לאה גולדברג / שלמה יידוב

אומרים ישנה ארץ

אומרים ישנה ארץ
ארץ שכרת שמש
איה אותה ארץ
איפה אותה שמש

אומרים ישנה ארץ
עמודיה שבעה
שבעה כוכבי לכת
צצים על כל גבעה

איפה אותה ארץ
כוכבי אותה גבעה
מי ינחנו דרך
יגיד לי הנתיבה

כבר עברנו כפה
מדברות ומים
כבר הלכנו כפה
כוחותינו תמים

כיצד זה תעינו
טרם הנה לנו
אותה ארץ שמש
אותה לא מצאנו

אולי כבר אינה
נדאי נטל זיה
דבר בשבילנו
אדוני לא צנה

ארץ בה יתקיים
אשר כל איש קנה
נכנס כל הנכנס
פגע בו עקיבא

שלום לה עקיבא
שלום לה רבי
איפה הם הקדושים
איפה המכבי

עונה לו עקיבא
אומר לו הרבי
כל ישראל קדושים
אתה המכבי

אומרים ישנה ארץ
ארץ רות-שמש
איה אותה ארץ
איפה אותה שמש.

שאל טשרניחובסקי

אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלני
עמד עמי, ואלהיך אלהי.

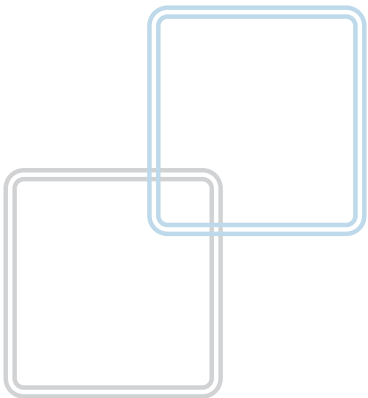
באשר תמותי אמות, ושם אקבר
כה עשה יהוה לי וכה יוסיף.

באשר תמותי אמות, ושם אקבר
כי המות יפריד ביני ובינך.

מתוך מגילת רות

א ל י צ י ון

אֵלֵי צִיּוֹן וְעָרֶיהָ
 וּכְבַתּוּלָהּ חֲגוּרַת שָׁק
 עָלַי אֲרַמּוֹן אֲשֶׁר נִטַּשׁ
 וְעַל בֵּיֵאת מְחַרְפֵי אֵל
 עָלַי גְּלוּת מְשַׁרְתֵי אֵל
 וְעַל דָּמָס אֲשֶׁר שָׁפַךְ
 עָלַי הַגִּיזוֹן מִחֹלֵיהָ
 וְעַל וְעַד אֲשֶׁר שָׁמַם
 עָלַי זִבְחֵי תַמִּידֶיהָ
 וְעַל חֲלוּל כָּלֵי הַיֶּכֶל
 עָלַי טַפֵּי מַלְכִיָּה
 וְעַל יָפִים אֲשֶׁר חָשַׁךְ
 עָלַי כְּבוֹד אֲשֶׁר גָּלָה
 וְעַל לוֹחֵץ אֲשֶׁר לָחַץ
 עָלַי מַחֵץ וְרַב מַכּוֹת
 וְעַל נַפּוּץ אֵלַי סָלַע
 עָלַי שְׂמַחַת מִשְׁנֵאִיהָ
 וְעַל עֲנּוּי בְּנֵי חוֹרֵין
 עָלַי פֶּשַׁע אֲשֶׁר עָוַתָהּ
 וְעַל צְבָאוֹת קַהְלֶיהָ
 עָלַי קוֹלוֹת מְחַרְפֶּיהָ
 וְעַל רִגְשַׁת מַגְדָּפֶיהָ
 עָלַי שְׂמֵךְ אֲשֶׁר חָלַל
 וְעַל תַּחֵן יִצְחוֹ לֶךְ
 כְּמוֹ אִשָּׁה בְּצִירֶיהָ
 עַל בַּעַל נְעוּרֶיהָ.
 בְּאַשְׁמַת צֹאן עֲדָרֶיהָ
 בְּתוֹךְ מִקְדָּשׁ חֲדָרֶיהָ.
 נְעִימֵי שִׁיר זְמֶרֶהָ
 כְּמוֹ מִימֵי יְאוּרֶיהָ.
 אֲשֶׁר דָּמַם בְּעָרֶיהָ
 וּבִטּוֹל סִנְהֶדְרֶיהָ.
 וּפְדִיּוֹנֵי בְכוֹרֶיהָ
 וּמִזְבַּח קִטּוּרֶיהָ.
 בְּנֵי דָוִד גְּבִירֶיהָ
 בְּעַת סָרוּ כְּתָרֶיהָ.
 בְּעַת חֲרָבֹן דְּבִירֶיהָ
 וְשֵׁם שִׁקִּים חֲגוּרֶיהָ.
 אֲשֶׁר הִכּוּ נְזִירֶיהָ
 עוֹלִיָּהּ נְעָרֶיהָ.
 בְּשֹׁחֵקֶם עַל שְׂבָרֶיהָ
 נִדְיָבָה טְהוּרֶיהָ.
 סָלוּל דְּרֶךְ אֲשׁוּרֶיהָ
 שְׁזוּפִיָּה שְׁחוּרֶיהָ.
 בְּעַת רַבּוּ פְגָרֶיהָ
 בְּתוֹךְ מִשְׁכַּן חֲצָרֶיהָ.
 בְּפִי קָמִי מִצְרֶיהָ
 קָשׁוּב וְשִׁמְעֵ אֲמֶרֶהָ.

תהלים קלז

על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון.
על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו.
כי שם שאלנו שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה: שירו לנו משיר ציון.
איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר.
אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני.
תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי, אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי.
זכר יהוה לבני אדם את יום ירושלים: האמרים ערו ערו עד היסוד בה.
בת בבל השודדה: אשרי שישלם-לך את גמולך שגמלת לנו.
אשרי שיאחו ונפץ את עלליך אל הסלע.

תהלים כז

לְדָוִד: יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד.
בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו.
אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח.
אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבותי בבית יהוה כל ימי חיי
לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו.
כי יצפני בסכה ביום רעה יסתרני בסתר אהלו בעזר ירוממני.
ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה
אשירה ואזמרה ליהוה.
שמע יהוה קולי אקרא ותנני וענני.
לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש.
אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית
אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי.
כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני.
הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי.
אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפת חמס.
לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים.
קנה אל יהוה, חזק ויאמץ לבך, וקנה אל יהוה.

ברכת המזון

רחם יהוה אלהינו, על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל מדינת ישראל ראשית צמיחת גאולתנו. אלהינו אבינו, רענו זוננו פרנסנו וכלכלנו והרויחנו, והרוח לנו יהוה אלהינו מהרה מכל צרותינו, ונא אל תצריכנו יהוה אלהינו, לא לידי מתנת בשר ודם, ולא לידי הלואתם. כי אם לידך המלאה, הפתוחה, הגדושה והרחבה, שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד.

בשבת

רצה והחליצנו, יהוה אלהינו, במצותיך, ובמצות יום השביעי, השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך, לשבת בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך. וברצונך הניח לנו, יהוה אלהינו, שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו. והראנו, יהוה אלהינו, בנחמת ציון עירך, ובהשלמת בנין ירושלים עיר קדשך, כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות.

בראש חודש, ברגלים ובראש השנה

אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו, עלה ויבא ויגיע, ויראה וירצה וישמע, ויפקד ויזכר ויזכרו ויפקדונו וזכרון אבותינו ואמותינו, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה לטובה, לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום ביום ראש החדש / חג המצות / חג השבועות / הזכרון / חג הסוכות / השמיני, חג העצרת הזה. וזכרו, יהוה אלהינו, בו לטובה (אמן), ופקדנו בו לברכה (אמן), והושיענו בו לחיים טובים, בדבר ישועה ורחמים (אמן). חוס ותננו ורחם עלינו והושיענו, כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה יהוה, בונה ברחמי ירושלים. אמן.

ד. ברכת הטוב ומטיב

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, האל אבינו, מלכנו, אדירנו, בוראנו, גואלנו, יוצרנו, קדושו קדוש יעקב, רוענו רועה ישראל, המלך הטוב, והמטיב לכל, שבכל יום ויום הוא המטיב, הוא מטיב, הוא יטיב לנו. הוא גמלנו, הוא גומלנו, הוא יגמלנו לעד לחן ולחסד ולרחמים ולרוח הצלה והצלחה ברכה וישועה, נחמה, פרנסה וכלכלה, ורחמים, וחיים ושלום, וכל טוב, ומכל טוב לעולם אל יחסרנו.

הַרְחַמְנוּ, הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

הַרְחַמְנוּ, הוּא יִתְבָּרַךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

הַרְחַמְנוּ, הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים, וַיִּתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנִצַּח נְצַחִים, וַיִּתְהַדָּר בְּנוֹ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

הַרְחַמְנוּ, הוּא יִפְרֶנְסֵנוּ בְּכָבוֹד.

הַרְחַמְנוּ, הוּא יִשְׁבֵּר עָלֵנוּ מַעַל צוּאֲרֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת בְּאֲרָצֵנוּ.

הַרְחַמְנוּ, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּבֵית הַזֶּה, וְעַל שְׁלַחַן זֶה שְׂאֵכְלָנוּ עָלֵינוּ.

הַרְחַמְנוּ, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב, וַיְבַשֵּׁר לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת.

הַרְחַמְנוּ, _____ (מוזמנים להוסיף בקשות)

הַרְחַמְנוּ הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל הַמְּסַבֵּין כָּאֵן, אוֹתֵנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַכוּ אֲמוֹתֵינוּ שָׂרָה, רַבֵּקָה, לָאָה וְרַחֵל, וְאֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, 'בְּכַל', 'מְכַל', 'כָּל' – כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתֵנוּ כָּלֵנוּ יַחַד בְּבְרָכָה שְׁלֵמָה, וְנֹאמֵר אָמֵן.

בְּמְרוֹם יְלִמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוֹת, שֶׁתִּהְיֶה לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם, וְנִשְׂא בְּרָכָה מֵאֵת יְהוָה וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְנִמְצָא חֵן וְשִׂכָּל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.

בשבת הַרְחַמְנוּ, הוּא יַנְחִילָנוּ יוֹם שְׂכָלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לַחַיִּי הָעוֹלָמִים.

ביום טוב הַרְחַמְנוּ, הוּא יַנְחִילָנוּ יוֹם שְׂכָלוֹ טוֹב.

בראש חודש הַרְחַמְנוּ הוּא יַחְדָּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבְּרָכָה.

בראש השנה הַרְחַמְנוּ הוּא יַחְדָּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וּלְבְּרָכָה.

בסוכות הַרְחַמְנוּ הוּא יָקִים לָנוּ אֶת סֶכֶת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת.

הַרְחַמְנוּ, הוּא יְבָרֵךְ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל, אֶת רְאִשֵׁיהָ, מְחֻקְקֶיהָ וְשׁוֹפְטֶיהָ, וַיִּתֵּן בָּם עֲצָה טוֹבָה לְהִנְהִיג אוֹתֵנוּ בְּדַרְכֵי צֶדֶק, יִשָּׁר וְשְׁלוֹם.

הַרְחַמְנוּ, הוּא יְבָרֵךְ אֶת חַיְלֵי צְבָא הַהֲגָנָה לְיִשְׂרָאֵל וְשָׂאֵר מְגִינֵי אֲרָצֵנוּ, וַיִּגַּן עֲלֵיהֶם.

הַרְחַמְנוּ, הוּא יִשְׁכֵּין שְׁלוֹם בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבְנֵי יִשְׁמַעֵאל.

הַרְחַמְנוּ, הוּא יְבָרֵךְ אֶת אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּתְנַגֵּים בְּצַרְהָ, וַיּוֹצִיאֵם מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה.

הרחמון, הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא.

מגדיל (בשבת, יום טוב, חול המועד וראש חודש: מגדול) ישועות מלכו ועשה
חסד למשיחו, לךוד ולזרעו עד עולם. עשה שלום במרומיו, הוא יעשה
שלום, עלינו ועל כל ישראל ועל כל יושבי תבל, ואמרו אמן.

יראו את יהוה קדושי, כי אין מחסור ליראיו. כפירים רשו ורעבו, ודרשי
יהוה לא יחסרו כל טוב. הודו ליהוה כי טוב, כי לעולם חסדו. פותח את
ידו, ומשביע לכל חי רצון. ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה, והיה יהוה
מבטחו. נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב, וזרעו מבקש לחם.
יהוה עז לעמו יתן, יהוה יברך את עמו בשלום.

מה שאכלנו יהיה לשבעה. ומה ששתינו יהיה לרוה.
ומה שהותרנו יהיה לברכה.

ברכת המזון מקוצרת

ברוך רחמנא מרן מלכא דעלמא מריה דהאי פתא בריך רחמנא דין לכלא.
נודה לך יהוה אלהינו על שהנחלת לאבותינו ולאמותינו ארץ חמדה טובה ורחבה, ברית
ותורה לחם לשבע. ברוך אתה יהוה, על הארץ ועל המזון.
רחם יהוה אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל מלכות בית דוד משיחך.
ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה יהוה, בונה ירושלים, אמן.
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, האל אבינו מלכנו, המלך הטוב והמטיב לכל. הוא
הטיב, הוא מטיב, הוא יטיב לנו. הוא גמלנו, הוא גומלנו, הוא יגמלנו לעד, לחן וחסד
ורחמים וכל טוב, והוא יזכנו לימות המשיח.
עשה שלום במרומיו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

ברכת המזון

ברוך אל ולקנוח
אשר ברא גם תפוח.
דיסה בקלב במה, במה
מלא הקערה, נודה לז? -
ברוך הוא
וברוך שמו!

ח"נ ביאליק

בצאת השבת

הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד. כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה. ושׂאבתם מים בששון ממעיני הישועה. ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה. יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה. יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך, יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו. ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר כן תהיה לנו. כוס ישועות אשא ובשם יהוה אקרא:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן.
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מיני בשמים.
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש.
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחל בין אור לחשך
בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה.
ברוך אתה יהוה המבדיל בין קדש לחל.

חטאתינו הוא ימחל
וככוכבים בלילה
אקרא לאל עלי גומר
אתא בקר וגם לילה
עלי פשעי עבור תעבר
ואשמורה בלילה
מי יתן מנוחתתי
אשחה בכל לילה
פן יאמרו מכעיס
הנותן זמירות בלילה
סלח נא על קל וחומר
ולילה ללילה
קראנוך מן המצר
לא יום ולא לילה
אלהיו וגבריאאל
קומו בחצי הלילה
ומשמאלנו גבריאאל
בכל יום ובכל לילה
רענן כגן רטב
כל היום וכל הלילה
מפי נביא וגם חוזה
לשמרו יומם ולילה.

המבדיל בין קדש לחל
זרענו ושלומנו ירבה כחול
יום פנה כצל תמר
יום אשר אמר שומר
צדקתך כהר תבור
כיום אתמול כי יעבר
הלפה עונת מנחתתי
יגעתי באנחתתי
טהר טהוף מעשי
איה אלוה עושי
נחנו בך כחומר
יום ליום יביע אומר
אל פודה מפל צר
יך לא תקצר
מכאל שר ישראל
באו נא עם הגואל
מימינו מכאל
ועל ראשנו שכינת אל
הנה לנו שבוץ טוב
ומיהוה יבוא הטוב
יברך הבית הזה
כי כן יצוה אלהינו זה

שבת המלכה

החמה מראש האילנות נסתלקה
באו ונלוה את שבת המלכה.
צאתך לשלום, הקדושה, הזכה
דעי, ששתי ימים אל שובך נחכה...
כן לשבת הבאה!
כן לשבת הבאה!
צאתכם לשלום, מלאכי השלום!

ח"נ ביאליק

שיר של יום חולין

אם יש לי מיתרים הם מתנגנים ברטט
אם יש בי דאגה היא חשופה כמעט
אם יש בי אהבה היא תאמור בשקט
אם יש לי שרשים הם מתארכים לאט

אתה רואה כיצד פתאום עובר בי רעד
הרוח משנה תכופות את כוונה
נסינו לעזוב אבל אני יודעת
אנחנו נשארים שנה אחר שנה.

בחדרים שלך השמש משרטטת
קוים ורצועות של אור על הכתלים
אני למענה כל בקר מלקטת
פרטים קטנים, שמחות קטנות של יום חלין.

האם אתה משיב, האם אתה עונה לי
אולי באזנה הולמים גם שאוני
אולי אתה מקשיב, אולי אתה דומה לי
הן בפניך משתקפים פתאום פני.

אם יש לי מיתרים הם מתנגנים ברטט...

רחל שפירא

אֱלֹהֵי הַנְּבִיא
אֱלֹהֵי הַתְּשׁוּבִי
אֱלֹהֵי הַגְּלָעָדִי
בְּמַהֲרָה יָבֹא אֵלֵינוּ
עִם מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד.

מְרִים הַנְּבִיאָה
עַז וְזַמְרָה בִּיָּדָה
מְרִים תִּרְקֹד אֲתָנוּ
לְהַגְדִּיל זְמַרְת עוֹלָם.
מְרִים תִּרְקֹד אֲתָנוּ
לְתַקֵּן אֶת הָעוֹלָם
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
הִיא תְּבִיאֵנוּ
אֶל מִי הַיְשׁוּעָה.

שָׂרַח הַצְּדִיקָה
בַּת אֲשֶׁר נִכְדַת זֶלְפָּה
שָׂרַח הַחֲכָמָה
בְּמַהֲרָה תָּבֹא אֵלֵינוּ
עִם מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד.

אנדור ריימר

לילה ברנר

ל נ ר ו ל ב ש מ י ם

לְנֹר וְלִבְשָׁמַיִם	נִפְשֵׁי מִיַּחְלָה
אִם תִּתְּנֵנוּ לִי	כּוֹס יַיִן לְהַבְדִּילָהּ
סְלוּ דְרָכַי לִי	פָּנֹו לְנִבּוּכָה
פְּתַחוּ שַׁעְרַיִם לִי	כָּל מַלְאָכַי מֵעֵלָה
עֵינַי אֲנִי אֲשֶׂא	אֶל אֵל בָּלֵב כּוֹסֶף
מִמְצִיא צְרָכֵי לִי	בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה
הִנֵּה יָמֵי מַעֲשֵׂהָ	מִתְחַדְּשִׁים תָּמִיד
יִתְחַדְּשֶׁה בָּהֶם	שְׁלוֹם וְטוֹב סְלָה.

ר' סעדיה בן עמרם

שבוע טוב

שירים לכל עת

לכבוד הקיץ

דני סנדרסון

לכבוד הקיץ שהגיע
כתבתי שיר.
אמנם אני עוד לא מזיע,
אבל איני מסתיר
את תשוקתי אל העונה
ששמה קץ לקר.
ולכבודה עם עפרון
כתבתי שיר מזמור:

עם בגד ים יצאתי פעם
אל חוף ביום אביב.
שמיכה מבוד, עתון ביד
ושמש מסביב.
מצאתי חול פנוי מכל
אדם ובהמה,
ואת עצמי פרקדתי
בין ים ליבשה.

גלים על פני המים
ושקט של שמים.
חלום אביב עולה,
אותי הוא ממלא.

מציל בטל שוכב בצל,

השגיח על הנוף
ושתי זקנות על כסאות
אמרו לו בקר טוב.
אדון פועל המתעמל
פשוט מכנס שחר,
הוריד חלצה, נתן קפיצה
וסלטה לאחור.

גלים על פני המים...

הגיע זוג שבא לדוג
עם אהל מידי
בנו ביתם אל מול גולן,
שני מטרי לדי.

ובינתיים אל המים רצו קיטנים,
עטרים וארבע ילדות
ושנים עטר בנים.

גלים על פני המים...

ואחרי שעה הכל הפך
לנחלת הרב,
ארטיקים מתלקקים
ומטקות על החוף.
החלום שבא פתאום
נגנז ונעלם,
השאיר אותי למנוחתי
עם אסף איש בים.
גלים על פני המים...

השמש תעבור עלי

יורם טהרלב / חנו יובל

ישנם ימים ללא מרגוע
בם לא אמצא לי נחמה
ומכרחה אני לנגע
בעשבים, באדמה.
לפסע באותה הדרך
בתוך פריחת הכרמים
ולהיות כל כך אחרת
ולפרח ערב הגשמים.

רק תפלה אשא הוי אלי, אלי
שהשמש תעבר עלי
ותראה לי טוב את משעולי.

הוי, אלי, אלי
רק תפלה אשא
שהשמש תעבר עלי
ותקח אותי אל המסע.

ואם אשוב אל זאת הארץ
ואם אפסע שוב בדרךים
האם כקדם יכירוני
האנשים והפרחים.

רק תפלה אשא...

לעולם בעקבות השמש

אהוד מנור / רוני וייס

יום חמים
יום קסמים
יום תמים
הלכנו עם השמש
בערב, יום זהב,

לילה טוב ה'ה לנו ליל אמש
בקר קם
מול הים
אי משם
נכנס היום בשער
בחלון עץ אלון
וילון נצתו באור השחר
כו, כו, כו, כו

לעולם בעקבות השמש
לעולם בעקבות האור
השמש את יומי רושמת
ולבי צפור

לעולם בעקבות השמש
לעולם בעקבות האור
השמש את יומי רושמת
ולבי, ולבי צפור

קום נרדם
לא נדם

הרוח שבתכלת ראש הרם
אור קרב

אור זורם ישר אל סף הדלת
כו, כו, כו, כו

לעולם בעקבות השמש
לעולם בעקבות האור
השמש את יומי רושמת
ולבי צפור

לעולם בעקבות השמש
לעולם בעקבות האור
השמש את יומי רושמת
ולבי, ולבי צפור, צפור.

שיר השיירה

עלי מוהר

בלשונות רבות מספור דברנו
וזה את זה כמעט בכלל
שלא הכרנו

ומקומות רבים מאד עזבנו
ורק מקום אחד רצינו ואהבנו
ומקומות רבים מאד עזבנו
ואל הארץ, אל הארץ באנו.

ונמשתת שיירה

מן המאה שעברה
רחוקים כבר היוצאים
אפרים וחלוצים
שעמלו עבדו בפרך
בלי לראות את סוף הדרך.
ועכשו עוברים אנחנו
לא שקטנו ולא נחנו
לא ימשיכו בלעדיו
זוהי הרפתקת חיינו.

מקטאות ומחנות הגחנו
אל הבצות ואל הישימון הלכנו
מקצות ערב, מרוסיה ופולניה
הדלקנו אור גם בדימונה
גם בדגניה.
מקצות ערב, מרוסיה ופולניה
הדלקנו אור גם בדימונה
גם בדגניה.

ומכל הגליות
ועם כל הבעיות
עם נוצר וארץ קמה
ושפה אשר נרדמה
שוב התחלה מתעוררת
ומדברת ומדברת.
מסביב יהום הסער
רב הקשי והצער
אבל יש על מה לשמוח
יש עוד אמין, יש עוד כח.

איך ישראל צומחת מסביבנו
היא חזקה יותר מכל חסרונותינו
וגם הנגב עוד יהיה פורח
ועוד נדאג שהזקן יהיה שמח.
וגם הנגב עוד יהיה פורח
ועוד נדאג שהזקן יהיה שמח.

ומכל הגליות
ועם כל הבעיות
מסביב יהום הסער
רב הקשי והצער
לא ימשיכו בלעדיו
זוהי הרפתקת חיינו.

תנו לנו יד ונלך

צבי זליקוביץ / יעקב הולנדר

תנו לנו יד ונלך,
בהרצל בלי כביש ומדרכת
עם שיירת גמלים על החול.
תנו לנו היום ללכת,
לגימנסיה הרצל'יה כמו
אתמול.

תנו לנו יד ונלך,
לעיר הקטנה הנושקת לים.
תנו לנו יד ונלך,
למקומות שהיו ואינם.
תנו לנו יד ונלך,
לראות איך העיר מתרפקת
על החוף עם הערב החם.
תנו להתנגב בשקט,
לגן רנה ואולי לבית העם.

תנו לנו יד ונלך,
לעיר הקטנה הנושקת לים.
תנו לנו יד ונלך,
למקומות שהיו ואינם.
תנו לנו יד ונלך,
נבואה אליה כמו פעם
עם ריחות מלוחים מן החוף.
תנו לנו יד ונלך,
בהרצל בלי כביש ומדרכת
עם שיירת גמלים על החול.
תנו לנו היום ללכת,
לגימנסיה הרצל'יה כמו
אתמול.

תנו לנו יד ונלך,
לעיר הקטנה הנושקת לים.
תנו לנו יד ונלך,
למקומות שהיו ואינם.

תנו לנו יד ונלך,
לראות איך העיר מתרפקת
על החוף עם הערב החם.
תנו להתנגב בשקט,
לגן רנה ואולי לבית העם.

תנו לנו יד ונלך,
לעיר הקטנה הנושקת לים.
תנו לנו יד ונלך,
למקומות שהיו ואינם.
תנו לנו יד ונלך,
נבואה אליה כמו פעם
עם ריחות מלוחים מן החוף.
תנו לנו, נו רק עוד פעם,
על ספסל בגן הדסה לאהב.

תנו לנו יד ונלך,
לעיר הקטנה הנושקת לים.
תנו לנו יד ונלך,
למקומות שהיו ואינם.
תנו לנו יד ונלך,
נביט בעינים של ילד
איך צומחת העיר הקטנה.
שפלה לכן ותכלת,
ואורות דולקים היום בחלונה.
תנו לנו יד ונלך,
לעיר הגדולה הנושקת לים.
תנו לנו יד ונלך,
למקומות שהיו ואינם.

בלילות הקיץ החמים

דן מינסטר / מתי כספי

בלילות הקיץ החמים
שום דבר אינו קורה
אולי פוכב נגוז מבעד
לחלון פתוח
אולי צרצר נשמע הרחק
אף אפלו השעון לא מתקתק
בלילות הקיץ החמים
שום דבר אינו קורה.
מתחת לעץ התות בכפר
יושבים ומדברים,
קוראים בספר בעל ריח ישן
עוזמים עינים ושותקים
שום דבר אחר אינו קורה
בלילות הקיץ החמים,
מתחת לעץ התות בכפר
יושבים ומדברים.

משהו חדש מתחיל

אילאיל תמיר / דני רובס

מִשְׁהוֹ חֲדָשׁ מִתְחִיל מִתְגַּלְגַּל
בְּרַחוּבוֹת

מִשְׁהוֹ אַחַר יוֹרֵד בְּמַדְרָגוֹת
מִשְׁהוֹ קוֹרָה, תּוֹפֵס לוֹ בְּזַנְבֹּ
מִשְׁהוֹ חֲדָשׁ מִתְחִיל אֲצִלִי עֵכְשׁוֹ
מִשְׁהוֹ מוֹכֵר עוֹמֵד וּמִסְתַּכֵּל
אֲמֻצֵּעַ הֶרְחוּב וּמִיִּשְׁהוֹ אוֹכֵל
כְּפֹה רְעִשִׁים הוֹפְכִים כְּבָר
לְמִקְצָב
מִשְׁהוֹ חֲדָשׁ מִתְחִיל אֲצִלִי עֵכְשׁוֹ

דְּבָרִים קוֹרִים תְּמִיד בְּזִמְנוֹ נִכּוֹן
בְּאִים הוֹלְכִים בֵּין הַהֲמוֹן
אֵת עֵינֵי תְּרַאֲי, וּמִנְעַע מִקְרִי בִּי
נִסִּים קוֹרִים, הַכֵּל עוֹד אֲפֹשְׁרִי
הָאֵם פִּתְאֹם אֵת תַּעֲבָרִי?

עָרֵב שׁוֹב יוֹרֵד לְעִיר הָעֶסְוִקָה
הַשֶּׁשׁ מִתְגַּנֵּב, מוֹנִית שֶׁם מַחֲפָה
חַתוּל רְחוּב קִטְנוֹ גּוֹעַ בְּרַעֲב
מִשְׁהוֹ חֲדָשׁ מִתְחִיל אֲצִלִי עֵכְשׁוֹ
רִיחַ מִתּוֹקִים מִצִּיּוֹן מִהַחֲלוֹן
שֶׁם בְּפִרְחֻקִים עוֹלָה כְּבָר אוֹר
רֵאשׁוֹן

קִטְעַת שֶׁל רְחוּב כּוֹרֵעַ מִתְחַתֵּיו
מִשְׁהוֹ חֲדָשׁ מִתְחִיל אֲצִלִי עֵכְשׁוֹ
דְּבָרִים קוֹרִים תְּמִיד בְּזִמְנוֹ נִכּוֹן...

כֹּל הַנִּקְדוֹת כְּבָר מִתְחַבְּרוֹת לְקוֹ
מִשְׁהוֹ חֲדָשׁ מִתְחִיל אֲצִלִי עֵכְשׁוֹ
דְּבָרִים קוֹרִים תְּמִיד בְּזִמְנוֹ נִכּוֹן...

רְגַע שֶׁל שְׁלוֹה, אֲנִי עוֹד פֹּה לְבַד
זוּג צְעִיר עוֹבֵר, מַחֲזִיק לוֹ יָד בְּיָד
מִעֲבָר לַפְּנֵה פְּנִים, חִיוֹן רְחֵב
מִשְׁהוֹ חֲדָשׁ מִתְחִיל אֲצִלִי
עֵכְשׁוֹ...
מִתְחִיל אֲצִלִי עֵכְשׁוֹ...

מכתב לאחי

עילי בוטנר

אֵל תִּפְחָד תִּשְׁאַף לְדַעַת
אֵל תִּדְאָג עוֹד תִּקְיֵם
מִי שְׂבִידוֹ לְגַעַת
יֵשׁ שְׂבִלְבוֹ עוֹד לְנַחֵם
אֵל תִּפְחָד יָמִים יָבֹאוּ
וְעוֹנֹת שָׁנָה תִּחַלֵּף
אֵתָה תִּרְאֶה שְׁעוֹד נִגִיעַ אֵל הַסּוּף.

אֵל תִּפְחָד מִמְצִיאוֹת נוֹשֶׁכֶת
וְאֲנִשִּׁים קָרִים
כֹּל אֶחָד סוֹחֵב בְּבִטָּן
וּמַעֲטֵט שְׁעֲלֵיהֶם רוֹאִים
כְּפֹה כַחַּ יֵשׁ בְּרִגְעַ
וְלִצְחַח אֵין לוֹ סוּף
בְּכָל דְּמַעָה שְׁעוֹד תִּרְד
נִגִיעַ צָחוּק.

זֶה הֶרְגַע
הִנֵּה בָּאָה הַשְּׁעָה
מֵה תִבְיֵא אֵתָה הַרוּחַ
מֵה יָמֵס אֵת הַדְּמָמָה
וְיֵשׁ סְבוֹת לְכָל דְּבָר
יֵשׁ חֲלוֹם שְׁלֵא נִגְמַר
בְּסוּף הַדְּרָךְ עוֹד תִּהְיֶה מְאֹשֵׁר.

וְקִדְיָמָה אֵל הָאֶפֶק
אֵל הַשְּׁמֵשׁ הַטּוֹבָה
זֶה רְחוּק אֲבָל תִּגִיעַ
קִצְתַּת עֵינֶיךָ וּקִצְתַּת צְמֵא לְאֵהֲבָה
שְׁמַחֲכָה לָהּ, תִּקְטֹף אוֹתָהּ כְּפָרִי
בְּשֵׁל
וְאִז תִּנּוּחַ תִּרְדָּם בְּצֵל.

זֶה הֶרְגַע
הִנֵּה בָּאָה הַשְּׁעָה
מֵה תִבְיֵא אֵתָה הַרוּחַ
מֵה יָמֵס אֵת הַדְּמָמָה
וְיֵשׁ סְבוֹת לְכָל דְּבָר
יֵשׁ חֲלוֹם שְׁלֵא נִגְמַר
בְּסוּף הַדְּרָךְ עוֹד תִּהְיֶה מְאֹשֵׁר.

חופים

נתן יונתן / נחום היימן

חופים הם לפעמים געגועים
לנחל.
ראיתי פעם חוף
שנחל עזבו
עם לב שבור של חול ואבן.
והאדם, והאדם הוא לפעמים
גם כן יכל

להשאיר נטוש ובלתי כוחות
מקש כמו חוף.

גם הצדפים
כמו חופים, כמו הרוח
גם הצדפים הם לפעמים
געגועים
לבית שתמיד אהבנו
אשר היה ורק הים
שר לבדו שם את שיריו.
כה בין צדפי לבו של האדם
שרים לו געגויו.

שיבולת בשדה

מתתיהו שלם

שִׁבְלוֹת בְּשֵׂדָה
כּוֹרֵעַ בְּרוּחַ
מַעֲמִס גְּרַעֲנִים כִּי רַב.
וּבְמִרְחַב הָרִים
יוֹם כְּבָר יְפוּחַ
הַשְּׁמֵשׁ כְּתָם וְזוֹהַב.
עוֹרוֹ הוּי עוֹרוֹ שׁוֹרוֹ בְּנֵי כְּפָרִים
קָמָה הוּ בְּשֵׁלָה כְּבָר
עַל פְּנֵי הַכְּרִים
קִצְרוֹ שִׁלְחוֹ מִגֵּל
עַת רֵאשִׁית הַקְּצִיר.
שֵׂדָה שְׁעוֹרִים תְּמָה
זֶר חַג עוֹטָרְתָּ,
שִׁפְעַת יְבוּל וּבִרְכָה.
לְקִרְאָת בּוֹא הַקּוֹצְרִים
בְּזוֹהַר מְזוּהָרְתָּ,
חֶרֶשׁ לְעִמּוֹר מַחֲכָה.

הבו הניפו
נירו לכם ניר
חג לקמה,
עת ראשית קציר.
קצרו, שלחו מגל
עת ראשית הקציר

חורשת האקליפטוס

נעמי שמר

כְּשֶׁאֵמָּא בָּאָה הַנָּה יַפֶּה
וְצַעֲרָה,
אִז אָבָא עַל גְּבַעָה בְּנֵה לָהּ
בֵּית.
חֲלָפוּ הָאֲבִיבִים, חֲצִי מָאָה
עֲבָרָה
וְתִלְתַּלִּים הִפְכוּ שִׁיבָה
בֵּינֵתִים.
אָבֵל עַל חוֹף יַרְדֵּן כְּמוֹ מְאוּמָה
לֹא קָרָה,
אוֹתָהּ הַדּוּמְיָה וְגַם אוֹתָהּ
הַתְּפֹאֲרָה:
חֲרֻשֵׁת הָאֵיקֵלִיפִטוֹס, הַגֶּשֶׁר,
הַסִּירָה
וְרֵיחַ הַמְּלוּחַ עַל הַמַּיִם.

בְּשִׁבִיל הַנָּה יוֹרְדַת עֵדֶת
הַתֵּינוּקוֹת,
הֵם בִּירְדֵּן יִשְׁכְּטוּ רִגְלֵים.
גָּדְלוּ הַיְלָדִים וַיִּכְבְּרֵם לְמַדּוֹ
לְשָׁחוֹת
וּבְנֵי הַנְּעוּרִים חוֹתְרִים בְּשָׂנִים.
אָבֵל עַל חוֹף יַרְדֵּן...

מַעֲבָר לַיַּרְדֵּן רַעְמוֹ הַתּוֹתִיחִים
וְהַשְּׁלוֹם חֲזַר בְּסוּף הַקִּיץ
וְכָל הַתֵּינוּקוֹת הָיוּ לְאִנְשִׁים
וְשׁוֹב עַל הַגְּבַעָה הַקִּימוֹ בֵּית.

אָבֵל עַל חוֹף יַרְדֵּן...

יום יבוא

דן אלמגור / בני נגרי

יוֹם יָבוֹא, יוֹם יָבוֹא
בְּמַהֲרָה, בְּקִרְוֹב הוּא יָבוֹא
זֹאת יֵדַע כָּל אָדָם
בְּעַמְקֵי לִבָּבוֹ
יוֹם יָבוֹא, יוֹם יָבוֹא, הוּא יָבוֹא!

יוֹם יָבוֹא, יוֹם יָבוֹא
הוּא קָרֵב וְהוֹלֵךְ בְּנִתְיָבוֹ
לֹא יִשְׁפַל שׁוֹם אָדָם
עַל גִּזְעוֹ וְצַבְעוֹ
יוֹם יָבוֹא, יוֹם יָבוֹא, הוּא יָבוֹא.

הוּא יָבוֹא, זֶה הַיּוֹם
כִּי אֶרְאֶנּוּ וְאִין זֶה חִלּוֹם
אִם נְמוֹת כְּמֹשֶׁה עַל פְּסַגַּת
הַר נָבוֹ
לֹא נִשְׁפַח, הוּא מְכַרַח
הוּא יָבוֹא!

יוֹם יָבוֹא בְּמַהֲרָה
פְּעֵמון חֲרוֹת דְּרוֹר יִקְרָא
וְיִשְׁחָרִים וְלִבָּנִים יִתְכַּנְּסוּ
מִסְבִּיבוֹ
יוֹם יָבוֹא, יוֹם יָבוֹא, יוֹם יָבוֹא.

יוֹם יָבוֹא, יוֹם שֶׁל אוֹר
יוֹם שֶׁל חַג לְאָדָם הַשָּׁחַר.
יְחִיָּה אִז הָאֵל מְפֹרָמִי מוֹשְׁבּוֹ.
הוּא יָבוֹא, הוּא יָבוֹא, הוּא יָבוֹא!

הוּא קָרֵב זֶה הַיּוֹם
וְעַם בְּקָר נִקּוּם וּפְתָאוּם
גַם אֲנַחְנוּ פְתָאוּם בְּנֵי אָדָם
כְּכֻלָּם
אִז יֵדַע

הוּא כָּבֵר בָּא, הוּא כָּבֵר בָּא, הוּא
כָּבֵר בָּא!

יוֹם יָבוֹא, יוֹם יָבוֹא
זֹאת יֵדַע כָּל אֶחָד בְּלִבָּבוֹ.
אִם נְמוֹת כְּמֹשֶׁה עַל פְּסַגַּת
הַר נָבוֹ

לֹא נִשְׁפַח, הוּא מְכַרַח
הוּא יָבוֹא!

מוֹדָה אֲנִי

אבי אוחיון / אסף צרויה

מוֹדָה אֲנִי כָּל בְּקָר
שֶׁהַחֲזַרְתָּ אֶת נִשְׁמַתִּי
מוֹדָה אֲנִי עַל בְּגֵד
שֶׁהִנְחַתָּ עַל גּוֹפִי
שֶׁלֹּא יִהְיֶה לִי קָר אֲתָה שׁוֹמֵר עָלַי

מוֹדָה אֲנִי כָּל בְּקָר
עַל הָאוֹר עַל עֵצֶם הַיּוֹתִי
מוֹדָה אֲנִי עַל לֶחֶם
שֶׁהִנְחַתָּ לְשִׁלְחָנִי
שֶׁלֹּא אֶהְיֶה רָעֵב שֶׁלֹּא אֲדַע כָּאֵב

עַל אִין סִפּוֹר חִיכִי מוֹדָה אֲנִי
עַל כָּל כְּשִׁרוֹנוֹתֵי וְעַל כָּל שִׁירֵי
אֶת כָּלֶם אֶקְדִּישׁ לָךְ
יֵדַע לָךְ יֵדַע לָךְ שֶׁמוֹדָה אֲנִי לָךְ

אֶצְעֵק לָךְ אֲדִיר שְׁמֹךְ אֵלַיךְ
אֶקְרָא יְיָ

לָךְ חַיִּי לָךְ לִבִּי וְתוֹדֹתֵי
אֵלַיךְ אֶקְרָא יְיָ אֵלַיךְ אֶקְרָא יְיָ

מוֹדָה אֲנִי כָּל בְּקָר
עַל כּוֹחִי עַל אֲבִי וְעַל אִמִּי
מוֹדָה אֲנִי עַל גֶּשֶׁם שְׁנַתָּת
בְּשָׂדוֹתֵי

לְדָאג לְאוֹהֲבֵי נַתַּת לִי חַיִּי

עַל יוֹם הַמְּנוּחָה מוֹדָה אֲנִי
עַל שְׂפַע וּבִרְכָה עַל הַמְּשִׁפְחָה
כָּל כְּלֵי רַק בְּזִכְרוֹתָךְ
יֵדַע לָךְ יֵדַע לָךְ שֶׁמוֹדָה אֲנִי לָךְ

אֶצְעֵק לָךְ אֲדִיר שְׁמֹךְ אֵלַיךְ
אֶקְרָא יְיָ

לָךְ חַיִּי לָךְ לִבִּי וְתוֹדֹתֵי
אֵלַיךְ אֶקְרָא יְיָ אֵלַיךְ אֶקְרָא יְיָ

עַל כָּל כְּשִׁלוֹנוֹתֵי מוֹדָה אֲנִי
עַל אֲכָזְבוֹתֵי פְחָדִי וּמְכֻשׁוֹלֵי
הֵם כָּלֶם לְטוֹבֹתֵי
אִין אַחַר בְּלִבִּי רַק לָךְ מוֹדָה אֲנִי

רבי עקיבא

דליה רביקוביץ' / מוני אמריליו

רבי עקיבא איש צנוע
הָיָה רוּעָה בֵּין הָרוּעִים
אֶת עֲדְרֵי כִלְבָא שְׂבוּעַ
עַד שְׁנֵתוּ הָאֲרַבְעִים.
רָאִתָּה אוֹתוֹ רַחֵל
בְּתוֹ שֶׁל כִּלְבָא שְׂבוּעַ
רָאִתָּה אוֹתוֹ רַחֵל
שֶׁהוּא מַעֲלָה וְצָנוּעַ
אֲמָרָה לוֹ רַחֵל בְּחֵשְׁאֵי
קַח אוֹתִי לְאִשָּׁה
בְּתַנְאֵי שְׁתַּקְדִּישׁ זְמַנְךָ
לְלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.
רבי עקיבא...

וְהֵיוּ גְרִים בְּמַתְבֵּן
בְּגֵרָן אֶחָד לֹא יְדוּעַ
זוּג אֶחָד פְּשוּט לֹא שֵׁם
שֶׁהָיָה מַעֲלָה וְצָנוּעַ.
וּבִבְקָר הָיָה מְלַקֵּט
הַתְּבֵן מִתּוֹךְ שַׁעֲרָה
אֲמָרָה לוֹ רַחֵל - תְּהִיָּה אֶהוּבֵי
גְדוֹל בְּתוֹרָה.

רבי עקיבא...

קָם הָרַב וְנָסַע לְבִירָה
לְגַמְעַ תּוֹרָה כְּמַבּוּעַ
וְשֵׁם בְּגֵרָן נִשְׂאָרָה
בְּתוֹ שֶׁל כִּלְבָא שְׂבוּעַ.
וּמְקַץ עֲשָׂרִים שָׁנָה
כְּאֶשֶׁר הִלְבִּין שַׁעֲרָה
שָׁב בַּעֲלָה לְבֵיתוֹ
וְהוּא גְדוֹל בְּתוֹרָה.
רבי עקיבא...

חֲזַר הָרַב לְבֵיתוֹ
וְכָל נִפְשׁוֹ גִעְגּוּעַ
חֲזַר הָרַב אֶל אִשְׁתּוֹ
בְּתוֹ שֶׁל כִּלְבָא שְׂבוּעַ.
הַדְּפוּיָה מִשֵּׁם תְּלַמִּידֵיו
אָמְרוּ לָהּ סוּרֵי אִשָּׁה
אָמַר הָרַב - הַנִּיחֻיָּה
כִּי הִיא תּוֹרַתִי הַקְדוּשָׁה.

ערב של שושנים

משה דור / יוסף הדר

עֶרֶב שֶׁל שׁוֹשְׁנִים
יֵצֵא-נָא אֶל הַבְּסָתָן
מִר, בְּשָׂמִים וּלְבוֹנָה
לְרַגְלָךְ מִפְתָּן.
לִילָה יוֹרֵד לְאֵט
רוּחַ שׁוֹשֵׁן נוֹשְׁבָה
הִבָּה אֶלְחַשׁ לְךָ שִׁיר בְּלֵאֵט
זְמַר שֶׁל אֶהְבָּה.
שִׁחַר הוֹמָה יוֹנָה
רֵאשֶׁךְ מְלֵא טְלָלִים
פִּיךָ אֶל הַבְּקָר, שׁוֹשְׁנָה,
אֶקְטַפְנוּ לִי...

ניגע אל החלום

שלום חנוך

זֶה עֵבֶר,
זֶה נִגְמַר,
קֶצֶה חִלּוּם וְדִי
חוֹל הַזְּמַן שְׁנֹשֵׁר
בֵּין אֶצְבְּעוֹתַי.
זֶה עֵבֶר,
זֶה נִגְמַר,
לְתַמִּיד, אוֹלֵי
מַעְגָּל שְׁנֹסְגָר
וְנִשְׂאֲרֵת חֵי.
נִפְגָּשׁ,
נִתְרָאָה -
לֵב אוֹהֵב אֵינּוֹ טוֹעָה.
כְּמוֹ אֶל יָם
נִזְרָם, נִזְרָם
נְבִקֵּשׁ עַד שְׁנַגִּיעַ
וְנִגַּע אֶל הַחִלּוּם.

כמה טוב שבאת הביתה

יעקב רובליט / שלום חנוך

כְּמָה טוֹב שְׁבַאתְהַ הַבַּיְתָה
כְּמָה טוֹב לְךָ אוֹתוֹת אוֹתְךָ שׁוֹב
סִפְר מַה נִּשְׁמַע, סִפְר
סִפְר אֵיךְ הָיָה
וְלָמָּה לֹא שְׁלַחְתָּ גְלוּיָהּ?

כְּמָה טוֹב שְׁבַאתְהַ הַבַּיְתָה
קֶצֶת רִזָּה, אֵךְ מַה זֶה חֲשׁוֹב
עֲשִׂיתָ חַיִּים, עֲשִׂיתָ דְּבָרִים
רְאִיתָ קֶצֶת צְבָעִים אַחֲרֵים.
אֵךְ כְּמָה שְׁטוֹב אַתָּה כְּאֵן.

כְּמָה שְׁטוֹב אַתָּה כְּבָר כְּאֵן
כְּמָה שְׁזָה טוֹב, טוֹב.
כְּמָה טוֹב שְׁבַאתְהַ הַבַּיְתָה
בֵּית זֶה אוֹמֵר כְּבָר הַכֹּל
הָיָה לְךָ חֵם.

הָיָה
הָיָה לְךָ קָר
אַתָּה עֲכָשׁוּ יוֹתֵר מֵאֶשֶׁר
כְּבָר יוֹתֵר מֵאֶשֶׁר.
אַז כְּמָה טוֹב שְׁבַאתְהַ הַבַּיְתָה
כְּאֵלוֹ שְׂיָצֵאתָ,
יָצֵאתָ רַק אֶתְמוֹל
הַכֹּל פֶּה נִשְׂאָר אוֹתוֹ הַדְּבָר
אַתָּה עֲכָשׁוּ יוֹתֵר מִבְּגֵר
כֵּן, יוֹתֵר מִבְּגֵר.
אֵךְ כְּמָה שְׁטוֹב...

כְּמָה טוֹב שְׁבַאתְהַ הַבַּיְתָה
בְּאֵמֶת, חֲשַׁבְתָּ עָלַי
כְּמָה טוֹב שְׁבַאתְהַ
שְׁבַאתְהַ הַבַּיְתָה
כְּמָה טוֹב שְׁבַאתְהַ אֵלַי
כֵּן, שְׁבַאתְהַ אֵלַי.

אדמה ושמים

שמעון סויסא

אֲדָמָה וְשָׁמַיִם
חֵם הָאֵשׁ צְלִיל הַמַּיִם
אֲנִי מְרַגֵּשׁ זֹאת בְּגוּפִי
בְּרוּחִי בְּנִשְׁמָתִי.

האיש ההוא

נתן יונתן / שלמה ארצי

איפה ישנם עוד אנשים
כמו האיש ההוא
אשר הִיהָ כְּעַרְבוֹת הַבּוֹכִיּוֹת?

לְמַרְגְלוֹת הַהָר נוֹלֵד
לִיד הַנַּחַל,

בְּחֶרֶף שָׁר בֵּין עַרְבוֹת בּוֹכִיּוֹת,
בְּקִיץ בֵּין אֹרוֹת בְּצַעֵי הַמַּיִם
לְחַמוֹ שְׁלַח עַל פְּנֵי הַנַּחַל
לְדָגָה.

מְקַנֵּי הַסּוּף כָּרַת לוֹ עֵפִיפּוֹן
וְכִשְׁהִיהָ לְאִישׁ

מִגְבְּעוּלֵי הָעַרְבוֹת הַבּוֹכִיּוֹת
נְטָה סֶכֶה,

מֵאֲבָן הַמְּבַצֵּר הָאֶפְרָה בְּנֵה לוֹ
בַּיִת,

עַל מִי הַנַּחַל טַחְנָה הַקִּיּוֹם,
זָרַע שְׂדוֹת.

שְׁלַח אֹנּוּ עַל פְּנֵי הַיָּם
בְּאֲנִיּוֹת סוּחֵר.

אֶף יֵשׁ אִשׁר יִנִּיחַ כְּלֵי מְלֹאכְתּוֹ,
וְיִהְיֶה פְתָאוֹם לְאִישׁ אַחֵר.

איפה ישנם עוד אנשים כמו
האיש ההוא

אשר הִיהָ כְּעַרְבוֹת הַבּוֹכִיּוֹת.

לְמַרְגְלוֹת הַהָר נוֹלֵד, לִיד הַנַּחַל
יְנַדֵּד פְּזוֹר נִפְשׁ עַל הַהָר אוֹ
בְּבִכָּאִים.

וּבְנִפְלוֹ בְּבִקְרָא לֹא עֲבוֹת אַחַד
עַל אֲדָמָתּוֹ,

יִקְנוּ לוֹ אַחֲזָת עוֹלָם
לִיד אַמּוֹת הַמַּיִם הַשְּׁקֵטוֹת.

איפה ישנם עוד אנשים
כמו האיש ההוא

אשר הִיהָ כְּעַרְבוֹת הַבּוֹכִיּוֹת,
וּכְמוֹ מְבַצֵּר עֵתִיק הִיהָ סוּף
הַדֶּרֶךְ.

שחר הפציע

(קט סטיבנס)

שחר הפציע

כְּמוֹ בְּרֵאשִׁית הַבְּרִיאָה
צְפוּר הוֹפִיעָה בְּשֵׂא הַשִּׁירָה

שְׂבַח לְבַקֵּר, שְׂבַח לְשִׁיר
הַנִּפְלֵא

שְׂבַח לְמַעַן הַיְצִירָה

מְתוֹק הַמְּטָר, בּוֹהֵק הַרְקִיעַ
וְטַל זוֹהַר עַל עֵשֶׂב רֵאשׁוֹן
שִׁיר הַלְלוּיָהּ לְשִׁבִיל הַמְּתוֹק
שְׁנוּצָר

בְּפַסְיֵעוֹתֵינוּ שְׁלוֹם לְעוֹלָם.

לִי אֹר הַשְּׁמֶשׁ, לִי אֹר הַבִּקְרָא
זוֹהַר גֵּן עֵדֶן עָלֵינוּ מֵאִיר

שִׁיר לְמַעְלוֹת שִׁירוֹ כָּל בִּקְרָא
לְמַחְדָּשׁ מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית.

הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע

הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה

כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה יָהּ

כָּל הַנְּשָׁמָה, הַלְלוּיָהּ.

אילה

יונה וולך / יוסי הדר

בְּנִקְיָק נִסְתָּר בְּצוּקִים

אֵילָה שׁוֹתֶה מַיִם

מֵה לִי וְלָהּ

אֵלָא צוּקֵי לְבִי

אֵלָא מַעַן חַיִּי

אֵלָא נִסְתָּר

אֵילָה

מֵה לִי וְלָהּ

אֵלָא אֶהְבֵּתִי.

יחזקאל

חיים חפר / שמוליק קראוס

אֲנִי בְּעַד הַנְּבִיא יְחִזְקָאֵל

יֵלֵךְ אַחֲרָיו עִם תְּרַמִּיל וּמַקְלָא
אֵל כָּל מְקוֹם שְׂאוֹתָנוּ יָבִיא

הַנְּבִיא יְחִזְקָאֵל הוּא בּוֹמְבָה
שֶׁל נְבִיא.

אֵל אֵל יְחִזְקָאֵל

אֵת, אֵיזָה גֵּבֵר אֵת, אֵיזָה אִישׁ

שְׁתֵּי הַעֵינַיִם כְּאֲבָן תְּרִישִׁית

עִם מְלֹאכִים הוּא אֵכֵל וְשָׁתָה

הוּא וְאֱלֹהִים כְּמוֹ אֲנִי וְאַתָּה!

אֵיךְ הוּא דָּבַר עַל מִינֵי תוֹעֵבוֹת

אֵיךְ הוּא הִרְבִּין נְאוּמִים

בְּרַחוּבוֹת

אֵיזָה מַלְאִים וְאֵיזָה בְּטוּיִים

אֶךְ הָעַם צָחַק לוֹ וְרִץ לְבִלְוִיִּים!

הוּא אֵז חֵלֶם שֶׁהוּא טָס עַל גְּלִגְלָא

בֵּין עַנְנִים בּוֹעֲרִים כְּחֶשֶׁמֶל

שְׁנֵי מְלֹאכִים הוּא חִבֵּק וְלִטֵּף

הַנְּבִיא יְחִזְקָאֵל יָדַע אֵיךְ לְכַיֵּף!

לִילָה אַחַד כְּשֶׁעִנְיָנוּ עֲצוּמוֹת

בָּא אֵל בְּקַעָה מְלֹאָה עֲצוּמוֹת

עֲצָם אֵל עֲצָם חֵבֵר וְאָסֵף

אֵלָף חֲתִיכוֹת אֵז הִלְכּוּ אַחֲרָיו!

אֵל אֵל יְחִזְקָאֵל...

כנפי רוח

אברהם הכהן קוק יצחק / אביגיל

עמר עוזיאל

בְּן אָדָם.

עֵלָה לְמַעְלָה, עֵלָה.

עֵלָה לְמַעְלָה, עֵלָה, בְּן אָדָם.

עֵלָה, לְמַעְלָה עֵלָה.

כִּי כַחַ עֵז לָהּ,

יֵשׁ לָהּ כְּנָפֵי רוּחַ,

כְּנָפֵי נְשָׂרִים אֲבִירִים.

אֵל תִּפְחָשׁ בָּם,

פֶּן יִכְחָשׁוּ לָהּ.

דְּרוֹשׁ אוֹתָם - דְּרוֹשׁ, בְּן אָדָם.

וּמִצָּאוּ לָהּ מִיָּד.

יהיה טוב

יהונתן גפן / דויד ברזח
אני מביט מהחלון
זה עושה לי די עצוב,
האביב חלף עבר לו
מי יודע אם ישוב.
הליצן נהיה למלך
הנביא נהיה ליצן
ושכחתי את הדרך
אבל אני עוד כאן
ויהיה טוב
יהיה טוב, כן
לפעמים אני נשבר
אז הלילה
הוא הלילה
אתה אני נשאר
ילדים לובשים כנפים
ועפים אל הצבא
ואחרי שנתיים
הם חוזרים ללא תשובה
אנשים חיים במתח
מחפשים סבה לנטם
ובין שגאה לרצח
מדברים על השלום
ויהיה טוב...
שם למעלה בשמים
עננים לומדים לעוף
ואני מביט למעלה
ורואה מטוס חטוף
ממשלה של גנרלים
מחלקת את הנוף
לשלהם ולשלנו
ולא רואים תיסוף
הנה בא נשיא מצרים
איך שמחתי לקראתו
פירמידות בעינים
ושלום במקטרתו
ואמרנו בוא נשלימה
ונחיה כמו אחים
ואז הוא אמר קדימה,
רק תצאו מהשטחים.

יחד כל הדרך

שמרית אור / קובי אשרת
עוד נדע ימים טובים מאלה,
עוד נדע ימים טובים פי אלה
שרשינו יעמיקו סלע
כמו ארזים בהר.
עוד נדע ימים טובים מאלה,
עוד נמתק מימיו של ים
המלח,
כשדה ירק אחר השלף
כאשד בלב מדבר.
יחד - כל הדרך,
יחד - לא אחרת,
יד ביד נושיט לטוב
שעוד יבוא, בא יבוא.
יחד - כל הדרך,
יחד - לא אחרת,
יחד איש אל איש פתח
את לבבו.
רק אם נאמין בעז הרוח,
רק אם נאמין ולא ננוח
מן המצרים אל ים פתוח
כמים רבים נסער.
רק אם נאמין ודאי נצליח,
רק אם נאמין ודאי נגיע
במים של סער ברקיע
כאש התמיד נבער.
יחד - כל הדרך,
יחד - לא אחרת,
יד ביד נושיט לטוב שעוד
יבוא, בא יבוא.
יחד - כל הדרך,
יחד - לא אחרת,
יחד איש אל איש פתח
את לבבו.

צעיר לנצח

בוב דילן, (אייר לפיד) / רמי
קליינשטין
שישמר אותך האל
ויגשים משאלתך
שתעשה בטוב אחר
והוא למענך
שתגע בכל כוכב
ותפס על כל שלב
שתשאר צעיר לנצח.
שתגדל להיות צודק
שתדע לראות את האור
ולמצא את האמת
בתוך החשך הגדול
שתמיד תהיה חזק
אל תשחק את המשחק
שתשאר צעיר לנצח.
שיהיו ידך עסוקות
וצעדך מהירים
שיהיה ביתך יציב
מול רוחות השנויים
שבלבך תהיה שמחה וישירו
את שירך
שתשאר צעיר לנצח.
זכיתי לאהוב
עברי לידך
וכשהשמש נמחקת בשמים
והלב מטפטף לי דרך העינים
החומות
אז אני זוכר שיש ימים שרוצות
אותי קרוב
אני יודע שזכיתי לאהב
וכשהרוח אחרי הצהרים
היא מפזרת ענפים קטנים
ובינתיים זה נעים
אז אני זוכר שיש עינים שרוצות
אותי קרוב
ואני יודע שזכיתי לאהב
וכשהשמש יוצאת מעל המים
ומתחיל עוד יום אפר ובינתיים
אין סבה

אז אני זוכר שיש שפתיים
שרוצות אותי קרוב
אני יודע שזכיתי לאהב
אני זוכר שיש שפתיים שרוצות
אותי קרוב
ואני יודע שזכיתי לאהב

כל עוד

עלי מוהר / יוני רכטר

ילד הולך ברחוב
בבקר בהיר של תשרי
אל בית הספר שוב יוצאים
הילדים
גבר הולך אחריו
משגיח, רואה - לא - נראה
ורק אחר כך הוא עומד שם
ורואה
איך עוד שנה פה נפתחת
כמו כל שנה, בסתו,
איך בן הולך לו לבד
ואב בעקבותיו.

גבר רואה בחשאי
איך בנו נכנס לפתח
גבר עומד כמו ילד שנסאר
בחונן

וכבר שרים שם בפנים
שיר של שנה חדשה
הו איך הכל מתחיל פה שוב
מהתחלה -
שוב הם שרים על הגשם
שוב הם שרים על סתו
ועל הלוח עולות שוב אותיות
הכתב

(א.ב.ג.ד.ה.ו.ז.ח.ט.י.כ.ל.מ.נ.ס.ע.)

(פ.צ.ק.ר.ש.ת.)

גבר באמצע הבקר
גבר בלב חייזר
על יד גדר של בית ספר
לבדו נצב

והוא זוכר שאביו
פעם הלך אחריו
הוא מנסה לשמע את קול

צעדיו.

אך הילדים עוד שרים
שיר על יורה וחקצב,
וגם שפתייו של גבר לוחשות
עכשו:

גם אם אלך בגיאי צלמות
הן לא אירא,
גם אם אפל פתאום
יאמר לבי שירה.

כל עוד עולה הבקר
כל עוד נכתב הלוח
כל עוד הולך לו בן
ואב בעקבותיו

כל עוד שרים הילדים
על שנה חדשה
כל עוד מתחיל פה שוב
מהתחלה.

כל עוד הים מתעורר
כל עוד הרוח עולה
כל עוד על שחר הלוח
תתנוסס מלה.

שובי לביתך

דליה רביקוביץ / שם טוב לוי

מה לך בחונן ילדה
מנוח לא מצאה רגלך
צפור פצועה, חזרי אלי
ושובי לביתך.

האזיני לקולות
הרעם על גגות בתים
מקול סופה שמרי נפשוך
שובי לביתך.

סהר חצות גבוה
אור על ענפי אילן
תני לנפשך לשמע
זמר קטן.

שם צמח לענה
שם נפש מרעידה מקור
חלון אפל ותריס מוגף
שובי לביתך.

סהר חצות גבוה...

שאי עין למרום
כבר סדק שחר מאפיר
געורה כבר צפור אחת
שובי לביתך.

ימים טובים

יעקב גלעד / יהודית רביץ

מילא, שיהיו ימים כאלה,
יש רעים יותר מאלה,
וזה לא כל כך נורא.
מילא, שיהיו ימים כאלה,
יש טובים יותר מאלה
הם יבואו חזרה.

אף על פי שבינינו מפעם
לפעם,

נמיה שאבדנו כל טעם
ואין לזה סוף.

בכל זאת, מזל שהשמש
זורחת,

וטוב שאנחנו ביחד.

מילא, שיהיו ימים כאלה...

אף על פי שלרוב המצב פה
מתוח,

ומה כבר לגמרי בטוח,
כשאין לזה סוף.

בכל זאת, בינתיים הדרך
נמשכת,

ולנו נשאר עוד ללכת.

אף על פי שהגשם נטוי ורועע,
הקשר לקוי וגרוע,

יהיה לזה סוף.

בכל זאת כל מה שיש לנו
לשמע

ככל שעלינו גבוה.

מילא שיהיו ימים כאלה...

אסיף

איתמר פרת / נעמי שמר

אסוף את המעשים, את המלים והאותות כמו יבול ברכה, כבד משאת, אסוף את הפריחה, אשר גמלה לזכרונות של קיץ שחלף בטורם עת. אסוף את כל מראות פניה הפנים כמו את הפרי ואת הבר. האדמה היא אפורה מתחת לשלפים ואין לה עוד לתת לה דבר. ואין יותר גבעול חולם על שבלתו ואין יותר נדרי ואסרי, רק הבטחת הרוח כי הגשם בעתו עוד יחונן את עפרה, בתום תשרי.

סליחות

לאה גולדברג / עודד לור

באת אלי את עיני לפקוח, וגופך לי מבט וחלון וראי, באת כלילה הבא אל האח להראות לו בחשך את כל הדברים.

ולמדתי: שם לכל ריס וצפרן ולכל שערה בבשר החשוף, וריח ילדות - ריח דבק וארן הוא ניחוח לילו של הגוף.

אם היו ענניים, הם הפליגו אליה, מפרשי הלבן אל האפל שלך. תניי ללכת, תניי ללכת לכרוע על חוף הסליחה.

אור גדול

אמיר דדון

ואם היה לי קצת עצוב אולי למדתי מזה משהו חשוב כי בסוף כשזה נגמר יש סבה לכל דבר

לבד בתוך כל הטרוף אני חושב איך שהזמן יכול לעוף

אבל בסוף כשזה נגמר יש סבה לכל דבר

אור גדול מאיר הכל ויותר כבר לא צריך לשאל אני בא ללמד ממה שטוב ולחיות

להתחיל הכל מהתחלה כמו לנשם בפעם הראשונה אני כאן אני לא מתבזבז יותר

ואם יכלתי רק לזכר לכל אחד יש את הדרך לעבר אבל בסוף כשזה נגמר יש תשובה לכל דבר

אור גדול מאיר הכל...

תוכו רצוף אהבה

ישי ריבו

חושך שבטו, מבלי לחשוך את אהבתו

מושיט את שרביטו, לכל הפושט ידו

עין לא מעלים, מעל צאן מרעיתו

גם כשאנו שברי כלים, עודנו כלי חמדתו

תוכו רצוף אהבה, ביתו צפוף לרוחה

ממציא לנו מחילה, לא רק בשעת הנעילה

לך דומיה תהלה

ידיו רב לו, ואין ראשית לראשיתו

גם השירה כחול הים, היא רק מקצת שבחו לפנים משורת הדין, מנהיג את עולמו ומלפני המלאכים, דורש בשלום עמו

עתיד הוא... לתת פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעטה תהלה תחת רוח כהה

החולמים אחר השמש

יורם טהר-לב / טשה ארגוב

בין הברושים והפרם שנית נעבר.

בין הערבים שוטפות סנוניות את העמק.

ערב יפה וחמים

שט על גגות ותלמים,

אנו כמו כל החולמים

אחר השמש.

לו על כתפינו נשאנו שנית תינוקות

לו רק יצאנו שנית לחרש ולזרע

לו רק יכלנו לקצר

לו רק לצאת ולבצר

לו רק ידענו לנצר

חדות הנצר.

שקט ורק צעדינו נותרו על השביל.

לילה ירד על צמורות הברושים ועלינו.

טל על שיחי ההרדוף

על הברכות והסוף,

טל על ראשך הפסוף

ועל עינינו.

אמן

חמוטל בן זאב / משה דץ

בתפלה - אמן

שְׁעוּלָה - אמן

כל הנשמה תהלל יְהוָה

אמן.

ותן ברפת שלום ושכור על

ביתנו

קרוב אותנו לחלום שבתוכנו

תן תמיד ברכה במעשה ידינו

פתח לבנו שתמיד נשיר לך.

אלהי - אמן

תקותי - אמן

עטוף אותנו באהבה

אמן.

תן לנו חיים ושכור עלינו

תן שתתגשם אהבתנו

תן לנו ברכה האר פנינו

פתח לבנו שתמיד נשיר לך.

לְעוֹלָם - אמן

לְכָל־עַם - אמן

חֲזַק אֶת רוּחַ הָאֱדָם

אמן

בתפלה - אמן

לְשָׁלוֹם - אמן

כל הנשמה תהלל יְהוָה

אמן.

שבורי לב

חנו לב ארי

מי יודע כל כאב

מי רופא לשבורי לב

יוצר אור וחושך

עושה שלום ומלחמה

מי יושב על כסא דין

מתפסה ברחמים

מוחל וסולח

מביט ויודע

ומי... ירפא לבי?

אל מי אני מתגעגע

כמו ים שאין לו חוף?

רק תגיד לי מי

מי יחבק אותי?

ויבטיח שאני לא אכנע בסוף

מי היה הוה ויהיה?

מי ממית ומחיה?

פותר ידים

מצמיח כנפים

ומי... ירפא לבי?

אל מי אני מתגעגע

כמו ים שאין לו חוף?

רק תגיד לי מי

מי יחבק אותי?

ויבטיח שאני לא אכנע בסוף?

מי

אל מי אני מתגעגע

כמו ים שאין לו חוף?

רק תגיד לי מי

מי יחבק אותי?

ויבטיח שאני לא אכנע בסוף

שאני לא אכנע בסוף

שאני לא אכנע בסוף

האמנם

לאה גולדברג / ששה ארגוב

האמנם עוד יבואו ימים בסליחה

ובחסד,

ותלכי בשודה, ותלכי בו כהלך

התם,

ומחשוף כפי דגלך ילטף בעלי

האספסת,

או שלפיי שבלים ידקרוך ותמתך

דקירתם.

או מטר ישיגך בעדת טפוזיו

הדופקת

על כתפיה, חזף, צנארה, וראשך

רענן.

ותלכי בשודה הרטב וירחב בך

השקט

כאור בשולי הענן.

ונשמת את ריחו של התלם נשם

ורגע,

וראית את השמש בראי

השלולית הזהב,

ופשוטים הדברים וחיים, ומתר

בם לנגע,

ומתר, ומתר לאהב.

את תלכי בשודה, לבדה. לא

וצרבת בלהט

השורפות, בדרכים שסמרו

מאימה ומדם.

ובישר ללב שוב תהיי ענוה

ונכנעת

כאחד הדשאים, כאחד האדם.

ערב מול הגלעד

לאה גולדברג / מיקי גבריאלוב

האילנות כל כך כבדים,

כופף הפרי את הבדים,

זו השעה המרגיעה,

בה נרדמים הילדים.

אל הבקעה מן הגלעד

טלה שחור ורוך ירד,

כבשה פועה,

בוכה בדיר -

זה בנה הקט אשר אבד.

ישוב טלה אל חיק האם,

ישכב בדיר וירדם,

והכבשה תשק אותו -

והיא תקרא אותו בשם.

נסתר הליל בין הבדים,

והנביא הגלעדי

יורד דומם אל הבקעה

לחזות בשנת הילדים.

לי ולך

דידי מנוסי

בָּמָה הָרַגְעַ

הַשְּׁמֵשׁ שׁוֹקֵעַ

לְמִי מִתְגַּעְגַּעַ

לִי וְלָהּ, לִי וְלָהּ, לִי וְלָהּ

כְּאֹד מִתְלַחֵם

עוֹלָה הַיָּרֵחַ

לְמִי הוּא זוֹרֵחַ

לִי וְלָהּ, לִי וְלָהּ, לִי וְלָהּ

כְּאֵן שְׁנִינּוּ לְבַד

פּוֹסְעִים יָד בְּיָד

בְּשִׁבִיל שְׁנוּעַד

לִי וְלָהּ, לִי וְלָהּ, לִי וְלָהּ

בְּגַן שִׁיחַ יָרֵד

לְמִי הוּא סוֹגֵר אֶת

עָלֵי הַכּוֹתֶרֶת

לִי וְלָהּ, לִי וְלָהּ, לִי וְלָהּ

רוּחַ שֶׁל עֵרֶב

הוֹמָה בְּצַמְרֵת

לְמִי הִיא מְזַמְרֶת

לִי וְלָהּ, לִי וְלָהּ, לִי וְלָהּ

כְּאֵן שְׁנִינּוּ לְבַד...

תני לי יד

עלי מהר / יוני רכטר

תְּנֵי לִי יָד

אֵין לִי מִלְבָּדָךְ עוֹד בַּיִת

אֵין לִי מִלְבָּדָךְ עוֹד אִף אֶחָד

תְּנֵי לִי יָד.

תָּן לִי יָד

כְּדֵי שְׁלֹא אֶפְחַד בְּדָרְךָ

כְּדֵי שְׁלֹא אֶהְיֶה יוֹתֵר לְבַד

תָּן לִי יָד.

זֶה רַק אֲנַחְנוּ שְׁנִינּוּ

זֶה רַק אֲנִי וְאַתָּה

וְהַעוֹלָם אֵינְנוּ נִגְדָנוּ

וְלֹא בְּעַד.

וְכִכָּה לְפִי יְכַלְתֵּנוּ

יְחַד נֹאֵהָב וְנִכְאָב

אֲנִי וְאַתָּה, וְאַתָּה...

תָּן לִי יָד

כְּדֵי שְׁלֹא אֶפְחַד בְּדָרְךָ

כְּדֵי שְׁלֹא אֶהְיֶה יוֹתֵר לְבַד

תָּן לִי יָד.

זֶה רַק אֲנַחְנוּ שְׁנִינּוּ

זֶה רַק אֲנִי וְאַתָּה

גַּם בְּמִרוֹחַק בֵּינִי וּבֵינְךָ

אֶתָּה לֹא לְבַד.

וְכִכָּה כְּפִי יְכַלְתֵּנוּ

יְחַד נֹאֵהָב וְנִכְאָב

אֲנִי וְאַתָּה, וְאַתָּה...

תָּן לִי יָד

כְּדֵי שְׁלֹא אֶפְחַד בְּדָרְךָ

כְּדֵי שְׁלֹא אֶהְיֶה יוֹתֵר לְבַד

תָּן לִי יָד...

שלווה

אבי קורן/יאיר רחנבלום

עַל הַמַּחְנָה גְּדֹלֵק יָרַח

עַל הַמַּאֲהָל כּוֹכֵב זוֹרֵחַ

וְהַזְמַן כְּמוֹ גּוֹמֵי מִתְמַרְחַח

לִיל שְׁבֵת בְּלִי טַעַם וּבְלִי רִיחַ

וְהַשְׁקֵט אֶת הַלֵּב קוֹרַע.

איזו מן שלווה ולא עושים שום

דָּבָר

איזו מן שלווה ועוד שבויע עבר.

הַשְׁבֵּת בְּכֻלָּהּ אֵינָה עוֹבְרַת

כְּבָר קָרְאָנוּ אֶת עֵתוֹן הָעֵרֶב

שָׁרְנוּ כְּבָר שִׁירֵי מְגַל וְחָרֵב

כְּבָר תְּפָרְנוּ אֶת הַחֹר בְּגָרֵב

וּפְתָרְנוּ תְּשֻׁבָצִים בְּלִי הַרְף

איזו מן שלווה...

אִף מִכְתָּב מִמָּוָה עוֹד לֹא הִגִּיעַ

עוֹד מְעַט הַמִּפְקָד יוֹפִיעַ

וְיַחְזוֹר וְיֵאָמֵר שׁוֹב לְהִבְטִיחַ

בְּקָרוֹב לְרִגְלָהּ אֲגִיעַ

שְׁתַּקְנִי שׁוֹב שְׁנִים בְּצִיעַ.

איזו מן שלווה...

כשהלב בוכה

יוסי גיסמן / שמואל אלבז

כְּשֶׁהֵלֵב בּוֹכָה רַק אֱלֹהִים שׁוֹמְעַ

הַכְּאֵב עוֹלָה מִתּוֹךְ הַנְּשֻׁמָה

אָדָם נוֹפֵל לְפָנָי שְׁהוּא שׁוֹקֵעַ

בְּתַפְלָה קִטְנָה חוֹתֵךְ אֶת הַדְּמָמָה.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי אֲתָה הַכֹּל

יְכוֹל

נִתְּתָ לִי אֶת חַיֵּי נִתְּתָ לִי הַכֹּל

בְּעֵינַי דְּמָעָה הֵלֵב בּוֹכָה בְּשִׁקֵּט

וְכִשְׁהֵלֵב שׁוֹתֵק הַנְּשֻׁמָה זוֹעֶקֶת.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי עֲכָשׁוּ אֲנִי

לְבַד

חֲזַק אוֹתֵי אֱלֹהֵי עֲשֵׂה שְׁלֹא

אֶפְחַד

הַכְּאֵב גְּדוֹל וְאֵין לָאֵן לְבָרַח

עֲשֵׂה שִׁימְרָה כִּי לֹא נוֹתֵר בֵּי כּוֹחַ.

כְּשֶׁהֵלֵב בּוֹכָה הַזְמַן עוֹמֵד מְלַכֵּת

הָאָדָם רוֹאֶה אֶת כָּל חַיָּו פְּתָאוֹם

אֵל הֵלֵא נוֹדַע הוּא לֹא רוֹצֶה

לְלַכֵּת

לְאֵלֵהוּ קוֹרָא עַל סֵף תְּהוֹם.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי...

חולם כמו יוסף

חנון בן ארי, נריה בן ארי

כֹּל אָדָם מְגַרֵשׁ מִמֶּנּוּ עֵדוֹן

כֹּל אֶחָד עוֹבֵר מִבּוֹל

לְכָל אֶחָד יֵשׁ אִיזָה הֶבֶל

שְׁהוּא מְקַנָּא בּוֹ עַד מְוֹת

בְּכָל אַחַת מִגְּדֵל שֶׁל מֶרֶד וּבְלִבּוֹל

כָּל אֶדָם הוֹלֵךְ לֹו מִבֵּית אָבָא
כָּל אֶחָד כִּמְעַט עוֹקֵד אֶת בְּנוֹ
עֹמֵק בְּפִינֵי יֵשׁ סְדוּם קִטְנָה
שְׁהוּא רַק רוּצָה לְמַחֵק כְּכָר
וְיֵשׁ מְלֹאכִים שְׂמִילְטוֹ אוֹתוֹ

וְגַם אֲנִי חוֹלֵם כְּמוֹ יוֹסֵף
כִּן גַּם אוֹתִי זָרְקוּ לְבוֹר
גִּלְגַּל חוֹזֵר בְּתוֹךְ תַּחֲפֻשׁוֹת
וְכִמּוֹ דָּוִד אֲנִי עוֹשֶׂה מִזָּה מְזֻמּוֹר
עוֹשֶׂה מִזָּה מְזֻמּוֹר

כָּל אַחַת מְלָכָה כְּמוֹ אֶסְתֵּר
מְבִיסָה כְּמוֹ דְבוֹרָה כָּל צָבָא
שָׂרָק גְּבוּא
כְּמוֹ כָּל אַחַת גַּם הִיא בּוֹכָה
בְּסִתְרָה

כְּמוֹ רַחֵל כְּמוֹ מִשָּׁה עַל הַר גְּבוּ
וְגַם אֲנִי חוֹלֵם כְּמוֹ יוֹסֵף
כִּן גַּם אוֹתִי זָרְקוּ לְבוֹר
גִּלְגַּל חוֹזֵר בְּתוֹךְ תַּחֲפֻשׁוֹת
וְכִמּוֹ דָּוִד אֲנִי עוֹשֶׂה מִזָּה מְזֻמּוֹר
עוֹשֶׂה מִזָּה מְזֻמּוֹר

כָּל אֶדָם נִבְרָא בְּצִלְמֵ
גִּחַל בּוֹעֵר סוּדוֹת וְרִמְזִים
כָּל אֶחָד הוּא חֲמוֹר טוֹב לְסִרְט
תַּפְקִיד חֲדָשׁ בְּתוֹךְ סִפּוֹר עֵתִיק
יוֹמִין

אדם צובר זכרונות

יונה וולך / שמעון גלבץ

אֶדָם צוֹבֵר זְכָרוֹנוֹת כְּמוֹ נְמָלִים
בְּחֻדְשֵׁי הַקִּיץ.
בְּחֻדְשֵׁי הַקִּיץ כְּמוֹ חֲגֵב
בַּעַת הַקִּיץ - וְיֵשׁ שְׂאֵדָם שָׂר.

וּבַחֲרֵף הַנְּמָלִים מִתְכַּנְּסוֹת
מִתְנוֹגְעוֹת בְּרִכּוּשׁן וּמִכְלּוֹת לֵאֵט
אֶת הָרְכוּשׁ וְאֶת הַחֲרֵף מְכֻלּוֹת
לֵאֵט, לֵאֵט.

נה, נה, נה
אֶדָם צוֹבֵר זְכָרוֹנוֹת כְּמוֹ נְמָלִים...

וְהַחֲגֵב בַּחֲרֵף שׁוֹר לְפִתְחֵים
לְטַעַם מְזָכוֹנוֹת הַעוֹנָה
הַעוֹנָה הָאֲהוּבָה שְׂבִשְׂוִירוֹ
מִמּוֹנֵי חֲמֻקָּה.
אֶדָם צוֹבֵר זְכָרוֹנוֹת כְּמוֹ נְמָלִים...

מישהו

אהוד מנור / מתי כספי

מִיִּשְׁהוֹ, מִיִּשְׁהוֹ דוֹאֵג
דוֹאֵג לִי שֶׁם לְמַעֲלָה.

בָּא וְהִדְלִיק כְּמָה כּוֹכְבִים
וְהֵם נוֹפְלִים אֶחָד אֶחָד.

אֲנִי סוֹבְבִים בְּשִׁתֵּי דְרָכִים שׁוֹנוֹת
יוֹם וְלַיְלָה לְאַרְכָּן
עֵיפִים וְרַעֲבִים וּמְחֻכִּים לְאוֹת
בְּנִיתִי אֶבֶק וְזִמּוֹן

אֲנִי נִפְגָּשׁ בְּסוֹף דְרָכִים וּשְׂאֵלוֹת
נִפְגָּשׁ בְּתֵם יָמִים רַבִּים,
בְּתֵם הַרְבֵּה לֵילוֹת.
אֲנִי יוֹדַעַת שְׂאֵתָה קָרֵב עֲכָשׁוֹ
אֶבִּיב חֵלֶף, קִיץ נֶאֱסָף
וְהִגָּשׁם שָׁב.

מִיִּשְׁהוֹ, מִיִּשְׁהוֹ דוֹאֵג
דוֹאֵג לִי שֶׁם לְמַעֲלָה.
בָּא וְהִדְלִיק כְּמָה כּוֹכְבִים
וְהֵם נוֹפְלִים אֶחָד אֶחָד.

מִיִּשְׁהוֹ, מִיִּשְׁהוֹ דוֹאֵג
דוֹאֵג לִי שֶׁם לְמַעֲלָה.
בָּא וְהִדְלִיק כְּמָה כּוֹכְבִים
וְהֵם נוֹפְלִים אֶחָד אֶחָד.

רב הלילה

יעקב אורלנד

רַב הַלַּיְלָה, רַב שִׁירָנוּ
הַבוֹקֵעַ לְשִׁמְיָם,
שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי הוֹרְתֵנוּ,
מְחַדְשֵׁת שְׂבַעֲתֵים.

שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי וְנִסְבּוּ,
כִּי דִרְכָנוּ אֵין לָהּ סוֹף,
כִּי עוֹד נִמְשַׁכֵּת הַשְּׂרָשֵׁרֶת,

כִּי לְבָנוּ לֵב אֶחָד
מֵעוֹלָם וְעַד עַד,
כִּי עוֹד נִמְשַׁכֵּת הַשְּׂרָשֵׁרֶת.

אבינו אברהם

אלון אולארצ'יק

לְפַעֲמִים אֲנִי יוֹשֵׁב לִי כִּכָּה סֵתָם
וְחוֹשֵׁב עַל הַתֵּנָּיִךְ וְעַל אֲבִינוֹ אֲבִרְהָם
חוֹשֵׁב לִי עַל אֲבִינוֹ, אֲבִינוֹ אֲבִרְהָם
אֵיךְ בִּבְקָר הָיָה קָם בְּבֵת אַחַת
מְסֻתוֹבֵב עִם הַנְּמָלִים בֵּין הַחֲדָקֵל וְהַפְּרָת
רוּעָה שֶׁם אֶת צֶאֱנוּ בֵּין הַחֲדָקֵל
וְהַפְּרָת

יוֹם אֶחָד פְּתֹאֵם נִפְלַד דְּבָר
אֱלֹהִים אָמַר לְאַבְרָהָם: עֲכָשׁוֹ אַתָּה נִבְחַר
שֶׁל גְּעֻלָּיִךְ, כִּינֵס אֶת הַגְּמָלִים

וְאֶת הָאִשָּׁה וְאֶת הַיְלָדִים
לָךְ לָךְ אַחוּרָה אֶל תְּבִיט
לָךְ מֵאַרְצֵךְ תִּהְיֶה פְּלִיט
אוֹ לְפַעֲמִים אֲנִי חוֹצֵה אֶת הַרְחוֹב
וְחוֹשֵׁב עַל הַתֵּנָּיִךְ וְעַל אֲבִינוֹ יַעֲקֹב
חוֹשֵׁב לִי עַל אֲבִינוֹ, אֲבִינוֹ יַעֲקֹב

אֵיךְ לְמִרְוֹת הַצִּלְחָתוֹ הַתַּחֲחִיל לְחַשֵּׁשׁ
הַיְזָרָה סָרֵב לְבוּא, וְלֹא בָא גַם
הַמְלָקוֹשׁ
יַעֲקֹב אֲבִינוֹ פְּתֹאֵם הַתַּחֲחִיל לְחַשֵּׁשׁ
יוֹם אֶחָד כְּכָר לֹא הִיְתָה בְּרָרָה

הוּא הַבֵּין: צָרִיךְ מִיָּד לְנוֹעַ לְמַדִּינָה זָרָה
אֶת רַעֲבוֹנוֹ אֲמָנָם הַשְּׂקִיט, אָךְ
בְּמַלְכוּת מִצְרַיִם הַפֶּךְ הוּא לְפְלִיט
אֶת רַעֲבוֹנוֹ הַשְּׂקִיט בְּמִצְרַיִם הוּא
נִהְיֶה פְּלִיט

הָעוֹלָם שְׁלָנוּ מִתְקַדֵּם מֵהָר
יֵשׁ מְלֹא בְּנֵי אֶדָם, בְּקָרוֹב יִהְיוּ יוֹתֵר
וְלֹא בְּכָל מְקוֹם יֵשׁ אֶחָד לְכָלָנוּ
בְּמְקוֹם אֶחָד יֵשׁ אֶחָד לְכָלָם
בְּמְקוֹם שְׁנַיִם מְעַט, בְּשִׁלְשֵׁי הוּא
לֹא קִיָּם

כְּשִׂאֵתָה חוֹצֵה אֶת הַרְחוֹב
וְרוּאָה אֵיזָה פְּלִיט שְׂלֹא נִרְאָה כָּל
כֶּךְ טוֹב
אֶל תִּשְׁכַּח מֵאִיפָה אַתָּה בָּא
מֵאֵיזָה פְּלִיט שְׂדוּמָה לָךְ
לֹא לֹא אֶל תִּגִּיד לִי "אֶל תִּגְזִים"

אֲבוֹתֵינוּ גַם הֵיוּ פְּלִיטִים

יֵשׁ מְלֹא בְּנֵי אֶדָם, בְּקָרוֹב יִהְיוּ יוֹתֵר
וְלֹא בְּכָל מְקוֹם יֵשׁ אֶחָד לְכָלָנוּ
בְּמְקוֹם אֶחָד יֵשׁ אֶחָד לְכָלָם
בְּמְקוֹם שְׁנַיִם מְעַט, בְּשִׁלְשֵׁי הוּא
לֹא קִיָּם

כְּשִׂאֵתָה חוֹצֵה אֶת הַרְחוֹב
וְרוּאָה אֵיזָה פְּלִיט שְׂלֹא נִרְאָה כָּל
כֶּךְ טוֹב
אֶל תִּשְׁכַּח מֵאִיפָה אַתָּה בָּא
מֵאֵיזָה פְּלִיט שְׂדוּמָה לָךְ
לֹא לֹא אֶל תִּגִּיד לִי "אֶל תִּגְזִים"

אֲבוֹתֵינוּ גַם הֵיוּ פְּלִיטִים

יֵשׁ מְלֹא בְּנֵי אֶדָם, בְּקָרוֹב יִהְיוּ יוֹתֵר
וְלֹא בְּכָל מְקוֹם יֵשׁ אֶחָד לְכָלָנוּ
בְּמְקוֹם אֶחָד יֵשׁ אֶחָד לְכָלָם
בְּמְקוֹם שְׁנַיִם מְעַט, בְּשִׁלְשֵׁי הוּא
לֹא קִיָּם

אֲבוֹתֵינוּ גַם הֵיוּ פְּלִיטִים

מפתח שירים, הגיגים ותפילות לפי סדר אלף בית

84	גדולים מעשי אלהי	24	אמר רבי עקיבא	79	אבי היה אלהים ולא ידע
140	גם השנה	27	אמת אתה הוא ראשון	187	אבינו אברהם
75	גם לתפילת יחיד צריך שניים	159,52	אנא בכח	72	אגדלך
146	גשם בעתו	22	אנה הלך דודך	141	אדון הסליחות
114	דברים שרציתי לומר	110	אנחנו לא צריכים	100	אדון עולם
22	דודי לי ואני לו	80	אני אומר באמונה שלמה	140	אדם באמת אינו צריך
74	דע לפני מי אתה עומד	95	אני ואתה	187	אדם צובר זכרונות
149	דצמבר	22	אני ישנה ולבי ער	181	אדמה ושמיים
105	דרור יקרא	47	אני מאמין	111	אהבה בת עשרים
125	דרכנו	85	אני מאמין	64	אהבת עולם
26	דרשו ה' ועוזו	75	אני מקווה שאתה שומע	161	אומרים ישנה ארץ
13	דרשתי קרבתיך	80	אני מתפלל מתוך הלב סידור	150	אוצ'ו קנדליקס
109	ה' אלהינו	81	אני רוצה לשיר שיר הלל	150	אור
56	ה' מלך גאות לבש	82	אני רוצה תמיד עיניים	184	אור גדול
48	ה' מלך ירגוז עמים	184	אסיף	106	אזמר בשבחין
44	ה' מלך תגל הארץ	24	אשא עיני אל ההרים	51	אחד אחד ובאין רואה
33	האורח	145	אשורר שירה	140	אחד בספטמבר
63, 25	האזינה אלהים תפילתי	26	אשרי יושבי ביתך	45	איזה אחלה עולם
181	האיש ההוא	67	את קולך הקוראי לי	181	איילה
185	האמנם	27	אתה אחד ושמן אחד	51	אילו פינו
172	הבדלה	177	בלילות הקיץ החמים	107	אין כאלהינו
74	הגיד לך אדם מה טוב	57	בקשה	119	אין לי ארץ אחרת
22	הזודאים נתנו ריחם	36	ברוך בואך שבת	73	אין צורך להיות ציוני
134	הזלקת נרות חג	59	ברוך שברא כל אלה	81	אכן יש בימינו אלה
36	הזלקת נרות שבת	104	ברך עלינו	161	אל אשר תלכי אלך
184	החולמים אחרי השמש	130	ברכה אישית	121	אל הציפור
	הטבע הוא ניגונו של	92	ברכה מעין שבע	47	אל נבקש
15	הקדוש ברוך הוא	62	ברכו	24	אלה חמדה לבי
125	היה לי חבר היה לי אח	68	ברכת גאולה	18	אלהי עזור לנו
110	היום	90	ברכת הגומל	12	אלהי, מודה אני לפניך
14	הייתי מבטל תפילה	62	ברכת הזמן	43	אלהים נתן לך במתנה
	הילדה זוהרה חושבת מחשבות	128	ברכת החודש	83	אלו דברים שאין להם שיעור
86	על הבדידות של אלהים	37	ברכת הילדים	24	אלי אתה ואודך
17	הים הגלוי פעל עלי	98	ברכת המוציא	162	אלי ציון
125	הימים שעוד נכוננו לנו	165	ברכת המזון	174	אליהו הנביא
65	הכניסיני תחת כנפך	169	ברכת המזון		אלים מתחלפים,
74	הליכה לקיסריה	143	ברכת הסוכה	15	התפילות נשאות לעד
142	הלל	70	ברכת השלום	71	אם
112	הללו את ה' במעמקי היקום	99	ברכת יין עסיס	74	אם ישך
43	הללויה	37	ברכת כהנים	151	אמא אדמה
112	הללויה	25	בשם ה' אלהי ישראל	79	אמי היתה נביאה ולא ידעה
113	הללויה	141	בשנה הבאה	186	אמן
		111	גאון	19	אמן אינו יכול

25	כן בקודש חזיתך	186	חולם כמו יוסף	113	הללויה
181	כנפי רוח	178	חופים	172	המבדיל בין קודש לחול
186	כשהלב בוכה	179	חורשת האקליפטוס	16	המזור הטוב ביותר
25	לא בחיל ולא בכוח	65	חותמי	15	המסותרין שבכורח להודיעך
99, 25	לב טהור	69	חזון	84	המקום שבו אנו צודקים
138	לבחור נכון	115	חיוכים	15	הן התפילה והן השירה
163	לדוד ה' אורי וישעי	57	חיך	27	הנה לא ינום
36	להזליק נרות בכל העולמות	41	חמדה	24	הנה מה טוב
	להתפלל משמע	25	חמדת ימים	74	הניגון הוא כמו כנפיים
13	לחוש את הפלא	72	חצי קדיש	22	הנך יפה רעייתי
69	לו יהי	143	טוב לאדם	27	הנשמה יורדת
186	לי ולך	101	יגדל	24	הנשמה לך
176	לכבוד הקיץ	38	ידיד נפש		העולם ומלואו
54	לכה דודי	104	ידידי-די	58	מסביב מסביב
40	לכו נרננה	105	יה ריבון עלם	30	העיר הלבנה
63	למדני אלהי	13	יה, אנה אמצאך	144	הקפות לשמחת תורה
106	למולדת שובי רוני	16	יהא זה המקום נווה	19	הקרירה היהודית בערב שבת
24	למען אחי ורעי	69	יהי הכל	82	הריני מוחל
174	לנר ולבשמים	108	יהי שלום בחילינו	64, 24	הריני מקבל עלי
176	לעולם בעקבת השמש	24	יהי שלום בחילך	41	השבעה
31	לפנות ערב	182	יהיה טוב		השבת היא היצירה הגאונית
97	לפני קדיש	27	יהיו לרצון	19	ביותר
114	לפני שיגמר	179	יום יבוא	18	השבת העתיקה שלנו
118	לשוב הביתה	182	יחד כל הדרך	26	השיבה שופטינו
92	מגן אבות ואמהות	181	יחזקאל	27	השיבנו ה' אליך
16	מה טובו אהליך יעקב	183	ימים טובים	70	השכיבנו
156	מה נאוו עלי	160	ימים לבנים	139	התחדשות
179	מודה אני	23	יעלה יעלה	13	התפילה מזמינה את האל
50	מזמור לדוד	30	ירדה השבת	74	התפלל כאילו
	מזמור לדוד ה' רעי	117	יש בי אהבה	27	ואני אשיר עוזך
97	ולא אחסר	26	ישמחו במלכותך	26	והאר עינינו
149	מזמור לילה	73	ישנם רגעים בחיינו	148	והגשם יבוא
56	מזמור שיר ליום השבת	156	כאן	154	והיא שעמדה
46	מזמור שירו לה' שיר חדש	91	כוונה ללימוד תורה	25	וטהר לבנו
59	מחדש	116	כולנו זקוקים לחסד	92	ויכלו השמים
32	מי אוהב את השבת	24	כי אשמרה שבת	12	וכשאדם עומד להתפלל
39	מי האיש	17	כי ביתי בית תפילה	25	וכתתו חרבותם לאתים
89	מי שברך לחולים	27	כי הם חיינו	151	ולס להגנת הצומח
	מי שברך לחיילי	27	כי מציון	25	ושמחת בחגיך
91	וחיילות צהל	12	כיצד היא הכוונה	72	ושמרו
89	מי שברך לעוסקים ברפואה	39	ככה כמו שאני הולך	123	זה קורה
91	מי שברך לקהילה	26	כל העולם כולו	182	זכיתי לאהוב
	מי שברך לתלמידים	62	כל מראות עולמי	160	זרעי קיץ
127	החוזרים מחופשת הקיץ	183	כל עוד	27	חביב האדם
	מי שברך לתלמידים	180	כמה טוב שבאת הביתה	3	חוגו את חגי אבותיכם

53	שיר העמק	27	עץ חיים היא	126	היוצאים לחופשת הקיץ
176	שיר השיירה	185	ערב מול הגלעד	187	מישהו
41	שיר ליל שבת	53	ערב עירוני	178	מכתב לאחי
39	שיר למעלות	29	ערב שבת	24	ממעמקים קראתיך יה
123	שיר לשלום	180	ערב של שושנים	120	מסע אל ארץ ישראל
71	שיר משמר	25	עת דודים כלה	149	מעוז צור
29	שיר עם נקי	119	פה בארץ חמדת אבות	63	מעריב
173	שיר של יום חולין	74	פניך אל פניי,	63	מעריבה ערבים
115	שיר שמח	45	פסק זמן	95	מציל עני מחזק ממנו
139	שיר תשרי	154	פתאום נפל עלי אביב	121	מקום לדאגה
42	שירו לה' שיר חדש	26	פתחו לי שערי צדק	174	מרים הנביאה
28	שירת העשבים	115	ציפור שנייה	104	משה קיבל תורה מסיני
17	שכינה, מקור החיים והברכה	118	צלילי השקט	178	משהו חדש מתחיל
186	שלווה	182	צעיר לנצח	120	משירי ארץ אהבתי
30	שלום לך דודי		צריך להיות רגע של אתאיזם	18	משמעות השבת
98	שלום עליכם	195	בתפילה	117	מתנות קטנות
143	שלומית בונה סוכה	96	קדיש אבלים	152	נודה ונהלל
66	שמע	93	קדיש תתקבל	28	ניגון העשבים
67	שמע ישראל	22	קול דודי הנה זה בא	97	ניגונים
128	שנים עשר ירחים	26	קטונתי	180	ניגע אל החלום
47	שקט	98	קידוש ליל שבת	81	ניסיון
19	שקיעת השמש ביום ו'	137	קידוש לרגלים	150	נרותי הזעירים
174	שרח הצדיקה	153	קידושא רבה לפורים	158	סדר ספירת העומר
45	תודה	81	קראתי אלהים	184	סליחות
184	תוכו רצוף אהבה	154	קרב יום	138	סתיו יהודי
27	תורת ה' תמימה	187	רב הלילה	25	עבדו את ה' בשמחה
152	תן כתף	180	רבי עקיבא	159	עבדי זמן עבדי עבדים הם
14	תן למילים	138	רוח סתיו	122	עוד חוזר הניגון
33	תן שבת ותן שלום	89	רפא צירי	119	עוד לא תמו כל פלאיך
177	תנו לנו יד ונלך	92	רצה במנוחתנו	24	עורה כבודי
186	תני לי יד	82	רק קן	24	עזי וזמרת יה
57	תפילה	83	שאינ להם שיעור	80	עיקר השלום
12	תפילה היא כמו נגינת ג'ז	25	שבחי ירושלים	32	על אהבתך
83	תפילה כיריעת פלאים	185	שבורי לב	116	על כל אלה
58	תפילה לאם בטרם שחרית	31	שבת	157	על כפיו יביא
131	תפילה לשלום הארץ	173, 100, 23	שבת המלכה	22	על משכבי בלילות
130	תפילה לשלום המדינה	29	שבת המלכה	25	על נהרות בבל
	תפילה לשלום	31	שבת שלום	163	על נהרות בבל
129	העיר תל אביב יפו	176	שהשמש תעבור עלי	18	עלינו להפוך את שבתותינו
14	תפילה שבלב	183	שובי לביתך	94	עלינו לשבח
49	תפילה תל אביבית	153	שושנת יעקב	95	עלינו לשבח
111	תפילות חדשות	181	שחר הפציע	76	עמידה לערב שבת
146	תפילת הגשם	178	שיבולת בשדה		עמידה לערב שבת
90	תפילת הדרך	155	שיר בבוקר בבוקר	88	ע"פ נוסח א"י קדום
147	תפילת הטל	124	שיר הכבוד	121	עמוק בטל
75	תקוות חוט השני	155	שיר המעלות	134	עמידה לרגלים
80	תשמרנו מן הפניות והגאוות				

מפתח שירים, הגיגים ותפילות לפי שמות המחברים

109	ה' אלהינו	אבוחצירא, דוד
30	שלום לך דודי	אבן גבירול, שלמה
24	כי אשמרה שבת	אבן עזרא, אברהם
72	אגדלך	אבן עזרא, אברהם
152	נודה ונהלל	אבן צור, יעקב
179	מודה אני	אוחיון אבי
187	אבינו אברהם	אולארצ'יק אלון
113	הללויה	אור, שמרית
182	יחד כל הדרך	אור, שמרית
15	המסתורין שבכורח להודיעך	אורלנד, יעקב
115	שיר שמח	אורלנד, יעקב
187	רב הלילה	אורלנד, יעקב
24	אלה חמדה לבי	אזכרי, אלעזר
38	ידיד נפש	אזכרי, אלעזר
73	אין צורך להיות ציוני	אחד העם
120	מסע אל ארץ ישראל	אידיסיס, חיים
29	שבת המלכה	איינשטיין אריק
45	פסק זמן	איינשטיין, אריק
95	אני ואתה	איינשטיין, אריק
74	התפלל כאילו	איסרמן, פרדיננד
85	אני מאמין	אליאב, אריה (לובה)
146	גשם בעתו	אליגון רוז, תלמה
179	יום יבוא	אלמגור, דן
54	לכה דודי	אלקביץ, שלמה
53	ערב עירוני	אלתרמן, נתן
53	שיר העמק	אלתרמן, נתן
71	שיר משמר	אלתרמן, נתן
122	עוד חוזר הניגון	אלתרמן, נתן
149	דצמבר	אלתרמן, נתן
122	מודה אני	אריאל, מאיר
160	זרעי קיץ	אריאל, מאיר
178	מכתב לאחי	בוטנר, עילי
3	חוגו את חגי אבותיכם	ביאליק, חיים נחמן
19	השבת היא היצירה הגאונית ביותר	ביאליק, חיים נחמן
173, 100, 23	שבת המלכה	ביאליק, חיים נחמן
51	אחד אחד ובאין רואה	ביאליק, חיים נחמן
62	כל מראות עולמי	ביאליק, חיים נחמן
65	הכניסיני תחת כנפך	ביאליק, חיים נחמן
121	אל הציפור	ביאליק, חיים נחמן
169	ברכת המזון	ביאליק, חיים נחמן
186	אמן	בן זאב, חמוטל
105	דרור יקרא	בן לברט, דונש
174	לנר ולבשמים	בן עמרם, סעדיה
110	היום	בנאי, אהוד
29	ערב שבת	בס, שמואל
156	מה נאוו עלי	בר ניסים, שמעון
97	ניגונים	ברגשטיין, פניה
14	תפילה שלב	ברדיצ'בסקי, מיכה יוסף
69	יהי הכל	ברכט, ברטולד
111	אהבה בת עשרים	ברל, ז'אק
174	מרים הנביאה	ברנר, לילה

126	מי שברך לתלמידים היוצאים לחופשת הקיץ	גוטפריד אסטבן
127	מי שברך לתלמידים החוזרים מחופשת הקיץ	גוטפריד אסטבן
129	תפילה לשלום העיר תל אביב יפו	גוטפריד אסטבן
63	למדני אלהי	גולדברג, לאה
81	ניסיון	גולדברג, לאה
120	משירי ארץ אהבתי	גולדברג, לאה
140	גם השנה	גולדברג, לאה
160	ימים לבנים	גולדברג, לאה
185	ערב מול הגלעד	גולדברג, לאה
185	האמנם	גולדברג, לאה
149	מזמור לילה	גולדברג, לאה
184	סליחות	גולדברג, לאה
121	עמוק בטל	גולדברג, לאה
154	פתאום נפל עלי אביב	גולדהירש, אילן
17	הים הגלוי פעל עלי	גורדון, אהרון דוד
69	חזון	גורדון, אהרון דוד
186	כשהלב בוכה	גיספן, יוסי
39	ככה כמו שאני הולך	גלבע, אמיר
80	אני מתפלל מתוך הלב סידור	גלבע, אמיר
83	תפילה כיריעת פלאים	גלבע, אמיר
84	גדולים מעשי אלהי	גלבע, אמיר
140	אדם באמת אינו צריך	גלבע, אמיר
155	שיר בבוקר בבוקר	גלבע, אמיר
18	השבת העתיקה שלנו	גליקסמן, משה
183	ימים טובים	גלעד, יעקב
43	הללויה	גלפז, יעקב
111	גאון	גפן, אביב
121	מקום לדאגה	גפן, יהונתן
182	יהיה טוב	גפן, יהונתן
140	אחד בספטמבר	גרינבאום, אלישבע
184	אור גדול	דדון אמיר
138	לבחור נכון	דדון אמיר
117	יש בי אהבה	דוכין ארקדי
180	ערב של שושנים	דור, משה
182	צעיר לצנח	דילן, בוב
13	יה, אנה אמצאך	הלוי, יהודה
13	דרשתי קרבתך	הלוי, יהודה
32	על אהבתך	הלוי, יהודה
104	ידידי-די	הלוי, יהודה
159	עבדי זמן עבדי עבדים הם	הלוי, יהודה
152	תן כתף	המאירי, אביגדור
19	שקיעת השמש ביום ו'	הרטמן, דוד
57	בקשה	הרן, אריאנה
13	להתפלל משמע לחוש את הפלא	השל, אברהם יהושע
13	התפילה מזמינה את האל	השל, אברהם יהושע
18	משמעות השבת	השל, אברהם יהושע
65	חותמי	השל, אברהם יהושע
74	דע לפני מי אתה עומד	השל, אברהם יהושע
14	תן למילים	וולך יונה
47	שקט	וולך, יונה
187	איילה	וולך יונה
187	אדם צובר זכרונות	וולך יונה
12	תפילה היא כמו נגינת ג'ז	וימן קלמן, לוי

131	תפילה לשלום הארץ	זיידברג, דוד
75	תקוות חוט השני	זך, נתן
82	אני רוצה תמיד עיניים	זך, נתן
115	ציפור שנייה	זך, נתן
116	כולנו זקוקים לחסד	זך, נתן
36	להדליק נרות בכל העולמות	זלדה
177	תנו לנו יד ונלך	זליקוביץ, צבי
195	צריך להיות רגע של אתאיזם בתפילה	זק דרידה
117	מתנות קטנות	חורב, נועם
45	תודה	חיטמן, עוזי
156	כאן	חיטמן עוזי
43	אלהים נתן לך במתנה	חלפון, דוד
41	השבעה	חלפי, אברהם
57	תפילה	חלפי, אברהם
74	אם ישך	חלפי, אברהם
138	סתיו יהודי	חלפי, אברהם
86	הילדה זוהרה חושבת מחשבות על הבדידות של אלהים	חלפי, רחל
180	ניגע אל החלום	חנוך, שלום
31	שבת שלום	חפץ, מינה
33	תן שבת ותן שלום	חפרי, חיים
181	יחזקאל	חפרי, חיים
125	היה לי חבר היה לי אח	טהר לב, יורם
176	שהשמש תעבור עלי	טהר לב, יורם
184	יורם החולמים אחרי השמש	טהר לב, יורם
119	עוד לא תמו כל פלאיך	טהר לב, יורם
157	על כפיו יביא	טהר לב, יורם
145	אשורר שירה	טולדנו, רפאל ברוך
47	אני מאמין	טשרניחובסקי, שאול
161	אומרים ישנה ארץ	טשרניחובסקי, שאול
150	אוצ'ו קנדליקס	יגודה פלורי
31	שבת	יונתן, נתן
178	חופים	יונתן, נתן
181	האיש ההוא	יונתן, נתן
154	קרב יום	יני
74	פניך אל פני	ישורון, אבות
18	עלינו להפוך את שבתותינו	כצנלסון, ברל
186	חולם כמו יוסף	לב ארי, חנן
185	שבורי לב	לב ארי, חנן
47	אל נבקש	לוי, תמי
106	אזמר בשבחין	לוריא, יצחק
182	זכיתי לאהוב	לידר עברי
81	אכן יש בימינו אלה	למדן, יצחק
63	מעריבה ערבים	מאירסון, חיה רבקה
63	מעריב	מגד, איל
153	קידושא רבה לפורים	מוהר, אברהם מנדל
75	אני מקווה שאתה שומע	מוהר, יחיאל
138	רוח סתיו	מוהר, יחיאל
45	איזה אחלה עולם	מוהר, עלי
49	תפילה תל אביבית	מוהר, עלי
148	והגשם יבוא	מוהר, עלי
176	שיר השיירה	מוהר, עלי
183	כל עוד	מוהר, עלי

186	תני לי יד	מוהר, עלי
37	ברכת הילדים	מורג, אשרת
106	למולדת שובי אוני	מזרחי, אשר
12	אלהי, מודה אני לפניך	מחבר לא ידוע
17	שכינה, מקור החיים והברכה	מחבר לא ידוע
16	יהא זה המקום נווה	מחבר לא ידוע
18	אלהי עזור לנו	מחבר לא ידוע
108	יהי שלום בחיילינו	מחבר לא ידוע
112	הללו את ה' במעמקי היקום	מחבר לא ידוע
141	אדון הסליחות	מחבר לא ידוע
153	שושנת יעקב	מחבר לא ידוע
162	אלי ציון	מחבר לא ידוע
172	המבדיל בין קודש לחול	מחבר לא ידוע
174	אליהו הנביא	מחבר לא ידוע
186	לי ולך	מנוסי, דידי
29	שיר עם נקי	מנור, אהוד
119	אין לי ארץ אחרת	מנור, אהוד
187	מישהו	מנור, אהוד
32	מי אוהב את השבת	מנור, אהוד
141	בשנה הבאה	מנור, אהוד
176	לעולם בעקבת השמש	מנור, אהוד
177	בלילות הקיץ החמים	מנסטר, דן
36	ברוך בואך שבת	מעין הברכות, קיבוץ משמרות
83	שאין להם שיעור	מרים, רבקה
115	חיזכים	נאור, לאה
105	יה ריבון עלם	נג'רה, ישראל
23	יעלה יעלה	נג'רה, ישראל
181	אדמה ושמיים	סויסא, שמעון
181	שחר הפציע	סטיבנס, קט
118	צלילי השקט	סיימון, פול
176	לכבוד הקיץ	סנדרסון, דני
74	הליכה לקיסריה	סנש, חנה
15	אלים מתחלפים, התפילות נשורות לעד	עמיחי, יהודה
41	שיר ליל שבת	עמיחי, יהודה
75	גם לתפילת יחיד צריך שניים	עמיחי, יהודה
79	אבי היה אלהים ולא ידע	עמיחי, יהודה
79	אמי היתה נביאה ולא ידעה	עמיחי, יהודה
80	אני אומר באמונה שלמה	עמיחי, יהודה
81	אני רוצה לשיר שיר הלל	עמיחי, יהודה
84	המקום שבו אנו צודקים	עמיחי, יהודה
89	רפא צירי	ענתבי, רפאל
81	קראתי אלהים	עסיס, עדי
67	שמע ישראל	פאלק, מרשה
125	הימים שעוד נכוננו לנו	פאנק, עידית
58	תפילה לאם בטרם שחרית	פנחס כהן, חוה
16	המזור הטוב ביותר	פרנק, אנה
184	אסיף	פרת, איתמר
57	חיץ	צ'אפלין, צ'ארלי
59	מחדש	צייטלין, הלל
82	רק קן	צייטלין, הלל
110	אנחנו לא צריכים	קורן, אבי
186	שלווה	קורן, אבי
19	אמן אינו יכול	קפלן, מרדכי
123	זה קורה	קראוס, שמוליק

113	הלליה	קרדינל, ארנסטו
25	בשם ה' אלהי ישראל	קריאת שמע על המיטה
12	וכשאדם עומד להתפלל	ר' נחמן מברסלב
26	כל העולם כולו	ר' נחמן מברסלב
28	ניגון העשבים	ר' נחמן מברסלב
70	ברכת השלום	ר' נחמן מברסלב
80	עיקר השלום	ר' נחמן מברסלב
80	תשמרנו מן הפניות והגאוות	רבי אלימלך מליזנסק
159,52	אנא בכח	רבי נחוניא בן הקנה
27	חביב האדם	ר' עקיבא
181	כנפי רוח	ר' קוק, אברהם הכהן
30	ירדה השבת	רבינוב, יהושע
41	חמדה	רביקוביץ' דליה
180	רבי עקיבא	רביקוביץ' דליה
183	שובי לביתך	רביקוביץ' דליה
19	הקריה היהודית בערב שבת	רגלסון, אברהם
119	פה בארץ חמדת אבות	רוזנפלד מוריס, דושמן ישראל
150	נרותי הזעירים	רוזנפלד מוריס, ראובן אבינועם
71	אם	רוטבליט, יעקב
114	דברים שרציתי לומר	רוטבליט, יעקב
123	שיר לשלום	רוטבליט, יעקב
125	דרכנו	רוטבליט, יעקב
151	אמא אדמה	רוטבליט, יעקב
180	כמה טוב שבאת הביתה	רוטבליט, יעקב
118	לשוב הביתה	ריבו, ישי
184	תוכו רצוף אהבה	ריבו, ישי
114	לפני שיגמר	רייכל עידן
174	שרח הצדיקה	ריימר, אנדרו
12	כיצד היא הכוונה	רמב"ם
25	עת דודים כלה	שבזי, שלום
31	לפנות ערב	שבתאי, יעקב
67	את קולך הקוראי לי	שדה, פנחס
74	הניגון הוא כמו כנפיים	שור, גדליה
143	טוב לאדם	שזר, זלמן
73	ישנם רגעים בחיינו	שחטר שלומי, זלמן - גן כגן, רות
58	העולם ומלואו מסביב מסביב	שלום עליכם
178	שיבולת בשדה	שלם, מתיתיהו
28	שירת העשבים	שמר, נעמי
30	העיר הלבנה	שמר, נעמי
33	האורח	שמר, נעמי
69	לו יהי	שמר, נעמי
116	על כל אלה	שמר, נעמי
128	שנים עשר ירחים	שמר, נעמי
139	התחדשות	שמר, נעמי
143	שלומית בונה סוכה	שמר, נעמי
150	אור	שמר, נעמי
151	ולס להגנת הצומח	שמר, נעמי
179	חורשת האקליפטוס	שמר, נעמי
139	שיר תשרי	שפירא, רחל
173	שיר של יום חולין	שפירא, רחל
15	הטבע הוא ניגונו של הקדוש ברוך הוא	שפירו, רמי
95	עלינו לשבח	שפירו, רמי
97	לפני קדיש	שפירו, רמי
157	אור וירושלים	שריג, יוסף
178	משהו חדש מתחיל	תמיר, אילאיל

רשימת מקורות לתפילות המופיעות ללא ציון מחבר

- עמ' 3, **חוגו את חגי אבותיכם**, ח"נ ביאליק מתוך מכתב תשובה לדוד אומנסקי מקיבוץ גניגר ב-1930.28.3, אגרות חיים נחמן ביאליק, הוצ' דביר, תל אביב, תרצ"ח
- עמ' 12, **תפילה היא כמו נגינת ג'ז**, לוי ויימן-קלמן, מתוך ההקדמה לסידור קהילת "כל הנשמה", ירושלים, 2002
- עמ' 12, **אלהי, מודה אני לפניך**, מתוך סידור קהילת "שער זהב" בסן פרנסיסקו, מהדורה נסיונית, 2000, תרגום אסטבן גוטפריד
- עמ' 13, **להתפלל משמע לחוש את הפלא**, אברהם יהושע השל, מתוך *Man's quest for God*
- עמ' 13, **התפילה מזמינה**, אברהם יהושע השל, תרגום חופשי לנוסח המופיע בסידור "משכן תפילה" (תרגום: אסטבן גוטפריד)
- עמ' 15, **אלים מתחלפים**, התפילות נשאות לעד, יהודה עמיחי, מתוך הספר "פתוח סגור פתוח", כרך 5, עמ' 148
- עמ' 16, **יהא זה המקום נווה**, בעילום שם, "ברכת הבית"
- עמ' 16, **המזור הטוב ביותר**, אנה פרנק, מתוך "יומן", אנה פרנק
- עמ' 17, **שכינה מקור החיים והברכה**, מתוך סידור קהילת שער זהב" מהדורה נסיונית, 2000, תרגום אסטבן גוטפריד.
- עמ' 18, **אלהי, עזור לנו**, בעילום שם, מתוך סידור "משכן תפילה", URJ, 2008, נוסח עברי: אסטבן גוטפריד
- עמ' 18, **משמעות השבת**, אברהם יהושע השל, מתוך "השבת" - אברהם יהושע השל, הוצ' ידיעות ספרים
- עמ' 18, **השבת העתיקה שלנו**, משה גליקסמן, מתוך "ספר השבת", בעריכת י"ל ברוך, הוצ' אגודת עונג שבת (אהל שם) תשכ"ז
- עמ' 19, **השבת היא היצירה הגאונית ביותר**, ח"נ ביאליק, מתוך אגרות ביאליק, הוצ' דביר, תרפ"ח
- עמ' 37, **ברכת הילדים**, אשרת מורג, מתוך חוברת "ברכו", 2010, התנועה ליהדות מתקדמת
- עמ' 39, **ככה כמו שאני הולך**, אמיר גלבע, מתוך "שירים" א-ב, כרך ב' עמ' 90
- עמ' 41, **שיר ליל שבת**, יהודה עמיחי, מתוך הספר "שירים" 1962-1948, כרך 1, עמ' 111
- עמ' 57, **חיך**, מאת צ'ארלי ת'אפלין, נוסח עברי: אסטבן גוטפריד
- עמ' 65, **חותמי**, אברהם יהושע השל, מתוך *The Ineffable Name of God: Man*, תרגום אסטבן גוטפריד.
- עמ' 67, **שמע ישראל, לאלהות אלפי פנים**, מרשה פאלק, מתוך *The Book of Blessings: New Jewish Prayers for Daily Life, the Sabbath, and the New Moon Festival*, Harper San Francisco, 1996. Copyright (c) 1996 by Marcia Lee Falk. Used by permission of the author
- עמ' 73, **ישנם רגעים בחיינו**, זלמן שחטר שלומי / רות קגן, מתוך "קרבת אלהים", הוצ' ידיעות ספרים
- עמ' 75, **גם לתפילת יחיד צריך שניים**, יהודה עמיחי, מתוך הספר "פתוח סגור פתוח", כרך 5, עמ' 152
- עמ' 79, **אבי היה אלוהים ולא ידע**, יהודה עמיחי, מתוך השיר "מלון הורי", מתוך הספר "פתוח סגור פתוח", כרך 5, עמ' 148
- עמ' 79, **אמי היתה נביאה ולא ידעה**, יהודה עמיחי, מתוך השיר "מלון הורי", מתוך הספר "פתוח סגור פתוח", כרך 5, עמ' 148
- עמ' 80, **אני אומר באמונה שלמה**, יהודה עמיחי, יהודה עמיחי, מתוך הספר "פתוח סגור פתוח", כרך 5, עמ' 154, © הוצ' שוקן.
- עמ' 80, **אני מתפלל מתוך הלב סידור**, אמיר גלבע, מתוך "שירים" א-ב, כרך ב' עמ' 13.
- עמ' 81, **אני רוצה לשיר שיר הלל**, יהודה עמיחי, מתוך "סתיו, האבה, פרסומת", מתוך הספר "פתוח סגור פתוח", כרך 5, עמ' 302

- עמ' 129, **תפילה לשלום תל אביב יפו**, אסטבן גוטפריד, מבוסס חלקית על תפילה שנכתבה על ידי הרב אונטרמן, רבה הראשי של תל אביב לכבוד יובל ה-50 לתל אביב.
- עמ' 131, **תפילה לשלום הארץ**, ע"פ תפילה לשלום כדור הארץ על נזקי האקלים מאת הרב דוד זיינברג, כפי שפורסמה באתר "The Open Siddur"
- עמ' 140, **אדם באמת אינו צריך**, אמיר גלבע, מתוך "שירים" א-ב, כרך א' עמ' 366
- עמ' 155, **שיר בבוקר בבוקר**, אמיר גלבע, מתוך "שירים" א-ב, כרך א' עמ' 281
- עמ' 174, **שרח הצדיקה**, אנדרו ריימר, מתוך סידור "שער זהב", סן פרנסיסקו, 2009
- עמ' 174, **מרים הנביאה**, לילה ברנר, מתוך סידור "אור חדש" של חבורת "פני אור", 1989
- עמ' 195, **צריך להיות רגע של אתאיזם בתפילה**, ז'ק דרידה, מתוך: דוד שפירו, מיכל גוברין, ז'ק דרידה, 'גוף תפילה', ניו יורק 2001, עמ' 63-61
- עמ' 83, **תפילה כיריעת פלאים**, אמיר גלבע, מתוך "שירים" א-ב, כרך א' עמ' 153
- עמ' 84, **המקום שבו אנו צודקים**, יהודה עמיחי, מתוך הספר "שירים" 1948-1962, כרך 1, עמ' 258
- עמ' 84, **גדולים מעשי אלהי**, אמיר גלבע, מתוך "שירים" א-ב, כרך א' עמ' 328
- עמ' 85, **אני מאמין**, אריה (לובה) אליאב, מתוך "תאומי צביה", הוצאת עם עובד, תל-אביב, 2005 עמ' 22, 24, 25
- עמ' 86, **הילדה זהרה חושבת מחשבות על אלהים**, רחל חלפי, מתוך "פרטים סודיים מתוך הקלסר השקוף", הוצאת הקיבוץ המאוחד, סדרת ריתמוס לשירה, 2007
- עמ' 91, **מי שברך לקהילה**, על פי הנוסח המופיע בסידור "כל הנשמה" של התנועה ליהדות רקונסטרוקסיוניסטית
- עמ' 91, **מי שברך לחיילי וחיילות צה"ל**, מבוסס על הנוסח המופיע בסידור עבודה שבלב, 1982.
- עמ' 94, **עלינו לשבח** - השימוש ב"לו" במקום "לא" בנוסח התפילה אינו שיבוש אלא מכוון, ומנסה להציע חלופה עדינה אך משמעותית לתפילת "עלינו לשבח" המסורתית.
- עמ' 95, **עלינו לשבח**, רמי שפירו, מתוך הסידור "Words of Fire", רמי שפירו, תרגום: אסטבן גוטפריד
- עמ' 97, **לפני קדיש**, רמי שפירו, מתוך הסידור "Words of Fire", רמי שפירו, תרגום: אסטבן גוטפריד
- עמ' 112, **תהלים קג**, בעילום שם, תרגום: אסטבן גוטפריד
- עמ' 113, **הללויה**, ארנסטו קרדינל, מתוך "תהלים" (Salms), ארנסטו קרדינל, תרגום: אסטבן גוטפריד
- עמ' 126, **מי שברך ליוצאים לחופשת הקיץ**, אסטבן גוטפריד
- עמ' 127, **מי שברך לחוזרים מחופשת הקיץ**, אסטבן גוטפריד, מבוסס על תפילה של ניר ברקין

חוגו את חגי אבותכם, והוסיפו עליהם קצת משלכם, לפי כוחכם ולפי טעמכם ולפי מסיבתכם. העיקר שתעשו את הכול באמונה ומתוך הרגשה חיה וצורך נפשי, ואל תתחכמו הרבה.

חיים נחמן ביאליק, 1930

קהילת בית תפילה ישראלי

יצירה, רוח ותרבות יהודית בתל אביב

ברוח דבריו של ביאליק, אנו מזמינים אתכם להיות שותפים פעילים ביצירת יהדות ישראלית מתחדשת בעיר העברית הראשונה, תל אביב.

מי אנחנו?

בית תפילה ישראלי מורכב מישראלים מרקע שונה ומגוון, המבקשים לעצב לעצמם חיי קהילה יהודיים, פלורליסטים ועירוניים, בעלי עושר ומשמעות הפתוחים לכול, בעיר העברית הראשונה, תל אביב.

מה אנחנו עושים?

פעילות הקהילה נסובה סביב תפילה וטקסי חיים. אנשי הקהילה חוגגים ביחד שבתות, חגים ואירועים, מקיימים לימוד קהילתי ופועלים למען תרומה קהילתית ועשייה חברתית צודקת.

למי זה מיועד?

לכל אחד. צעירים, משפחות, ילדים, מבוגרים. לכל המעוניין להביא לידי ביטוי את הזהות היהודית-ישראלית שלו במסגרת תל אביבית, חוויתית, יצירתית ומכילה.

למה "בית תפילה ישראלי"?

אחת מהמטרות שלנו היא לא רק לקרב את עצמנו לתפילה אלא לקרב את התפילה אלינו, למקום שבו הזהות היהודית והישראלית שלנו נפגשות.

לאיזה זרם ביהדות אנחנו משתייכים?

אנו מכבדים ומוקירים את הנסיונות הכנים של כל הזרמים ביהדות בארץ ומאמינים בפלורליזם ביהדות. עם זאת, אין אנחנו מרגישים צורך להשתייך ולהגדיר את עצמנו דרך זרם מסוים.

מה עוד?

מועדי קבלות השבת במשך כל השנה, זמני התפילות בחגים, חוגים וטקסי בר ובת מצווה, קבוצות לימוד, פעילות בבתי ספר, ופעילות חברתית מתעדכנים באתר הקהילה.

הירשמו לרשימת התפוצה על מנת לקבל מידע שוטף ועדכני: www.btfila.org

בית תפילה ישראלי בלב ת"א (ע.ר. 580454403)

טל: 077-300-3655

לפרטים נוספים: btfila.org

או חפשו **בית תפילה ישראלי** ברשתות החברתיות.

אחרית דבר... וראשיתו

צריך להיות רגע של אתאיזם בתפילה

כשאנחנו מתפללים אנחנו פונים למישהו שנוכח ואיננו נוכח, כך שבכל פעם שאנחנו מתפללים למישהו אנחנו קוראים למישהו; פניה איננה פשוט לומר משהו; אפטר לומר משהו בלי לפנות במפרש למישהו. בכל פעם שאני פונה למישהו, מערב בזה משהו מהתפלה. אבל האם זה אומר שהתפלה היא בכל מקום? משום שיש לנו הרעיון שבכל פעם שאנחנו פונים לאחר מערכת בזה הבטחה ותפלה, אבל באותו זמן אנחנו יודעים שהתפלה היא משהו יוצא דופן. [...] אנחנו לא סתם פונים למישהו, אנחנו מתפללים למישהו - אלהים אם תרצו, מישהו מיוחד - שידרש לנו להתפלל, וזה נאמר לעתים קרובות בתפלה. "אדני שפתי תפתח". אני מתפלל לאל שיאפשר את תפילתי. אני לא מתפלל לאל רק כדי לבקש דבר כזה או אחר, אני מתפלל אליו, או אליה, אל המיוחד, לגאל את תפילתי, להרשות לי להתפלל... היה הנמען, היה הנמען לתפילתי, והרשה לי להתפלל. זוהי התפלה על התפלה.

[...] זה החדוש שבפניה. החדוש שבקריאה בשם; קריאה לנמען: בבקשה היה הנמען. אני לא בטוח, אני צריך לא להיות בטוח שהנמען כאן, ואני אפילו צריך לרמז שהנמען עשוי לא להיות כאן, ועשוי לעולם לא להיות. בבקשה היה כאן, שפתי תפתח. אם כן, התפלה על התפלה, התפלה המצפנת בתפלה, או הכלולה בה, היא הפניה לנמען בלתי נראה, אולי האל איננו נמצא, אני לא יודע, אני לא בטוח בזה, אני לא בטוח. נאמר שבבתפלה היהודית אנחנו 'יוצרים' את האל, או אם לומר, אנחנו מנכיחים אותו, כך שנוכחותו תלויה בתפלה. כן, כן, ואולי לא. אולי לא. אם אנחנו בטוחים שבקצה התפלה אלהים יופיע, ואנחנו יוצרים את הנמען, זאת לא תהיה תפלה. האפשרות שהאל נותר נעדר לנצח, האפשרות שלא יהיה נמען בקצה השני של התפלה, היא תנאי לתפלה. אלו הייתי בטוח שתפילתי תתקבל על ידי נמען כלשהו לא הייתה תפלה. לכן, אני ארחיק לכת ואומר שצריך להיות רגע של אתאיזם בתפלה. האפשרות שאלהים לא עונה, לא קים. ואני מתפלל לאלהים, וזה תלוי בו, שהוא יהיה שם. היכולת שלו לא להקשיב, לא להגיב כשקוראים בשמו, גלומה במהותה של התפלה.

ז'ק דרידה

יוצרים יהדות ישראלית

יוצרים יהדות ישראלית
www.btfila.org

מוקדש לסטיב סטולמן ולקרן סטולמן

Dedicated to Mr. Steve Stulman
and to the Stulman Foundation of New York

